

សៀវភៅណែនាំអំពីការថែទាំ ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

សូកមង្គលដែលមានកាន់តែច្រើនឡើងៗ ,
យើងសូមជូនពរឱ្យអ្នកមានតែសូកមង្គល

តារាងមាតិកា

CONTENTS

004	រោងពុម្ព
006	ការសម្រាកមន្ទីរពេទ្យសម្រាប់ការសម្រាលកូនមិនគ្រប់ខែ និងការចេញមកវិញ
008	មូលហេតុនៃការកើតមិនគ្រប់ខែ
010	ការព្យាបាលនិងការរក្សាទុកកូនមិនគ្រប់ខែដោយសម្រាលកូនមិន គ្រប់ខែ
026	ការថែទាំកុមារកើតមិនគ្រប់ខែបន្ទាប់ពីចេញពីមន្ទីរពេទ្យ
042	គម្រោងផ្តល់ជំនួយដល់ការចំណាយលើការព្យាបាលរបស់ អ្នកជំងឺ
	រឿងរ៉ាវរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែឈ្មោះ Rayul Bae
046	ការព្យាបាលដើម្បីស្តារនីតិសម្បទាទារកកើតមិនគ្រប់ខែ
048	ភាពល្អិតល្អន់យឺតយ៉ាវនៃខួរក្បាលនិងកំណើតមិនគ្រប់ខែ
050	រោគសញ្ញានិងការព្យាបាលជំងឺភាពល្អិតល្អន់យឺតយ៉ាវនៃខួរក្បាល
057	ឥរិយាបថនិងលំហាត់ប្រាណត្រឹមត្រូវសម្រាប់ការស្តារនីតិសម្បទា
070	គម្រោងផ្តល់ជំនួយដល់ការចំណាយលើការព្យាបាលស្តារ នីតិសម្បទា
	រឿងរ៉ាវរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែឈ្មោះ Juho Choi
074	អាហាររូបគមទារកមិនគ្រប់ខែ
086	ជំនួយមើលថែទារកមិនគ្រប់ខែ
106	សំណួរនិងចម្លើយអំពីទារកមិនគ្រប់ខែ
124	សេចក្តីផ្តើមអំពី (កុមារ Dasom) តំរោង
126	The beautiful foundation

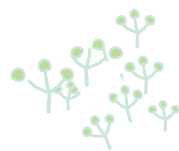
ក្នុងការបោះពុម្ពសៀវភៅណែនាំស្តីពីការថែទាំទារកកើតមិនគ្រប់ខែនេះ

យើងខ្ញុំសូមជូនពរឱ្យអ្នកមានតែសុភមង្គលដែលនឹងរីកចំរើនកាន់តែច្រើនឡើងៗ

ជាមួយនឹងបេសកកម្មរបស់យើងក្នុងការជួយឱ្យទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែឱ្យចំរើនលូតលាស់ប្រកបដោយសុខភាពល្អនិងជួយឱ្យគ្រួសារនៃទារកកើតមិនគ្រប់ខែមិនមានការខកចិត្តអំពីភាពមិនអនុគ្រោះដែលកើតមកជាមួយគម្រោងជំនួយដល់ទារកកើតមិនគ្រប់ខែ <ទារក Dasom> ដែលបានចាប់ផ្តើមក្នុងឆ្នាំ 2004 បានឈានដល់ឆ្នាំទី 15 របស់ខ្លួន។

ការចាប់កំណើតរបស់ទារកជាឱកាសដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់អ្នកគ្រប់គ្នាក្នុងគ្រួសារ។ ហើយវាក៏ជាជំហានដំបូងដែលមានកម្លាំងហួសពីអ្វីដែលទារកកើតមិនគ្រប់ខែអាចទទួលបានដោយពួកគេត្រូវខំប្រឹងដកដង្ហើមតាមឧបករណ៍ជំនួយនៅក្នុងកែវចិញ្ចឹមដ៏ត្រជាក់ ដើម្បីបីរសំរានមានជីវិតពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។ លើសពីនេះទៀតគ្រួសារទារកក៏មានការព្រួយបារម្ភខណៈដែលពួកគេទ្រាំមើលទារកមិនគ្រប់ខែបន្តតស៊ូប្រឹងរស់ជាមួយនឹងរាងកាយដ៏ទន់ខ្សោយរបស់គេ។

<ទារក Dasom> ប្រហែលជាមិនបានដឹងអំពីរាល់ការលំបាកដែលគេបានប្រឈមនោះទេប៉ុន្តែកូនសៀវភៅនេះត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងក្នុងគោលបំណងដើម្បីបម្រើជាសៀវភៅណែនាំដែលនឹងជាប្រយោជន៍ដល់មាតាបិតាដែលកំពុងចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែ។ វាត្រូវបានគេបោះពុម្ពផ្សាយដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានជំនាញស្តីពីការថែទាំទារកមិនគ្រប់ខែដើម្បីជួយសម្រាលនូវកង្វល់មួយចំនួននិងផ្តល់ព័ត៌មានអំពីការព្យាបាលចាំបាច់នានាសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែ។

ទារកដែលចូលមកក្នុងពិភពលោកលឿនជាងការគ្រោងទុកបន្តិចជំនះដោយខិតខំប្រឹងប្រែងបន្តរស់រានមានជីវិតក្នុងកំណើតដ៏តូចហើយពួកគេគឺជាកូនដ៏មានតម្លៃរបស់យើងដែលនឹងចម្រើនលូតលាស់ដោយគ្រឿងស្រឡាញ់និងការអធិស្ឋានរបស់យើង។

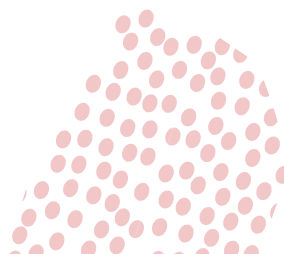
ក្នុងរយៈពេលមួយទសវត្សរ៍កន្លងមកនេះសៀវភៅណែនាំអំពីការកើតកូនមិនគ្រប់ខែចំនួន 40000 ក្បាលត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយចំនួនបួនលើកហើយត្រូវបានចែកចាយដល់គ្រួសារនិងស្ថាប័ននានាដែលត្រូវការព័ត៌មានទាំងនេះ។ ការរៀបរៀងលើកទី 5 នេះបានរៀបចំឡើងវិញនូវព័ត៌មានស្តីពីការចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាដែលមានកន្លងមកហើយក៏បានបន្ថែមប្រធានបទស្តីពីជំនួយផ្លូវចិត្តសម្រាប់គ្រួសារដែលមានទារកកើតមិនគ្រប់ខែហើយសារៈសំខាន់នៃជំនួយទាំងនេះបានក្លាយជាចំណាប់អារម្មណ៍ថ្មី ហើយយើងខ្ញុំព្យាយាមក្នុងការផ្តល់ជូននូវព័ត៌មានយ៉ាងសម្បូរបែបនិងស្តីពីចំនុចផ្សេងៗគ្នាអំពីការថែទាំសម្រាប់គ្រួសារដែលកំពុងចិញ្ចឹមបីបាច់ទារកកើតមិនគ្រប់ខែ។

ដូចគ្នានឹងរបៀបដែល <ទារក Dasom> បានធ្វើកន្លងមកផងដែរយើងចង់ក្លាយជាប្រភពដ៏សំខាន់នៃការគាំទ្រសម្រាប់ក្រុមគ្រួសាររបស់ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ។ យើងបន្តជឿជាក់ថាទារកមិនគ្រប់ខែក៏អាចមានលទ្ធភាពនិងសក្តានុពលនៅក្នុងខ្លួនពួកគេហើយយើងនឹងធ្វើការរួមគ្នាជាមួយក្រុមគ្រួសាររបស់ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែដើម្បីជួយពួកគេឱ្យក្លាយទៅជាក្មេងដែលមានសុខភាពល្អ។

លើសពីនេះទៀតយើងសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះបុគ្គលិកអ្នកនិពន្ធដែលរួមមាន Gisu Kim, Hyewon Kim, សាស្ត្រាចារ្យ Sonmun Shin, អ្នកនិពន្ធខាងប្រធានបទអាហារូបត្ថម្ភ Seonyeong Ahn និងអ្នកគ្រប់គ្រង Hyojeong Shim សម្រាប់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ពួកគេនៅក្នុងការបោះពុម្ពសៀវភៅណែនាំនេះសម្រាប់ផ្តល់ជូនក្រុមគ្រួសារដោយមានការអប់រំអំពីការថែទាំទារកមិនគ្រប់ខែ។

The beautiful foundation
<ទារក Dasom>

សូមដល់ដែលមានកាន់តែច្រើនឡើងៗ
ដែលនឹងរីកចំរើនកាន់តែច្រើនឡើងៗ

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ការស្នាក់នៅនិងការ ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

មូលហេតុនៃការកើតមុនខែ
ការព្យាបាលនិងការវះកាត់អ្នកជំងឺសម្រាកពេទ្យដោយសម្រាលកូនមិនគ្រប់ខែ
ការថែទាំកុមារកើតមិនគ្រប់ខែបន្ទាប់ពីចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

ការសម្រាកមន្ទីរពេទ្យសម្រាប់ការសម្រាលកូនមិនគ្រប់ខែនិងការចេញមកវិញ¹

មន្ទីរពេទ្យ Cheil
នាយកដ្ឋានតុលាការ
សាស្ត្រាចារ្យ Sonmun Shin

មូលហេតុនៃការកើតមិនគ្រប់ខែ

ហេតុអ្វីបានជាកូនខ្ញុំកើតមុនខែ?

ពាក្យថា "ទារកមិនគ្រប់ខែ" គឺជាពាក្យមិនស្រួលស្តាប់ទេហើយគួរឱ្យពួកយើងយល់អោយបានច្បាស់ថាមានឈ្មោះថាទារកប្រភេទនោះឡើយ។ មនុស្សខ្លះបកស្រាយពាក្យថា "ទារកមិនគ្រប់ខែ" ខុសហើយសន្មតថាទារកនោះមានអ្វីមិនស្រួលហើយថាវាមិនធម្មតា។ តាមផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រទារកដែលកើតមកពេលម្តាយពពោះបានតិចជាង 37 សប្តាហ៍ដែលរួមមាន 36 សប្តាហ៍និង 6 ថ្ងៃត្រូវបានគេហៅថា "ទារកមិនគ្រប់ខែ" ។

មានមនុស្សជាច្រើនដែលគិតថាទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែនឹងមិនអាចរីកលូតលាស់តាមធម្មតាបានពេញមួយជីវិតរបស់គេ។ ពួកគេគិតថាទារកនឹងមានការខ្វះខាតអ្វីមួយបើធៀបនឹងទារកដទៃទៀត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាជារឿងធម្មតាទៅដែលទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែអាចមានសុខភាពល្អដូចទារកដទៃទៀតដែរ។ វាជាអាមាម្មណ៍មួយដ៏លឿនថាពេលម្តាយត្រូវបានបំបែកចេញពីទារករបស់ខ្លួនអស់មួយរយៈកាលពេលដែលទារកបានចាប់កំណើតមកហើយត្រូវបានគេយកទៅដាក់ចិញ្ចឹមក្នុងបន្ទប់សង្គ្រោះសម្រាប់ក្មេងកើតមិនគ្រប់ខែប៉ុន្តែនៅក្រោយពីការទទួលបានការព្យាបាលនៅក្នុងបន្ទប់សង្គ្រោះហើយទារកភាគច្រើននឹងធំឡើងហើយមានសុខភាពល្អដូចទារកដទៃផងដែរ។ មនុស្សមួយចំនួនជ្រើសរើសប្រើពាក្យ "កើតមិនគ្រប់ខែ" ជំនួសឱ្យពាក្យ "កើតមុនខែ" ដើម្បីជៀសវាងការប្រើពាក្យដែលអាចមានអត្ថន័យថាទារកនឹងលូតលាស់យឺតយ៉ាវ។ ប៉ុន្តែសៀវភៅវេជ្ជសាស្ត្រជាធម្មតាប្រើពាក្យថា "កើតមុនខែ" ។

¹ ត្រូវបង្កើននូវការអភិបាលកិច្ចស្រង់ពីសៀវភៅរបស់សាស្ត្រាចារ្យ Shin ឈ្មោះ "Raising Preterm Babies to Be Strong" (Munsa Hyeon)។

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ សៀវភៅណែនាំអំពីការថែទាំ

ទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវបានគេបែងចែកជាបីប្រភេទអាស្រ័យលើទម្ងន់របស់ពួកគេកើតមក។ ទារកដែលកើតមកហើយមានទម្ងន់ស្រាលតិចជាង 2,500 ក្រាមត្រូវបានគេហៅថាទារកទម្ងន់ស្រាលពីកំណើត (LBW)។ ទារកដែលកើតមកហើយមានទម្ងន់ស្រាលជាង 1,500 ក្រាមត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាទារកទម្ងន់ស្រាលខ្លាំងពីកំណើត (VLBW)។ ហើយទារកដែលមានទម្ងន់តិចជាង 1,000 ក្រាមត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាទារកទម្ងន់ទាបបំផុតពីកំណើត (ELBW)។ ឥឡូវនេះសូម្បីតែទារកដែលមានទម្ងន់ស្រាលពីកំណើតក៏ដោយក៏មានឱកាសរស់រានមានជីវិតផងដែរ។ ពួកគេត្រូវបានគេបែងចែកតាមប្រភេទហើយប្រភេទនីមួយៗត្រូវបានគេដាក់ឈ្មោះឱ្យផងដែរ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចំពោះគោលបំណងនៃកូនសៀវភៅនេះយើងបានសម្រេចចិត្តប្រើពាក្យ "កើតមិនគ្រប់ខែ" ព្រោះយើងយល់ថាវាគឺជាពាក្យដែលមិនលំអៀង។

មូលហេតុនៃការសម្រាលកូនមិនគ្រប់ខែ

គួនម្តាយណាម្នាក់គិតថាទារករបស់ខ្លួននឹងកើតលឿននោះទេហើយពិតណាស់ដែលថាគួនម្តាយណាម្នាក់ខ្ញុំកូនរបស់ពួកគេកើតមកមុនខែនោះទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការកើតមិនគ្រប់ខែគឺបណ្តាលមកពីការអសមត្ថភាពក្នុងការបន្តការមានផ្ទៃពោះរហូតដល់ថ្ងៃកើត។ មូលហេតុនៃការកើតមិនគ្រប់ខែអាចបណ្តាលមកពីបញ្ហាឯកាយរបស់គភ៌ សុក្រឬស្បូនម្តាយឬជំងឺដែលម្តាយមាន។

កត្តាដែលបង្កើនហានិភ័យនៃការកើតមិនគ្រប់ខែ

- **គភ៌**
 - មូលហេតុដែលទាក់ទងនឹងសុខភាពគភ៌៖ អាការធ្វើការតឹងតែងរបស់គភ៌ កូនភ្លោះ ជំងឺគ្រាប់ឈាម ការលើសទឹកភ្លោះ
- **អ្នកម្តាយ**
 - បញ្ហាជាមួយទងសុក្រ៖ សុក្រមិនគ្រប់គ្រាន់ ធ្លាក់ទងសុក្រ ការដាច់ទងសុក្រ
 - បញ្ហាទាក់ទងនឹងស្បូន៖ ជំងឺរលាកទងស្បូន ទងសុក្រខ្សោយ
 - ជំងឺរបស់ម្តាយ៖ ជម្ងឺហើមខ្លួន ជំងឺរ៉ាំរ៉ៃក្នុងមាតភាព ការឆ្លងមេរោគ ការប្រើថ្នាំញៀន (កូកាអ៊ីន)
- **ផ្សេងៗ**
 - ផ្សេងទៀត៖ ការធ្លាយក្តាលក្នុងក្នុងទ្វារមាស ទឹកភ្លោះច្រើនលើសកម្រិត ជំងឺឈាមក្រហម

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ការស្នាក់នៅនិងការ ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះកូនរបស់ខ្ញុំឥឡូវនេះ?

ទារកមិនគ្រប់ខែចំណាយពេលពីរទៅបីខែនៅក្នុងកន្លែងថែទាំសង្គ្រោះក្នុងមន្ទីរពេទ្យហើយរីកលូតលាស់នៅក្នុងនោះមុនពេលពួកគេបានត្រលប់ទៅនៅជាមួយម្តាយរបស់ពួកគេវិញ។ ដោយសារតែវាជាស្ថានភាពដ៏ពិសេសមួយដែលតម្រូវឱ្យទារកសម្រាកក្នុងបន្ទប់ថែទាំ ទារកត្រូវឃ្លាតឆ្ងាយពីម្តាយរបស់ពួកគេអស់មួយរយៈពេល។ ពេលវេលាដែលចំណាយក្នុងបន្ទប់សង្គ្រោះទារកមិនគ្រប់ខែគឺដើម្បីបង្កប់ពេលវេលាដែលត្រូវចំណាយនៅក្នុងស្ថានភាពរបស់ម្តាយ។

ការព្យាបាលនិងការរក្សាភ័យអ្នកជំងឺសម្រាកពេទ្យដោយសម្រាលកូនមិនគ្រប់ខែ

នៅក្នុងបន្ទប់សង្គ្រោះទារកដែលទើបកើត...

ដោយសារតែទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវការការព្យាបាលពិសេសមួយនៅពេលសម្រាលរួចពួកគេត្រូវបានបញ្ជូនទៅបន្ទប់សង្គ្រោះទារកដែលទើបកើតឬ "បន្ទប់សង្គ្រោះទារកទើបចាប់កំណើត" ហើយមិនអាចចំណាយពេលជាមួយម្តាយរបស់ពួកគេបានឡើយ។ នៅពេលករណីដូច្នេះកើតឡើងឪពុកម្តាយខ្លះមានការរង្វង់រង្វាន់ហើយបារម្ភមិនដឹងថាខ្លួនត្រូវធ្វើអ្វី។

ដោយសារតែទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវការការព្យាបាលមួយច្រើនបែបច្រើនយ៉ាងនៅពេលសម្រាលមន្ទីរពេទ្យភាគច្រើនអនុញ្ញាតឱ្យឪពុកម្តាយទារកចូលមើលកូនបានមួយរយៈពេលខ្លីៗហើយជាទូទៅឪពុកម្តាយត្រូវបានគេអនុញ្ញាតឱ្យចូលមើលទារករបស់ពួកគេបានបន្ទាប់ពីទារកបានទទួលការព្យាបាលបន្ទាន់ដែលចាំបាច់រួចរាល់ហើយ។ ពេលវេលាភ្លាមៗបន្ទាប់ពីការសម្រាលគឺជាពេលវេលាដ៏សំខាន់សម្រាប់សុខភាពទារកមិនគ្រប់ខែ។

នៅពេលអ្នកជួបកូនតូចរបស់អ្នកម្តងទៀតទារកទំនងជាមានឧបករណ៍ផ្សេងៗដែលតភ្ជាប់ទៅនឹងរាងកាយរបស់ពួកគេ។ ជាពិសេសសម្លេងលោតនៃចង្វាក់បេះដូងដែលចេញមកពីម៉ាស៊ីនតាមដាន សង្វាក់បេះដូងអាចធ្វើឱ្យឪពុកម្តាយមួយចំនួនមានការលំបាកចិត្តនិងព្រួយបារម្ភ។

បន្ទប់សង្គ្រោះទារកដែលទើបកើត

នេះគឺជាផ្នែកសម្រាកព្យាបាលរបស់អ្នកជំងឺ ដែលជាកន្លែងគេយកទារកកើតមិនគ្រប់ខែមកថែទាំរហូតដល់ពេលពួកគេអាចចេញបាន។ នៅក្នុងបន្ទប់នេះមានប្រអប់កែវសម្រាប់ចិញ្ចឹមទារកមិនគ្រប់ខែជំនួសឱ្យគ្រូអ្នកជំងឺ។ ទារករបស់អ្នកនឹងទទួលបានការព្យាបាលនៅក្នុងប្រអប់កែវមួយក្នុងចំណោមប្រអប់កែវដែលមានក្នុងបន្ទប់។

ក្រៅពីប្រអប់កែវសម្រាប់ចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែបន្ទប់នេះក៏មានប្រព័ន្ធថែទាំទារកដែលមានវ៉ាឌីយ៉ាទ័រភ្ជាប់មកជាមួយប្រព័ន្ធជំនួយខ្យល់ដង្ហើមនិងឧបករណ៍តាមដានអ្នកជំងឺ (ឧបករណ៍តាមដានសម្រាប់ទារកទើបកើត) ឧបករណ៍ចាក់ថ្នាំអាឡី។

ឧបករណ៍ឆ្លុះដោយកាំរស្មីពន្លឺ (transilluminators) ឧបករណ៍ព្យាបាលដោយប្រើពន្លឺម៉ាស់ជំនួយនិងថង់ខ្យល់ដកដង្ហើម។ ឧបករណ៍ប្រភេទទាំងនេះអាចនឹងត្រូវគេភ្ជាប់ទៅនឹងរាងកាយរបស់ទារកតាមរយៈខ្សែនិងបំពង់តូចៗដូច្នេះហើយបើអ្នកមើលទៅទារករបស់អ្នកហាក់ដូចជាកំពុងគេងលើឧបករណ៍ជាច្រើន។ ប៉ុន្តែឧបករណ៍ទាំងនេះចាំបាច់សម្រាប់ការរក្សាកូនរបស់អ្នកឱ្យនៅរស់រានមានជីវិត។

ប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែ

ប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែគឺជាត្រីកោណដែលមានមុខងារយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការលើកតម្រូវសីតុណ្ហភាពនិងសំណើមព្រោះថាទារកទើបកើតមិនអាចរក្សាបាននូវកម្រិតសីតុណ្ហភាពនៅក្នុងខ្លួនរបស់គេនោះទេហើយស្បែករបស់គេស្លែងនិងងាយបាត់បង់ជាតិទឹក។ វាក៏មានមុខងារជាបន្ទប់ដាច់ចេញមួយដែលការពារទារកទើបកើតពីមេរោគ។ ក្នុងករណីខ្លះទារកតូចអាចមានការពិបាកក្នុងការរក្សាសីតុណ្ហភាពខ្លួនប្រាណរបស់ពួកគេដោយប្រើត្រីមប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែដូច្នេះហើយក្បាំងកំដៅ (ដូចជាតម្របប្លាស្ទិក) អាចនឹងត្រូវបានគេយកមកប្រើក្នុងប្រអប់កែវចិញ្ចឹមបុគ្គលមួយឬក្រណាត់អាចនឹងត្រូវបានគេយកមកដាក់ពីលើទារកដើម្បីជួយពួកគេក្នុងការរក្សាសីតុណ្ហភាពខ្លួនប្រាណរបស់ពួកគេ។

តុព្យាបាលសង្គ្រោះទារក

តុព្យាបាលសង្គ្រោះទារកដែលមានវ៉ាឌីយ៉ាទ័រភ្ជាប់មកជាមួយជាត្រីកោណដែលគេដាក់ទារកកើតមិនគ្រប់ខែឱ្យដេកពីលើខណៈដែលពួកគេទទួលបានការព្យាបាលផ្សេងៗ។ កម្ពស់និងមុំត្រែដែលទារកដេកនៅក្នុងអាចលើកតម្រូវបានហើយមានវ៉ាឌីយ៉ាទ័រភ្ជាប់នៅខាងលើដើម្បីរក្សារាងកាយរបស់ទារក។ វាក៏មានឧបករណ៍ភ្លើងបំភ្លឺនិងឧបករណ៍ព្យាបាលដោយប្រើពន្លឺសម្រាប់ការព្យាបាលទារកផងដែរ។

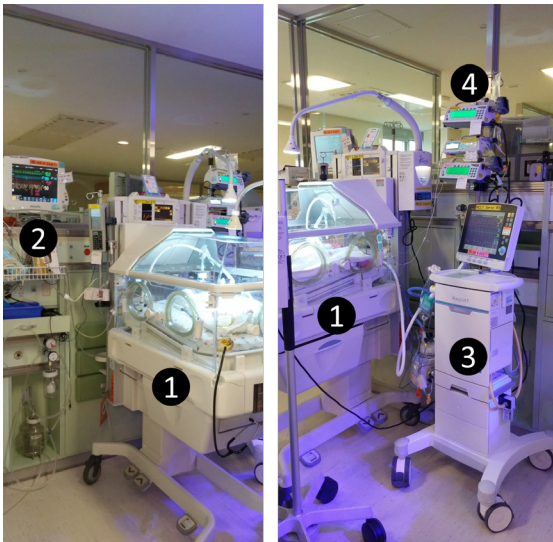
ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ
ការស្នាក់នៅនិងការ
ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

ឧបករណ៍ជំនួយដង្ហើម

ដោយត្រូវបានគេស្គាល់ផងដែរថាជាឧបករណ៍ដំណកដង្ហើមឧបករណ៍ជំនួយដង្ហើមគឺជាឧបករណ៍ដែលជួយឱ្យទារកដកដង្ហើមបានប្រក្រតី។ឧបករណ៍នេះរុញខ្យល់ឱ្យចូលទៅក្នុងសួតរបស់ទារកហើយបន្ទាប់មកធ្វើឱ្យទារកដកដង្ហើមចេញមកវិញព្រោះសួតរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែមិនទាន់អភិវឌ្ឍន៍គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចដកដង្ហើមដោយខ្លួនឯងបាននោះទេ។

នេះគឺជាឧបករណ៍មួយដែលធ្វើឱ្យទារកដកដង្ហើមក្នុងកម្រិតលឿនជាង 300 ដងក្នុងមួយនាទីប្រសិនបើការប្រើឧបករណ៍ជំនួយដង្ហើមមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ក្នុងករណីដែលសួតរបស់ទារកលូតលាស់បានតិចតួចបំផុត។

សម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែពួកគេមានឧបករណ៍ច្រើនបែបច្រើនយ៉ាងដែលគេដឹងឡើងនៅជំងឺឆ្លងទារក។

- 1 ប្រអប់កែច្នៃ (ក្រសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែដែលរក្សាសីតុណ្ហភាពក្នុងខ្លួនរបស់ទារកនិងការការពារការឆ្លងមេរោគ)
- 2 ឧបករណ៍តាមដាន (ឧបករណ៍ដែលវាស់ស្ទង់កម្រិតលោតនៃបេះដូងកម្រិតនៃការដកដង្ហើមសម្ពាធឈាម អាំងតង់ស៊ីតេអុកស៊ីសែនជាដើម)
- 3 ឧបករណ៍ជំនួយដង្ហើម (ឧបករណ៍ដែលជួយឱ្យទារកមិនគ្រប់ខែដកដង្ហើមនៅពេលដែលសួតរបស់ពួកគេមិនទាន់លូតលាស់បានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដកដង្ហើមដោយខ្លួនឯង)
- 4 ឧបករណ៍ចាក់ថ្នាំអាឡេវី (ឧបករណ៍មួយដែលចាក់សូលុយស្យុងថ្នាំក្នុងកម្រិតចំនួនយ៉ាងជាក់លាក់)

ឧបករណ៍តាមដានអុកស៊ី (ឧបករណ៍តាមដានទារកទើបកើត)

មានឧបករណ៍តាមដានមួយនៅក្បាលនៃប្រអប់កែច្នៃមួយទារកកើតមិនគ្រប់ខែដែលបង្ហាញពីក្រាហ្វិកមួយចំនួន។ឧបករណ៍នេះគឺជាឧបករណ៍តាមដានអុកស៊ី (ឧបករណ៍តាមដានទារកទើបកើត) ដែលបង្ហាញពីចង្វាក់បេះដូងរបស់ទារកលំដាប់ដង្ហើមសម្ពាធឈាមនិងអាំងតង់ស៊ីតេអុកស៊ីសែនក្នុងក្រាហ្វិកនិងតួលេខ។ឧបករណ៍តាមដាននេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីអនុញ្ញាតឱ្យវេជ្ជបណ្ឌិតនិងគិលានុប្បដ្ឋាយិកាយល់ពីផ្នែកមួយចំនួននៃស្ថានភាពទារកក្នុងពេលតែមួយ។វាត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ផ្តល់ដំណឹងដល់ក្រុមពេទ្យប្រសិនបើស្ថានភាពសុខភាពរបស់ទារកមានការប្រែប្រួលសូម្បីតែបន្តិចបន្តួចក៏ដោយដើម្បីអាចឱ្យពួកគេឆ្លើយតបនិងផ្តល់ការព្យាបាលដែលទារកត្រូវការភ្លាមៗទាន់ពេលវេលា។វាជាសំឡេងដែលអ្នកអាចនឹងស្តាប់ឮពីពេលខ្លះពេលដែលអ្នកទៅមើលកូនរបស់អ្នកក្នុងមន្ទីរពេទ្យ។ឪពុកម្តាយអាចត្រូវបានប្រាប់អំពីអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងរាល់ពេលសំឡេងរោទ៍បន្តិចឡើងប៉ុន្តែតាមធម្មតាសម្លេងរោទ៍ត្រូវបានគេឮនៅពេលគ្មានអ្វីខុសប្រក្រតីកើតឡើងឡើយហើយវាមានដោយសារតែទារកទើបកំរើកដៃឬជើងប៉ុណ្ណោះ។ដូច្នេះសូមកុំភ្ញាក់ផ្អើលពេកនៅពេលដែលអ្នកឮ សំឡេងរោទ៍។

ការចាក់ថ្នាំ / មូលចាក់សូលុយស្យុង

វាពិតជាលំបាកខ្លាំងណាស់ក្នុងការចាក់ថ្នាំទារកតូចៗ។ដូច្នេះវាជាការចាំបាច់ក្នុងការបញ្ចូលមូលស្តើងមួយទៅក្នុងសរសៃឈាមតូចរបស់ទារកដើម្បីផ្តល់សូលុយស្យុងថ្នាំចូលក្នុងខ្លួនរបស់ពួកគេ។ដោយហេតុថាការព្យាបាលនិងការបញ្ចូលសូលុយស្យុងថ្នាំនឹងត្រូវផ្តល់ឱ្យទារកក្នុងបរិមាណតិចតួចនិងក្នុងល្បឿនយឺតៗពួកគេមិនអាចទទួលបានកម្រិតថ្នាំក្នុងបរិមាណដូចគ្នាទៅនឹងមនុស្សពេញវ័យនោះទេ។មូលចាក់ថ្នាំរបស់ទារកត្រូវបានគេប្រើដើម្បីចាក់បញ្ចូលបរិមាណសូលុយស្យុងថ្នាំចំនួនតិចតួចបំផុតចូលក្នុងសរសៃឈាមរបស់ទារក។ដូច្នេះនៅពេលដែលទារកស្ថិតក្នុងស្ថានភាពធ្ងន់ធ្ងរនោះបរិមាណថ្នាំដែលត្រូវផ្តល់ឱ្យត្រូវការរំលែកត្រូវតាមទារកម្នាក់ៗហើយ មូលចាក់ថ្នាំរបស់ទារកអនុញ្ញាតឱ្យគេផ្តល់ថ្នាំរហូតដល់ទៅប្រាំបួនប្រាំមួយប្រភេទគឺជាគ្នាក្នុងពេលតែមួយដល់ទារក។ក្នុងអំឡុងពេលពីរថ្ងៃដំបូងនៅពេលដែលទារកមិនទាន់ដាច់ធ្លាក់នោះបំពង់បូមឈាមតូចមួយត្រូវបានគេបញ្ចូលទៅក្នុងសរសៃឈាមនៃទងធ្មតដើម្បីវាស់សំពាធឈាមហើយគេក៏ផ្តល់ថ្នាំដល់ទារកតាមវិធីនេះដែរ។សរសៃឈាមរបស់ទារកមានលក្ខណៈស្តើងដែលជួនកាលថ្នាំចាក់បញ្ចូលអាចបែកចេញដែលបណ្តាលឱ្យស្បែកមានស្នាមជាំ និងអាចនឹងត្រូវការការព្យាបាលផ្សេងនៅពេលក្រោយ។ជាការពិតណាស់ នេះមិនមែនដោយសារតែមូលដែលគេបញ្ចូលមិនត្រឹមត្រូវនោះទេ។

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ
ការស្នាក់នៅនិងការ
ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

ជំងឺខាន់ល្បឿន

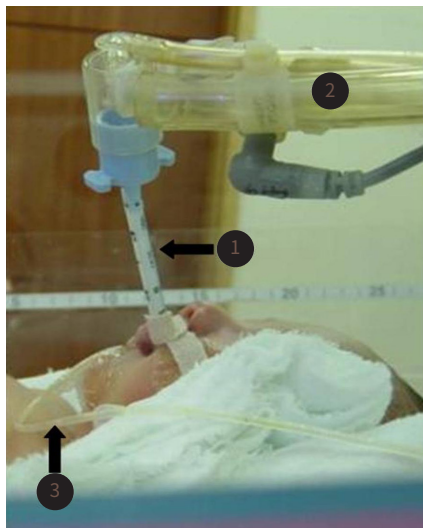
ជួនកាលជំងឺខាន់ល្បឿនកើតឡើងចំពោះទារកដែលទើបកើតដែលធ្វើឱ្យស្បែករបស់ពួកគេលេចឡើងល្បឿន។ បាតុភូតនេះអាចព្យាបាលបានដោយឧបករណ៍ពន្លឺម្យ៉ាង។ ទារកតូចៗងាយនឹងកើតជំងឺខាន់ល្បឿនដូច្នេះឧបករណ៍ព្យាបាលដោយពន្លឺនេះត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែដូច្នេះហើយពេកគេអាចទទួលបានការព្យាបាលពេលដែលពួកគេស្ថិតនៅក្នុងប្រអប់កែវចិញ្ចឹមបុគ្គលព្យាបាលសង្គ្រោះទារក។

ការលំបាកដែលទារកអ្នកអាចជួបប្រទះ

រោគសញ្ញាជំងឺផ្លូវដង្ហើម

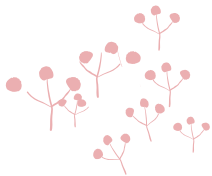
ការលំបាកដំបូងដែលទារករបស់អ្នកអាចជួបប្រទះគឺរោគសញ្ញាបញ្ហាផ្លូវដង្ហើម។ នៅពេលទារកស្ថិតនៅក្នុងស្បូនរបស់ម្តាយរបស់ខ្លួនដែលជាកន្លែងមិនមានខ្យល់សោះនោះពួកគេបានឆ្លងកាត់ពេលវេលាដ៏លំបាកក្នុងការសម្របខ្លួនដើម្បីដកដង្ហើមឱ្យបានងាយស្រួលដូចមនុស្សពេញវ័យ។ នេះគឺដោយសារតែនៅពេលដែលទារកមិនគ្រប់ខែដកដង្ហើមចូលទៅក្នុងស្មាតរបស់គេខ្យល់មិនស្ថិតនៅក្នុងស្មាតទេ ហើយស្មាតនៅតែបន្តរួមតូចដែលបណ្តាលឱ្យទារកត្រូវប្រឹងលំបាកក្នុងការស្រូបខ្យល់រាល់ពេលដកដង្ហើម។ ដូច្នេះរាល់ពេលដែលទារកដកដង្ហើមចូល កែមទ្រូងរបស់ទារកផុតចូលក្នុងដែលបណ្តាលឱ្យទារកបង្កើតសម្លេងអ៊ូរទាំ ហើយស្បែករបស់ទារកប្តូរជាពណ៌ខៀវ។

ហេតុផលដែលបណ្តាលឱ្យមានព្រឹត្តិការណ៍បែបនេះគឺថាធាតុការពារមិនឱ្យស្មាតស្ថិតជាប់គ្នាក្នុងស្មាតរបស់ទារកមិនទាន់លូតលាស់ពេញលេញនោះទេ។ ធាតុទាំងនេះកើតមានយ៉ាងឆាប់រហ័សចន្លោះពីសប្តាហ៍ទី 35 ទៅ 36 នៃការមានផ្ទៃពោះដូច្នេះហើយនៅពេលដែលខ្យល់ចូលទៅក្នុងស្មាតរបស់វាហាក់ដូចពុះសាប្តីដែលមិនផ្ទុះនិងបន្តមានសភាពដូច្នេះ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយនៅពេលដែលធាតុដែលការពារមិនឱ្យស្មាតស្ថិតជាប់គ្នាមានមិនគ្រប់ ថ្ងៃតូចក៏រួមតូចផងដែរ។

ទារកដែលមានបំពង់មួយភ្ជាប់ទៅនឹងឧបករណ៍ជំនួយដង្ហើម

ដើម្បីបង្កឱ្យមានខ្យល់ដង្ហើមស៊ីប្រូស៊ីតបំពង់ខ្យល់មួយ (1) ត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងផ្លូវដង្ហើមហើយបំពង់មួយទៀត (2) ត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងឧបករណ៍ដកដង្ហើមស៊ីប្រូស៊ីតសម្រាប់ការដកដង្ហើម។ បំពង់ដែលផ្តល់ឱ្យទារកឱ្យអាហារបំប៉ន (3) ចូលទៅក្នុងមាត់របស់ទារកនិងចុះទៅក្រពះ។

ប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែ

ប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែគឺជាគ្រែពិសេសដែលមានមុខងារយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការលើកម្រិតសីតុណ្ហភាពនិងសំណើមព្រោះថាទារកទើបតែកើតមិនអាចរក្សាបាននូវកម្រិតសីតុណ្ហភាពនៅក្នុងខ្លួនរបស់គេនោះទេហើយស្បែករបស់គេស្លើងនិងងាយបាត់បង់ជាតិទឹក។ វាក៏មានមុខងារជាបន្ទប់ដាច់ចេញមួយដែលការពារទារកទើបកើតពីមេរោគ។ ក្នុងករណីខ្លះទារកតូចអាចមានការពិបាកក្នុងការរក្សាសីតុណ្ហភាពខ្លួនប្រាណរបស់ពួកគេដោយប្រើត្រឹមប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែដូច្នេះហើយក្បាំងកំដៅ (ដូចជាគ្របបញ្ជស្លឹក) អាចនឹងត្រូវបានគេយកមកប្រើក្នុងប្រអប់កែវចិញ្ចឹមបុគ្គលប្រមូលឬក្រណាត់អាចនឹងត្រូវបានយកមកដាក់ពីលើទារកដើម្បីជួយពួកគេក្នុងការរក្សាសីតុណ្ហភាពខ្លួនប្រាណរបស់ពួកគេ។

ធាតុដែលការពារមិនឱ្យស្មាតស្ថិតជាប់

បន្ថែមពីលើការព្យាបាលដោយប្រើឧបករណ៍ជំនួយផ្លូវដង្ហើមហើយទារក

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ
ការស្នាក់នៅនិងការ
ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

នឹងត្រូវទទួលបានការព្យាបាលដោយធាតុដែលការពារមិនឱ្យស្លូតស្លឹកជាប់គ្នាសម្រាប់កង្វះខាតក្នុងស្មារតីរបស់ទារកក្នុងផ្ទៃ។ ធាតុដែលការពារមិនឱ្យស្លូតស្លឹកជាប់គ្នាត្រូវបានបង្កើតឡើងជាឱសថដើម្បីធ្វើឱ្យវាងាយស្រួលជំនះការរាំងស្ទះក្នុងជីវិតរបស់គេ។ នៅពេលការដកដង្ហើមលែងស្ទើរពិបាកកម្រិតនៃការប្រើខ្យល់ដង្ហើមសិប្បនិម្មិតត្រូវបានកាត់បន្ថយជាលំដាប់ បំពង់អាហារត្រូវបានកាត់យកចេញហើយបំពង់មួយទៀតនឹងត្រូវបញ្ចូលក្នុងច្រមុះរបស់ទារកដើម្បីចាប់ផ្តើមការព្យាបាល "ដោយប្រើសម្ពាធផ្លូវខ្យល់ជាវិធីមានជាបន្តបន្ទាប់" ដែលជួយទារកឱ្យដកដង្ហើម។

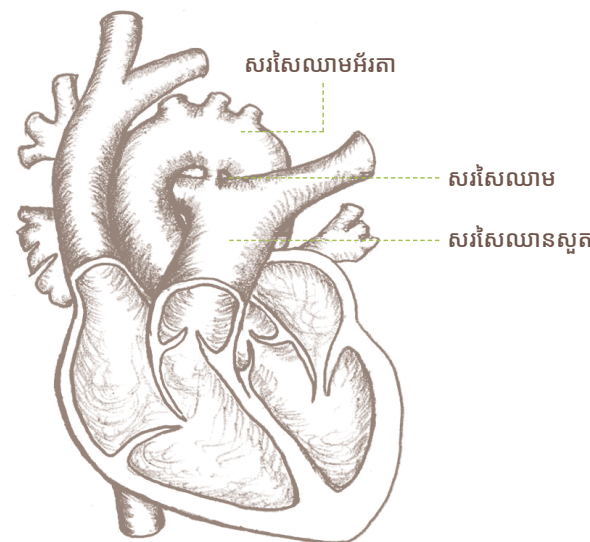
ទារកដែលទទួលបានការព្យាបាលដោយ CPAP តាមច្រមុះ

ខ្យល់ចូលស្រោមស្នូត (ស្នូតមិនដំណើរការ)

ក្នុងអំឡុងពេលនៃការព្យាបាលរោគសញ្ញាជំងឺផ្លូវដង្ហើមនេះជួនកាលមានខ្យល់លេចចេញពីស្នូតរបស់ទារកដែលបណ្តាលឱ្យមានជំងឺខ្យល់ចូលស្រោមស្នូត (ស្នូតមិនដំណើរការ)។ នៅពេលខ្យល់ចូលស្នូតស្នូតមិនបានពន្លាស្មើគ្នាគ្រប់ផ្នែកនោះទេ - ផ្នែកខ្លះពន្លាចេញច្រើនពេកប៉ុន្តែផ្នែកផ្សេងទៀតមិនពន្លាចេញគ្រប់គ្រាន់ហើយខ្យល់អាចឆ្លុយចេញពីផ្នែកដែលពន្លាចេញខ្លាំងពេកដែលបណ្តាលឱ្យស្នូតលែងដំណើរការ។ ប្រសិនបើមានខ្យល់លេចចេញច្រើនពេកទារកនឹងពិបាកដកដង្ហើមហើយបំពង់ខ្យល់មួយនឹងត្រូវដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងទ្រូងរបស់ទារកដើម្បីជួយគេឱ្យដកដង្ហើមយកខ្យល់ចេញ។

ការបើកចំហនៃបំពង់អាទែឈាម (Patent Ductus Arteriosus)

ទារកមិនគ្រប់ខែក៏ងាយកើតជំងឺការបើកចំហនៃបំពង់អាទែឈាមផងដែរ។ មានសរសៃឈាមអាទែធំពីរដែលកើតចេញពីបេះដូងរបស់មនុស្ស - សរសៃឈាមមួយបញ្ជូនឈាមនៅជុំវិញខ្លួនទាំងមូលហើយមួយទៀតបញ្ជូនឈាមទៅសួត (សរសៃឈាមអាទែសួត)។ នៅពេលដែលទារកនៅក្នុងស្បូនពួកគេមានបំពង់សរសៃឈាមមួយដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាបំពង់អាទែ (patent duct) ដែលភ្ជាប់សរសៃឈាមអាទែទាំងពីររួមគ្នាហើយវាជារឿងធម្មតាទៅលើបំពង់នេះត្រូវបិទនៅពេលទារកចាប់កំនើតមក។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយចំពោះទារកមិនគ្រប់ខែខ្លះអត្រានៃការបិទនៃបំពង់អាទែមានសភាពយឺតយ៉ាវ ដែលបណ្តាលឱ្យពេលវេលាដែលវាបើកចំហមានរយៈពេលយូរ ហើយវាបង្កឱ្យបេះដូងប្រឹងខ្លាំងពេលឈាមហូររវាងអាទែទាំងពីរ។ ការបើកចំហនៃបំពង់អាទែអាចព្យាបាលបានដោយប្រើថ្នាំប៉ុន្តែម្តងម្កាលវាអាចនឹងទាមទារឱ្យមានការកាត់ ប្រសិនបើការបើកចំហនៃបំពង់អាទែឈាមមិនបិទបន្ទាប់ពីការប៉ុនប៉ងព្យាបាលប៉ុន្មានលើករួចមក។

សរសៃឈាមបេះដូងនិងបំពង់អាទែឈាម

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ
រាល់ឆ្នាំនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ
ខ្យល់ចូលស្រោមស្នូត

ការអត់ដង្ហើមដោយអាយុមិនគ្រប់ខ

ជំងឺអត់ដង្ហើមជាបាតុភូតមួយដែលទារកឈប់ដកដង្ហើមបើទោះបីជាពេលបន្ទាប់ពីការប្រើឧបករណ៍ជំនួយដកដង្ហើមដែលត្រូវបានគេបញ្ឈប់នោះ ទារកត្រឡប់មកដកដង្ហើមធម្មតាដោយខ្លួនឯងហើយក៏ដោយ។ ជាញឹកញយៗវាក៏មានឡើងក្នុងករណីទារកមានជំងឺដូចជាជំងឺមេរោគចូលក្នុងឈាម (ការពូលឈាម) ដោយសារតែការឆ្លងរំលោភជាមួយនឹងការរំលាយអាហារអេឡិចត្រូលីត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយវាក៏អាចកើតឡើងជាញឹកញាប់ដោយគ្មានហេតុផលច្បាស់លាស់ផងដែរ។ ដូច្នេះវាត្រូវបានគេហៅជាសាមញ្ញថាការមិនដកដង្ហើមសម្រាប់ទារកកើតមិនគ្រប់ខែ។ ថ្នាំមានសម្រាប់ព្យាបាលការមិនដកដង្ហើមសម្រាប់ទារកកើតមុនខែផងដែរ។ ប្រសិនបើការធ្វើអន្តរាគមន៍ផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រមិនទទួលបានជោគជ័យនោះទារកត្រូវប្រើ CPAP ឬប្រើឧបករណ៍ជំនួយការដកដង្ហើមម្តងទៀត។

ជំងឺដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាល

នៅក្នុងខួរក្បាលរបស់ទារកមានសរសៃឈាមខួរក្បាលស៊ីមេទ្រីដែលមានលក្ខណៈទ្រូងដងដែលស្រដៀងនឹងចង់ប្លូស្ទក្នុងផងដែរ។ ដោយសារខាងក្រោមនៃផ្នែកខាងក្រោមនៃសរសៃឈាមខួរក្បាលមានភាពទន់ខ្សោយហើយមានកោសិកាសរសៃប្រសាទជាច្រើនអាចហូរឈាមបានយ៉ាងងាយស្រួល។ ការហូរឈាមមិនកើតឡើងដោយសារតែការរងរបួសនោះទេប៉ុន្តែដោយសារតែវាជាកន្លែងដែលខ្សោយដែលមានសរសៃឈាមជាច្រើន។ ការហូរឈាមបែបនេះត្រូវបានគេហៅថាជំងឺដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាល។ ជំងឺដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាលអាចបណ្តាលឱ្យស្ថានភាពទារកកាន់តែយ៉ាប់ឃ្មុំឡើងហើយអាចបណ្តាលឱ្យទារកក្លាយទៅជាខ្វះឈាម។ ទម្ងន់ទារកកាន់តែតិច គេកាន់តែឆាប់កើតហើយគេក៏នឹងកាន់តែងាយកើតមានជំងឺដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាលផងដែរ។ បើការហូរឈាមមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរទារកអាចនឹងឡើងស្លេកនិងប្រកាច់។ ការហូរឈាមតិចតួចមិនមានផលវិបាកច្រើននោះទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការហូរឈាមខ្លាំងអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់។ ដូច្នេះសូម្បីតែទារករបស់អ្នកមិនមានរោគសញ្ញាអ្វីនៅពេលដែលនៅក្នុងបន្ទប់សង្គ្រោះទារកដែលទើបកើតក៏ដោយគេនឹងទទួលបានការធ្វើតេស្តអេកូស្តេនខួរក្បាលច្រើនដង។

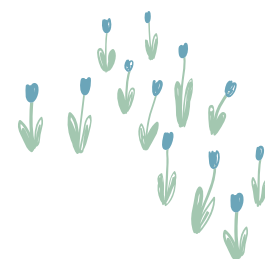
ជំងឺរបួសខួរក្បាល

ហេតុផលមួយទៀតសម្រាប់ការធ្វើតេស្តអ៊ុលត្រាសោនខួរក្បាលគឺដើម្បីពិនិត្យមើលថាតើជំងឺខួរក្បាលដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាជំងឺរបួសខួរក្បាល

(periventricular leukomalacia) កើតមានដែរឬទេនិងដើម្បីពិនិត្យរកការហូរឈាមក្នុងសរសៃខួរក្បាល។ តំបន់ដែលនៅជុំវិញសរសៃប្រសាទខួរក្បាលដែលសរសៃជាច្រើនដែលផ្តល់ការបញ្ជូនដល់កោសិកាសរសៃប្រសាទឆ្លងកាត់នោះត្រូវបានគេហៅថាកោសិកាខួរក្បាលស។ ប្រសិនបើតំបន់នេះចុះខ្សោយហើយភាពមិនធម្មតាបានបង្ហាញក្នុងអេកូអ៊ុលត្រាសោនវាត្រូវបានគេហៅថា malacosis ។ ជំងឺនេះក៏ត្រូវបានគេពិនិត្យរកផងដែរក្នុងទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែព្រោះថាវាជារឿយៗកើតឡើង។ ប្រសិនបើភាពមិនធម្មតានេះកើតឡើងនិងដោយអាស្រ័យលើភាពធ្ងន់ធ្ងរបស់វាវាអាចមានផលវិបាកមួយចំនួនដូចជាភាពមិនប្រក្រតីនៃចលនានៅកម្រិតខុសៗគ្នា

ការបំបៅតាមបំពង់

ជំងឺដំបៅពោះវៀន (Necrotizing Enterocolitis)

នៅពេលដែលសុខភាពរបស់ទារកមានស្ថេរភាពហើយបើទោះជាពួកគេទទួលបានការព្យាបាលផ្សេងៗសម្រាប់ការពិបាកដកដង្ហើមរបស់ពួកគេក៏ដោយ ម្តាយត្រូវចាប់ផ្តើមបំបៅដោះដល់ទារក។ ដោយសារតែទារកអាចបៅទឹកដោះតាមក្បាលដបទឹកដោះគោឬតាមទងដោះមួយបន្ទាប់ពីអាយុបាន 34 ខែប៉ុណ្ណោះទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវទទួលយកទឹកដោះចូលក្នុងខ្លួនតាមបំពង់រហូតដល់គ្រប់អាយុ។ ជួនកាលនៅពេលដែលចាប់ផ្តើមការផ្តល់ទឹកដោះគោតាមបំពង់តាមរបៀបនេះ

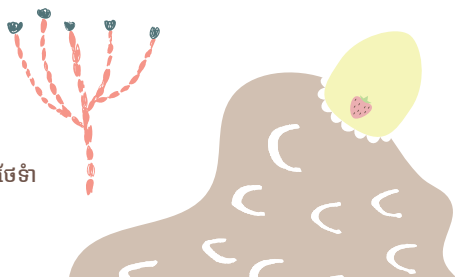
ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ
ការស្នាក់នៅនិងការ
ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

ទារកអាចមានបញ្ហាៗបញ្ហានោះគឺជម្ងឺដំបៅពោះវៀន។ជម្ងឺដំបៅពោះវៀនគឺជាបញ្ហាពោះវៀនដែលកើតឡើងចំពោះទារកដែលមិនគ្រប់ខែដោយកោសិកានៃពោះវៀនរបស់ទារកត្រូវខូចខាតនិងឡើងដំបៅ (ងាប់) ។ក្នុងករណីធ្ងន់ធ្ងរ ពោះវៀនអាចនឹងឆ្លុះមានប្រហោងដែលអាចបង្កទៅជាជំងឺរលាកស្រោមពោះ។វាបណ្តាលមកពីពោះវៀនរបស់ទារកខ្សោយរួមគ្នាជាមួយនឹងការជ្រៀតចូលនៃមេរោគ។ពេលខ្លះពោះវៀនរបស់ទារកអាចហើមហើយអាចមានឈាមខ្លះនៅក្នុងលាមក។ប្រសិនបើទារកឆ្លងជំងឺនេះការតមអាហារនិងការប្រើថ្នាំនឹងចាប់ផ្តើមមានហើយក្នុងករណីធ្ងន់ធ្ងរការកាត់ដើម្បីយកចេញផ្នែកដែលដំបៅក្នុងពោះវៀនអាចនឹងតម្រូវឱ្យមាន។វាគឺជាជម្ងឺមួយដែលមនុស្សគ្រប់គ្នានៅក្នុងផ្នែកបន្ទប់សង្គ្រោះទារកដែលទើបកើតមានការព្រួយបារម្ភ។

ជំងឺមេរោគក្នុងឈាមពេលទើបកើត (ឈាមពុល)

រយៈពេលដែលកូនរបស់អ្នកនឹងត្រូវស្ថិតក្នុងប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែអាស្រ័យលើទំងន់របស់ទារក។រយៈពេលនៃការចូលសំណាកពេទ្យក៏ខុសគ្នាអាស្រ័យលើស្ថានភាពសុខភាពរបស់ទារករបស់អ្នកផងដែរ។ជំងឺមេរោគក្នុងឈាមពេលទើបកើតជាជំងឺដែលយើងតែងតែមានការព្រួយបារម្ភអំឡុងពេលទារកស្ថិតក្នុងបន្ទប់សង្គ្រោះទារកដែលទើបកើត។ទារកមិនគ្រប់ខែអាចងាយឆ្លងមេរោគដោយសារតែប្រព័ន្ធភាពស៊ាំរបស់ពួកគេមិនទាន់អភិវឌ្ឍន៍បានពេញលេញនៅឡើយ។ជំងឺមេរោគក្នុងឈាមគឺជាការពេលដែលមេរោគនៅតែបន្តរាលដាលនៅក្នុងឈាមដែលបណ្តាលឱ្យមានជំងឺនៅទូទាំងខ្លួនទារក។មិនថាយើងលាងសម្អាតអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងប៉ុណ្ណានោះទេវាមិនអាចទៅរួចឡើយក្នុងការរារាំងមេរោគដែលយើងមើលមិនឃើញមិនឱ្យចូលក្នុងខ្លួនប្រាណរបស់ទារក។នៅពេលដែលជំងឺមេរោគក្នុងឈាមកើតឡើងពេលខ្លះយើងឃើញទារកដកដង្ហើមមិនចេញហើយពេលខ្លះការគ្រប់គ្រងសីតុណ្ហភាពក្នុងខ្លួនទារកមិនមានប្រសិទ្ធភាព។ជាទូទៅចលនារបស់ទារកហាក់ដូចជាមិនសូវស្ងប់ហាប់ហើយស្ថានភាពរាងកាយទូទៅមើលទៅមានភាពទន់ខ្សោយ។ក្នុងករណីនេះតាមធម្មតាការព្យាបាលដោយប្រើថ្នាំអង់ទីប៊ីយោទីចន្តនឹងមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់។ទោះជាយ៉ាងណាប្រសិនបើជំងឺរីករាលដាលយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ វាអាចមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិត។

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បែកក្រហមរំពងដំបៅពោះវៀន

តើខ្ញុំគួរឱ្យកូនរបស់ខ្ញុំញ៉ាំអ្វី?

ទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវបំបៅទឹកដោះម្តាយឬទឹកដោះគោតាមបំពង់ដែលចុះទៅក្នុងពោះរបស់ពួកគេរហូតទាល់តែពួកគេលូតលាស់ធំដល់គ្រប់ខែ។នេះគឺដោយសារតែទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែគឺមិនទាន់ចេះដេញកំប៉ុបលេបនៅឡើយ។ទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវទទួលទានទឹកដោះឬម្សៅទឹកដោះគោតិចតួចបំផុតតាមរយៈបំពង់ប៉ុន្តែវាមិនផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវអាហាររូបត្ថម្ភគ្រប់គ្រាន់នោះទេដូច្នេះពួកគេក៏ត្រូវទទួលស្វែងរកដំណើរអាហាររូបត្ថម្ភរហូតដល់ពួកគេអាចញ៉ាំបានគ្រប់គ្រាន់ដោយខ្លួនឯង។នៅពេលចលនាពោះវៀនរបស់ទារកកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាពបរិមាណនៃអាហារត្រូវកើនឡើងជាលំដាប់។ទារកភាគច្រើនដែលបានឆ្លងកាត់រយៈពេល 28 សប្តាហ៍នៃការរំលាយអាហារនឹងមានប្រព័ន្ធរំលាយអាហារដែលមានសមត្ថភាពរំលាយទឹកដោះគោក្នុងបរិមាណតិចតួចដោយមិនមានការលំបាកច្រើន។

ទឹកដោះម្តាយ

ទោះជាដោះម្តាយមានគុណសម្បត្តិច្រើនណាស់សម្រាប់ទារកបើប្រៀបធៀបទៅនឹងម្សៅទឹកដោះគោជាពិសេសចំពោះទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ។បន្ថែមពីលើការពង្រឹងប្រព័ន្ធភាពស៊ាំរបស់ទារកដែលជួយការពារទារកឱ្យឆ្លងជំងឺហើយនោះទឹកដោះម្តាយមានសារធាតុចិញ្ចឹមជាច្រើនដែលកូនរបស់អ្នកត្រូវការដើម្បីជួយដល់ការអភិវឌ្ឍន៍នៃការយល់ដឹងនិងភ្នែករបស់ទារក។វាក៏ជួយកាត់បន្ថយការកើតឡើងនៃជំងឺទូទៅជាពិសេសជម្ងឺដំបៅពោះវៀន ការឆ្លងមេរោគផ្លូវដង្ហើមនិងការពារការចាប់ផ្តើមនៃអាឡែរហ្សី។

ម្តាយទាំងអស់ចង់ផ្តល់ឱ្យកូនរបស់ពួកគេនូវទឹកដោះម្តាយដែលមានជីវជាតិប៉ុន្តែដោយសារតែទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវបានគេយកទៅចិញ្ចឹមក្នុងបន្ទប់សង្គ្រោះហើយពេទ្យមានការព្រួយបារម្ភជាច្រើនអំពីស្ថានភាពរបស់ពួកគេនោះម្តាយមិនអាចបំបៅដោះកូនរបស់ពួកគេដោយផ្ទាល់នោះទេដូច្នេះម្តាយអាចមានអារម្មណ៍មិនសុខស្រួលចំពោះការបញ្ចេញទឹកដោះដោយប្រយោលសម្រាប់យកទៅចិញ្ចឹមទារក។ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការផ្តល់ឱ្យទារកនូវទឹកដោះម្តាយគឺជារឿងល្អបំផុតដែលម្តាយអាចធ្វើបានសម្រាប់កូនរបស់ខ្លួន។ដូច្នេះម្តាយត្រូវបានគេលើកទឹកចិត្តឱ្យច្របាច់ទឹកដោះរបស់ពួកគេហើយផ្តល់វាទៅឱ្យមន្ទីរពេទ្យដើម្បីយកទៅចិញ្ចឹមទារក។សូមមើលផ្នែកការពន្យល់ខាងក្រោមអំពីវិធីច្របាច់ទឹកដោះម្តាយ

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ
ការស្នាក់នៅនិងការ
ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

ព័ត៌មានជំនួយអំពីការប្របាច់ទឹកដោះមួយ

- ◆ ចាប់ផ្តើមប្របាច់ទឹកដោះមួយឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើបានបន្ទាប់ពីការសម្រាលកូន។
- ◆ ប្រើថ្នាំស៊ីនបូមទឹកដោះដើម្បីបញ្ចេញទឹកដោះពីស្តង់ទាំងពីរក្នុងពេលតែមួយ។
- ◆ បូមទឹកដោះដោយប្រើរយៈពេល 10 ទៅ 15 នាទីរាល់ 3 ម៉ោងម្តង។
- ◆ ខណៈដែលបរិមាណទឹកដោះកំពុងកើនឡើងសូមបន្តបូមរយៈពេល 2 នាទីបន្ទាប់ពីដំណាក់ទឹកដោះចុងក្រោយបានចេញមក។
- ◆ រៀបគម្រោងក្នុងការបូមទឹកដោះយ៉ាងហោចណាស់ 5 ដងក្នុងមួយថ្ងៃក្នុងរយៈពេលសរុបទាំងអស់ 100 នាទីក្នុងមួយថ្ងៃ។
- ◆ ដាក់តកញ្ចប់ស្តីមុនពេលបូមនិងថាស្បូនពេលកំពុងបូម។
- ◆ អ្នកត្រូវទទួលបានដំណាក់យ៉ាងហោចណាស់ 6 ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ។

នៅពេលដែលទារកមិនអាចបំបៅទឹកដោះមួយបានភ្លាមៗ

យើងនឹងទុកវាក្នុងទូទឹកកកហើយផ្តល់ទៅឱ្យទារករបស់អ្នកក្នុងរយៈពេល 48 ម៉ោង។

ប្រសិនបើយើងមិនអាចផ្តល់ទឹកដោះគោដល់ទារក

ក្នុងរយៈពេល 48 ម៉ោងទេនោះយើងនឹងបង្កើតវាក្យាមៗបន្ទាប់ពីបានបូមវា។

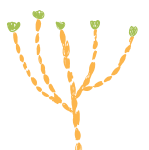
នៅពេលដែលទឹកដោះគោឡើងកកយើងអាចទុកវាបានរហូតដល់ 3 ខែនៅក្នុងទូបង្កកមួយដោយឡែកពីទូទឹកកកដូច្នេះយើងនឹងរៀបចំកន្លែងទុកដាក់ទាំងនេះជាមុនដើម្បីរក្សាទឹកដោះរបស់ម្តាយ។

ត្រូវលាងសម្អាតដៃរបស់អ្នកឱ្យបានសព្វគ្រប់មុននឹងបូមទឹកដោះ

រួចរក្សាទុកទឹកដោះគោដោយបំបែកក្នុងដបសម្រាប់បរិមាណបំបៅត្រឹមម្តងក្នុងមួយដបដោយមានបិទឈ្មោះរបស់អ្នកឬឈ្មោះទារករបស់អ្នកព្រមជាមួយកាលបរិច្ឆេទនិងម៉ោងដាក់លាក់នៃការបូមទឹកដោះ។ ប្រសិនបើអ្នកបូមស្តង់ទាំងពីរក្នុងពេលតែមួយសូមបូមរយៈពេល 1 ទៅ 2 នាទីក្រោយពីដំណាក់ទឹកដោះចុងក្រោយបានចេញ។

ទឹកដោះត្រូវការប្រហែល 15 នាទីទម្រង់ចេញមក។ នៅពេលដែលប្របាច់បូមស្តង់ម្តងប្រសិនបើល្បឿនដែលទឹកដោះចេញពីស្តង់ដំបូងចាប់ផ្តើមថយចុះឬលែងចេញនោះសូមបន្តទៅបូមស្តង់ម្តងទៀត។ បន្ទាប់ពីបានបូមស្តង់ម្តងទៀតហើយ សូមត្រឡប់ទៅស្តង់ទីមួយវិញហើយបូមរយៈពេល 5 នាទីទៀតហើយបន្ទាប់បន្តទៅកាន់ស្តង់ម្តងវិញទៀតហើយបូមរយៈពេល 5 នាទីទៀត។

នេះដោយសារតែទឹកដោះគោដែលបូមចេញនៅក្នុងដំណាក់កាលទីពីរគឺមានជាតិខ្លាញ់ហើយនិងកាឡូរីខ្ពស់។ នៅពេលដឹកជញ្ជូនទឹកដោះដែលត្រូវរក្សាទុកទៅសន្លឹកពេទ្យសូមប្រើប្រអប់ទឹកកកមួយដោយមានទឹកកកប្លកញ្ចប់ត្រជាក់នៅខាងក្នុង

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បែកក្រហមរំពងនាំអំពីការថែទាំ

អាហារបំប៉នទឹកដោះ

ប្រសិនបើទារកត្រូវបំបៅដោយទឹកដោះគោក្នុងបរិមាណ 100cc ក្នុងមួយខ្លួន 1 គីឡូក្រាមព្រោះជាតិអាហារបំប៉ននៅក្នុងទឹកដោះមិនគ្រប់គ្រាន់ ទារកត្រូវទទួលអាហារបំប៉នបន្ថែមពីលើទឹកដោះម្តាយដែលមានសារធាតុប្រភេទអ៊ីនស្យូលីន។

ទារកមិនគ្រប់ខែអាចខ្វះវីតាមីនដូច្នេះទារករបស់អ្នកនឹងទទួលបានវីតាមីនច្រើនមុខចាប់ពីពេលដែលទារកចាប់ផ្តើមញ៉ាំគ្រប់គ្រាន់។ ទារកមិនគ្រប់ខែកើតមកដោយមិនទទួលបានជាតិដែកពីម្តាយរបស់ពួកគេនោះទេដូច្នេះពួកគេត្រូវទទួលបានជាតិដែកឱ្យគ្រប់គ្រាន់។ ប្រសិនបើទារកទទួលបានទឹកដោះគោជារៀងរាល់ថ្ងៃរបស់ទារកអ្នកមិនគ្រប់គ្រាន់នោះទារកនឹងត្រូវចាំបាច់ទទួលអាហារបំប៉នជាតិដែក។ មានផលិតផលមួយចំនួននៅក្នុងទំរង់ជាទឹកស៊ីរ៉ូបដែលត្រូវបានគេបង្កើតឡើងឱ្យងាយស្រួលសម្រាប់ការបញ្ចុកទារកអ្នក។

តើទារកតូចបែបនេះអាចរក្សាបានដោយសុវត្ថិភាពឬទេ?

ទារកមិនគ្រប់ខែងាយនឹងមានជំងឺច្រើនជាងទារកដែលកើតគ្រប់ខែ។ ដោយសារតែហេតុផលនេះមានករណីខ្លះដែលចាំបាច់តម្រូវឱ្យទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវរក្សា។ តើទារកតូចបែបនេះអាចឆ្លងកាត់ការរក្សាបានយ៉ាងដូចម្តេច? កាលពីមុនយើងមិនអាចគិតដឹងរឿងបែបនេះឡើយហើយសូម្បីតែឥឡូវនេះវាអាចធ្វើទៅបានក្នុងមន្ទីរពេទ្យធំៗដែលមានសម្ភារៈបរិក្ខារគ្រប់គ្រាន់ប៉ុណ្ណោះ។ វាជាការព្យាបាលយ៉ាងជឿនលឿននិងតម្រូវភាពច្បាស់លាស់

ការបើកចំហនៃបំពងអាទែណាម (Patent Ductus Arteriosus)

ជំងឺមួយដែលជារឿយៗតម្រូវឱ្យមានការរក្សាគឺការបើកចំហនៃបំពងអាទែណាម។ ដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើអាទែណាមសរសៃឈាមក្រហមអាអតនិងសរសៃឈាមនៅក្នុងបេះដូងជារឿយៗបើកចំហឬបិទហើយបន្ទាប់មកបើកម្តងទៀតក្នុងខ្លួនទារកមិនគ្រប់ខែដោយវាបានដាក់សម្ពាធយ៉ាងខ្លាំងទៅលើបេះដូង។ ដំណាក់កាលទីមួយនៃការព្យាបាលគឺការប្រើថ្នាំប៉ុន្តែប្រសិនបើសរសៃឈាមអាទែណាមមិនទាន់បិទវាចាំបាច់ត្រូវបិទសរសៃឈាមនេះដោយការរក្សា។ ប្រសិនបើទារកមិនមានការរក្សានោះបេះដូងរបស់គេនឹងបន្តលោតនៅក្រោមសម្ពាធយ៉ាងខ្លាំងហើយស្ថានភាពនេះអាចនាំអោយមានជំងឺខ្សោយបេះដូង។ ការរក្សាត្រូវអនុវត្តដោយការប្រើថ្នាំសន្លប់ទូទៅហើយវាមិនមែនជាការរក្សាដែលត្រូវធ្វើលើបេះដូងនោះទេប៉ុន្តែការរក្សានេះធ្វើ

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ
ការស្នាក់នៅនិងការ
ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

ឡើងដើម្បីលើសត្រូវរបស់ទារកនិងកសរសៃឈាមអាទៃដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថា ការបើកចំហនៃបំពង់អាទៃឈាមហើយបន្ទាប់មកចងប្រូតូបិទ។

ការរកកាត់មានសុវត្ថិភាពខ្លាំងហើយស្ទើរតែគ្រប់ករណីទាំងអស់វាមិនមានបញ្ហាអ្វីទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយសារតែសរសៃឈាមអាទៃធំ ៗជាច្រើននៅជិត កន្លែងបើកចំហនៃបំពង់អាទៃឈាមមានករណីកម្រមួយចំនួនដែលក្នុងនោះ សរសៃឈាមអាទៃមួយក្នុងចំណោមសរសៃឈាមអាទៃទាំងនេះអាចនឹងរង ការខូចខាតក្នុងកំឡុងពេលរកកាត់ដែលអាចបណ្តាលអោយមានជំងឺខ្យល់ចូល ស្រោមសួត (សួតតាំង។ ទារកត្រូវចំណាយពេលជាច្រើនថ្ងៃដើម្បីបានជាសះស្បើយ ពីការរកកាត់ហើយរយៈពេលដែលត្រូវការដើម្បីស្តារសួតនិងមុខងារដកដង្ហើមឱ្យមក ធម្មតាវិញប្រែប្រួលពីទារកមួយទៅទារកមួយទៀត។

ជំងឺដំបៅពោះវៀន (Necrotizing Enterocolitis)

ជំងឺដំបៅពោះវៀនអាចតម្រូវឱ្យមានការរកកាត់។ ប្រសិនបើការរលាកកាន់តែរីករាល ដាលហើយពោះវៀនត្រូវខូចខាតនោះផ្នែកដែលខូចនៃពោះវៀនត្រូវធ្វើការរកកាត់ដើម្បី បិទចេញដើម្បីរក្សាផ្នែកពោះវៀនដែលមានសុខភាពល្អ។ ការរកកាត់ពោះវៀន (ការ រកកាត់បើកចំហពោះ) ត្រូវអនុវត្តឡើងដោយការប្រើថ្នាំសន្លប់ទូទៅ។ ផ្នែកដែលខូចនៃ ពោះវៀនត្រូវដកចេញហើយបន្ទាប់មកពោះវៀនដែលមានសុខភាពល្អត្រូវបានភ្ជាប់ ឡើងវិញ។ នៅពេលដែលគេយកផ្នែកដែលខូចនៃពោះវៀនចេញអស់ហើយនោះហើយ ផ្នែកដែលត្រូវបានភ្ជាប់គឺស្អាតល្អពេទ្យរកកាត់នឹងភ្ជាប់ផ្នែកល្អជាប់គ្នាភ្លាមៗ។ ទោះ បីយ៉ាងណាក៏ដោយក្នុងករណីភាគច្រើនគេអាចបញ្ចេញចុងទាំងពីរនៃពោះវៀន ដែលត្រូវបានកាត់ផ្តាច់តាមប្រហោងក្នុងពោះទារកដើម្បី អនុញ្ញាតឱ្យផ្នែកដែលខូចខាត នោះជាឡើងវិញហើយលាមករបស់ទារកនឹងចេញតាមប្រហោងនេះដែរ។ វាអាចស្តាប់ ទៅថាផ្នែកខ្លាំងណាស់ដែលថាយើងបង្កើតផ្លូវសម្រាប់លាមករបស់ទារកឱ្យចេញមក តាមពោះរបស់គេប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែយល់ថាវាជាដំណើរការចាំបាច់ដើម្បីជួយឱ្យទារកឆាប់ ជាឡើងវិញ។ ថង់ដែលប្រមូលលាមកនឹងត្រូវចងភ្ជាប់ទៅនឹងពោះរបស់ទារកប៉ុន្តែ កន្លបក៏ត្រូវបានដាក់នៅខាងក្រោមតូចរបស់ទារកផងដែរ។ ការរកកាត់នឹងត្រូវធ្វើម្តងទៀត មុនពេលទារកចេញពីមន្ទីរពេទ្យប៉ុន្តែប្រសិនបើទារកត្រូវបានគេអនុញ្ញាតឱ្យចេញមុន កំណត់ អ្នកត្រូវសិក្សាឱ្យបានច្បាស់អំពីរបៀបថែទាំទារករូបនេះ

ជំងឺវេទិណនៃការកើតមិនគ្រប់ខែ

បញ្ហាមួយទៀតដែលបណ្តាលឱ្យទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវការការរកកាត់គឺការព្យាបាលជំងឺវេ

ទីណានៃការកើតមិនគ្រប់ខែ។ សរសៃឈាមក្នុងវេទិណរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែកំពុងតែស្ថិត នៅក្នុងដំណើរការលូតលាស់ឆ្ពោះទៅផ្នែកខាងមុខនៃភ្នែក។ ដូច្នេះប្រសិនបើសរសៃ ឈាមក្នុងវេទិណដែលកំពុងលូតលាស់ត្រូវខូចខាតសរសៃឈាមថ្មីនឹងដុះមកជំនួស។ នេះបណ្តាលឱ្យមានស្លាកស្នាមនិងការប្រទាញលើវេទិណភ្នែកដែលអាចបណ្តាល ឱ្យវាដាច់។ កាលពីមុននៅពេលដែលយើងមិនបានដឹងអំពីស្ថានភាពនេះមានទារកដែល កើតមិនគ្រប់ខែជាច្រើនដែលងងឹតភ្នែក។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយសព្វថ្ងៃនេះទារកដែលកើតមកមានទម្ងន់តិចមិនធម្មតា ខ្លាំងឬកើតមកមុនខែខ្លាំងនឹងទទួលបានការធ្វើតេស្តវេទិណយ៉ាងទៀងទាត់នៅ ក្នុងបន្ទប់សង្គ្រោះសម្រាលទារកដែលទើបកើត ដោយអ្នកឯកទេសខាងភ្នែក។ ប្រសិនបើទារកមានជំងឺវេទិណធ្ងន់ធ្ងរប្រាកដតែរីករាលដាលទារកត្រូវទទួល ការព្យាបាលដោយថ្នាំឬដោយការបង្កកឬដោយការរកកាត់ដោយកាំរស្មី ព្រោះថាការ ធ្វើដូច្នេះនឹងកាត់បន្ថយបញ្ហាភ្នែក។ ក្នុងករណីជាច្រើនជំងឺវេទិណនៃការកើតមិនគ្រប់ ខែបញ្ឈប់ការរីករាលដាលហើយនិងថយចុះទៅវិញដោយខ្លួនឯង។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើភ្នែក របស់ទារកស្ថិតក្នុងស្ថានភាពគ្រោះថ្នាក់នីតិវិធីព្យាបាលខាងលើនឹងត្រូវអនុវត្តឡើង។ នៅពេលដែលជំងឺវេទិណនៃការកើតមិនគ្រប់ខែបណ្តាលឱ្យមានការដាច់វេទិណភ្នែក ផ្នែកដែលដាច់នឹងត្រូវគេសង្កត់ដូចបង់រូបស្តីពីខាងក្រៅភ្នែកឬ សរសៃវេទិណដែល ដាច់នោះ (ធាតុអិលឡូ) ដែលនៅចន្លោះរវាងវេទិណនិងកែវភ្នែក) នឹងត្រូវគេយក ចេញដើម្បីបញ្ឈប់វាពីការទាញសរសៃវេទិណ។ សូម្បីតែក្នុងករណីធ្ងន់ធ្ងរបែបនេះការ រកកាត់ដោយមិនបង្កង់យូរក៏មានប្រយោជន៍ក្នុងការថែរក្សាភ្នែករបស់ទារកផងដែរសូម្បី តែវាតិចតួចក៏ដោយ។

ទឹកចូលខួរក្បាល (Hydrocephalus)

ករណីភាគច្រើននៃជំងឺដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាលគឺមិនភាពធ្ងន់ធ្ងរនោះទេហើយវាជា មកវិញដោយមិនបាច់មានការអន្តរាគមន៍។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលធ្ងន់ធ្ងរតំបន់ដែលហូរ ឈាមអាចរីករាលដាលហើយវាអាចនាំ ឱ្យមាន "ជំងឺទឹកចូលខួរក្បាល"។ ការរីកនៃថតខាងក្រោមនៃខួរក្បាលត្រូវបានគេហៅថាជំងឺទឹកចូលខួរក្បាល (hydrocephalus)។ នៅពេលដែលវាកើតឡើងផ្នែកខាងក្នុងក្បាលក្លាយដូចជាថង់ដែល ពោរពេញដោយទឹកហើយស្ថានភាពនេះបណ្តាលឱ្យមានសំពាធលើខួរក្បាលដែល អាចនាំអោយខូចខួរក្បាល។ ដោយហេតុផលនោះទារកត្រូវឆ្លងកាត់ការរកកាត់ដោយ ត្រូវដាក់បំពង់បញ្ចូលទៅក្នុងថតខួរក្បាលដែលប៉ះពាល់នៅខាងក្នុងក្បាលហើយពាក់ កណ្តាលទៀតនៃបំពង់ត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងក្រហូងពោះបណ្តោះអាសន្នដើម្បីដោះសារ

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ការស្នាក់នៅនិងការ ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

ធាតុរាវចេញពីខ្លួនរក្សាលទៅពោះ

ជំងឺកូនលូនដែលពោះរៀនតូចឆ្លងកាត់សាច់ដុំក្រលៀន

នៅក្នុងទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ជំងឺកូនលូនជាញឹកញាប់កើតមាននៅជិតក្រលៀនដែលបណ្តាលឱ្យឡើងប៉ោងដែលអាចមើលឃើញឬស្លាប់ដឹង។ កូនលូនមិនមែនជាអ្វីដែលត្រូវព្រួយបារម្ភនោះទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយប្រសិនបើពោះរៀនរងសម្ពាធសង្កត់ចុះហើយមិនអាចថយទៅក្នុងក្រហូងពោះវិញទេនោះការរមួលនៃពោះរៀនអាចកើតមានឡើង។ ស្ថានភាពនេះអាចបណ្តាលឱ្យខ្វះលំហូរឈាមនៅក្នុងពោះរៀនដែលអាចបណ្តាលអោយខូចខាតដល់ពោះរៀន។

ក្នុងករណីបែបនេះការវះកាត់សង្ក្រាន់បន្ទាន់ត្រូវមានជាចាំបាច់ហើយវាអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ទារក។ ដូច្នេះនៅពេលទារកលូតលាស់ធំគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទទួលការវះកាត់ហើយស្ថានភាពទូទៅរបស់ទារកគឺល្អការវះកាត់នឹងត្រូវធ្វើឡើងមុនពេលកំណត់យោងតាមគោលការណ៍ទូទៅ។ ទារកមិនគ្រប់ខែតែងតែទទួលការវះកាត់មុនពេលចេញពីមន្ទីរពេទ្យ។ នៅក្រោមឥទ្ធិពលនៃការប្រើថ្នាំសន្លប់ ការវះកាត់ខួរក្នុងអាចធ្វើឡើងនៅកន្លែងកើតកូនលូន ហើយផ្លូវរបស់កូនលូននឹងត្រូវបានគេកំណត់និងចាប់ឱ្យជាប់នៅមួយកន្លែង។ ការជាសះស្បើយឡើងវិញក្រោយការវះកាត់ជាធម្មតាមានល្បឿនលឿន

🐎 ការថែទាំកុមារកើតមិនគ្រប់ខែបន្ទាប់ពីចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

ពេលណាទារករបស់ខ្ញុំអាចត្រលប់មកផ្ទះវិញ?

បន្ទាប់ពីទារកមិនគ្រប់ខែបានឆ្លងកាត់ការព្យាបាលពិបាកៗរួចមកដូចជាការព្យាបាលប្រព័ន្ធខ្យល់ដង្ហើមនិងកំពុងទទួលទានអាហាររូបត្ថម្ភគ្រប់គ្រាន់ ទម្ងន់របស់ពួកគេចាប់ផ្តើមកើនឡើងបន្តិចម្តងៗ។ តើកូនរបស់ខ្ញុំអាចត្រលប់មកផ្ទះវិញពេលមានទម្ងន់ប៉ុណ្ណា? កាលពីមុនទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែត្រូវបានគេព្យាបាលក្នុងប្រអប់កែវចិញ្ចឹមរហូតដល់ពួកគេមានទម្ងន់ដល់ទៅ 2,5 គីឡូក្រាម។ សព្វថ្ងៃនេះ ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែតែងតែត្រូវបានគេអនុញ្ញាតឱ្យចេញមុនព្រោះយើងដឹងថាពួកគេអាចទប់ទល់នឹងដំណើរជីវិតបានសម្បើមតែពួកគេមានទម្ងន់ទាបក៏ដោយ។

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បៀងកៅណែនាំអំពីការថែទាំ

នៅពេលដែលទារកចេញពីប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែនិងអាចរក្សាសីតុណ្ហភាពឯកាយដោយមិនបាច់មានជំនួយហើយគេអាចរំលាយទឹកដោះម្តាយឬម្សៅទឹកដោះគោដែលអាចផ្តល់នូវអាហាររូបត្ថម្ភគ្រប់គ្រាន់ដល់ពួកគេបានហើយកំពុងបង្ហាញពីការឡើងទម្ងន់ជាបន្តបន្ទាប់ ពេលនោះទារកអាចទៅផ្ទះបាន។ ជាការពិតណាស់ប្រសិនបើទារកនៅបន្តត្រូវការការព្យាបាលឬត្រូវមានការធ្វើតេស្តពិនិត្យសុខភាពផ្សេងទៀតនោះទារកនឹងត្រូវបន្តស្នាក់នៅមន្ទីរពេទ្យ

តើតេស្តអ្វីខ្លះដែលត្រូវធ្វើមុនពេលទារកអាចចេញពីមន្ទីរពេទ្យ?

ទារកមិនគ្រប់ខែដែលបានកើតមុនខែខ្សែងហើយមានទម្ងន់ស្រាលខ្សែងចាំបាច់ត្រូវពិនិត្យដោយអ្នកឯកទេសខាងភ្នែកដើម្បីកំណត់ថាតើមានការកើតមានជំងឺរេទីណានៃការកើតមិនគ្រប់ខែឬពិនិត្យមើលការរីករាលដាលនៃជំងឺរេទីណានៃការកើតមិនគ្រប់ខែដែលគេបានដឹងជាមុន។ សម្ពាធឈាមក៏ត្រូវវាស់ផងដែរហើយការពិនិត្យដោយអ៊ុលត្រាសោនក៏ត្រូវធ្វើផងដែរ។ ទារកមិនគ្រប់ខែមានហានិភ័យខ្ពស់នៃការបាត់បង់ការស្តាប់ហើយត្រូវមានការធ្វើតេស្តការស្តាប់មុនឬក្រោយការចេញពីមន្ទីរពេទ្យ។

ជំងឺកូនលូនជារឿយៗកើតឡើងចំពោះទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែដែលនេះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេត្រូវពិនិត្យជំងឺកូនលូនមុនពេលចេញពីមន្ទីរពេទ្យ។ នៅពេលដែលបញ្ហាសុខភាពទាំងអស់ដែលត្រូវព្យាបាលត្រូវបានដោះស្រាយរួចរាល់ ហើយគេអាចកំណត់បានថាទារកមានលទ្ធភាពលូតលាស់ដោយគ្មានជំនួយផ្សេងៗនោះទារកអាចចេញពីមន្ទីរពេទ្យបាន។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយជាញឹកញាប់វាពិបាកក្នុងការបញ្ឈប់ការព្យាបាលដោយអ្នកស៊ីសែនទាំងស្រុងចំពោះទារកដែលមានជំងឺស្មុតរ៉ាំរ៉ៃ។ ជាងការឱ្យទារកបែកពីម្តាយរហូតដល់ការព្យាបាលដោយអ្នកស៊ីសែនបញ្ចប់ វាក៏អាចទៅរួចផងដែរក្នុងការបន្តការព្យាបាលដោយអ្នកស៊ីសែននៅផ្ទះបន្ទាប់ពីការចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ
ការស្នាក់នៅនិងការ
ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

ទារកដ៏អស្ចារ្យ ដល់ពេលទៅផ្ទះហើយ

តើការត្រៀមលក្ខណៈអ្វីខ្លះដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើឡើងសំរាប់ថ្ងៃដែលកូនរបស់ខ្ញុំត្រលប់មកផ្ទះវិញ? ម្តាយជាញឹកញាប់មានការរំភើបចិត្តនិងភ័យក្នុងពេលតែមួយអំពីការយកកូនទៅផ្ទះវិញ។ ដើម្បីកាត់បន្ថយការព្រួយបារម្ភរបស់អ្នកសូមពិគ្រោះជាមួយសមាជិកនៃក្រុមគូរពេទ្យនៅក្នុងបន្ទប់ថែទាំដែលមានទារកទើបនឹងកើតហើយរៀនអំពីការថែរក្សាកូនរបស់អ្នកមុននឹងយកគេទៅផ្ទះវិញ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនត្រៀមខ្លួនជាមុនឱ្យរួចរាល់នោះទេអ្នកប្រហែលជាមានការព្រួយបារម្ភជាច្រើននិងពិបាកក្នុងការគេងនៅពេលយប់ៗត្រូវប្រាកដថារៀបចំសម្លៀកបំពាក់សម្រាប់ទារករបស់អ្នកនិងភ្លេចទារកដើម្បីទារករបស់អ្នកហើយត្រូវប្រាកដថាអ្នករៀបចំបរិយាកាសឱ្យបានល្អគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងបន្ទប់ដែលទារករបស់អ្នកចូលទៅនៅ។

សំលៀកបំពាក់ទារក

រៀបចំខោអាវទារកខ្លះដែលធ្វើពីកប្បាសទន់។ ដោយសារតែទារករបស់អ្នកនៅតែតូចជាងទារកកើតគ្រប់ខែវាជាការល្អបំផុតក្នុងការស្លៀកសំលៀកបំពាក់ឱ្យទារករបស់អ្នកដោយសំលៀកបំពាក់ដែលគេបង្កើតជាពិសេសសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែ។ ប្រសិនបើអ្នកស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ទារកគ្រប់ខែឱ្យទារករបស់អ្នកអ្នកត្រូវប្រាកដថាបានបន្ថែមឡើងទៅក្នុងការដើម្បីរក្សាកំដៅទារក

សីតុណ្ហភាពនិងសំណើម

សីតុណ្ហភាពនិងសំណើមនៃបន្ទប់ដែលទារកស្នាក់នៅអាចមានដូចគ្នាសម្រាប់ទារកដែលកើតគ្រប់ខែ។ អ្នកគួររក្សាសីតុណ្ហភាពចន្លោះពី 24 ទៅ 25 និងសំណើមរវាង 30 និង 60% ។ ប្រសិនបើវាជារដូវក្ដៅអ្នកអាចប្រើម៉ាស៊ីនត្រជាក់នៅក្នុងបន្ទប់ដែលទារកកំពុងស្ថិតនៅ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយដោយសារប្រព័ន្ធភាពស៊ាំរបស់ទារកនៅខ្សោយត្រូវប្រាកដថាអ្នកបានសម្អាតតម្រងម៉ាស៊ីនត្រជាក់ជាមុនសិន។ ប្រើឧបករណ៍បង្កើតសំណើមដើម្បីបង្កើនសំណើមប្រសិនបើវាមានកំរិតទាប។ ដោយសារពពួកបាក់តេរីអាចដុះលូតលាស់នៅក្នុងទឹកនៃឧបករណ៍បង្កើតសំណើមអ្នកត្រូវប្រើឧបករណ៍សំណើមដោយទឹកកំដៅ។ ប្រសិនបើវាមិនមែនជាប្រភេទទឹកក្ដៅឡើយទេនោះសូមសម្អាតឧបករណ៍បង្កើតសំណើមជាមុនហើយផ្លាស់ប្តូរទឹកជារៀងរាល់

សីតុណ្ហភាពរាងកាយ

វាចាំបាច់ក្នុងការពិនិត្យមើលសីតុណ្ហភាពរាងកាយរបស់ទារកអ្នកច្រើនដងក្នុងមួយថ្ងៃទោះបីជាកូនរបស់អ្នកត្រលប់មកផ្ទះវិញហើយក៏ដោយ។ ដើម្បីពិនិត្យសីតុណ្ហភាពរបស់ទារកអ្នកអ្នកអាចប្រើទែម៉ូម៉ែត្រកំដៅឬឧបករណ៍វាស់សីតុណ្ហភាពអេឡិចត្រូនិច។ ទែម៉ូម៉ែត្រត្រូវបានប្រើដើម្បីវាស់សីតុណ្ហភាពរន្ធក្នុងតំបន់មានភាពតូចរួមត្រូវបំផុតប៉ុន្តែយើងមិនណែនាំឱ្យប្រើទែម៉ូម៉ែត្របានទេព្រោះវាអាចបែកបាន។ ទែម៉ូម៉ែត្រវាស់តាមត្រចៀកអាចមិនមានភាពសុក្រិតទេព្រោះទារកអាចមានអាចម៍ត្រចៀកនៅក្នុងត្រចៀកឬសីតុណ្ហភាពត្រចៀកអាចត្រូវបានប៉ះពាល់ដោយសារធាតុដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយត្រចៀក។ វាមានសុវត្ថិភាពនិងងាយស្រួលបំផុតដោយការវាស់ពីភ្លើងដោយប្រើទែម៉ូម៉ែត្រអេឡិចត្រូនិច។ នៅពេលវាស់ដោយប្រើទែម៉ូម៉ែត្រអេឡិចត្រូនិចអ្នកត្រូវដាក់ផ្នែកចាប់សញ្ញានៅក្នុងដៃរបស់អ្នកដើម្បីដឹងឡើងកំដៅរាងកាយរបស់សីតុណ្ហភាពគ្រប់គ្រាន់ មុនពេលដាក់វានៅក្នុងក្លោងរបស់ទារកហើយសង្កត់ដៃរបស់ទារកនៅនឹងកន្លែងរហូតទាល់តែទែម៉ូម៉ែត្រឈប់ដំណើរការ។ ចំពោះទារកចូរប្រើទែម៉ូម៉ែត្រដែលផ្នែកចុងអាចបត់បាន។

កាត់បន្ថយភ្លៀរមកលេង

នៅពេលដែលកូនរបស់អ្នកនៅផ្ទះអ្នកមិនគួរឱ្យមានអ្នកមកលេងច្រើនពេកទេ។ ដោយសារប្រព័ន្ធភាពស៊ាំរបស់ទារកអ្នកនៅតែទន់ខ្សោយគេងយនឹងឆ្លងរោគ។ វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការកាត់បន្ថយឱកាសនៃការចម្លងមេរោគប្តូររវាងដៃដែលអាចមាន។ អ្នកក៏គួរតែរឹតបន្តឹងការចូលទៅកាន់បន្ទប់របស់ទារកដោយក្មេងៗផ្សេងទៀតនៅក្នុងផ្ទះផងដែរ។ ដូចគ្នានេះផងដែរប្រសិនបើអ្នកសង្ស័យថាមនុស្សពេញវ័យនៅក្នុងផ្ទះមានជំងឺឆ្លងដូចជាជំងឺផ្តាសាយឬក្រពះនោះល្អបំផុតសម្រាប់សុវត្ថិភាពរបស់ទារកនោះគឺសុំឱ្យមនុស្សនោះចេញពីបន្ទប់ដែលទារកនោះស្នាក់នៅ។ ជីដូនជីតានិងសមាជិកគ្រួសារផ្សេងទៀតអាចមានអាក្រក់អន់តិចតួច ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវយល់ថាការធ្វើដូច្នេះគឺសម្រាប់សុវត្ថិភាពរបស់ទារក។

ម៉ាស៊ីនឬម៉ូនីទ័រអុកស៊ីសែន (ដកដង្ហើម)

ប្រសិនបើទារករបស់អ្នកកំពុងប្រើម៉ាស៊ីនឬម៉ូនីទ័រអុកស៊ីសែន (ដកដង្ហើម) សូមដាក់ត្រែរបស់ទារកឱ្យនៅជិតទៅនឹងព្រីតឡើងហើយទុកទូរស័ព្ទមួយនៅក្នុងបន្ទប់ទារកដើម្បីឱ្យអ្នកអាចហៅទូរស័ព្ទសុំការសង្គ្រោះបន្ទាន់បានប្រសិនបើចាំបាច់។ លើសពីនេះទៀតលេខទូរស័ព្ទកន្លែងដែលត្រូវទាក់ទងក្នុងករណីអាសន្នគួររក្សាទុកនៅ

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ
ការស្នាក់នៅនិងការ
ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

ជាប់នឹងទូរស័ព្ទនៅលើក្រដាសចំណាំស្ថិតឬអ្វីដែលអ្នកមាន

កៅអីរថយន្តទារក

ជាទូទៅគេឃើញមនុស្សចាស់បីទារកទើបនឹងកើតនៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេនៅក្នុងឡាននៅថ្ងៃដែលទារកចេញពីមន្ទីរពេទ្យ។ វាជាបទពិសោធន៍ដ៏គួរឱ្យរំជួលចិត្តយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការបីកូនរបស់អ្នកក្នុងដៃរបស់អ្នកបន្ទាប់ពីរង់ចាំអស់រយៈពេលដ៏យូរ។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយអ្នកមិនគួរបីកូននៅក្នុងដៃរបស់អ្នកនៅពេលធ្វើដំណើរតាមឡាននោះទេ។ អ្នកត្រូវតែមានកៅអីរថយន្តទារកដែលត្រូវដាក់ដំឡើងនៅលើកៅអីខាងក្រោយនៃរថយន្តនៅពីក្រោយនឹងកៅអីអ្នកបើកបរហើយអ្នកត្រូវដាក់ទារកនៅលើកៅអីហើយឃ្លាំមើលគេនៅពេលអ្នកធ្វើដំណើរ។ ទារកគួរតែបែរមុខទៅខាងក្រោយ។ ដោយសារមិនមានកៅអីដែលគេផលិតជាពិសេសសម្រាប់ក្មេងកើតមិនគ្រប់ខែនោះយើងសូមណែនាំឱ្យអ្នកដាក់ទារកចុះហើយបំពេញចន្លោះនៅនឹងតែមន្ទីរពេទ្យនៃកៅអីដោយប្រើកន្សែងពោះគោឬក្បាល។

តើខ្ញុំគួរប្រៀបធៀបការលូតលាស់របស់កូនខ្ញុំទៅនឹងការលូតលាស់តាមធម្មតារបស់ទារកដែលកើតគ្រប់ខែចាប់ពីពេលណាទៅ?

នៅអាយុដែលត្រឹមត្រូវ

ថ្ងៃដែលកូនរបស់អ្នកកើតមកត្រូវបានចុះបញ្ជីជាថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់ទារក។ ដូច្នេះថ្ងៃនោះជាថ្ងៃខួបកំណើតរបស់កូនអ្នក។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយចំពោះទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែប្រសិនបើយើងសង្កេតការលូតលាស់របស់ទារកដោយផ្អែកលើថ្ងៃកំណើតរបស់ពួកគេវាហាក់បីដូចជាទារកនេះមានការលូតលាស់យឺតជាងទារកដទៃទៀត។ នេះហើយជាមូលហេតុដែលមនុស្សជាច្រើនហៅទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែថា "លឺត" ។ នៅពេលនិយាយអំពីទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែយើងត្រូវសង្កេតពីការលូតលាស់និងការអភិវឌ្ឍន៍របស់ពួកគេដោយផ្អែកលើកាលបរិច្ឆេទកំណើតតាមការកំណត់ដើមរបស់ពួកគេដើម្បីធ្វើការអង្កេតឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។ ពេលគឺ ប្រសិនបើអាយុបច្ចុប្បន្ន (ពិតប្រាកដ) នៃទារកដែលកើតពីរខែមុនថ្ងៃកំណត់គឺ 9 ខែនោះយើងត្រូវដក 2 ខែដើម្បីរាប់ត្រឹម 7 ខែដែលជាអាយុដែលត្រូវប្រើដើម្បីវាស់វែងការលូតលាស់និងការអភិវឌ្ឍន៍របស់គេ។ អាយុនេះត្រូវបានគេហៅថា "អាយុត្រឹមត្រូវ"។ យើងក៏មានវិធីសាស្ត្រនៃការគិតដោយផ្ទាល់នៃដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍ចាប់តាំង

ដំពីថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតផងដែរ។ ឧទាហរណ៍៖ ឧបមាថាទារកម្នាក់ត្រូវកើតនៅថ្ងៃទី 1 ខែឧសភាប៉ុន្តែបានកើតនៅថ្ងៃទី 1 ខែមីនា។ ប្រសិនបើទារកនោះចេះក្រឡាប់ជាលើកដំបូងនៅថ្ងៃទី 1 ខែតុលានោះនៅពេលដែលគិតពីអាយុដែលត្រឹមត្រូវរបស់ទារកទារកនោះចេះក្រឡាប់ដំបូងនៅអាយុ 7 ខែ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយនៅពេលដែលគិតពីថ្ងៃខែឆ្នាំកើតដំបូងរបស់ទារកនោះទារកចេះក្រឡាប់ជាលើកដំបូងនៅអាយុ 5 ខែហើយត្រូវបានគេចាត់ទុកថាវាពុំពុំតែអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងកម្រិតធម្មតា។

ជាទូទៅយើងអាចឈប់ប្រើអាយុត្រឹមត្រូវពេលសង្កេតការលូតលាស់និងការអភិវឌ្ឍន៍របស់ទារករវាងអាយុ 2 និង 3 ឆ្នាំ។ មុនពេលខួបកំណើតដំបូងរបស់ទារកទារកនឹងមានការលូតលាស់និងការអភិវឌ្ឍន៍យ៉ាងឆាប់រហ័សក្នុងរយៈពេលពីរបីខែប៉ុណ្ណោះប៉ុន្តែក្រោយមកវាមិនមានភាពខុសគ្នាខ្លាំងនៅក្នុងអំឡុងពេលវេលានេះទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើទារកកើតមកឆាប់ពេកជាមួយនឹងទំងន់ស្រាលខ្លាំងរយៈពេលនៃការប្រើអាយុត្រឹមត្រូវនឹងមានរយៈពេលយូរជាងហើយប្រសិនបើទារកកើតមកមិនគ្រប់ខែត្រឹមតែបន្តិចបន្តួចហើយមិនខុសប្លែកគ្នាច្រើនពីថ្ងៃកំណត់ នោះវាជារឿងធម្មតាទេក្នុងការដែលទារកនឹងតាមទាន់រយៈពេលលូតលាស់របស់ទារកធម្មតាមុនពេលគ្រប់ពីរខួប។

តើមានបញ្ហាឬការលំបាកណាមួយដែលអាចបន្តមានបន្ទាប់ពីទារកចេញពីមន្ទីរពេទ្យដែរឬទេ?

មនុស្សជាច្រើនសន្មតថាទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែចុងបញ្ចប់នឹងមានពិការភាព។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយទារកមិនគ្រប់ខែភាគច្រើនមានសុខភាពល្អពេលធំឡើង។ ក៏ប៉ុន្តែក៏មានករណីជាច្រើនដែលទារកកើតមិនគ្រប់ខែត្រូវឆ្លងកាត់ការលំបាកជាច្រើននៅដើមដំបូងដែលអាចនាំឱ្យមានបញ្ហារយៈពេលយូរ។ ប្រសិនបើទារករបស់អ្នកមានផលវិបាកឬពិការភាពណាមួយល្អបំផុតអ្នកគួរចាត់ទុកថាវាជាបញ្ហាដែលទារកនឹងជំនះបាននៅមួយរយៈពេលមក។

គ្លីនិកទារកមិនគ្រប់ខែ (ការថែទាំបន្ទាប់ពីទារកកើត)

បន្ទាប់ពីចេញពីមន្ទីរពេទ្យហើយអ្នកនឹងត្រូវជួបជាមួយក្រុមគ្រូពេទ្យដែលថែរក្សាទារករបស់ អ្នក។ ទារករបស់អ្នកនឹងទទួលបានការព្យាបាលដូចជាអ្នកដទៃពីខាងក្រៅតាមការវិភាគនៃមណ្ឌលព្យាបាលដែលគេហៅថាគ្លីនិកទារកមិនគ្រប់ខែឬគ្លីនិកថែរក្សាទារកបន្ទាប់ពីកើតស្រីយលើការសម្រេចរបស់មន្ទីរពេទ្យ។ អ្វីដែលសំខាន់បំផុតដែលអ្នកត្រូវពិនិត្យមើលក្រោយពីការចេញពីមន្ទីរពេទ្យគឺការ

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ
ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

រលូតលាស់និងការរីកចម្រើននៃទារក។ ចាប់តាំងពីទារករបស់អ្នកបានកើតមុនពេលកំណត់មកដោយមានទម្ងន់តិចតួចជាងការសំខាន់ក្នុងការផ្តល់ឱ្យគេនូវការថែទាំដើម្បីធានាថាទារកអាចមានសុខភាពល្អដូចទារកដទៃទៀតដែរហើយបញ្ហាផ្លូវសាស្ត្រដែលទារករបស់អ្នកធ្លាប់មានពីមុនមកនឹងត្រូវបានពិនិត្យព្យាបាលសព្វគ្រប់។ ដូច្នេះវាមិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់ទារកឡើងក្នុងការទៅពិគ្រោះជំងឺជាមួយអ្នកផ្តល់សេវាសុខភាពផ្សេងទៀតដែលមិនបានព្យាបាលទារករបស់អ្នកដោយផ្ទាល់។ ក្នុងអំឡុងពេលនៃជំនួបព្យាបាល អ្នកឯកទេសខាងទារកនឹងបញ្ជូនអ្នកទៅអ្នកឯកទេសព្យាបាលដទៃទៀតហើយនឹងផ្តល់ការណែនាំដល់អ្នកអំពីការទទួលបានការព្យាបាលសម្រាប់ទារករបស់អ្នកតាមវេជ្ជសាស្ត្រដែលសមស្រប។ ដូច្នេះអ្នកគួរតែទទួលបានការណែនាំពីអ្នកជំនាញផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រដែលមានជំនាញក្នុងការថែទាំទារកមិនគ្រប់ខែ

ជម្ងឺរលាកទងសួត (ជំងឺហ៊ីតវ៉ែ)

ទារកមិនគ្រប់ខែដែលបានទទួលការព្យាបាលជំនួយការដកដង្ហើមឬទារកដែលកើតមកឆាប់ពេកដែលសូម្បីតែពួកគេមិនចាំបាច់ទទួលបានការព្យាបាលជំនួយការដកដង្ហើមក៏ដោយក៏ពួកគេអាចនឹងកើតមានជំងឺសួតវ៉ែដែលបណ្តាលឱ្យយឺតយ៉ាវក្នុងការដកដង្ហើម។ ទារកដែលកើតមកកាន់តែឆាប់ ទម្រង់របស់គេក៏កាន់តែស្រាលដែរហើយការប្រឈមរបស់គេក៏ខ្ពស់ផងដែរទៅនឹងការកើតជំងឺសួតវ៉ែ។ ពាក្យវេជ្ជសាស្ត្រសម្រាប់ជំងឺសួតវ៉ែគឺជំងឺរលាកទងសួត (bronchopulmonary dysplasia) ។ បំពង់ខ្យល់បន្តទៅទងសួតអាចរងការខូចខាតដោយសារហេតុផលផ្សេងៗបន្ទាប់ពីការចាប់កំណើត។ ជាលទ្ធផលវានឹងរារាំងលទ្ធភាពរបស់សួតក្នុងការផ្លាស់ប្តូរឧស្ម័នហើយជួនកាលនេះអាចនាំឱ្យមានជំនួយក្នុងការដកដង្ហើមដើម្បីព្យាបាលយ៉ាងយូរឬការព្យាបាលដោយប្រើអុកស៊ីសែន។

អុកស៊ីសែននិងម៉ូនីទ័រ

ក្នុងករណីមួយចំនួនដែលទារកទទួលបានការព្យាបាលរយៈពេលយូរដោយបើឧបករណ៍ជំនួយដង្ហើមឬការព្យាបាលដោយអុកស៊ីសែនទារកអាចនឹងត្រូវបានគេអនុញ្ញាតឱ្យចេញពីមន្ទីរពេទ្យដោយនាំឧបករណ៍ព្យាបាលដោយអុកស៊ីសែននិងម៉ូនីទ័រទៅផ្ទះ។ វាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់សម្រាប់ទារកដែលមានជំងឺសួតវ៉ែក្នុងការទទួលបានអាហាររូបត្ថម្ភគ្រប់គ្រាន់ ប៉ុន្តែវាក៏មានសារៈសំខាន់ដែលថាពួកគេមិនគួរទទួលបានទឹកច្រើនពេកនោះទេ។ បើការទទួលបានទឹករបស់ពួកគេខ្ពស់ពេកវានឹងធ្វើឱ្យសួតរងសម្បត្តិការប្រមូលផ្តុំអុកស៊ីសែននៅក្នុងឈាមគួរតែរក្សាបានក្នុងកម្រិតជិតត្រឹម

ត្រូវមួយដើម្បីកុំឱ្យសួតរងការខូចខាតនិងអាចជាសះស្បើយមកវិញដោយគ្មានបញ្ហា។ ប្រសិនបើបំពង់ជំនួយដំណកដង្ហើមនឹងត្រូវរក្សាឱ្យនៅកន្លែងដើមមួយរយៈពេលដើម្បីព្យាបាលទារកដោយផ្តល់ជំនួយដល់ការដកដង្ហើម គេអាចពិចារណាប្រើនីតិវិធីព្យាបាលដោយការភ្ជាប់ឧបករណ៍ជំនួយដង្ហើមទៅក្នុងកតាមរយៈការរក្សាតំបន់បំពង់ខ្យល់ (ការរក្សាបំពង់) ។ ទារកភាគច្រើននឹងបានប្រសើរឡើងវិញយ៉ាងឆាប់រហ័សហើយនឹងត្រលប់ទៅផ្ទះឆាប់ជាងថ្ងៃកើតជំងឺរបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើពួកគេមិនបានបញ្ចប់ការព្យាបាលដោយអុកស៊ីសែនទេហើយពួកគេត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចេញពីមន្ទីរពេទ្យ ទារកភាគច្រើននឹងបញ្ចប់ការព្យាបាលដោយអុកស៊ីសែនមុនថ្ងៃកំណើតទីពីររបស់ពួកគេ។

ទារកដែលកម្រិតអុកស៊ីសែនរបស់គេនៅរក្សាបានល្អពេលដែលគេទទួលបានការបញ្ចូលអុកស៊ីសែនជាបន្តបន្ទាប់នៅពេលដែលចេញពីមន្ទីរពេទ្យនោះនឹងទទួលបានឧបករណ៍បញ្ចូលអុកស៊ីសែនទៅប្រើនៅផ្ទះ។ អ្នកគួរដឹងពីចំណុះរបស់ធុងអុកស៊ីសែននិងពេលដែលអាចប្រើបានហើយអ្នកគួរតែទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងការតាមដានស្ថានភាពម៉ូនីទ័រនិងទារក។ បើទារកបញ្ចូលអុកស៊ីសែនតាមរន្ធច្រមុះសូមដាក់ដៃរបស់ទារកទៅក្រោយត្រចៀករបស់គេដើម្បីកុំឱ្យគេទាញទុយយ៉ូបញ្ចូលហើយដាក់ទុយោចូលក្នុងអាវរបស់ទារក។ ហើយ ត្រូវប្រាកដថាអ្នកមានទុយោគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីតភ្ជាប់អាស្រ័យលើទំហំរបស់ទារកដើម្បីអាចឱ្យទារកធ្វើចលនាបានដោយសេរី។ ប្រសិនបើទារកមានការរក្សាតំបន់បំពង់ខ្យល់ អ្នកគួរតែដឹងពីរបៀបយកចេញនូវកំហាកនិងរបៀបលាងសំអាតនិងគ្រប់គ្រងបំពង់បញ្ចូលខ្យល់។

ជំងឺវេទិណនៃការកើតមិនគ្រប់ខែ

ជំងឺវេទិណនៃការកើតមិនគ្រប់ខែគឺជាបញ្ហាដែលតម្រូវឱ្យមានការអង្កេតទារករយៈពេលយូរ។ ដូចដែលបានពន្យល់ពីមុនទារកភាគច្រើនត្រូវបានគេឱ្យចេញពីមន្ទីរពេទ្យបន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់ការធ្វើតេស្តពិនិត្យជំងឺនិងបានជំនះជម្ងឺឆ្លងក្លាយ។ ជម្ងឺឆ្លងក្លាយប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ដែលអាចមានបន្ទាប់ទៅនេះបីយ៉ាងណាក៏ដោយត្រូវមានការធានាថាទារកដែលត្រូវការការព្យាបាលជំងឺវេទិណមិនខកខានការណាត់ជួបរបស់ពួកគេជាមួយនឹងអ្នកឯកទេសខាងភ្នែកបន្ទាប់ពីការចេញពីមន្ទីរពេទ្យ។ ឪពុកម្តាយមិនត្រូវពន្យារពេលឬមិនអើពើការណាត់ជួបពេទ្យហើយបញ្ចប់ការព្យាបាលទារកនោះឡើយ។ មុននឹងលឺពីពាក្យដែលអ្នកចង់លឺថា "មិនចាំបាច់មកញឹកញាប់ទៀតទេ" អ្នកត្រូវតែឱ្យទារករបស់អ្នកមកទទួលបានការព្យាបាលតាមការណាត់ជួបជាមុនសិន។

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ
ការស្នាក់នៅនិងការ
ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

ជំងឺខ្លួនពិការដោយសារសរសៃប្រសាទរងការខូចខាត

ទារកខ្លះដែលមានបញ្ហាសរសៃប្រសាទក៏ត្រូវការការយល់ច្រើននិងថែរក្សារយៈពេលយូរផងដែរ។ តាមធម្មតាអ្នកអាចនឹងឃើញភាពតានតឹងនៃសាច់ដុំឬភាពមិនប្រក្រតីនៅសន្លាក់របស់ទារកមិនគ្រប់ខែមុនថ្ងៃកំណើតដំបូងរបស់ពួកគេ។ មិនមែនទារកទាំងអស់នេះសុទ្ធតែមានបញ្ហាលូតលាស់ខ្វះក្បាលនោះទេ។ ជាការពិតណាស់សូម្បីតែនៅអាយុនេះក៏ដោយក៏ទារកដែលមានការហូរឈាមក្នុងខួរក្បាលលូតលាស់ធម្មតាឬប្រហែលខួរក្បាលពេលខ្លះមានរោគសញ្ញានៃជំងឺពិការខួរក្បាល។

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយពួកគេក៏ត្រូវបានគេធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យឃើញថាមានជំងឺពិការខួរក្បាលបន្ទាប់ពីមួយរយៈពេលខ្លី អាស្រ័យលើភាពខុសគ្នានៃភាពតានតឹងនៃសាច់ដុំ ភាពភ្លេចនៅមានមួយរយៈពេលធំ ទារកក្រកំរើកដំជើង ឬចលនាអរៈយរៈរបស់ទារកមានភាពមិនប្រក្រតី។ ទារកដែលមានរោគសញ្ញាទាក់ទងនឹងប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទត្រូវបានការព្យាបាលដោយគ្រូពេទ្យសរសៃប្រសាទកុមារនិងគ្រូពេទ្យផ្លូវចិត្ត។ កូនរបស់អ្នកនឹងត្រូវឆ្លងកាត់ការធ្វើតេស្តដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃស្ថានភាពឱ្យបានត្រឹមត្រូវហើយគាត់នឹងទទួលបានការព្យាបាលរាងកាយឬដោយការធ្វើអ្វីមួយដើម្បីផ្តល់ឱ្យគាត់នូវការធ្វើលំហាត់ប្រាណចាំបាច់។ មិនចាំបាច់គិតថាគ្រូពេទ្យរបស់អ្នកកំពុងព្យាយាមផ្តល់ក្តីសង្ឃឹមក្លែងក្លាយដល់អ្នកនោះទេនៅពេលគេនិយាយថា "យើងនឹងត្រូវបន្តយល់ច្រើនអំពីការអភិវឌ្ឍន៍របស់ទារក" ។ មូលហេតុដែលគ្រូពេទ្យនិយាយដូច្នេះគឺដោយសារតែវាជាការពិត។ ក៏មិនមានហេតុផលណាមួយឱ្យមានការយល់ច្រើនឡើយចំពោះការផ្តល់យោបល់ថា "វាជារឿងល្អសម្រាប់ទារករបស់អ្នកក្នុងការផ្តល់ឱ្យគេនូវការព្យាបាលតាមលំហាត់ប្រាណឬការធ្វើអ្វីមួយ" ថាជាស្ថានភាពមិនល្អសម្រាប់ទារកនោះទេ។ ចលនាសាច់ដុំរបស់ទារកនឹងត្រូវបានស្តារឡើងវិញដោយខ្លួនឯងប៉ុន្តែការរួចរាល់ឱ្យពួកគេជាសះស្បើយឡើងវិញលឿនជាងនេះគឺចាំបាច់ពីព្រោះវាអាចជួយដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ការយល់ដឹងនិងការអភិវឌ្ឍន៍ដទៃទៀតនៃទារក។ ទោះបីជាទារករបស់អ្នកមានការខូចខាតច្រើនក្នុងប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទក៏ដោយខួរក្បាលទារករបស់អ្នកពិតជាមានសមត្ថភាពក្នុងការដោះស្រាយដូច្នេះវាជារឿងល្អក្នុងការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយគ្រូពេទ្យរបស់អ្នកហើយបន្តទទួលបានការព្យាបាល។

តើខ្ញុំគួរតែបញ្ជាក់ចំនីទារករបស់ខ្ញុំដោយរបៀបណា?

នៅពេលទារកទៅផ្ទះបានគេនឹងអាចទទួលបានទឹកដោះម្តាយឬម្សៅទឹកដោះគោ

ក្នុងបរិមាណសមរម្យពីដប់ទឹកដោះគោ។ ជាបឋមអ្នកគួរតែបំបៅកូនរបស់អ្នកតាមរបៀបដដែលគេកំពុងទម្លាប់ធ្វើពីមន្ទីរពេទ្យ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយប្រសិនបើអ្នកកំពុងបំបៅទឹកដោះម្តាយអ្នកអាចផ្លាស់ប្តូរវិធីសាស្ត្រក្នុងការបំបៅកូនដោយឱ្យបំបៅទឹកដោះដោយផ្ទាល់។

បំបៅទឹកដោះភ្លាម

វាមិនងាយស្រួលទេក្នុងការបំបៅដោះកូនដែលកើតមិនគ្រប់ខែដែលធ្លាប់បំបៅតាមទឹកដោះពី ដប់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយប្រសិនបើអ្នកបានហ្វឹកហាត់ពីមន្ទីរពេទ្យវានឹងងាយស្រួលជាង។ ផ្ទុយទៅនឹងវិធីសាស្ត្រនៃការបំបៅដោយដប់ដែលទារកមិនបាច់បើកមាត់របស់គេឱ្យធំហើយប៉ាន់នូវក្បាលដោះដោយប្រើអណ្តាតដើម្បីលេបនោះពេលគេបំបៅដោយផ្ទាល់ពីក្បាលដោះម្តាយទារកត្រូវការដាក់អណ្តាតរបស់គេនៅផ្នែកខាងក្រោមនៃក្បាលដោះហើយបើកឱ្យជ្រៅល្មមនឹងទាញទឹកដោះចេញមកបាន។ ការអនុវត្តការបំបៅដោះមិនត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រញាប់ប្រញាល់នោះទេហើយល្អបំផុតម្តាយមិនគួរប៉ុនប៉ងធ្វើដូច្នេះទេពេលទារកឃ្លានខ្លាំងនិងយំឃ្លានបៅ។ យល់ល្អគួរឱ្យទារកមិនមែនក្បាលដោះមុនពេលពួកគេចាប់ផ្តើមយំបន្ទាប់ពីភ្នែកពីដេកហើយស្វែងរកក្បាលដោះខណៈដែលគេកំរើកដើរយ៉ាងច្រងេងច្រងាងពេលទារកមិនក្បាលដោះសូមចាប់ចង្ករបស់ទារកថ្មីៗដើម្បីបង្ហាត់របស់ទារកឱ្យធំបន្តិចប្រដាក់ផ្នែកក្បាលដោះនៅលើបូរមាត់ក្រោមរបស់ទារកដើម្បីបើកមាត់ទារកឱ្យធំជាងមុនដោយអនុញ្ញាតឱ្យទារកដាក់បូរមាត់ក្រោមរបស់គេនៅលើតំបន់ក្បាលដោះដើម្បីអាចឱ្យគេអាចជញ្ជក់ឱ្យខ្លាំងរហូតដល់ចេញទឹកដោះ។ បូរមាត់ទារករបស់ទារកអ្នកគួរតែតុលប់ចេញក្រៅដូចជាមាត់របស់ត្រីដើម្បីបំបៅទឹកដោះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព។ ប្រសិនបើបរិមាណទឹកដោះម្តាយមិនគ្រប់គ្រាន់ សូមប្រើចំណីបំប៉នទឹកដោះដោយដាក់នៅក្នុងដប់ទឹកដោះហើយដាក់ចុងទុយោម្នាក់នៅក្នុងដប់និងចុងម្នាក់ទៀតនៅក្រោមក្បាលសុដន់របស់អ្នកដើម្បីឱ្យទារកទទួលបានទឹកដោះគោព្រមជាមួយទឹកដោះម្តាយពីសុដន់ម្តាយផ្ទាល់។

ម្សៅទឹកដោះគោ

ប្រសិនបើបរិមាណទឹកដោះម្តាយមិនគ្រប់គ្រាន់ឬអ្នកមិនអាចបំបៅកូនរបស់អ្នកបាននោះអ្នកនឹងត្រូវឱ្យកូនរបស់អ្នកបំបៅទឹកដោះគោ។ ម្សៅទឹកដោះគោត្រូវរៀបចំឱ្យ

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ
ការស្នាក់នៅនិងការ
ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

បានត្រឹមត្រូវ។ ដំឡើងទឹកឱ្យពុះហើយបន្ទាប់មកដាក់វាឱ្យត្រជាក់ បន្ទាប់មកដាក់ម្សៅទឹកដោះគោក្នុងបរិមាណសមស្រប។ យើងមិនណែនាំឱ្យប្រើទឹកអ្វីផ្សេងក្រៅពីទឹកផឹកសម្រាប់ម្សៅទឹកដោះគោនោះឡើយ។ ប្រសិនបើវាសរសេរនៅលើកំប៉ុងទឹកដោះគោថា ត្រូវថែម 1 ស្លាបក្រាសសម្រាប់បរិមាណទឹក 20cc ហើយអ្នកចង់លេង 100cc នោះសូមបន្ថែមទឹក 60-70cc និងម្សៅទឹកដោះគោស្លាបក្រាសនិងក្រឡាវាឱ្យសព្វល្អ។ បន្ទាប់មកបន្ថែមទឹករហូតដល់គំនូស 100cc លើដប។ បរិមាណទឹកដោះដែលទារកបៅនឹងកើនឡើងជាដំណាច់ផ្នែកលើបរិមាណដែលគេបៅពេលគេចេញពីមន្ទីរពេទ្យមក។ បរិមាណនៃការបៅទឹកដោះមានកម្រិតផ្សេងៗគ្នាផ្អែកលើអត្រាលូតលាស់របស់ទារកអ្នកប៉ុន្តែដោយសារតែទារកត្រូវការរវាង 120 និង 150 កាឡូរីក្នុងមួយគីឡូនៃទម្ងន់ខ្លួនរបស់គេក្នុងមួយថ្ងៃអ្នកត្រូវបំបៅកូនរបស់អ្នកឱ្យគ្រប់ចំណុះ។

អាហារទារក

រយៈពេលដែលទារកប្រើទឹកដោះម្តាយឬទឹកដោះគោមានរយៈពេល 4 ទៅ 6 ខែ។ បន្ទាប់ពីពេលនោះទារកចាប់ផ្តើមញ៉ាំអាហារព្រមជាមួយការបៅទឹកដោះម្តាយឬទឹកដោះគោ។ ក្នុងករណីទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែល្អបំផុតចាប់ផ្តើមផ្តល់អាហារដល់ទារករវាងអាយុ 4 និង 6 ខែដោយផ្អែកលើអាយុត្រឹមត្រូវជាជាងថ្ងៃកំណើតពិតប្រាកដមុនខែរបស់ទារក។ ការផ្តល់ចំណីទារកនៅក្នុងពេលនេះនឹងមានភាពងាយស្រួលជាង។ ប្រសិនបើទារកអាចរក្សាក្បាលរបស់គាត់ឱ្យរឹងមាំនៅពេលដែលម្តាយជួយគេឱ្យអង្គុយហើយមើលមនុស្សធំបរិភោគអាហារទារកនឹងចាប់អារម្មណ៍ជាខ្លាំង។ យើងសូមណែនាំឱ្យអ្នកចាប់ផ្តើមផ្តល់ចំណីអាហារដល់ទារកចាប់ពីពេលនេះទៅព្រោះថាការភ្លេចចេញនៃអំណាចរបស់ទារកក៏នឹងលែងមានផងដែរ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយប្រសិនបើទារកមានសមាជិកគ្រួសារដែលមានប្រតិកម្មទៅនឹងអាហារណាមួយហើយទារកអាចមានការប្រឈមនឹងប្រតិកម្មអាល្លែហ្ស៊ីដូចគ្នាផងដែរនោះយល់ល្អចាប់ផ្តើមបញ្ចុកចំនីទារកដល់ទារករបស់អ្នកយឺតៗ។ គន្លឹះក្នុងការផ្តល់ចំណីដល់ទារករបស់អ្នកគឺដូចគ្នានឹងទារកដែលកើតគ្រប់ខែផងដែរ។ ការបន្ថែមអាហារថ្មីៗទៅនឹងរបបអាហាររបស់ទារកគួរតែធ្វើឡើងយ៉ាងហោចណាស់មួយសប្តាហ៍ពីគ្នាហើយអ្នកគួរតែសង្កេតមើលប្រតិកម្មរបស់ទារកចំពោះអាហារថ្មីៗ។ ការបញ្ចុកអាហារត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រើស្លាបក្រាសដោយដំបូងផ្តល់ពី 1 ទៅ 2 ស្លាបក្រាសនិងបង្កើនបន្តិចម្តងៗ។ អ្នកមិនគួរបន្ថែមអំបិលឬស្ករទៅនឹងអាហារទារកនៅពេលចំអិនវាឡើយ។

តើកាលវិភាគនៃការចាក់វ៉ាក់សាំងណាមួយដែលខ្ញុំគួរតែធ្វើតាម?

ជំងឺរលាកថ្លើមប្រភេទ B

ដោយសារតែទារកមិនគ្រប់ខែចំណាយពេលប៉ុន្មានខែបន្ទាប់ពីថ្ងៃកំណើតនៅក្នុងមណ្ឌលថែទាំសម្រាលកូនមុនពេលចេញពីមន្ទីរពេទ្យពួកគេជួនកាលចេញពីមន្ទីរពេទ្យដោយមិនបានទទួលថ្នាំបង្ការ។ ជាបឋមមិនមានកាលវិភាគនៃការចាក់ថ្នាំបង្ការដាច់ដោយឡែកសម្រាប់ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែនោះទេ។ បាក់តេរីនិងមេរោគតែងតែគំរាមកំហែងដល់ទារករបស់អ្នកតាំងពីកំណើត។ ដូច្នេះកាលវិភាគនៃការចាក់ថ្នាំបង្ការទារករបស់អ្នកគួរតែកំណត់ដោយផ្អែកលើថ្ងៃដែលគេបានកើត។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយសម្រាប់ជំងឺរលាកថ្លើមប្រភេទ B គេមិនច្បាស់ថាតើការចាក់ថ្នាំការពារទារកក្រោម 2 គីឡូក្រាមមានប្រសិទ្ធភាពដែរឬទេនោះដូច្នេះការចាក់ថ្នាំបង្ការនេះគួរតែផ្តល់ឱ្យទារកជាថ្មីម្តងទៀតបន្ទាប់ពីទម្ងន់ទារកបានឈានដល់ 2 គីឡូក្រាម។ យើងក៏សូមណែនាំឱ្យទារករបស់អ្នកទទួលបានថ្នាំបង្ការផ្សេងទៀតឱ្យបានក្រៀកនឹងកាលវិភាគដើមផ្អែកលើថ្ងៃខែកំណើតរបស់គេ។

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ
ការស្នាក់នៅនិងការ
ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

ការចាក់ថ្នាំបង្ការជម្ងឺគ្រុនផ្តាសាយ

ជាពិសេសសមាជិកគ្រួសារទាំងអស់នៃទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវតែចាក់ថ្នាំបង្ការផ្តាសាយធំ រៀងរាល់ឆ្នាំ។ ដោយសារតែទារកត្រូវមានអាយុយ៉ាងហោចណាស់ប្រាំមួយខែមុនពេល ដែលពួកគេអាចចាក់ថ្នាំបង្ការផ្តាសាយធំបាននោះសមាជិកគ្រួសារផ្សេងទៀតត្រូវតែចា ក់ថ្នាំផ្តាសាយធំមុនពេលទារកមានអាយុ 6 ខែ។ មនុស្សពេញវ័យនិងសមាជិកគ្រួសារដ ទៃទៀតគួរតែការពារខ្លួនពីជំងឺគ្រុនផ្តាសាយដើម្បីការពារទារកពីជំងឺគ្រុនផ្តាសាយដោ យការចាក់ថ្នាំបង្ការគ្រុនផ្តាសាយធំ

ការចាក់ថ្នាំការពារមេរោគផ្លូវដង្ហើម

មានថ្នាំបង្ការខ្លះដែលផ្តល់ឱ្យសម្រាប់តែទារកមិនគ្រប់ខែតែប៉ុណ្ណោះ។ ទារកមិនគ្រប់ខែ ងាយនឹងឆ្លងវីរុសផ្លូវដង្ហើមក្នុងរដូវរងា។ វីរុសឆ្លងទៅលើផ្លូវដង្ហើមហើយបណ្តាលអោយ មានជំងឺរលាកទង់ស្បែកធ្ងន់ធ្ងរឬជំងឺរលាកសួត។ វីរុសនេះអាចមានគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងហើយ ជួនកាលអាចបណ្តាលឱ្យទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែឬមិនគ្រប់ខែខ្លាំងមានជំងឺសួតរ៉ាំរ៉ៃ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយគ្មានថ្នាំបង្ការណាមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់ វីរុសនេះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញគេនឹងចាក់អង់ទីកូរឱ្យទារកដើម្បីជួយការពារទារក។ ការចាក់អង់ទីកូរវីរុសការពារជំងឺផ្លូវដង្ហើមអាចទប់ស្កាត់មេរោគផ្លូវដង្ហើមបានខ ណៈពេលដែលវាមានប្រសិទ្ធភាពខាងព្យាបាល។ ដោយសារតែប្រសិទ្ធភាពខាង ការព្យាបាលមានរយៈពេលប្រហែលមួយខែទារកត្រូវការចាក់អង់ទីកូរការពាររោគមួយ ខែមុនខែតុលានៅពេលការរីករាលដាលនៃជំងឺរាតត្បាតចាប់ផ្តើមហើយបន្ទាប់មកចា ក់ម្តងទៀតរាល់ខែរហូតដល់និទាយរដូវដែលមានចំនួនសរុប 5 ដង។ ដោយសារតែការ រំលោភរ៉ាំរ៉ៃរងសុខភាពនៅក្នុងប្រទេសកូរ៉េមិនគ្រប់ដណ្តប់ទារកទាំងអស់ដែលត្រូវការ ថ្នាំបង្ការទេនោះថ្នាំទាំងនេះមានតម្លៃថ្លៃណាស់។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយវានឹងជួយ ទារករបស់អ្នកមិនឱ្យឈឺច្រើនហើយការពារពួកគេពីការឈឺចាប់ដូច្នេះហើយយើងសូម ណែនាំ ឱ្យអ្នកចាក់ថ្នាំបង្ការនេះឱ្យទារករបស់អ្នក។

កាលវិភាគចាក់ថ្នាំបង្ការ

ប្រភេទថ្នាំបង្ការ	ពេលវេលា
BCG	តាមគោលការណ៍ ថ្នាំបង្ការនេះត្រូវចាក់ឱ្យទារកអំឡុងពេល 4 សប្តាហ៍នៃការសម្រាល។ ប៉ុន្តែដោយហេតុថាថ្នាំបង្ការនេះជាអង់ទីកូរស្រស់ ទារកនឹងមិនទទួលបានក្នុងពេលនៅក្នុងពេទ្យនោះទេប៉ុន្តែគេនឹងទទួលបាន ឆាប់បំផុតបន្ទាប់ពីការជួបពិនិត្យសុខភាពលើកដំបូង។
DTaP	ការចាក់ថ្នាំបង្ការនេះនឹងផ្តល់ឱ្យទារកនៅអាយុ 2, 4, 6, និង 18 ខែហើយបន្ទាប់មកទៀតគឺរវាងអាយុ 4 និង 6 ឆ្នាំ។
ជំងឺស្លូតដៃជើង	ការចាក់ថ្នាំបង្ការនេះនឹងផ្តល់ឱ្យទារកអាយុ 2, 4, និង 6 ខែហើយបន្ទាប់មករវាងអាយុ 4 និង 6 ឆ្នាំ។
បាក់តេរីដែល បង្កឱ្យរលាក ស្រោមខួរ (Hib)	ការចាក់ថ្នាំបង្ការនេះនឹងផ្តល់ឱ្យទារកអាយុ 2, 4, និង 6 ខែហើយបន្ទាប់មកម្តងទៀតរវាងអាយុ 12 និង 15 ខែ។
មេរោគខាងរលាកសួត	ការចាក់ថ្នាំបង្ការនេះនឹងផ្តល់ឱ្យទារកអាយុ 2, 4, និង 6 ខែហើយបន្ទាប់មកម្តងទៀតរវាងអាយុ 12 និង 15 ខែ។
ជំងឺរលាកផ្លើមប្រភេទ B	ការចាក់ថ្នាំបង្ការនេះត្រូវផ្តល់ឱ្យទារកភ្លាមៗបន្ទាប់ពីកំណើតហើ យបន្ទាប់មកទៀតពីរដងទៀតនៅអាយុ 1 និង 6 ខែ។ ដោយសារ តែវាមិនមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះទារកដែលមានទម្ងន់ក្រោម 2 គីឡូក្រាមទារកនឹងទទួលបាន 3 ដងក្រោយពីទារកឡើងដល់ 2 គីឡូក្រាម។ ប្រសិនបើម្តាយមានផ្ទុកមេរោគនេះយើងណែនាំឱ្យផ្តល់ថ្នាំបង្ការភ្លាមៗបន្ទា ប់ពីកើត។ បើមិនដូច្នោះទេការចាក់ថ្នាំបង្ការអាចចាប់ផ្តើមក្នុងរយៈពេលពីរខែក្នុ រោងពេលទារកបានឡើងដល់ 2 គីឡូក្រាម។
MMR	ការចាក់ថ្នាំបង្ការនេះនឹងផ្តល់ឱ្យទារកនៅពេលដែលគេមានអាយុចន្លោះពី 12 ទៅ 15 ខែហើយម្តងទៀតនៅចន្លោះអាយុ 4 និង 6 ឆ្នាំ។
អុតធំ	ការចាក់ថ្នាំបង្ការនេះនឹងផ្តល់ឱ្យចន្លោះពី 12 ទៅ 15 ខែ។
ជំងឺរលាកផ្លើមប្រភេទ A	ការចាក់ថ្នាំបង្ការនេះនឹងផ្តល់ឱ្យទារក 2 ដងក្នុងរយៈពេល 6 ខែបន្ទាប់ពីទារកមានអាយុ 12 ខែ។
រោគរលាកខួរក្បាលជប៉ុន (Japanese Encephalitis)	ក្នុងករណីដែលឱ្យការពារអសកម្មគេនឹងផ្តល់ជូនទារកចន្លោះពីពេល 1 ទៅ 2 សប្តាហ៍នៅអាយុ 12 ខែហើយបន្ទាប់ ការចាក់លើកទីបីនឹង ធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីពេល 1 ឆ្នាំ។ បរិមាណថ្នាំបង្ការបន្ថែមនឹងផ្តល់ឱ្យទារក នៅអាយុ 6 និង 12 ឆ្នាំ។ ក្នុងករណីថ្នាំបង្ការដែលមានអង់ទីកូរមានជីវិត គេផ្តល់ឱ្យទារកនៅអាយុ 12 ខែបន្ទាប់មកម្តងទៀតនៅរយៈពេលមួយឆ្នាំប ន្ទាប់។ បរិមាណថ្នាំបន្ថែមនឹងផ្តល់ឱ្យនៅអាយុ 6 ឆ្នាំ។
ថ្នាំការពារជម្ងឺ គ្រុនផ្តាសាយធំ	ថ្នាំបង្ការជម្ងឺផ្តាសាយធំនឹងផ្តល់ជាដៀងរាល់ឆ្នាំបន្ទាប់ពីទារកឈានដល់អាយុ 6 ខែ។

ប្រភេទថ្នាំបង្ការ ដែលផ្តល់ឱ្យទារក ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីការពារទារក ពីជំងឺផ្សេងៗ។

ការណែនាំអំពីមនុ

សូមួយចំនួនដែលកើតមកជាទារកមិនគ្រប់ខែ

មានមនុស្សល្បីៗជាច្រើនដែលកើតមកជាទារកមិនគ្រប់ខែៗលោក Newton ដែលបានរកឃើញទ្រឹស្តីទំនាញសកលអ្នកនិពន្ធជនជាតិបារាំងដ៏ល្បីលោក Jean Jacques Rousseau អ្នកនិពន្ធអាល្លឺម៉ង់ Goethe អ្នកនិពន្ធជនជាតិអាមេរិក Mark Twain លោក Winston Churchill អ្នកនយោបាយដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ដែលបានដឹកនាំអង្គភាពអតីត Einstein ដែលបានបង្កើតទ្រឹស្តីសាបេក្ខភាពវិចិត្រករ Renoir លោក Charles Darwin លោក Napoleon នៃប្រទេសបារាំងនិងឥស្សរជនប្រវត្តិសាស្ត្រជាច្រើនផ្សេងទៀតបានកើតមុនពេលកំណត់ហើយបន្តរស់នៅសម្រេចបានភាពអស្ចារ្យនិងបន្ទុកស្នាដៃដ៏អស់កល្បរបស់ពួកគេក្នុងប្រវត្តិមនុស្ស។

ពេលយើងគិតរំពៃមើលថាមនុស្សដែលរស់នៅសម័យកាលនៃឥស្សរជនប្រវត្តិសាស្ត្រខាងលើផ្តល់តម្លៃដល់រាល់ពាក្យសំដីគ្រប់ម៉ាត់របស់ពួកគេហើយធ្វើតាមគំរូពួកគេវាកាន់តែច្បាស់ដែលថាការកើតមកមិនគ្រប់ខែគឺគ្រាន់តែជាបញ្ហាពេលវេលាប៉ុណ្ណោះហើយមិនមែនជារឿងដែលត្រូវកើតទុក្ខឬពិបាកចិត្តដោយសារនោះទេ។ វាគ្រាន់តែជាការរំលឹកមួយដែលទារកមួយចំនួនត្រូវឆ្លងកាត់ប៉ុណ្ណោះ។លើសពីនេះទៅទៀតថ្នាំពេទ្យកាន់តែមានភាពរីកចម្រើនយ៉ាងខ្លាំងដែលអនុញ្ញាតឱ្យទារកកើតមិនគ្រប់ខែអាចលូតលាស់និងធំធាត់បានល្អក្មេងដ៏ទៃផងដែរ។

កូនទីបីរបស់លោកប្រធានាធិបតី Kennedy ឈ្មោះ Patrick
ដែលកើតពេលនៅក្នុងផ្ទៃបានត្រឹម 34 សប្តាហ៍ហើយបានស្លាប់ទៅវិញដោយ
សារជម្ងឺផ្លូវដង្ហើមត្រឹមតែ 30 ម៉ោងបន្ទាប់ពីកំណើតរបស់គាត់ បានបង្កើនការ
យកចិត្តទុកដាក់ទៅលើតម្រូវការស្រាវជ្រាវនិងវិនិយោគសម្រាប់ការថែទាំទារក
មិនគ្រប់ខែ។ នៅពេលយើងពិចារណាថាឥឡូវនេះសូម្បីតែទារកនៅប្រទេស
កូរ៉េដែលកើតនៅអាយុ 34 សប្តាហ៍ក្នុងផ្ទៃក៏ទំនងជាអាចបន្តរស់រានមានជីវិត
បើទោះជាគេមានរោគសញ្ញាជំងឺពីបាកដកដង្ហើមក៏ដោយយើងអត់មិនដឹងតុ
ណាមិនបានដល់មនុស្សទាំងអស់ដែលបានរួមចំណែកដល់ការអភិវឌ្ឍន៍នៃការ
ថែទាំទារកទើបកើតបន្ទានឆ្លាមកនេះ។

រឿងរ៉ាវរបស់ Rayul Bae

ដែលចែងទាំងដោយក្តីស្រឡាញ់និងសេចក្តីជំនឿដ៏អស្ចារ្យ

កូនស្រីដែលមានវ័យក្មេងជាងគេគឺ Rayul ដែលចូលចិត្តសើចនិងយំយ៉ាងខ្លាំង

"បើទោះបីជានាងធំដឹងក្តីឡើងហើយពួកវាខ្សោយក៏ដោយខ្ញុំសប្បាយចិត្តជាខ្លាំងដែលនាងចំរើនលូតលាស់ឡើងដោយមិនមានបញ្ហា។នាងយំសឹងតែបែកដំបូលផ្ទះពេលនាងងើបពីគេងហើយពេលនាងយំ ខ្ញុំតែងតែមើលវីដេអូរបស់នាងពេលដែលនាងនៅក្នុងនូវចិញ្ចឹមទារកមិនគ្រប់ខែ។ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តនៅពេលនោះថាខ្ញុំនឹងមិនខឹងនឹងនាងទេ ហើយក៏មិនខានចិត្តដោយការយំរបស់នាងដែរហើយខ្ញុំមានតែសប្បាយចិត្តប៉ុណ្ណោះដែលនាងមានរស់រានមានជីវិត។នោះគឺជាការសន្យាដែលខ្ញុំបានធ្វើឡើង។"

Raim និងម្តាយរបស់ Rayul អ្នកស្រី Yunok Park បានញញឹមយ៉ាងប្រិមប្រិយខណៈពេលដែលគាត់ល្អង Rayul យ៉ាងស្ងាត់ជំនាញពេលដែលនាងយំដោយសារមានអ្នកប្លែកមុខនៅជិត។ឥឡូវនេះទារកនេះបានមកនៅក្នុងដៃម្តាយរបស់នាងអស់រយៈពេល 7 ខែមកហើយ។ Rayul ដែលគេដាក់ចិញ្ចឹមក្នុងប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែនិងអាស្រ័យលើឧបករណ៍ជំនួយដើម្បីដកដង្ហើមដោយសារតែស្មុតរបស់នាងខ្សោយកំពុងលូតលាស់បានយ៉ាងល្អនិងឥឡូវចេះក្រឡាប់ ហើយកំពុងរៀនពីពិភពលោកដោយការអង្កេតតាមភ្នែកទាំងពីររបស់នាងដែលពោរពេញដោយការចង់ដឹងចង់លឺ។

ការឈឺចាប់ភ្លាមៗនៅអាយុ 28 សប្តាហ៍

នាងរស់នៅជាមួយប្តីជីវិតម៉ានិងពូកែច្បាស់ផ្ទះរបស់នាងនិងកូនស្រីរបស់នាងឈ្មោះ Raim។នៅចុងសប្តាហ៍មួយនាងបានធ្វើទុក Raim នៅជាមួយម្តាយរបស់នាងហើយបានធ្វើការងារតុបតែងមុខបន្តិចបន្តួចដែលជាការងារដែលនាងបានចូលរួមធ្វើមុនពេលរៀបការហើយនាងមានគម្រោងចាប់ផ្តើមធ្វើការពេញម៉ោងម្តងទៀតក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ

"ខ្ញុំមានជំងឺទឹកនោមផ្អែមអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះដំបូងរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនមានបញ្ហាសុខភាពអ្វីទេនៅពេលខ្ញុំពោះ Rayul ដូច្នេះខ្ញុំមិនដែលគិតថានាងនឹងកើតមកឆាប់ៗនោះទេ។នៅត្រីមាសទី 1 ខ្ញុំបានទៅមន្ទីរពេទ្យហើយត្រូវបានគេប្រាប់ថាខ្ញុំនឹងមិនអីទេបើខ្ញុំទៅចាក់ថ្នាំប្រឆាំងនឹងការលូតកូន។ខ្ញុំទៅចាក់ថ្នាំតាមការណែនាំហើយមានអារម្មណ៍ថាមានសុវត្ថិភាពមួយរយៈក្រោយមកដោយសារគ្មានអ្វីបានកើតឡើង។"

ប៉ុន្តែនៅពេល 28 សប្តាហ៍មកដល់ ភ្លាមៗនោះខ្ញុំបានឈឺពោះ។ខ្ញុំធ្លាប់មានការឈឺចាប់បែបនេះពីមុនមកហើយដូច្នេះខ្ញុំមិនបានគិតច្រើនទេ។ គេប្រាប់ខ្ញុំពីមុនថាវាគឺដោយសារកម្រិតភាពសកម្មរបស់ខ្ញុំហើយខ្ញុំគិតវាប្រហែលជាមកពីហេតុផលដូចគ្នានេះហើយ។ខ្ញុំគិតថាដោយហេតុថាខ្ញុំបានណាត់ជួបពេទ្យជាទៀងទាត់នៅគ្លីនិកដូច្នេះខ្ញុំនឹងប្រាប់ពេទ្យអំពីរឿងនេះ។ប៉ុន្តែពេទ្យបានសរសេរលិខិតបញ្ជាក់វេជ្ជសាស្ត្រមួយដោយនិយាយថាខ្ញុំត្រូវបញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យទៅភ្លាមៗបន្ទាប់ពីត្រូវបានត្រួតពិនិត្យសរសេរពីការមិនអីពីនឹងការឈឺចាប់ហើយត្រូវបានគេប្រាប់ថាទារកហាក់ដូចជាមិនដកដង្ហើមខ្ញុំត្រូវបានគេបញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យទៅយ៉ាងប្រញាប់ប្រញាល់។ត្រូវបានទៅទីនោះបាននិយាយថាយើងត្រូវធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលយើងអាចធ្វើបានដើម្បីបញ្ឈប់ទារកមិនឱ្យកើតរហូតដល់សប្តាហ៍ទី 35 ប៉ុន្តែ Rayul បានចូលមកក្នុងពិភពលោកនៅសប្តាហ៍ទី 32 ។នាងមិនអាចដកដង្ហើមដោយខ្លួនឯងបានទេដូច្នេះនាងត្រូវបានគេដាក់នៅក្នុងប្រអប់កែវចិញ្ចឹម។

ដើមផ្កា
ពេលយល់ដឹងយល់ពេលយល់
យល់ដឹងយល់ពេលយល់

ជួបជាមួយមូលនិធិ

"គ្រួសាររបស់យើងបានជួបប្រទះនឹងបញ្ហាបំបែកមួយរំពេច។ ការងាររបស់ស្វាមីរបស់ខ្ញុំមិនដំណើរការទេ ហើយគាត់ក៏បានចាប់ផ្តើមលើផងដែរ។ គាត់ត្រូវរកការងារ។ ក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃដែល Rayul ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ ប្តីរបស់ខ្ញុំត្រូវរកការងារជាស្ថានភាពដ៏អាក្រក់មួយ។"

នាងឆ្ងល់ថា តើរឿងអាក្រក់តែងតែកើតឡើងក្នុងពេលតែមួយឬយ៉ាងណា។ បញ្ហាដែលស្វាមីរបស់នាងកំពុងមាននៅក្នុងអាជីវកម្មក៏ស្មុគស្មាញរបស់គាត់គឺមិនងាយដោះស្រាយបានទេ។ គាត់ត្រូវបង់ប្រាក់ពិន័យសម្រាប់ការដឹកទំនិញលើសទម្ងន់ដោយអចេតនាហើយគាត់បានបង់ពន្ធយ៉ាងច្រើនដោយប្រាក់ចេញពីហោប៉ៅរបស់គាត់ដើម្បីកាត់បន្ថយបន្ទុកពន្ធរបស់ក្រុមហ៊ុន។ ដែលកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរនោះគឺថាកង់ឡានរបស់គាត់ដាច់ចេញពេលបើកផ្លូវល្បឿនលឿនពី Gyeongnam ទៅ Seoul នៅពេលដឹកទំនិញនៅទីបំផុតគាត់បានសម្រេចចិត្តលក់ឡានដឹកទំនិញនិងបិទអាជីវកម្ម។ គាត់មានជំងឺរលាកសន្លាក់និងជង្គង់ហើយបានកើតជំងឺដែលកើតពីមូលហេតុដែលគេមិនដឹងហើយត្រូវរកការព្យាបាល។

អំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះដំបូងរបស់នាងអ្នកស្រី Park មានជំងឺទឹកនោមផ្អែមហើយត្រូវបានគេចាត់ទុកថាមានការប្រឈមខ្ពស់ ហើយគាត់គិតថាវាជាការបំបែកផ្តល់ជំនួយដល់គាត់ប៉ុន្តែជំនួយបែបនេះគឺមិនងាយស្រួលទទួលបាននោះទេ។ នាងអាចទទួលបានជំនួយសម្រាប់ការចំណាយមួយចំនួនហើយនីតិវិធីទាមទារជំនួយមានភាពស្មុគស្មាញណាស់។ មិនដូចពេលដែលនាងមានផ្ទៃពោះ Raim នោះទេនាងមិនមានជំងឺទឹកនោមផ្អែមអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះនោះទេដូច្នេះផលប្រយោជន៍ដែលនាងអាចទទួលបានពីរដ្ឋាភិបាលគឺតិចជាង KRW 500,000 (ប្រហែលជា \$425) ។ ដោយប្តីរបស់នាងត្រូវបង់ប្រាក់សម្រាប់ការរកគ្រោះរ៉ាំរ៉ៃរបស់ពេល Rayul ចេញពីមន្ទីរពេទ្យពួកគេមិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណាទេប៉ុន្តែសំណងល្អពួកគេបានឃើញប័ណ្ណប្រកាសនៅក្នុងដណ្តើមនូវធុរ្យធម៌មូលនិធិ ប៊ីយូធីហ្វូល។

"ស្វាមីរបស់ខ្ញុំបានឃើញប័ណ្ណប្រកាសហើយគិតថាវាមិនមានអ្វីទាក់ទងនឹងយើងនោះទេ។ ប៉ុន្តែយើងកំពុងតែទល់នឹងប្រការនាពេលនោះដូច្នេះហើយខ្ញុំក៏បានទូរស័ព្ទទៅមូលនិធិ ប៊ីយូធីហ្វូល។ មានផ្នែកសុខុមាលភាពសង្គមសុខាភិបាលនៅមន្ទីរពេទ្យហើយមូលនិធិបានប្រាប់ខ្ញុំឱ្យនិយាយជាមួយពួកគេ។ ខ្ញុំបានទៅពិគ្រោះភ្លាមៗ។ ខ្ញុំបានស្វែងរកកម្មវិធីគាំទ្រផ្សេងៗទៀតប៉ុន្តែនីតិវិធីទាំងនោះមានភាពស្មុគស្មាញហើយលក្ខខណ្ឌនានាជាញឹកញាប់ពិបាកតម្រូវតាមនៅពេលខ្ញុំដាក់ពាក្យសុំ។ ក្រៅពីនេះភាគច្រើននៃពួកគេតម្រូវឱ្យខ្ញុំចេញប្រាក់មុនហើយទទួលបានការទូទាត់សំណងនៅពេលក្រោយដែលវាធ្វើឱ្យខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើនរណាដែលមានសិទ្ធិទទួលបានការគាំទ្របែបនេះនៅពេលដែលពួកគេអាចមានលទ្ធភាពបង់ចំណាយដោយខ្លួនឯង។ ស្ថានភាពមើលទៅដូចជាក្រៀមក្រំណាស់។ មិនមានព័ត៌មានណាមួយអំពីទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែទាល់តែសោះហើយនៅពេលខ្ញុំធ្វើការស្រាវជ្រាវខ្លួនឯងខ្ញុំបានរកឃើញថា ការកាត់តែមួយមុខត្រូវចំណាយអស់រាប់ម៉ឺនដុល្លារ។ ខ្ញុំបានភ័យខ្លាចជាខ្លាំង។ ប៉ុន្តែដោយសារមូលនិធិ ប៊ីយូធីហ្វូលខ្ញុំអាចចាកចេញពីមន្ទីរពេទ្យដោយគ្មានបញ្ហាអ្វីទាំងអស់។ ខ្ញុំមិនអាចសូម្បីតែស្រមៃថា តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងប្រសិនបើមិនមានមូលនិធិ ប៊ីយូធីហ្វូលទេនោះ។ នៅពេលនោះយើងបានគិតអំពីការខ្ចីប្រាក់ឯកជន។ យើងបានគិតអំពីការប្រើប្រាស់ប្រាក់កំរិតផ្ទះរបស់យើងដើម្បីបង់ថ្លៃចំណាយហើយផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងបន្ទប់ដែលមានតម្លៃថោកមួយដែលភាគច្រើនជួលដោយនិស្សិតហើយត្រូវបានគេស្គាល់ថា 'goshiweon' ជាភាសា"

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បៀងកៅណែនាំអំពីការថែទាំ

អ្វីដែលសំខាន់បំផុតគឺត្រូវមានជំនឿចំពោះកូនរបស់យើង។

Rayul ញ៉ាំស្ទើរតែគ្រប់យ៉ាង។ ឥឡូវនេះនាងមានទំងន់ជិត 8 គីឡូក្រាម។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ នាងរំលាយអាហារមិនបានល្អទេដូច្នេះនាងតែងតែក្អកញ្ជាប់ហើយការស្តាប់របស់នាងក៏មិនល្អដែរ ដូច្នេះនាងត្រូវពិនិត្យព្យាបាល។ នាងបានពិនិត្យប្តូរលើកមកហើយ ប៉ុន្តែមិនមានអ្វីច្បាស់លាស់នៅឡើយទេ។ នាងនឹងពិនិត្យចុងក្រោយនៅខែមេសា។

"ខ្ញុំបានលឺថាសូម្បីតែបញ្ហាតូចតាចជាមួយនឹងការស្តាប់របស់ទារកក៏អាចរារាំងការអភិវឌ្ឍន៍ភាសារបស់គេ។ ប្រសិនបើគេរកឃើញថា Rayul មានបញ្ហាស្តាប់នៅក្នុងការពិនិត្យចុងក្រោយរបស់គេនាងនឹងត្រូវពាក់ឧបករណ៍ជំនួយផ្នែកត្រចៀកដើម្បីកែតម្រូវវាហើយប្រសិនបើវាមិនដំណើរការទេនោះនាងនឹងត្រូវរកការប្តូរឆ្អឹងសំបកខ្យងត្រចៀក។ រាល់ពេលដែលនាងពិនិត្យសុខភាពនាងត្រូវការតម្រូវការហើយត្រូវប្រើឡូស្ត្របំប្រែដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំលឺចិត្តជាខ្លាំង។ ការចំណាយលើការពិនិត្យនិងការព្យាបាលក៏ជាបន្ទុកផងដែរ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាកដណាស់ថាមិនមានបញ្ហាច្រើនទេចំពោះការស្តាប់របស់ Rayul ។ ខ្ញុំគិតថានាងស្តាប់បានយ៉ាងល្អ។ ខ្ញុំនៅតែមានភាពរីករាយ។"

អ្នកស្រី Park បាននិងកំពុងធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយ Rayul តាមក្រសែភ្នែកជាទីពេញពេលគាត់ប្រាប់យើងអំពីរឿងរ៉ាវរបស់គាត់។ យោបល់របស់គាត់គឺថា យើងគួរមានជំនឿចំពោះកូនរបស់យើងជាមុនជាងការជឿតាមរឿងរ៉ាវនិងពាក្យចោមអាវាមដែលមានតាមអ៊ីនធឺណែត។ ប្រហែលជាគាត់ជឿជាក់ថាក្មេងអាចដឹងអំពីជំនឿរបស់ម្តាយ។ Rayul មានសុខភាពល្អហើយមិនមានផលវិបាក

ដោយសារតែម្តាយរបស់នាងដែលតែងតែជឿជាក់លើកូនរបស់ខ្លួន Rayul ក៏យល់ថាម្តាយនិងឪពុករបស់នាងក៏ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់បន្ថែមទៀតដល់ប្អូនស្រីតូចរបស់នាងផងដែរ។ ទោះបីជានាងមិនអាចអានបាននៅឡើយ Raim និយាយទៅកាន់ Rayul អំពីអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងសៀវភៅរូបភាពហើយនាងបានកាន់ដៃរបស់ Rayul នៅពេលនាងប្រញាប់ប្រញាល់រត់ពេញបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវក្នុងនាមជាបងស្រីធំ។ ម្តាយរបស់ក្មេងស្រីទាំងនោះមើលពួកគេប្រកបដោយចិត្តស្រលាញ់ហើយឪពុករបស់ពួកគេមើលថែរក្សាពួកគេបានយ៉ាងល្អ។ Rayul កំពុងលូតលាស់ធំធាត់បានយ៉ាងល្អដោយមានក្រុមគ្រួសាររបស់នាងនៅជុំវិញខ្លួន។

"នាងកើតមកមានភាពខុសពីគេតែខ្ញុំមិនគិតថានាងនឹងខុសប្លែកពីកុមារដទៃទេ។ តាមពិតក្មេងគ្រប់រូបមានលក្ខណៈខុសៗគ្នា"

Rayul ហាក់ដូចជាយល់ពីអ្វីដែលម្តាយរបស់នាងកំពុងនិយាយព្រោះថា កែវភ្នែករបស់នាងបញ្ចេញពន្លឺពេលនាងនៅក្នុងដៃម្តាយនាង។ ជំនឿរបស់ម្តាយរបស់នាងបានបំភ្លឺជីវិត Rayul។

ជម្រកស្ត្រី
ពេលយល់ច្បាស់ពីការព្យាបាល
របស់កូនរបស់ខ្លួន

សូមអង្គុយដែលមានកាន់តែច្រើនឡើងៗ
ដែលនឹងរីកចំរើនកាន់តែច្រើនឡើងៗ

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ការព្យាបាលស្ដារនីតិសម្បទា

ភាពល្អិតល្អាស់យឺតយ៉ាវនៃខួរក្បាលនិងកំណើតមិនគ្រប់ខែ
រោគសញ្ញានិងការព្យាបាលជំងឺភាពល្អិតល្អាស់យឺតយ៉ាវនៃខួរក្បាល
ជំហរនិងលំហាត់ប្រាណត្រឹមត្រូវសម្រាប់ការស្ដារនីតិសម្បទា

ការព្យាបាលស្ពាននីតិសម្បទាសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែ

មន្ទីរពេទ្យ Cheil
នាយកដ្ឋានកុមារ
សាស្ត្រាចារ្យ Sonmun Shin

ភាពលូតលាស់យឺតយ៉ាវនៃខួរក្បាលនិងកំណើតមិនគ្រប់ខែ

តើជម្ងឺពិការខួរក្បាលដែលជារឿយៗកើតមានចំពោះទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែនោះជាអ្វី?

ជំងឺពិការខួរក្បាលគឺជាជំងឺរោគសញ្ញាសុខភាពដែលបណ្តាលឱ្យមានបញ្ហាទាក់ទងនឹងចលនានិងឥរិយាបថដោយសារតែរបួសខួរក្បាលដែលមិនចម្រើនលូតលាស់ឬដំបៅខួរក្បាលដែលកើតឡើងអំឡុងពេលជាតក្សិបទារក។ វាបណ្តាលឱ្យមានការដាក់កម្រិតដល់សកម្មភាពហើយវាគឺជាជំងឺមួយដែលជារឿយៗកើតមកជាមួយបញ្ហាភ្នែក ការស្តាប់ អារម្មណ៍លើស្បែកការយល់ដឹងភាសានិងបញ្ហាឥរិយាបថ។

នៅពេលដែលដំបៅខួរក្បាលត្រូវបានគេធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ ឃើញថាមិនមានភាពរីកចំរើន ភាគច្រើនគេនឹងមិនធ្វើសកម្មភាពអ្វីនោះទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយរោគសញ្ញាជំងឺដែលលេចឡើងនៅក្នុងក្មេងប្រែប្រួលអាស្រ័យលើការលូតលាស់របស់កុមារហើយអាចច្រឡំថាជាការលូតលាស់ធម្មតា។

តើជម្ងឺពិការខួរក្បាលកើតមានច្រើនប៉ុណ្ណា?

អត្រាកើតជម្ងឺពិការខួរក្បាលមានកម្រិតពី 2 ទៅ 2.5 នាក់ក្នុងចំណោមទារក 1000 នាក់ដែលនៅរស់មានជីវិតដែលធ្វើឱ្យកម្រមានណាស់ប៉ុន្តែប្រហែល 40% -50% នៃករណីទាំងនេះកើតមានឡើងចំពោះទារកមិនគ្រប់ខែ។ ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែគឺជាទារកដែលមានទំងន់ស្រាល (LBW) ។ ក្នុងចំណោមទារក LBW អត្រានៃការកើតជម្ងឺពិការខួរក្បាលគឺ 8.5 នាក់ក្នុងចំណោម 1000 នាក់ហើយក្នុងករណីទារកដែលមានទម្ងន់ទាបខ្លាំង (ELBW) អត្រាគឺ 77 នាក់ក្នុងចំណោម 1000 នាក់ ដែលនេះមានន័យថាទារកបែបនេះមានការប្រឈមការកើតមានជំងឺពិការខួរក្បាល 60 ដងខ្ពស់ជាងទារកដែលមាន

ទម្ងន់ធម្មតាដែលមានត្រឹម 1.3 នាក់ក្នុងចំណោម 1000 នាក់។ ដូច្នេះវាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ក្នុងការរកមើលនិងព្យាបាលជម្ងឺពិការខួរក្បាលសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែនិងទារកដែលមានទម្ងន់តិចតួចនៅដំណាក់កាលដំបូងនៃជីវិតរបស់ពួកគេតាមរយៈការព្យាបាលជាប្រចាំដោយអ្នកឯកទេសខាងការស្ពាននីតិសម្បទា។

តើអ្វីបណ្តាលឱ្យមានជំងឺពិការខួរក្បាល?

មូលហេតុនៃជម្ងឺពិការខួរក្បាលមានភាពផ្សេងៗគ្នាហើយមូលហេតុមិនត្រូវបានគេរកឃើញមាន 25% នៃករណី។ ក្នុងករណីភាគច្រើនមានកត្តាប្រឈមមូលហេតុមួយឬច្រើនជាអ្នកបង្កហើយជាធម្មតាវាពិបាកក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណពេលវេលាគឺមានការប៉ាន់បុរាណជាច្រើនដែលពាក់ព័ន្ធ។ យោងតាមការស្រាវជ្រាវថ្មីៗនេះមូលហេតុមុនសម្រាលនិងកត្តាប្រឈមពេលឆ្លងទន្លេមានប្រហែល 85% នៃករណី ហើយកត្តាប្រឈមដ៏សំខាន់និងខ្លាំងបំផុតគឺការកើតមិនគ្រប់ខែនិងការមិនគ្រប់ទម្ងន់។ ការកើតមិនគ្រប់ខែគឺជាកត្តាប្រឈមតែមួយគត់ដែលធ្វើឱ្យពិការខួរក្បាលដូច្នេះប្រសិនបើកូនរបស់អ្នកកើតមិនគ្រប់ខែវាជាការសំខាន់ណាស់ដែលអ្នកត្រូវតាមដានរោគសញ្ញាឱ្យបានដិតដល់។ កត្តាប្រឈមតាមដំណាក់កាលមានដូចខាងក្រោម។

-
• មូលហេតុអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ
 ការឆ្លងដល់ម្តាយ (ជាពិសេសក្នុងអំឡុងពេលត្រីមាសទី 1) ការប៉ះពាល់វិទ្យុសកម្ម (ការថតកាំរស្មីអ៊ិច។ល។) ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀនខ្សែទងសុកមិនប្រក្រតី ទងសុខមិនប្រក្រតី ខ្វះអុកស៊ីសែនពេលមានផ្ទៃពោះខួរក្បាលមិនប្រក្រតីពេលកើតមកឈាមឡើងកង្វះជាតិអ៊ីយ៉ូតនៃម្តាយការសេចក្តីងស្រវឹងពេលមានទំងន់ ប្រភេទឈាមមិនជាក់លាក់ កំណើតមុនខែ។ល។
-
• មូលហេតុកំឡុងពេលសម្រាល
 ការសម្រាលខុសធម្មតាការហូរឈាមច្រើន ធូរកំទងសុកស្ទុះផ្ទុះខ្យល់ ការតាំងផ្ទុះដង្ហើមរោគសញ្ញាពេលឆ្ងាយទឹកភ្លោះ។ល។
-
• មូលហេតុក្រោយកំណើត
 ជម្ងឺខាន់លៀងនូវក្បាលក្បាលក្នុងរោគ (រលាកខួរក្បាល រលាកស្រោមខួរក្បាល) ដុំសាច់ខួរក្បាលការរំលោភបំពានលើកុមារ។ល។

ការហូរឈាមក្នុងខួរក្បាលកំពុងលូតលាស់ឬខ្វះខាតការផ្គត់ផ្គង់អុកស៊ីសែនដោយសារតែមូលហេតុបែបនេះនៅទីបំផុតនាំឱ្យមានជំងឺពិការខួរក្បាល។ ខួរក្បាលរបស់ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែអាចងាយនឹងខ្វះអុកស៊ីសែនឬហូរឈាមជាងខួរក្បាលទារកគ្រប់

ខ្សែពណ៌
នៃមូលហេតុដែលបណ្តាលឱ្យមានជំងឺពិការខួរក្បាល

បំរែបំរួលសូម្បីតែការខូចខាតឬដំបៅតូចតាចទំនងជាធ្វើឱ្យមានជំងឺពិការខួរក្បាលក្នុង ទារកមិនគ្រប់ខែជាងទារកគ្រប់ខែ។

តើនៅពេលណាដែលទារកមិនគ្រប់ខែគួរតែទទួលបានការ ព្យាបាលឬការពិនិត្យដោយអ្នកឯកទេស?

សម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែនិងទារកដែលមានទម្ងន់ស្រាលការសាយភាពនៃជំងឺពិការខួរ ក្បាលមានកម្រិតខ្ពស់ជាងទារកគ្រប់ខែហើយខួរក្បាលងាយនឹងទទួលបានជំងឺកង្វះអុក ស៊ីសេនឬហូរឈាមដូច្នេះល្អបំផុតទារកមិនគ្រប់ខែឬទារកមិនគ្រប់ទម្ងន់ត្រូវទទួលបាន ថែទាំស្តារសុខភាពឡើងវិញបន្ទាប់ពីសម្រាលរួច។ ជាពិសេសយើងសូមណែនាំឱ្យធ្វើ តេស្តពិនិត្យដើម្បីរកមើលថលនាមិនប្រក្រតីពេលទារកទើបកើតក្នុងពេលពិគ្រោះយោ បល់ព្យាបាលស្តារសុខភាពទារកពេលដែលទារករបស់អ្នកមានរោគសញ្ញាណាមួយ ខាងក្រោម។

- ក្រឡាប់ពេលអាយុបាន 3 ខែ
- ក្បាលដៃយ៉ាងណែនហើយមិនសូវបន្ទោរបង់វិញបន្ទាប់ពីគ្រប់ 3 ខែហើយមានប្រតិកម្មតិចតួចទៅនឹងមជ្ឈដ្ឋាន ជុំវិញខ្លួន។
- អត់រឹងមាំហើយត្រូវការជំនួយទប់ទោទារកមានអាយុ 4 ខែហើយក៏ដោយ
- មិនព្យាយាមចាប់យកវត្ថុសូម្បីតែមានអាយុ 5 ខែហើយក៏ដោយ
- មិនអាចអង្គុយដោយគ្មានជំនួយក្រោយពេលមានអាយុ 7 ខែ
- អង្គុយតែអង្គុយលត់ជង្គង់ឬរាបប៉ុន្តែរាបត្រឹមពីរជំហានដៃក្នុងពេលអង្គុយ
- មិនអាចរាបក្រោកឈរពេលចាប់កាន់អ្វីមួយសូម្បីតែនៅអាយុ 12 ខែ
- ប្រើតែដៃម្ខាងមុនអាយុ 12 ខែ

រោគសញ្ញានិងការព្យាបាល ជំងឺភាពលូតលាស់យឺតយ៉ាវនៃខួរក្បាល

តើរោគសញ្ញានៃជំងឺពិការខួរក្បាលមានអ្វីខ្លះ?

ជំងឺពិការខួរក្បាលត្រូវបានគេបែងចែកទៅជាប្រភេទជំងឺក្រឡាក់ដៃជើង (spastic) , ជំងឺខ្លៀនដៃជើង (athetoid) និងជំងឺដើរមិនមាំមួន (ataxic)

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បែកក្រហមណែនាំអំពីការថែទាំ

យោងទៅតាមលក្ខណៈនៃសរសៃប្រសាទ។ ជំងឺខ្លៀនដៃជើងដែលកើតមកពីការពិការ ខួរក្បាលត្រូវបានគេចាត់ថ្នាក់ជាប្រភេទថលនាអវយវៈយឺតៗផ្លូវប្រភេទការក្រឡាក់ ប្រភេទដើរមិនមាំមួនប្រភេទក្រឡាក់និងថលនាអវយវៈយឺតៗផ្លូវប្រភេទទាញខ្លួន។ ល។

ជំងឺក្រឡាក់ដៃជើងដោយសារការពិការខួរក្បាល

ជំងឺក្រឡាក់ដៃជើងដោយសារការពិការខួរក្បាលត្រូវបានគេចាត់ថ្នាក់ជាប្រភេទខ្លួនគូ រប់អវៈ យវៈ (quadriplegic) ស្លាប់មួយចំហៀងខ្លួនខាងក្រោម (diplegic) ស្លាប់ ផ្នែកខ្លះនៃរាងកាយ (hemiplegic) ។ ល។ ការស្លាប់មួយចំហៀងខ្លួនសំដៅលើក រណីដែលអវយវៈដៃខាងលើមានបញ្ហាថលនាប៉ុន្តែអវយវៈក្រោមមានបញ្ហាថលនា ច្រើនជាង។ វាក៏មានជាញឹកញាប់នៅក្នុងទារកមិនគ្រប់ខែជាងទារកគ្រប់ខែ។ ជំងឺក្រឡាក់ដៃជើងដែលបណ្តាលពីការពិការខួរក្បាលត្រូវបានគេកំណត់ដោយការថយ ចុះនៃទំហំសាច់ដុំក្នុងដំណាក់កាលដំបូងរបស់ទារកប៉ុន្តែវានឹងកើនឡើងជាលំដាប់មក វិញដែលជាលទ្ធផលនៃការខូចទ្រង់ទ្រាយនៃប្រព័ន្ធសាច់ដុំគ្រោងឆ្អឹងដូចដែលមាននៅ ពេលកើតសន្លាក់ជាដើម។ ក្នុងករណីពិការអវៈ យវៈសាច់ដុំនៃអវយវៈនិងដងខ្លួនមាន ការខូចខាតយ៉ាងខ្លាំងហើយក្នុងករណីខ្លះនឹងកើតមានសភាពអែនខ្នង។

ជំងឺខ្លៀនដៃជើងដែលកើតពីការពិការខួរក្បាល

ជំងឺខ្លៀនដៃជើងដែលកើតពីការពិការខួរក្បាលបង្ហាញលក្ខណៈដែលដុំសាច់ដុំផ្លាស់ប្តូរសុ របតាមស្ថានភាពហើយកើតមានបញ្ហាការគ្រប់គ្រងជំហរនិងការសម្របសម្រួលថលនា ដែលកាន់តែមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរឡើងពេលព្យាយាមធ្វើថលនាអ្វីមួយដោយចេតនា។

រោគសញ្ញាជំងឺពិការខួរក្បាល

រោគសញ្ញានៃជំងឺពិការខួរក្បាលខុសគ្នាអាស្រ័យលើភាពធ្ងន់ធ្ងរនិងទំហំនៃការខូចខា តខួរក្បាលដូច្នេះគេអាចធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យរកឃើញបន្ទាប់ពីរយៈពេលពិនិត្យដ៏យូរហើយ ជួនកាលមានរោគសញ្ញាធ្ងន់ធ្ងរពីកំណើតតែម្តង។ ក្នុងអំឡុងពេលទារកទើបកើតទារក មិនអាចមានលទ្ធភាពបោកល្អទេហើយពួកគេយំច្រើន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យរកជំងឺពិការខួរក្បាលមិនអាចធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើរោគសញ្ញា តែមួយមុខនោះទេហើយគេអាចធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យបាននៅពេលដែលការវិវត្តថលនា របស់ទារកមានភាពយឺតយ៉ាវនិងពេលគេអង្កេតឃើញមានទំងន់ថលនាឬជំហរមិន ប្រក្រតីប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះរោគសញ្ញាដែលត្រូវព្យាបាលរួមមានថលនាឬជំហរមិនប្រក្រ តីឬប្រតិកម្មតាមពេលវេលាអាស្រ័យលើការលូតលាស់របស់កុមារ។ ឧទាហរណ៍

ការព្យាបាលស្តារនីតិសម្បទាសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែ

កុមារអាចរារាំងដោយដៃនិងជើងទាំងពីរដែលធ្វើដំណើរទៅមុខក្នុងពេលដំណាលគ្នា ដូចជាសត្វទន្សាយឬរូបរាងដោយរំកិលពោះតែប៉ុណ្ណោះឬអាចដើរដោយមានដំណើររំកិល មានជំហរទន់រំកិលរងក់ពេលដើរឬអាចដើរពាន់ជើងឬដើរដោយដំណើរត្រង់ជើង ។ល។

ដំណើររំកិលនិងជំហរទន់រំកិលរងក់

ដំណើររំកិលគឺដំណើរលើចុងជើងហើយកើតឡើងដោយសារការឡើងរឹងឬភាពខ្លីនៃ សាច់ដុំបត់នៅបាតជើង។ដំណើររំកិលរងក់ជាការដើរដោយទាំងជង្គង់និងសន្លាក់ បត់ព្រមគ្នាហើយរាងបង្កឡើងដោយការឡើងរឹងឬភាពខ្លីនៃសាច់ដុំសន្លាក់ (ផ្នែករូងខាងក្រោយនៃជង្គង់) និងសាច់ដុំចង្កេះ (សាច់ដុំបត់នៅត្រកាត។

ដំណើរពាន់ជើង

ដំណើរពាន់ជើងគឺជាស្ថានភាពដែលសាច់ដុំកន្ត្រាក់នៃសន្លាក់ត្រកាតឡើងរឹង មិនអាចបត់បានហើយប្រសិនបើកុមារមិនបានទទួលការព្យាបាលត្រឹមត្រូវ ផ្នែក ខ្លះនៃសន្លាក់ត្រកាតអាចនឹងភ្ជួរចេញពីកន្លែងដើម។

បញ្ហាដែលកើតមានដំណាលគ្នា

ដោយសារតែដំណើរខ្សែក្បាលមិនមែនកើតឡើងត្រឹមតែតំបន់នៃខ្សែក្បាលដែលគ្រប់គ្រង ចលនាទេនោះបញ្ហាសុខភាពផ្សេងទៀតក៏អាចកើតមានក្នុងពេលតែមួយ។វាមាន នៃជម្ងឺផ្សេងៗទៀតមានឥទ្ធិពលលើការព្យាបាលនៃជម្ងឺសាច់ដុំដូច្នេះវាមានសារៈ សំខាន់ខ្លាំងណាស់ក្នុងការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យនិងចាប់ផ្តើមព្យាបាលជម្ងឺដែលកើតក្នុង ពេលតែមួយ (កើតដំណាលគ្នា) ឱ្យបានឆាប់។ការខូចខាតខាងបញ្ហាកើតមានចំនួន 50% នៃករណីទារកមិនគ្រប់ខែទាំងអស់ដែលមានជម្ងឺពិការខ្សែក្បាលដែលជាធម្មតា ការកន្ត្រាក់ដៃជើងនិងខ្លួនអវៈយវៈដោយសារការពិការខ្សែក្បាលមានលក្ខណៈសមាមាត្រ ទៅនឹងភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃជម្ងឺចលនាសាច់ដុំ

ជំងឺកន្ត្រាក់ដៃជើង

ជំងឺកន្ត្រាក់ដៃជើងជាញឹកញាប់កើតមានដំណាលគ្នាជាមួយនឹងការប្រកាច់ដោយ ការកន្ត្រាក់និងភ្លេចទៅក្នុងសភាពកន្ត្រាក់ដៃជើងនិងខ្លួនគ្រប់អវៈយវៈដោយសារ ការពិការខ្សែក្បាលហើយជាញឹកញាប់ការប្រកាច់ក៏កើតមានក្នុងស្ថានភាពស្លាប់មួយ ចំហៀងខ្លួនក្រោមដោយសារការពិការខ្សែក្បាល ដូច្នេះការព្យាបាលនឹងការកន្ត្រាក់ ប្រកាច់ក៏ចាំបាច់ត្រូវមានផងដែរ។ប្រសិនបើគេអាចគ្រប់គ្រងសភាពកន្ត្រាក់ដៃជើងមិន

បានល្អទេនោះវានឹងនាំឱ្យមានបញ្ហាលូតលាស់ការយល់ដឹងហើយនិងផលវិបាក ដែលកើតមានបន្ទាប់អស់រយៈពេលមួយជីវិត។នៅក្នុងប្រហែល 60% នៃករណីទាំងនេះ មានបញ្ហាមួយចំនួនដែលកើតដំណាលគ្នាទាក់ទងនឹងសមត្ថភាពនិយាយរួមមានការ ក្រចេះនិយាយនិងបញ្ហាមើលមិនច្បាស់ ដូចជាភ្នែកស្រលៀង (ភ្នែកកែក) ដែលបណ្តាលមកពីទំហំសាច់ដុំមិនស្មើគ្នានៅជុំវិញភ្នែកហើយបញ្ហាតំបើញ ដែលបណ្តាលមកពីជំងឺទើងនៃការកើតមិនគ្រប់ខែក៏អាចកើតមានជាធម្មតាផងដែរ។ បញ្ហាដែលកើតមកដំណាលគ្នាផ្សេងទៀតដូចជាបញ្ហានៃការញ័រ បញ្ហានៃការស្តាប់ ការ លូតលាស់យឺតយ៉ាវនិងអសមត្ថភាពក្នុងការរៀនសូត្រក៏កើតមានជាធម្មតាផងដែរ។

តើការព្យាបាលដោយចលនាអ្វីខ្លះអាច ព្យាបាលជំងឺពិការខ្សែក្បាលដែលបានរៀបរាប់?

ការព្យាបាលដោយការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធ

ការព្យាបាលជំងឺពិការខ្សែក្បាលធ្វើឡើងដើម្បីកាត់បន្ថយបញ្ហាដែលកើតអម ជាមួយឱ្យនៅតិចបំផុតដោយបញ្ហាទាំងនេះរួមទាំងបញ្ហាចលនានិងការកាត់ បន្ថយភាពមិនប្រក្រតីនៃរូបរាងដែលកើតមានជាបន្ទាប់បន្សំឬភាពស្មុគស្មាញដែលអាច កើតមាន។ការព្យាបាលជម្ងឺពិការខ្សែក្បាលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយដោយមានការព្យា បាលផ្សេងៗគ្នាហើយការព្យាបាលសមស្របត្រូវតែត្រូវបានជ្រើសរើសអាស្រ័យលើ ដំណាក់កាលនៃការរីកចម្រើននៃកុមារនិងភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃជំងឺនេះ។វាមិនមែនជាការបំផ្លើស នោះទេក្នុងការនិយាយថាមិនមានការព្យាបាលទាំងស្រុងសម្រាប់ជំងឺពិការខ្សែ ក្បាលនៅឡើយទេ។ចំពោះមនុស្សពេញវ័យការព្យាបាលគ្រាន់តែសំដៅលើការស្តារ សមត្ថភាពឡើងវិញដោយប្រើឧបករណ៍ជំនួយឬការកែលម្អមុខងារដែលបាត់បង់ប៉ុណ្ណ ណោះ។ប៉ុន្តែការព្យាបាលជម្ងឺពិការខ្សែក្បាលត្រូវមានទំនាក់ទំនងជាមួយការអភិវឌ្ឍន៍ នៃរបស់អ្នកជម្ងឺដូច្នេះការព្យាបាលត្រូវតែកែតម្រូវអាស្រ័យលើដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍ របស់អ្នកជម្ងឺ។បច្ចុប្បន្ននេះការព្យាបាលទូទៅបំផុតគឺការព្យាបាលដោយការអភិវឌ្ឍន៍ ប្រព័ន្ធប្រាសាទដែលបង្កឱ្យមានកើតឡើងវិញនៃកោសិកាខ្សែក្បាលដែលខូច ដើម្បី គោលបំណងលើកកម្ពស់មុខងាររាងកាយតាមរយៈការអភិវឌ្ឍន៍ចលនាសាច់ដុំ។

វិធីព្យាបាល Bobath

ក្នុងចំណោមវិធីសាស្ត្រព្យាបាលការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធប្រាសាទការព្យាបាលឈ្មោះ Bobath គឺជាការព្យាបាលដែលត្រូវបានប្រើទូទៅបំផុត។ការព្យាបាលដោយ Bobath ផ្អែក

ខ្សែក្បាល ជំងឺពិការខ្សែក្បាល

លើគោលការណ៍នៃការធ្វើឱ្យមានតុល្យភាពសាច់ដុំធម្មតាឡើងវិញនិងការលើកកម្ពស់ជំហរនៃរាងកាយតាមធម្មតាដោយការគ្រប់គ្រងចលនានៅសន្លាក់ដើមនិងចំនុចសាច់ដុំដែលរឹង។

ការព្យាបាលឈ្មោះ Vojta

វិធីព្យាបាល Vojta ប្រើកោសិការំញោចដើម្បីបង្កើតភាពរឹងនៅត្រង់ចំនុចចលនានៃរាងកាយដែលនឹងបង្កើតឱ្យមានការរៀលខ្លួនបត់បែននិងការវាស់បត់បែន។

វិធីព្យាបាល Rood

វិធីព្យាបាល Rood រំញោចចលនាស្វ័យប្រវត្តិកម្មតាមរយៈការរំញោចទៅលើផ្នែកនៃកាយវិញ្ញាណដែលនាំឱ្យមានការអភិវឌ្ឍន៍ចលនាបន្តិចម្តងៗ។ លំហាត់ចលនាត្រង់សន្លាក់និងការហាត់ប្រាណពង្រឹងសាច់ដុំគួរអនុវត្តជាប្រចាំ។ ក្នុងគួរទទួលបានការហ្វឹកហាត់ដើរនៅពេលដែលគេចាប់ផ្តើមគោងឈរយោងតាមដំណាក់កាលនៃការអភិវឌ្ឍន៍តាមលំហាត់ប្រាណ

តើជំងឺពិការខួរក្បាលត្រូវការថ្នាំអ្វីទេ?

ឱសថកែរោគប្រកាច់

នៅដំណាក់កាលដំបូងនៃការពិការខួរក្បាលការប្រើថ្នាំកែរោគប្រកាច់គឺជូនកាលចាំបាច់នៅពេលដែលការឡើងវិញនៃសាច់ដុំកាន់តែមានសភាពច្បាស់ឡើង។ ថ្នាំប្រឆាំងនឹងការប្រកាច់សម្រាប់លេបដែលគេប្រើជាទូទៅបំផុតនោះគឺ baclofen, dantrolene, diazepam, និង tizanidine នៅពេលដែលសាច់ដុំរឹងជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធត្រូវមានការគ្រប់គ្រង។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ការអនុវត្តតាមច្បាប់ឱសថកុមារមានសភាពទន់ខ្សោយហើយក្នុងអាចមានការប្រឈមនឹងផលរំលោភដែលក្នុងនោះឱសថអាចប៉ះពាល់ដល់ដំណើរការយល់ដឹងរបស់ពួកគេដូច្នេះហើយក្នុងដែលលេបឱសថប្រភេទនេះគួរត្រូវបានគេសង្កេតពិនិត្យដោយយកចិត្តទុកដាក់។ នៅពេលការឡើងវិញនៃសាច់ដុំរបស់ទារកត្រូវបានចាត់ទុកថាមានការគ្រប់គ្រង ទារកនឹងទទួលបានការដាក់ថ្នាំស្លឹកដូចជាការប្រើផេនុល (phenol) ឬអាតុលការបិទចំនុចចលនានិងការបិទចំនុចចលនាដោយប្រើ botulinum toxin ។ ផេនុលជាធម្មតាមានកំហាប់ 5% ហើយវាត្រូវបានចាក់បញ្ចូលបន្ទាប់ពីរកឃើញទីតាំងនៃសរសៃប្រសាទឬចំណុចសរសៃប្រសាទនៃចលនាដោយការប្រើការរំញោចចរន្តអគ្គិសនីតិចតួច។ ផលប៉ះពាល់នៃការចាក់សារធាតុ

ផេនុលមានរយៈពេលប្រហែល 6 ទៅ 12 ខែ។ ថ្នាំ Botulinum toxin មានឥទ្ធិពលនៅលើចំនុចដែលទទួលបានការឈឺចាប់ពីសរសៃប្រសាទត្រង់ចំនុចប្រសព្វនៃសរសៃប្រសាទសាច់ដុំនិងមានប្រសិទ្ធភាពកាត់បន្ថយភាពរឹងនៃសាច់ដុំ។ ដូច្នេះវាងាយស្រួលជាងក្នុងការព្យាបាលកុមារដែលមានចលនាព្រោះក្មេងមានអត្ថប្រយោជន៍នៃការធ្វើចលនាត្រង់ចំនុចទទួលបានអារម្មណ៍ពីសរសៃប្រសាទបើទោះជាគេមិនចាំបាច់ស្វែងរកចំនុចចលនាឬសរសៃប្រសាទជាក់លាក់ដូចការចាក់ផេនុល ក៏ដោយ។

តើកុមារដែលមានជំងឺពិការខួរក្បាលត្រូវការពាក់រណាបទ្រដែរឬទេ?

ក្នុងករណីនៃជំងឺកន្ត្រាក់ដៃជើងដោយសារការពិការខួរក្បាលការធ្វើលំហាត់ប្រាណពន្លាសាច់ដុំត្រឹមត្រូវត្រូវធ្វើឡើងព្រមជាមួយនឹងការពាក់រណាបទ្រដើម្បីការពារការកន្ត្រាក់ទាញនៃសន្លាក់ទៅសភាពដើមវិញ។ នៅពេលកុមារចាប់ផ្តើមឈរឬប្រភេទរណាបទ្រជើងខ្លីៗជាច្រើនអាចនឹងមានក្នុងវេជ្ជបញ្ជាដោយអាស្រ័យលើស្ថានភាពរបស់កុមារដើម្បីជួយដល់ការឈរឬការដើររបស់កុមារហើយនិងឧបករណ៍ទប់ពីក្រោយពេលដើរផ្សេងៗទៀតក៏ត្រូវការផងដែរ។ កុមារដែលមានពិការភាពធ្ងន់ធ្ងរដែលមានការលំបាកក្នុងការអង្គុយតម្រូវឱ្យមានឧបករណ៍ទ្រហើយកៅអីរុញក៏ចាំបាច់ផងដែរស្របតាមលើគេមិនអាចដើរបាន។

តើការពិការខួរក្បាលអាចព្យាបាលដោយការវះកាត់បានដែរឬទេ?

រហូតមកដល់ពេលនេះមិនមាននីតិវិធីវះកាត់ណាដើម្បីព្យាបាលជំងឺពិការខួរក្បាលដោយខ្លួនឯងនោះទេ។ ជូនកាលការវះកាត់ចាំបាច់ត្រូវមានដើម្បីកែតម្រូវបញ្ហាបន្ទាប់បន្សំ និងដើម្បីទប់ស្កាត់ការទាញកន្ត្រាក់នៃសាច់ដុំ។ ការវះកាត់ជាលិកាទន់នៃសាច់ដុំនិងឆ្អឹងដើម្បីកែភាពខុសទម្រង់ជាញឹកញាប់នឹងត្រូវធ្វើឡើងនៅពេលកុមារមានអាយុ 5 ទី 7 ឆ្នាំ។ ការវះកាត់កែទម្រង់សាច់ដុំនិងឆ្អឹងរួមបញ្ចូលទាំងការវះកាត់សម្រាប់ត្រភាកការវះកាត់កែជើងកែកប្រការវះកាត់កែដំបារនិងការដើរចង្កោងខ្នង។ នីតិវិធីនៃការវះកាត់សរសៃប្រសាទដើម្បីគ្រប់គ្រងភាពកន្ត្រាក់នៃសាច់ដុំរួមបញ្ចូលទាំងការជ្រើសរើសឬសរសៃប្រសាទដែលខុសប្រក្រតី (ផ្នែកវះកាត់នៃឬសសរសៃប្រសាទឆ្អឹងខ្នង) និងការដាក់បញ្ចូលស្នប់ថ្នាំពន្លាសាច់ដុំក្នុងបាត់សរសៃប្រសាទ (ស្នប់ដែលបញ្ចេញធាតុថ្នាំពន្លាសាច់ដុំក្នុងឆ្អឹងខ្នង)។

ខ្សែពណ៌នៃរូបភាពនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយស្ថាប័នសុភមង្គលដែលមានកាន់តែច្រើនឡើងៗ

ការជ្រើសរើសកាត់បន្ថយសរសៃប្រាសាទព

ការជ្រើសរើសកាត់បន្ថយសរសៃប្រាសាទពោះត្រូវធ្វើឡើងនៅពេលដែលគិលានុបដ្ឋា យិកាពិបាកធ្វើសកម្មភាពថែរក្សាប្រចាំថ្ងៃហើយនៅពេលដែលកុមារអាចដើរបាននិង ពេលដែលគេរំពឹងថាដំណើរការនឹងមានភាពប្រសើរឡើងដោយការកាត់បន្ថយ ដុំសាច់ដុំរឹង។

ការរកកាត់ដាក់ស្នប់បញ្ចូលឡើងវិញសាច់ដុំក្រោមស្បែក

ការរកកាត់ដាក់ស្នប់បញ្ចូលឡើងវិញសាច់ដុំក្រោមស្បែកធ្វើឡើងនៅពេលការកន្ត្រាក់ នៃសាច់ដុំមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរខ្លាំងហើយក្មេងពិបាកនឹងរក្សាជំហរពិបាកក្នុងការធ្វើ សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃហើយតម្រូវឱ្យមានការកែលម្អដុំសាច់ដុំរឹងជាបន្តបន្ទាប់។ ទោះបីជា យ៉ាងនេះក៏ដោយតម្លៃនៃនីតិវិធីព្យាបាលនេះគឺខ្ពស់ខ្លាំងនៅក្នុងប្រទេសកូរ៉េដូច្នេះវាក៏ម្រ នឹងធ្វើឡើងណាស់។

តើការព្យាបាលដទៃទៀតមានអ្វីខ្លះ?

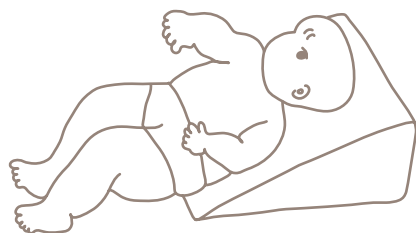
ការព្យាបាលដោយការធ្វើចលនាដើម្បីជួយសំរួលដល់មុខងាររបស់អវយវៈនិងការ អភិវឌ្ឍន៍ការយល់ដឹងខណៈដែលជួយដល់មុខងារធ្វើចលនានៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ។ ប្រសិនបើកុមារមានបញ្ហាញ៉ាំ កុមារនឹងទទួលបានការព្យាបាលអំពីវិធីលេបអាហារ ហើយប្រសិនបើកុមារមានភាពយឺតយ៉ាវក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ភាសានិង/ឬមានបញ្ហាការ និយាយការព្យាបាលសំដីក៏នឹងត្រូវអនុវត្តឡើងផងដែរនៅពេលវេលាសមស្រប។ បន្ទាប់ពីអាយុយ៉ាងហោចណាស់ 3 ឆ្នាំ ការបង្រៀនសមស្របត្រូវតែផ្តល់ដល់កុមារទន្ទឹម មងការព្យាបាលដែលសមរម្យបំផុត។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយយើងសូមបញ្ជាក់ថាមិនមែនការព្យាបាលទាំងអស់នេះ ត្រូវតែធ្វើឡើងក្នុងពេលតែមួយនោះទេប៉ុន្តែពួកគេគួរតែបញ្ចូលគ្នាឱ្យបានសមរម្យបំផុត ទៅតាមកម្រិតនៃការលូតលាស់និងស្ថានភាពសុខភាពរបស់កុមារនីមួយៗ។ ដូច្នេះ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការចាប់ផ្តើមព្យាបាលឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើ ទៅបានដើម្បីកាត់បន្ថយពិការភាពហើយយើងសូមបញ្ជាក់សារជាថ្មីថាការព្យាបាល យ៉ាងទៀតទាត់គ្នាផ្តល់ជូនកុមារដោយធ្វើការជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្រព្យាបាលដែល សមស្របបំផុតដើម្បីការពារភាពស្មុគស្មាញនិងបំបាត់និងព្យាបាលនូវភាពស្មុគស្មាញ នៃសុខភាពនៅដំណាក់កាល ដំបូង។

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បែកក្រហមណាស់អំពីការថែទាំ

ជំហរនិងលំហាត់ប្រាណត្រឹមត្រូវសម្រាប់ការ ស្ពាន់នីតិសម្បទា

តើអ្វីទៅជាវិធីវាយបច្ចេកទេសត្រឹមត្រូវដែលឪពុកម្តាយដែលមានកូន មិនគ្រប់ខែគួរដឹង?

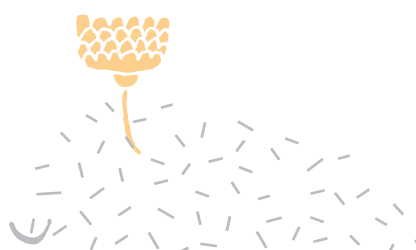
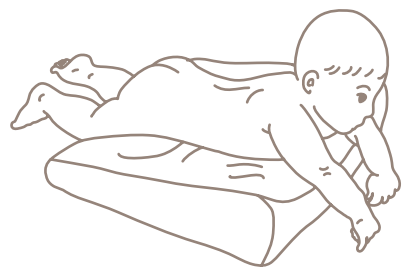

អាកប្បកិរិយាដេកត្រឹមត្រូវ

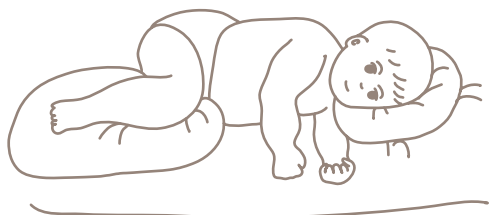
- ◆ ក្បាលកូននៅចំណុចណាមួយដូច្នេះវាងាយស្រួលក្នុងការ យកដៃទាំងពីរមកផ្គុំគ្នា។
- ◆ ត្រូវប្រាកដថាស្មាមិនផ្ទៀងទៅក្រោយក្បាលមិន មែនស្មាទៅមុខមុខបន្តិច ហើយត្រួតពិនិត្យ ត្រូវងាកទៅមុខបន្តិច។

ទីតាំងនៃការទ្រាល

- ◆ នេះគឺជាទីតាំងដ៏មានអត្ថប្រយោជន៍សម្រាប់ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែហើយ វាមានប្រសិទ្ធភាពក្នុងការជួយពួកគេឱ្យ ងើបក្បាល។
- ◆ ពេលទ្រាលបង្វិលក្បាលរបស់ទារកទៅ ខាងមុខនិងទៅខាងក្រោយ រក្សាក្បាល ឱ្យនៅកណ្តាលដៃនិងស្មាទៅខាងមុខនិង ដងដើមនៅក្នុងទីតាំងធម្មជាតិ។

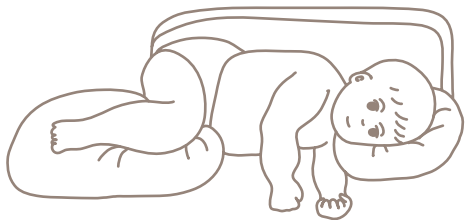

ការព្យាបាលស្ពាន់នីតិសម្បទាសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែ

ការផ្ទៀងម្ខាង

- ◆ ដាក់ទារកចុះដោយបែរទារករាងខាងឆ្វេងនិងខាងស្តាំ។ ជួយទារកឱ្យយកដៃទាំងពីរមកជួបគ្នានៅចំកណ្តាលរាងកាយរបស់គេ។
- ◆ បត់ជើងម្ខាងដើម្បីជួយទ្រនិងដែលាតសន្លឹកទៅមុខប្រហែល 90 ដឺក្រេ។

ការបីកូន

- ◆ ពេលលើកបី ឬ ពេលទារកត្រូវប្រាកដថាវាសុខស្រួលសម្រាប់ទារក។

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បែកក្រហម

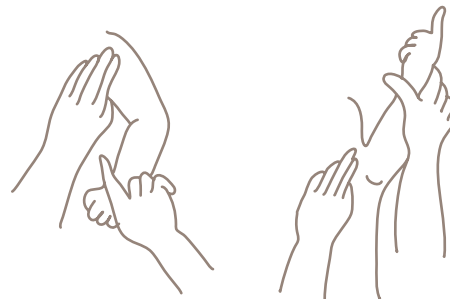

តើមានការហាត់ប្រាណសាមញ្ញណាមួយដែលមាតាបិតាអាចជួយកូនមិនគ្រប់ខែរបស់ពួកគេឱ្យធ្វើបានដែរឬទេ?

កុមារដែលមានពិការភាពក្នុងការវិវឌ្ឍន៍រួមទាំងពិការខួរក្បាលងាយនឹងកើតជម្ងឺរួមសន្លាក់ដោយសារតែសាច់ដុំរឹង។ ដើម្បីបង្ការជម្ងឺនេះការធ្វើលំហាត់ប្រាណសន្លាក់ជាបន្តបន្ទាប់គួរតែអនុវត្តឡើងដើម្បីការពារកុំឱ្យសន្លាក់រួមនិងទប់ស្កាត់ការខូចទ្រង់ទ្រាយ។

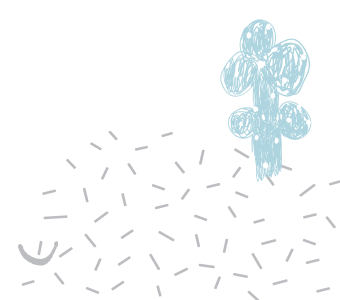
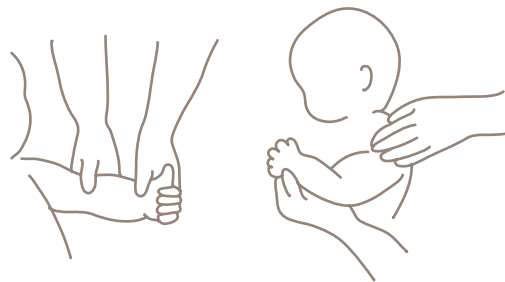
ការលើកដៃ

- ◆ នៅពេលដេកផ្សារសង្កត់ស្បូនម្ខាងម្ខាងដោយប្រើដៃម្ខាងដើម្បីកុំឱ្យវាងើបពេកហើយកាន់កែងក្មេងដោយប្រើដៃម្ខាងទៀតហើយលើកដៃរបស់ក្មេងឡើងលើខ្សែអស់ខ្សែផ្គត់ផ្គង់ដោយរក្សាកែងដៃឱ្យត្រង់កុំឱ្យបត់។

យកដៃមកដាក់នៅនឹងចំណុចកណ្តាលនៃទីតាំងបើកចំហរ

- ◆ នៅពេលក្មេងដេកផ្សារដៃម្ខាងចាប់ស្បូនក្មេងដើម្បីកុំឱ្យវាលយមកមុខ ហើយដៃម្ខាងទៀតចាប់កែងរបស់ក្មេងហើយបត់ដៃក្មេងឆ្លងពីលើខ្លួនរបស់គេទៅកាន់ម្ខាងខ្លួន។

ខ្សែប្រឡាក់
និងមន្ទិលដែលមានស្រាប់
លើស្បែកក្មេង

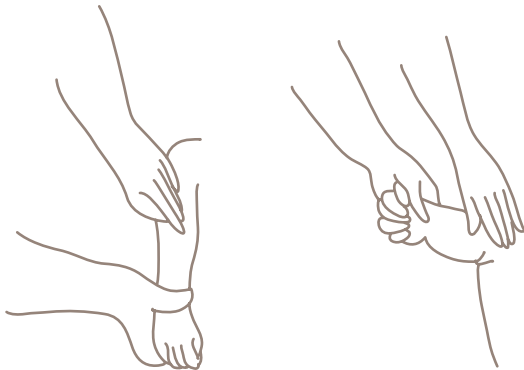
បង្វិលដៃ

- ◆ ពេលក្មេងដេកផ្សារចាប់ដៃរបស់ក្មេងលើកចេញមកក្រៅឱ្យបានប្រហែល 90 ដឺក្រេពីដងខ្លួន។ បន្ទាប់មកកែងដៃរបស់ក្មេងដោយចាប់កដៃរបស់គេឱ្យជាប់ ហើយលើកដៃគេឡើងលើហើយដាក់ចុះវិញ។

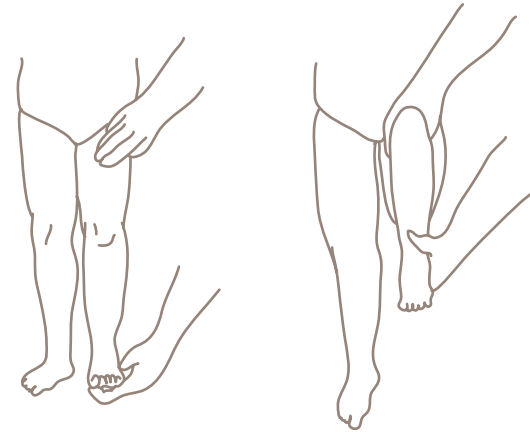
លាតប្រវែងដៃទៅម្ខាង

- ◆ នៅពេលក្មេងដេកផ្សារចាប់ស្បូរបស់គេដើម្បីកុំឱ្យវាលយមកមុខហើយដៃម្ខាងទៀតចាប់កដៃរបស់ក្មេងហើយរំកិលដៃរបស់ក្មេងពីខ្សែបញ្ឈរស្របរាងកាយរបស់គេទៅម្ខាង។

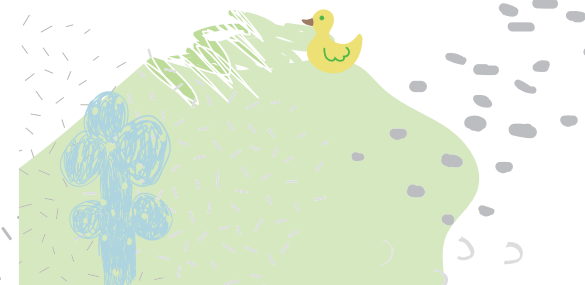
ពត់ជើង

- ◆ នៅពេលដែលក្មេងដេកផ្សារចាប់បញ្ឈរក្បាលដង្កងរបស់ក្មេងហើយដៃម្ខាងទៀតចាប់កែងជើងរបស់គេ។
- ◆ បត់ដង្កងរបស់ក្មេងឡើងទៅទ្រូងហើយបន្ទាប់មកយកវាចុះវិញម្តងទៀត។

លើកជើងត្រឡប់ទៅក្រោយ

- ◆ ពេលកុមារដេកទ្រាលប្រើដៃម្ខាងចាប់ចង្កេះត្រង់ឆ្អឹងកញ្ចូញតូចហើយដៃម្ខាងទៀតចាប់ផ្នែកនៃជើងនៅក្រោមដង្កង។
- ◆ លើកជើងរបស់កូនឡើងទៅក្រោយ។

បើកជើងទៅខាងឆ្វេងហើយបិទមកវិញ

- ◆ នៅពេលដែលក្មេងដេកឆ្វេងដៃម្ខាងចាប់ផ្តើមត្រួតត្រាឱ្យនៅមួយកន្លែងហើយដៃម្ខាងទៀតចាប់កែងបាតជើងម្ខាង។
- ◆ ពន្លាជើងរបស់ក្មេងឱ្យលាតទៅម្ខាងហើយបន្ទាប់ដាក់ចុះនៅជិតជើងម្ខាងទៀត។

ពត់ផ្ទឹងត្រួតត្រាក្នុងបង្វិលជើង

- ◆ ពេលក្មេងដេកឆ្វេងពត់សន្លាក់ត្រួតត្រារបស់ក្មេងនឹងសន្លាក់ជង្គង់ឱ្យបានប្រហែល 90 ជាក្រៅ។
- ◆ ដៃម្ខាង សង្កត់ផ្នែករបស់ជើងនៅលើជង្គង់ ហើយដៃម្ខាងទៀតនៅនឹងកែងជើងម្ខាងទៀត។
- ◆ បត់កែងជើងចេញមកខាងក្រៅដើម្បីឱ្យជង្គង់របស់ក្មេងបែរទៅខាងក្នុងហើយបន្ទាប់មកបត់កែងជើងចូលវិញ។

ខាងក្រោមនេះគឺជាការព្យាបាលដែលអាចអនុវត្តដោយសាមញ្ញបាននៅផ្ទះអាស្រ័យ លើដំណាក់កាលនៃការអភិវឌ្ឍន៍របស់ក្មេងក្នុងដំណាក់កាលដំបូង។

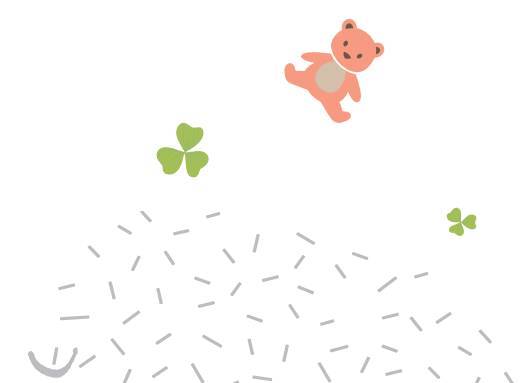
បីនិងលេងជាមួយទារក

- ◆ ដាក់ក្មេងឱ្យអង្គុយក្នុងជំហដែលសុខស្រួលដោយបត់ជើងរបស់គេទាំងពីរ។
- ◆ ពេលក្មេងដេកឆ្វេងពត់សន្លាក់ត្រួតត្រាដោយដាក់ជើងរបស់ក្មេងនៅលើន្ទែរបស់អ្នក។
- ◆ ដាក់ដៃរបស់អ្នកទៅមុខដើម្បីឱ្យក្មេងងាយមើលឃើញអ្នកហើយអាចឱ្យគេលេងជាមួយដៃអ្នកបាន។

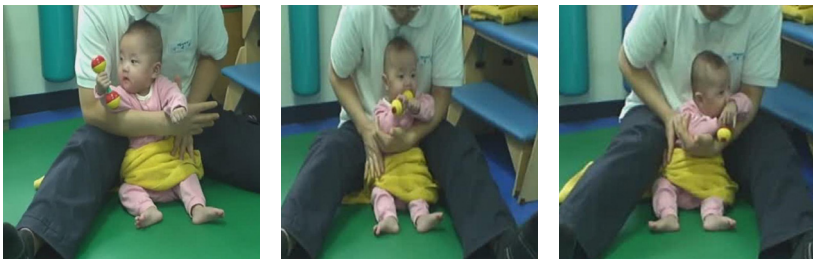
ការលៃតម្រូវក្បាលពេលទារក ទ្រាលនិងការលើកកម្ពស់ការ ប្រើអវយវៈខាងលើ

- ◆ ដាក់កូនរបស់អ្នកឱ្យទ្រាលហើយដាក់កន្លែងដែលអ្នកមូលដាក់ក្នុងសំលៀកបំពាក់នៅក្រោមទ្រូង។
- ◆ ដាក់ប្រដាប់ក្មេងលេងនៅមុខកុមារដើម្បីលើកកម្ពស់ការកែតម្រូវទីតាំងក្បាល។
- ◆ ដាក់ប្រដាប់លេងឱ្យក្មេងលេងដល់។
- ◆ ជួយកូនរបស់អ្នកឱ្យប៉ះនឹងចាប់ប្រដាប់ក្មេងលេង។

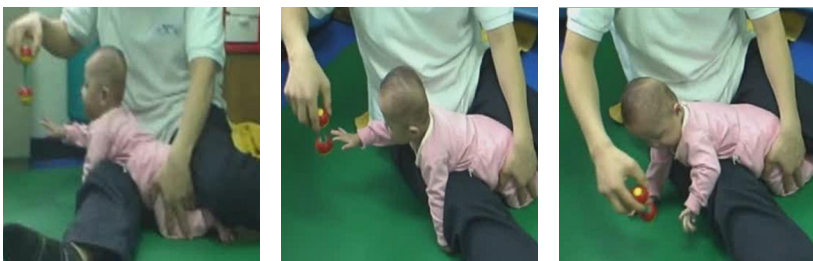
ការផ្លាស់ប្តូរទំងន់រាងកាយនៅក្នុងទីតាំងអង្គុយ

- ◆ អង្គុយនៅពីក្រោយកូនរបស់អ្នកដោយជើងរបស់អ្នកលាតសន្ធឹងនៅពីមុខ។
- ◆ ដាក់ដៃរបស់អ្នកនៅក្រោមក្បាលរបស់កូនអ្នកនិងជួយកូនឱ្យអនុវត្តការផ្លាស់ប្តូរទំងន់រាងកាយរបស់គេទៅខាងស្តាំ។
- ◆ បន្ទាប់មកជួយកូនរបស់អ្នកឱ្យផ្លាស់ប្តូរទំងន់រាងកាយរបស់ខ្លួនមកកណ្តាល។
- ◆ ជួយកូនរបស់អ្នកឱ្យអនុវត្តការផ្លាស់ប្តូរទំងន់រាងកាយរបស់ពួកគេនៅខាងឆ្វេង។

ការជំរុញការមើលពេលកូនរបស់អ្នកវា

- ◆ ដាក់កូននៅលើជើងរបស់អ្នកដើម្បីឱ្យគេរំលង។
- ◆ ដាក់ប្រដាប់ក្មេងលេងនៅខាងឆ្វេងកូនរបស់អ្នកដើម្បីជំរុញការមើលនិងប៉ះប្រដាប់លេង។
- ◆ ជំរុញការមើលដោយដាក់ប្រដាប់ក្មេងលេងមកកណ្តាល។
- ◆ ដាក់ប្រដាប់ក្មេងលេងមួយនៅខាងស្តាំកូនអ្នកដើម្បីជំរុញការមើលនិងប៉ះរបស់ក្មេងលេង។

កែតម្រូវឥរិយាបថរបស់កុមារដែលមានបញ្ហានៅពេល

ការគ្រប់គ្រងជំហរសំដៅលើការរក្សាស្ថេរភាពចលនាក្បាលនិងកដើម្បីមានជំហរសមរម្យនិងអាចលេបអាហារបានពេលញ៉ាំ។

ជាបឋមការរក្សាជំហរឱ្យមានស្ថេរភាពពេលញ៉ាំចំនីអាចបណ្តុះជំនាញចលនារបស់មាត់ និងមុខងារលេប។ ទីពីរវាជួយការពារអាហារពីបំពង់ខ្យល់ ដោយអនុញ្ញាតឱ្យទឹកនិងអាហារឆ្លងកាត់បំពង់អាហារប្រកបដោយសុវត្ថិភាព។ ទីបី ឥរិយាបថល្អក្នុងពេលបរិភោគអាចជួយកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃការធ្វើចលនាមិនធម្មតានិងជួយឱ្យកូនរបស់អ្នកញ៉ាំអាហារដោយជោគជ័យ។

ជាទូទៅយើងធ្លាប់គិតថាឥរិយាបថរាងកាយល្អបំផុតគឺឥរិយាបថអង្គុយដោយខ្នងត្រង់ ប៉ុន្តែឥរិយាបថរាងកាយល្អផ្សេងៗទៀតក៏អាចស្របលើដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍របស់ទារក។

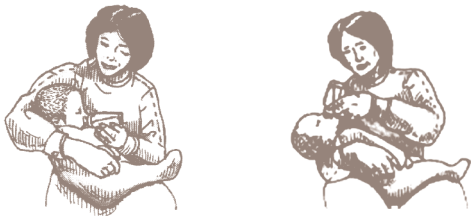
ទារក

- ◆ ចំពោះទារកឥរិយាបថនៃរាងកាយល្អគឺជាឥរិយាបថដែលអនុញ្ញាតឱ្យគេលេបទឹកដោះមួយបានយ៉ាងស្រួលពេលដេកលើដៃនិងខ្លួនរបស់ម្តាយ។ ឥរិយាបថបរិភោគសមរម្យបំផុតសម្រាប់ទារកគឺរាងកាយកោងនៃក្បាលនិងដងខ្លួនហើយក្បាលនិងដៃជើងត្រូវទៅទិសដៅកណ្តាលនៃខ្លួនដើម្បីឱ្យទារកអាចបត់ដៃនិងដាក់ស្បូនឱ្យស្មើគ្នាបាន។ គ្រួសារត្រូវតែ 45 ទៅ 90 ដឺក្រេ។ ដាក់ដង្កង់និងកង្កែបរបស់ក្មេងនៅលើជើងរបស់អ្នកហើយបន្ទាប់មកជួយក្រក្បាលនិងករបស់ក្មេងដោយដៃហើយសំលឹងមើលភ្នែកក្មេងនៅពេលកំពុងបំបៅ។ ត្រូវប្រាកដថាទារកមានឥរិយាបថបរិភោគអាហារប្រកបដោយសុវត្ថិភាពខណៈពេលដែលរាងកាយរបស់អ្នកនិងក្មេងប៉ះគ្នា។

ឥរិយាបថបំបៅនៅពេលដែលអ្នកអាចសំលឹងមើលភ្នែកក្មេងបាន

ឥរិយាបថបរិភោគមិនត្រឹមត្រូវ

ទីតាំងកដែលលយមកមុខជ្រួល

ទីតាំងកដែលលយទៅក្រោយជ្រួល

- ការដកចំហៀងទៅលើដង្កូវរបស់អ្នកជួយបិទបបួរមាត់ទារក សម្រួលដក់ការជញ្ជក់ និងបង្កើនចលនាបំពង់កការបិទនៃបំពង់ក និងការការពារផ្លូវដង្ហើម។ សូមប្រុងប្រយ័ត្នកុំឱ្យក្បាលរបស់កូនអ្នក រុញទៅមុខជ្រួល

ទារកនិងកូនក្មេង

- ចំពោះទារកនិងកុមារប្រសិនបើក្បាលនិងករបស់គេទ្រ ដោយរាងកាយខាងលើរបស់ខ្ញុំពួក ម្តាយកុមារអាចប្រើដៃរបស់គេដើម្បីកាន់ដបទារកហើយបោះ។ ប្រសិនបើកុមារឈ្លក់ទឹកដោះគោប្រូ កុមារមិនអាចបោះបានខ្លាំងគ្រប់គ្រាន់ពីដបទឹកដោះគោទេនោះប្រើដៃម្ខាង ដើម្បីទ្រច្បាស់និងចង្កាដើម្បីបង្កើនកំលាំងជញ្ជក់។

កូនក្មេង

- សម្រាប់កូនក្មេងតូចៗសូមដាក់កូនរបស់អ្នកនៅលើកៅអីមួយដែលមានខ្នងផ្អែកខ្ពស់ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យគេអាចប្រែប្រួលទីតាំងរបស់គេបាននិងរុករករបស់គេតាមតែគេពេញចិត្ត។ ត្រូវប្រាកដថាក្មេងអង្គុយនៅកៅអីវិញហើយត្រូវប្រាកដថាជើងនិងគ្រាកត្រូវបត់នៅមុំ 90 ជាក្រោមខ្នងក្មេងត្រង់ហើយជើងក្មេងត្រូវតែមានទម្រយ៉ាងល្អ។ ស្បូនត្រូវតែស្របគ្នាហើយក្បាលក្មេងត្រូវតែស្ថិតនៅចំកណ្តាល។ អ្នកគួរបត់ក្បាលនិងកទៅមុខបន្តិចខណៈពេលដែលក្មេងលេបទឹកដោះដើម្បីកាត់បន្ថយឥទ្ធិពលនៃការធ្វើចលនាមិនប្រក្រតីនៅក្នុងបំពង់កនិងអនុញ្ញាតឱ្យក្មេងអាចលេបទឹកដោះដោយសុវត្ថិភាព។ ថ្ងៃបីដងខ្លួនមានលំនឹង ក្មេងអាចប្រើដៃរបស់គេដោយសេរីហើយមានឱកាសញ្ជា់អាហារដោយឯករាជ្យ។ ដោយសារហេតុផលនេះការរក្សាដងខ្លួននិងកូបាលឱ្យមានស្ថេរភាពអាចជាដំណើរការដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់ការញ្ជា់ដោយឯករាជ្យ។ ប្រសិនបើក្មេងមិនមានជំហរដែលមានលំនឹងទេនោះអ្នកអាចជួយគេឱ្យមានជំហរនឹងល្អដោយប្រើកៅអីដែលមានខ្នងផ្អែកខ្ពស់ និងមានខ្សែក្រវាត់ដូចបង្ហាញនៅក្នុងរូបភាព។ ប្រសិនបើក្មេងប្រើកៅអីទៅអ្នកអាចប្រើកន្សែងទល់តូចសងខាងនិងដងខ្លួនដើម្បីជួយក្មេងឱ្យរក្សាឥរិយាបថដ៏ស្របគ្នា។ ដូចគ្នានេះផងដែរ ប្រសិនបើក្មេងជូនកាលណាដែលកើតទឹកអ្នកប្រហែលជាអាចបន្ថយការប្រលយបែបនេះមិនឱ្យកើតមានម្តងទៀតដោយឱ្យក្មេងងាកទៅមុខពេលផឹកទឹក។

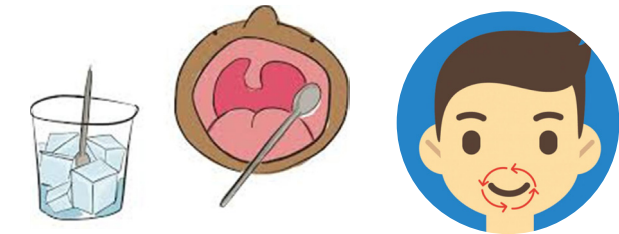
ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បៀងកៅណែនាំអំពីការថែទាំ

ការព្យាបាលកុមារដែលមានបញ្ហាការ

ការព្យាបាលដោយប្រតិកម្មចលនា (Sensory Stimulation Therapy)

- ការធ្វើការដោយចលនាអាចធ្វើឡើងបានដោយប្រើសម្ភារៈរស់ជាតិ និងអារម្មណ៍ដោយការប៉ះរួមទាំងសីតុណ្ហភាពនិងវិធីភ្លេចអារម្មណ៍ដោយការប៉ះ។ ការធ្វើការដោយចលនានឹងភ្លេចអារម្មណ៍និងប្រអប់មាត់ដើម្បីបង្កើតការយល់ដឹងជាវិជ្ជមានអំពីអារម្មណ៍តាមរយៈបទពិសោធន៍ដែលទទួលបានតាមផ្លូវវិញ្ញាណជាច្រើនសម្រាប់កុមារដែលមិនព្រមញ្ជា់អាហារដោយការប៉ះនិងបបួរមាត់ឬអារម្មណ៍នៅពេលអាហារជិតដល់មាត់។ លំហាត់ប្រាណដោយការទទួលបានរំញោចត្រូវអនុវត្តឡើងដោយការប្រើបន្ទះទឹកកកដែលមានក្លិននិងរសជាតិផ្សេងៗគ្នាហើយនិងការប៉ះដើម្បីឱ្យដឹងពីសីតុណ្ហភាពអារម្មណ៍តាមផ្លូវកាយនិងរសជាតិនៅដុំវិញច្បាស់ បបួរមាត់ ដុំវិញឆ្មេញនិងនៅលើអណ្តាត។ ក្នុងករណីទារកតូចការរំញោចឱ្យអារម្មណ៍មិនងាយស្រួលទេដោយសារតែចរន្តសង្គមរបស់មាត់គេមានកំណត់នៅឡើយដូច្នេះអ្នកអាចប្រើក្បាលដោះដំដើម្បីផ្តល់រំញោចឱ្យអារម្មណ៍ក្នុងមាត់របស់គេ។

លំហាត់ប្រាណតាមមាត់

- ការហាត់ប្រាណមាត់សំដៅលើការបង្កើនចលនាសាច់ដុំនៃបបួរមាត់ ចង្កូរអណ្តាតនិងក្រអូបមាត់ទន់ៗតាមរយៈចលនាបែបនេះអាចធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសកម្មភាពលេបក្នុងបំពង់អាហារ។ ការធ្វើលំហាត់ប្រាណបែបនេះអនុញ្ញាតឱ្យក្មេងអនុវត្តដោយមិនបាច់ប្រឹងនៅពេលដំបូងហើយបន្ទាប់មកយ៉ាងសកម្មប្រសិនបើមានការរីកចំរើនជាលំដាប់។ ការធ្វើលំហាត់ប្រាណយ៉ាងសកម្មមានការប៉ះការគ្រឿងសនិងការញ័រហើយការហាត់ប្រាណដោយអកម្មមានការហាត់ទប់និងការហាត់ទំពារនិងលេប។

ការព្យាបាលស្តារនីតិសម្បទាសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែ

ការផ្លាស់ប្តូរបរិយាកាស

♦ ទារកនិងក្មេងដែលទើបចេះដើរតែតះមានអារម្មណ៍វិញ្ញា
ចនិងដឹងរសជាតិនៅដុំវិញប្រអប់មាត់ច្រើនជាងមនុស្សពេ
ញ្ញវៗដូច្នេះនៅពេលដែលធ្វើម្ហូបអាហារសម្រាប់ទារក
ទារកអាចទទួលយកឬបដិសេធអាហារដដែលៗអាស្រ័យតែលើ
ទំហំគ្រាប់ស្រូវទំហំនៃបន្ទះសាច់ឬដុំសាច់កិននិងទម្រង់ក្រឡា
អាហារដូចជាខ្ទឹមបារាំងនិងបន្លែបត់ជាដើម។ដូច្នេះសម្រាប់កុ
មារដែលមិនមានគ្រោះថ្នាក់ខាងផ្លូវដង្ហើមនិងមិនព្រមញ៉ាំអាហារ
អ្នកអាចព្យាយាមធ្វើឱ្យទម្រង់អាហាររបស់ទារកទៅជាទំននិងកិន
វាយ។លើសពីនេះទៅទៀតវាជាការលំបាកសម្រាប់ក្មេងក្នុងការ
ដឹងពីរសជាតិខុសៗគ្នានៃចំណីអាហារពេលដែលគ្រឿងផ្សំច្រើនមុខត្រូវគេបញ្ចូលចូលគ្នានៅពេលតែមួយ។
ដូច្នេះយល់ល្អយើងគួរឱ្យទារកភ្នាក់រសជាតិម្តងមួយៗហើយពេលគេស៊ានឹងរសជាតិនោះយើងអាចបន្ថែមមុខ
ផ្សេងទៀតដើម្បីឱ្យវាមានភាពចំរុះ។

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ សៀវភៅណែនាំអំពីការថែទាំ

ការខិតខំប្រឹងប្រែងឥតឈប់ឈរដែលនាំមកនូវក្មេងអព្យាករណ៍អាយុ 4 ឆ្នាំ!

រឿងរ៉ាវរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែឈ្មោះ Juho Choi

ទារកមិនគ្រប់ខែដែលមានគំនិតចាស់ទុំ Juho

ពេលដំបូងដែលយើងបានជួប Juho គឺនៅអាងទឹកព្យាបាលជម្ងឺនៅមណ្ឌលសុខុមាលភាព។

"Juho, តោះទៅទីនោះ!"

Juho បានធ្វើតាមការណែនាំរបស់អ្នកព្យាបាលនៅពេលដែលគាត់ហែលទឹកឆ្លងប្រកបដោយការខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលពាក់វ៉ែនតាហែលទឹករបស់គាត់។ Juho បានអណ្តែតចុះឡើងខណៈដែលគាត់ធ្វើចលនាឃើញទៅមុខតាមរលកក្នុងអាងទឹក។ គាត់មិនបានត្អូញត្អែរនឹងចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការព្យាបាលរបស់គាត់តាមដែលគាត់អាចធ្វើបានហើយគាត់ធ្វើតាមការណែនាំរបស់អ្នកព្យាបាលខណៈពេលដែលម្តាយរបស់គាត់បានលើកទឹកចិត្តគាត់ពីម្ខាងអាង។

"គាត់បានមកព្យាបាលនៅអាងទឹកនេះអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំមកហើយឥឡូវនេះ។ Juho មានដំបៅខួរក្បាលដែលបណ្តាលឱ្យគាត់មានតុល្យភាពរាងកាយមិនល្អ។ ខ្ញុំគិតថាការដើរក្នុងទឹកគឺមានប្រយោជន៍សម្រាប់កុមារដែលមានដំបៅខួរក្បាលជាងការដើរលើដីវិញ។ វាជួយបង្កើនសមត្ថភាពរាងកាយនិងតុល្យភាព។ ដោយបានចូលរួមការព្យាបាលដោយប្រើការហាត់ប្រាណក្នុងទឹកអស់រយៈពេលជាយូរមកហើយនោះគាត់ក៏មានភាពជិតស្និទ្ធជាមួយអ្នកព្យាបាលរោគរបស់គាត់ដែរហើយគាត់ក៏ពង្រីកចម្រើនយ៉ាងឆាប់រហ័ស។"

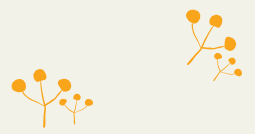
ម្តាយរបស់ Juho លោកស្រី Miran Jeong បាននិយាយជាមួយស្នាមញញឹមនៅលើផ្ទៃមុខរបស់នាងនៅពេលនាងមើលកូនប្រុសរបស់នាងចូលរួមក្នុងការព្យាបាលរបស់គាត់ដោយមានការប្តេជ្ញាចិត្តនិងយកចិត្តទុកដាក់នៅលើផ្ទៃមុខរបស់គាត់ដែលមើលទៅមិនដូចជាក្មេងអាយុប្រាំពីរឆ្នាំឡើយ។ ការរីកចម្រើនដ៏អស្ចារ្យរបស់ Juho គឺជាលទ្ធផលនៃការខិតខំប្រឹងប្រែងជាប្រចាំរបស់ម្តាយគាត់។

អព្យាករណ៍ដែលកើតមានបានដោយការព្យាបាលស្មារតីតិចតួចបំផុតជាប្រចាំ

Juho ដែលកើតមកបានត្រឹម 9 ខែគឺជាកូនភ្លេច។ មួយខែកន្លះបន្ទាប់ពីកំណើតរបស់ពួកគេបងប្រុសគូលោះរបស់គាត់បានកើតជំងឺរលាកសួត។ ស្ថានភាពរបស់គាត់ស្រាប់តែកាន់តែអាក្រក់ហើយគាត់បានស្លាប់។ Juho ក៏បានចំណាយពេលជាច្រើនខែនៅក្នុងអង្គភាពថែទាំវេជ្ជសាស្ត្រនៅមន្ទីរពេទ្យសកលវិទ្យាល័យហើយត្រូវបានគេអនុញ្ញាតឱ្យចេញមកបន្ទប់ពីស្នូលតែមិនអាចជំនះស្ថានភាពដែលគំរាមកំហែងដល់អាយុជីវិតរបស់គាត់បាន។ ជំងឺខួរក្បាលរបស់គាត់គឺជាលទ្ធផលនៃការខូចខាតខួរក្បាលដែលបណ្តាលមកពីពេលនោះ។

"យើងបានចាប់ផ្តើមទៅមន្ទីរពេទ្យសាកលវិទ្យាល័យនៅ Seoul ដែលនៅទីនោះ Juho ទទួលបានការព្យាបាលភ្លាមៗបន្ទាប់ពីចាកចេញពីមន្ទីរពេទ្យកុមារ។ យើងមិនមានឡានទេនៅពេលនោះហើយយើងបានធ្វើដំណើរយ៉ាងលំបាកដើម្បីទៅកាន់មន្ទីរពេទ្យព្រោះថាយើងត្រូវផ្ទេរឡានក្រុងជាច្រើនដង។

គម្រោងផ្តល់ជំនួយដល់ការចំណាយលើការព្យាបាលរបស់អ្នកជ

គាត់ត្រូវទទួលការព្យាបាលត្រឹមតែ 30 នាទីប៉ុណ្ណោះប៉ុន្តែពេលខ្លះគាត់យំយ៉ាងខ្លាំងដែលគេមិនអាចព្យាបាលបានត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំបានយកគាត់ទៅទីនោះប្រាំខែមុនពេលខ្ញុំឈប់នៅចុងបញ្ចប់ ហើយនាំគាត់ទៅមជ្ឈមណ្ឌលសុខុមាលភាពក្នុងតំបន់ដែលគេណែនាំខ្ញុំ។"

អ្នកស្រី Jeong និង Juho មានសំណាងណាស់។ ជានិច្ចទៅមានមនុស្សជាច្រើនមាននៅលើបញ្ជីរង់ចាំដើម្បីចាប់ផ្តើមធ្វើការព្យាបាលស្តារនីតិសម្បទានៅមជ្ឈមណ្ឌលសុខុមាលភាពដូច្នេះវាពិតជាជោគជ័យនោះ។ ប៉ុន្តែ Juho មានសំណាងណាស់ក្នុងការទទួលបានកន្លែងនៅក្នុងពេលដំបូង។ ដូច្នេះ Juho មិនដែលបានសម្រាកពីការព្យាបាលបែបស្តារនីតិសម្បទាដូចជាការព្យាបាលដោយការហាត់ប្រាណការព្យាបាលដោយការងារឬការព្យាបាលដោយការយល់ដឹងនោះទេ។ ការចូលក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលសុខុមាលភាពបានជះឥទ្ធិពលជាវិជ្ជមានទៅលើបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ Juho បន្ថែមលើឥទ្ធិពលនៃការស្តារនីតិសម្បទា។ នៅមជ្ឈមណ្ឌលសុខុមាលភាព Gwanak ដែល Juho ទទួលបានការព្យាបាលមានថ្នាក់រៀបចំរួមគ្នាដែលក្មេងរងគ្រោះអាចលេងជាមួយនឹងក្មេងផ្សេងទៀតដែលមានអាយុស្របគ្នា។ នៅពេលដែល Juho មានអាយុ 4 ឆ្នាំគាត់មានបទពិសោធន៍រស់នៅឆ្ងាយពីម្តាយរបស់គាត់ហើយរស់នៅក្នុងចំណោមក្មេងដទៃទៀតនៅក្នុងក្រុមដែលបានជួយគាត់ឱ្យរៀនសូត្របានច្រើន។

"ក្នុងរយៈពេលពីរខែដំបូងគាត់មិនចង់បែកចេញពីខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកព្យាបាលបានចាប់ផ្តើមប្រាប់គាត់ថាគាត់គួរតែអោយម្តាយរបស់គាត់ទៅសំរាកហើយដូច្នេះគាត់ចាប់ផ្តើមទទួលយកការបែកគ្នា។ នៅពេលដំបូង Juho នឹងស្វែងរកខ្ញុំហើយយំ ប៉ុន្តែអ្នកព្យាបាលបានប្រាប់គាត់ថាខ្ញុំនឹងត្រលប់មកវិញនៅពេលដែលទ្រនិចធំនៅលើនាឡិកាចង្កូលម៉ោង 12 ហើយការធ្វើដូច្នេះក៏ជួយគាត់ឱ្យរៀនអំពីការមើលម៉ោងផងដែរ។ ខ្ញុំគិតថាគាត់បានធំឡើងច្រើនចាប់តាំងពីពេលនោះមក។"

ដោយសារតែការស្តារនីតិសម្បទាជាប្រចាំ Juho ដែលពីមុនមិនអាចដើរឬនិយាយបានចាប់ផ្តើមរីកចំរើនជាខ្លាំងតាំងពីអាយុ 4 ឆ្នាំ។

"ភ្លើងបានបិទហើយខ្ញុំព្យាយាមគេងស្រាប់តែពេលនោះ Juho បានងើបឡើង។ មនុស្សគ្រប់គ្នាមានការភ្ញាក់ផ្អើលដូច្នេះយើងបានបើកភ្លើងហើយបានទះដៃអបអរសាទរគាត់។ វាអស្ចារ្យណាស់។ ពីមុនគាត់មិនអាចដើរឬក៏និយាយថា "ប៉ាប៉ា" បានទេ។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមកគាត់ចាប់ផ្តើមដើរនិងនិយាយដាច់ដាច់។"

បំណងចង់សាបព្រោះគ្រាប់ពូជនៃសេចក្តីសង្ឃឹម!

ដោយសារតែស្ត្រីរយចំណាស់ម្នាក់ដែលរស់នៅទល់មុខផ្ទះលោកស្រី Jeong គាត់អាចរកឃើញគម្រោងគាំទ្រទារកមិនគ្រប់ខែនៃមូលនិធិប៊ីយូធីហ្គូល។ មុននេះនាងបានព្យាយាមទៅមជ្ឈមណ្ឌលសុខុមាលភាពសង្គមនិងមណ្ឌលសុខភាពសាធារណៈដើម្បីស្នើសុំការគាំទ្រពីរដ្ឋាភិបាលប៉ុន្តែនាងត្រូវបានគេប្រាប់ថានាងមិនមានសិទ្ធិទេព្រោះប្រាក់ចំណូលរបស់នាងមានចំនួនហួសកម្រិត។ នាងរស់នៅក្នុងផ្ទះឪពុកម្តាយរបស់ស្វាមីរបស់នាងដោយគ្មានផ្ទះនិងគ្មានឡានផ្ទាល់ខ្លួនប៉ុន្តែវាគ្មានប្រយោជន៍ទេក្នុងការពន្យល់ពីស្ថានភាពរបស់នាង។ សំណាងល្អដែលនៅឆ្នាំនេះនាងត្រូវបានគេជ្រើសរើសជាអ្នកទទួលការឧបត្ថម្ភការព្យាបាលស្តារនីតិសម្បទា

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បៀរកៅណែនាំអំពីការថែទាំ

<Dasom Baby> ដែលបានក្លាយជាដំណើរដ៏រឹងមាំសម្រាប់គ្រួសាររបស់ Juho ដែលរកឃើញថាពួកគេមិនយល់អ្វីទាំងអស់អំពីប្រព័ន្ធសុខុមាលភាព។ មានការព្យាបាលជាបន្តបន្ទាប់ និងការចំណាយលើការស្តារនីតិសម្បទាចំពោះទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែដូច្នេះគាត់មានអារម្មណ៍ថាវាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការដំឡើងកម្រិតនៃការគាំទ្រដល់អ្នកដែលមានសិទ្ធិទទួលបាន។

"ខ្ញុំនៅតែបន្តរៀនចេះទៅមុខដោយសារតែខ្ញុំគិតថាវាជាការល្អបំផុតក្នុងការបន្តការព្យាបាលស្តារនីតិសម្បទា។ តាមការពិតដោយសារ Juho បានរីកចំរើនយ៉ាងល្អតាំងពីអាយុបួនឆ្នាំមកម្ល៉េះការព្យាបាលបានផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តមិនឈប់ឈរនិងបន្តរៀនចេះគាត់អស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។ គាត់មិនអាចដើរបានល្អទេពីមុនហើយលូនវាដូចជាសត្វកង្កែបហើយមិនអាចនិយាយលាដល់ឪពុកគាត់នៅពេលឪពុកធ្វើដំណើរទៅធ្វើការ។ ខ្ញុំគិតថាម្តាយគ្រប់រូបនឹងធ្វើដូចគ្នា។ ពួកគេនឹងមិនបោះបង់ចោលឡើយ។"

Juho មានអាយុប្រាំពីរឆ្នាំហើយ។ គាត់ចាប់ផ្តើមទៅសាលានៅឆ្នាំក្រោយដូច្នេះមានបញ្ហាប្រឈមដ៏ធំមួយដែលកំពុងរង់ចាំនាងនិង Juho នៅជើងមេឃខាងមុខ។ រហូតមកដល់ពេលនេះគាត់ធ្លាប់លេងជាមួយមិត្តភក្តិរបស់គាត់នៅមជ្ឈមណ្ឌលសុខុមាលភាពមណ្ឌលថែរក្សាក្មេងចម្រុះពេលថ្ងៃនិងសាលាមត្តេយ្យដែលពួកគេគិតដល់ស្ថានភាពរបស់គាត់ ប៉ុន្តែសាលានឹងក្លាយជាបញ្ហាមួយផ្សេងទៀត។ ម្តាយរបស់គាត់ព្រួយបារម្ភថាសូម្បីតែគាត់ស្ថិតនៅក្នុងថ្នាក់តម្រូវការពិសេសក៏ដោយក៏ក្មេងៗផ្សេងទៀតអាចលេងសើចនឹងគាត់ហើយធ្វើឱ្យគាត់មានអារម្មណ៍លឺឃោត ហើយគាត់ព្រួយបារម្ភថាគាត់អាចនឹងដួលនិងលឺឃោតដោយសារតែដំណើរគាំងៗរបស់ គាត់។ ប៉ុន្តែគាត់ដឹងថាការព្រួយបារម្ភនឹងមិនបញ្ចប់ថ្ងៃនោះមិនឱ្យមកដល់នោះទេដូច្នេះគាត់និង Juho កំពុងបន្តធ្វើការជាមួយគ្នាដើម្បីជំនះឧបសគ្គដ៏ធំមួយនេះដូចជាពួកគេធ្លាប់ធ្វើកាលពីមុនផងដែរ។

"ខ្ញុំចង់និយាយទៅម្តាយដទៃទៀតថាពេលវេលាល្អប្រសើរនឹងមកប្រសិនបើអ្នកមិនបាត់បង់ក្តីសង្ឃឹមនិងចូលរួមក្នុងការព្យាបាលស្តារនីតិសម្បទា។ នៅពេលដែល Juho ទៅសាលាបឋមសិក្សាខ្ញុំនឹងមានពេលវេលាទំនេរមួយចំនួនដូច្នេះខ្ញុំចង់ជួយម្តាយដទៃទៀតដែលមានកុមាររងគ្រោះដូចជាខ្ញុំ។ ខ្ញុំធ្លាប់ឮម្តាយម្នាក់និយាយថានាងចង់ឱ្យនរណាម្នាក់អាចយកកូនរបស់នាងទៅព្យាបាលសូម្បីតែពីរដងក្នុងមួយសប្តាហ៍ក៏ដោយហើយខ្ញុំស្តាប់ហើយរំជួលចិត្តយ៉ាងខ្លាំង។ ម្តាយយល់ពីដួងចិត្តរបស់ម្តាយដទៃទៀត។"

លោកស្រី Jeong ដែលតែងតែព្យាយាមរក្សាគំនិតវិជ្ជមាននោះបាននិយាយដោយសំឡេងខ្លាំងៗទូទាំងបទសំភាសន៍ ប៉ុន្តែពេលលោកស្រីប្រាប់យើងអំពីពេលលំបាកលោកស្រីព្យាយាមទប់ទឹកភ្នែក។ ទឹកមុខញញឹមនិងរីករាយរបស់លោកស្រីថ្ងៃនេះជាលទ្ធផលនៃការប្រឹងប្រែងអស់ជាច្រើនឆ្នាំ ហើយជាគំណក់ទឹកភ្នែកតែមួយគត់ដែលលោកស្រី និង Juho ស្គាល់។ បេះដូងដ៏ក្លាហានរបស់លោកស្រីដែលចង់ជួយដល់ម្តាយដទៃទៀតជំនះលើពេលវេលាលំបាកដូចគ្នានេះប្រាកដជានឹងសាបព្រួសគ្រាប់ពូជនៃក្តីសង្ឃឹមដល់គ្រួសារដែលកំពុងជួបការលំបាកផ្សេងទៀត។

គម្រោងផ្តល់ជំនួយដល់ការចំណាយលើការព្យាបាលរបស់អ្នកជ

សូមដល់ដែលមានកាន់តែច្រើនឡើងៗ
ដែលនឹងរីកចំរើនកាន់តែច្រើនឡើងៗ

ការគ្រប់គ្រងអាហារបំប៉ន ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខ

ការគ្រប់គ្រងអាហារបំប៉នទារកមិនគ្រប់ខែ

អាហាររូបត្ថម្ភដំណាក់កាលដំបូងសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែ

ដូចដែលបានពន្យល់ពីមុននៅក្នុងផ្នែក "ការសម្រាកនិងការចេញពីមន្ទីរពេទ្យរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែ" ក្នុងកំឡុងពេលដែលទារកមិនគ្រប់ខែស្ថិតនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យក្រោយពេលកើតមកពួកគេទទួលបានអាហារបំប៉នតាមរយៈការចាក់ចូលសរសៃឈាមឬការបញ្ចូលតាមបំពង់អាហារដោយប្រើបំពង់។

ទារកដែលទទួលបានសារជាតិបំប៉នតាមរយៈការបញ្ចូលតាមបំពង់អាហារនឹងរីករាលដាលបន្តិចម្តងៗរហូតដល់ដំណាក់កាលដែលគេអាចម៉ិមទឹកដោះម្តាយឬទឹកដោះគោពីក្នុងដប។ នៅពេលបញ្ចូលទារកដោយប្រើដបទារកនឹងទទួលបានទឹកដោះម្តាយឬទឹកដោះគោជាមួយនឹងអាហារបំប៉នទឹកដោះម្តាយឬទឹកដោះគោសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែ។ ជាការពិតណាស់ ប្រសិនបើការបំបៅដោះកូនអាចធ្វើទៅបានវាជាអាទិភាពទីមួយ។

នៅពេលបរិមាណទឹកដោះគោដែលទារកម៉ិមបានតាមរយៈដប វាមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ ទារកនឹងទទួលបានការផ្តល់អាហាររូបត្ថម្ភ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទារកចាកចេញពីមន្ទីរពេទ្យទារកជាច្រើនអាចម៉ិមទឹកដោះម្តាយឬទឹកដោះគោបានគ្រប់គ្រាន់

របៀបបំបៅដោះកូនបន្ទាប់ពីចេញពីមន្ទីរពេទ្យ

យើងសូមណែនាំឱ្យម្តាយបំបៅដោះកូនដោយផ្ទាល់បន្ទាប់ពីចាកចេញពីមន្ទីរពេទ្យ។ ប្រសិនបើពិបាកក្នុងការបំបៅកូនដោយផ្ទាល់ អ្នកអាចបំបៅទារកជាមួយទឹកដោះម្តាយឬទឹកដោះគោលក្នុងដបទឹកដោះគោ។ ប្រសិនបើបរិមាណទឹកដោះម្តាយឬទឹកដោះគោមិនគ្រប់គ្រាន់នៅពេលបំបៅដោយទឹកដោះម្តាយឬទឹកដោះគោ ឬប្រសិនបើទារកមិនលូតលាស់ស្របតាមលក្ខខណ្ឌនៃការលូតលាស់ទេនោះអ្នកក៏អាចបំបៅទឹកដោះគោដល់ទារកពីដបទឹកដោះគោបានដែរ។

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បែកក្រហមណែនាំអំពីការថែទាំ

ប្រសិនបើទារកមិនអាចបៅបានគ្រប់គ្រាន់នៅពេលដែលគេម៉ិមទឹកដោះគោពីដប ឬប្រសិនបើទារកមិនលូតលាស់បានល្អទេនោះអ្នកអាចប្រើទឹកដោះគោដែលមានកាឡូរីច្រើនឬអាហារជំនួយដទៃទៀត។ អ្នកគួរតែធ្វើការសម្រេចចិត្តជាមួយអ្នកឯកទេសចំនីអាហារឬគ្រូពេទ្យទៅអំពីការរៀបចំការបំបៅទឹកដោះគោនិងការផ្តល់អាហារជំនួយត្រឹមត្រូវឱ្យកូនរបស់អ្នក

អាហារបំប៉នកាបូនអ៊ីដ្រាត អាហារបំប៉នជាតិខ្លាញ់ អាហារបំប៉នជាតិខ្លាញ់ + កាបូនអ៊ីដ្រាត

អាហារបំប៉នប្រូតេអ៊ីន

អាហារទារក

នៅពេលកំណត់ពេលវេលាដើម្បីបន្តទៅដំណាក់កាលដែលទារកអាចញ៉ាំចំណីអាហារបាននោះអ្នកគួរប្រើអាយុពិតរបស់ទារក។ ប្រសិនបើទារករបស់អ្នកមានអាយុពី 4 ទៅ 6 ខែដោយផ្អែកលើអាយុពិតរបស់គេអ្នកអាចចាប់ផ្តើមគិតអំពីការផ្តល់អាហារទារកដល់កូនរបស់អ្នក។

អាហារទារកសំដៅទៅលើអាហារផ្សេងទៀតក្រៅពីទឹកដោះម្តាយនិងម្សៅទឹកដោះគោ។ ពោលគឺ វាគឺជាដំណើរការនៃការផ្លាស់ប្តូរពីរបបអាហាររាវដូចជាទឹកដោះម្តាយនិងទឹកដោះគោទៅជាអាហារដែលពាក់កណ្តាលរឹងនិងអាហាររឹងហើយបន្ទាប់មករបបអាហារធម្មតាដែលស្រដៀងនឹងមនុស្សពេញវ័យ។ ប្រសិនបើអ្នកចាប់ផ្តើមផ្តល់ចំនីទារកដល់ទារករបស់អ្នកឆាប់ពេកវាអាចបង្កើនអត្រាកើតនៃជំងឺប្រតិកម្មអាហារហើយវាអាចកាត់បន្ថយរយៈពេលនៃការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយនិងទឹកដោះគោ។ ការស្របយកសារធាតុចិញ្ចឹមដែលមានប្រយោជន៍នៅក្នុងទឹកដោះម្តាយឬទឹកដោះគោម្យ៉ាងវិញទៀតប្រសិនបើអ្នកចាប់ផ្តើមផ្តល់ចំនីទារកដល់ទារករបស់អ្នកយឺតពេកអ្នកអាចពន្យាការលូតលាស់នៃរបបអាហារត្រឹមត្រូវរបស់ទារកហើយខកខានក្នុងការបំពេញតាមតម្រូវការអាហាររូបត្ថម្ភដែលអាចនាំឱ្យមានការលូតលាស់មិនល្អឬកង្វះ

អាហាររូបត្ថម្ភ។

ការគ្រប់គ្រងអាហារបំប៉នទារកមិនគ្រប់ខែ

ការវិវឌ្ឍន៍នៃចំណីអាហាររបស់ទារក

នៅពេលកូនរបស់អ្នកមានអាយុពី 4 ទៅ 6 ខែអ្នកអាចចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូរទៅប្រើអាហាររបស់ទារកដើម្បីឱ្យទារកស៊ីជាមួយការញ៉ាំចំណីអាហារសម្រាប់ទារកហើយការផ្តល់អាហារដល់ទារកយ៉ាងត្រឹមត្រូវជាធម្មតាចាប់ផ្តើមពីអាយុ 6 ខែ។

ភាពញឹកញាប់នៃការផ្តល់ចំណីអាហារដល់ទារកកើនឡើងតាមចំនួនខែដោយកើនពីម្តងក្នុងមួយថ្ងៃទៅពីរដងក្នុងមួយថ្ងៃពេលចាប់ផ្តើមដំបូងហើយពី 2 ទៅ 3 ដងក្នុងមួយថ្ងៃពេលទារកអាយុបាន 7 ទៅ 8 ខែនិងពី 3 ទៅ 4 ដងពេលទារកអាយុបាន 9 ទៅ 11 ខែ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយសម្រាប់ទារកដែលញ៉ាំអាហារតិចតួចតែចំនួននៃការបញ្ចុកអាចកើនឡើង។

ប្រភេទនិងទម្រង់នៃអាហារ

● ដំបូងឡើយចាប់ផ្តើមបញ្ចុកតែអាហារម្យ៉ាងសិនបានហើយ។ នៅក្នុងប្រទេសកូរ៉េទារកភាគច្រើនចាប់ផ្តើមញ៉ាំបបររាបនាបមកបានចាប់ផ្តើមញ៉ាំបាយជាមួយនឹងអាហារផ្សេងទៀត។ នៅពេលដែលចាប់ផ្តើមសាកអាហារថ្មី សាកឱ្យទារកញ៉ាំពី 3 ទៅ 5 ថ្ងៃក្នុងករណីវាជាគ្រាប់ធញ្ញជាតិថ្មី បន្លែថ្មី ឬផ្លែឈើថ្មី ហើយពី 5 ទៅ 7 ថ្ងៃសម្រាប់ត្រី ជាដើម ហើយអង្កេតប្រតិកម្មរបស់ទារកអ្នក។

● ក្នុងករណីផ្លែឈើនិងបន្លែអ្នកអាចសាកល្បងម្តងទាំងពីរប្រមូលណាមុន។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងផ្លែឈើទារកនឹងស៊ីជាមួយរសជាតិផ្អែមជាងដូច្នេះហើយមានការស្រាវជ្រាវមួយដែលណែនាំឱ្យបញ្ចុកទារកជាមួយនឹងបន្លែមុន។

● វាជារឿងធម្មតាទេដែលទារកប្រកែកមិនព្រមញ៉ាំអាហារថ្មីដូច្នេះកុំបោះបង់ចោលម្ហូបអាហារនោះព្រោះដោយសារតែកូនរបស់អ្នកបដិសេធជាម្តងៗត្រូវរៀបចំវិធីព្យាយាមបញ្ចុកឱ្យបានដប់ដងសម្រាប់អាហារថ្មីៗមុននឹងបោះបង់ចោល

● នៅពេលមុខងាររាងកាយរបស់ក្មេងមានការរីកចំរើនចូរនៃមូលដ្ឋានចំណីអាហារថ្មីដែលមានទម្រង់ផ្សេងៗគ្នា។ ជាបឋមចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងបបរអង្ករនិងម្ហូបកិននិងបង្កើនទំហំភាគល្អិតបន្តិចម្តងៗ។

● ចាប់ពី 7 ទៅ 8 ខែរៀបចំម្ហូបអាហារដែលទារករបស់អ្នកអាចចាប់យកហើយញ៉ាំដោយដៃរបស់គេបានហើយគេញ៉ាំទឹកផ្លែឈើជាដើមពីពេងៗ

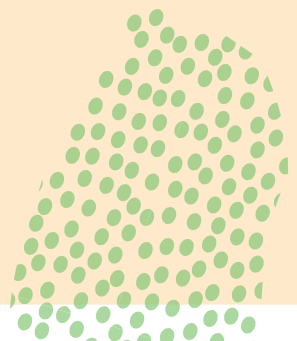
ម្ហូបអាហារនិងឧបករណ៍សំរាប់ទារក

● នៅពេលចាប់ផ្តើមបញ្ចុកអាហារដល់ទារកចូរប្រើស្លាបព្រា។ ចន្លោះអាយុពី 4 ទៅ 6 ខែទារកនឹងឈប់មានរំញោចលៀនអណ្តាតចេញហើយទារកអាចចាប់ផ្តើមទំពារអាហារបាន។ ដូច្នេះការចាប់ផ្តើមបញ្ចុកអាហារទារកដោយស្លាបព្រាមានន័យថាយើងអនុញ្ញាតឱ្យទារករៀនសន្សឹមៗពីការដកញ្ជក់ទៅការទំពារ

● ចាប់ពីអាយុ 6 ទៅ 9 ខែត្រូវឱ្យទារករបស់អ្នកចាប់ផ្តើមអនុវត្តប្រើពេងទឹក។ នេះអាស្រ័យទៅលើការលូតលាស់របស់ទារកប៉ុន្តែវាគឺជាការត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ជីវិតក្នុងអាយុវិជ្ជមានទាំងទឹកដោះគោពីពេងក្រោយពីអាយុប្រហែល 12 ខែ។ ជាពិសេសប្រសិនបើទារកដែលញ៉ាំទឹកដោះគោកែច្នៃបន្តប្រើដបទឹកដោះគោទារកបន្ទាប់ពីអាយុ 12 ខែនោះការធ្វើដូច្នេះអាចជាមូលហេតុដែលពន្យារពេលការរីកចំរើនខាងញ៉ាំចំណីអាហាររបស់ទារកនិងអាចរាំងស្ទះដល់ការបង្កើតទម្លាប់ញ៉ាំដែលយើងចង់បាន។ យើងសូមណែនាំឱ្យឈប់ប្រើដបទឹកដោះគោទារកក្រោយពីទារកអាយុ 12 ខែនិងមុនពេលអាយុ 18 ខែយូរបំផុត។ នៅអាយុប្រហែលអាយុ 9 ខែទារកអាចចាប់កាន់ស្លាបព្រាហើយអាចអនុវត្តការប្រើស្លាបព្រាដោយខ្លួនឯង។

● រួមគ្នាជាមួយនឹងការអនុវត្តប្រើស្លាបព្រាការផ្តល់អាហារទារកដែលអាចឱ្យកូនរបស់អ្នកចាប់កាន់និងញ៉ាំបានដោយប្រើដៃក៏ជាទំលាប់ដ៏ល្អមួយក្នុងការបង្រៀនកូនពីទម្លាប់នៃការញ៉ាំដោយខ្លួនឯង។ ប្រសិនបើអ្នកបន្តបញ្ចុកទារករបស់អ្នកដោយសារតែអ្នកព្រួយបារម្ភថាទារកនឹងធ្វើឱ្យកំពប់អាហារនោះទារករបស់អ្នកនឹងមិនសូវចេះពីដៃផ្នែកលើខ្លួនឯងទេ។ ហេតុដូច្នេះការអនុញ្ញាតឱ្យកូនរបស់អ្នកចាប់កាន់និងញ៉ាំអាហារដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ នឹងជួយអភិវឌ្ឍជំនាញរបស់ទារកនិងមុខងារចលនារបស់គេ

ការរៀបចំអាហារបំប៉ន
ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

ពេលផ្តាច់ទឹកដោះ

- ◆ បបរអង្ករ (អាហាររាវ)
 - ◆ ជាឱ្យរលួយឬកិនឱ្យម៉
 - ◆ ឱ្យញ៉ាំអាហារប្រភេទនេះ។
- 1 ដង * 30 - 80g
(ទឹកដោះមួយ / ទឹកដោះគោចំនួន
800 - 1000 ml / ថ្ងៃ)

ត្រីមាសទីមួយ

4 ទៅ 6 ខែ

- ◆ បបរគ្រឿង (ពាក់កណ្តាលរឹង) ។
 - ◆ កាត់គ្រឿងជាបំណែក
 - ◆ 0.3cm ។ ចាប់ផ្តើមអាហារចាប់កាន់ដោយដៃ។
 - ◆ អនុវត្តការផឹកពីពែងទឹក។
- 2 ទៅ 3 ដង * 70 ទៅ 100g
(ទឹកដោះមួយ / ទឹកដោះគោ
700 ទៅ 800ml / ថ្ងៃ)

ត្រីមាសទីបី

7 ទៅ 8 ខែ

- ◆ បបរខាប់/បាយទន់ៗ (អាហាររឹង)
 - ◆ កាត់ម្ហូបទៅជាបំណែក 0.5cm ។ ញ៉ាំ
 - ◆ “ធួញ្ចុំជាតិ ត្រីនិងសាច់ បន្លែផ្លែឈើ
 - ◆ ទឹកដោះគោនិងផលិតផលទឹកដោះគោ” ។
 - ◆ អនុវត្តការញ៉ាំដោយខ្លួនឯង
- 3 ទៅ 4 ដង * 150 ទៅ 100g
(ទឹកដោះមួយ / ទឹកដោះគោ
600 ទៅ 800ml / ថ្ងៃ)

ត្រីមាសទីមួយ

9 ទៅ 11 ខែ

- ◆ បាយចំអិនឆ្អិនទន់បន្តិច
 - ◆ ញ៉ាំបីពេលក្នុងមួយថ្ងៃនិងអាហារសម្រន់ ចំណី
 - ◆ ច្រើនមុខ
 - ◆ ញ៉ាំដោយគ្មានជំនួយ (ប្រើស្បែកប្រាប់ពងបិត
 - ◆ ឬពែង)
 - ◆ បញ្ចប់ការបំបៅដោយកំប៉ុងទឹកដោះគោ។
- 3 ដង (+ អាហារសម្រន់
2 ដង) (ទឹកដោះមួយ /
ទឹកដោះគោ 400 ទៅ 600ml
/ ថ្ងៃ)

ត្រីមាសទីបួន

12 ទៅ 15 ខែ

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បែកក្រហមរំពងដំបូងការថែទាំ

របៀបចម្អិននិងញ៉ាំ

☉ វាមានអនាម័យល្អបើយើងចម្អិនម្តងសម្រាប់តែមួយពេល។
ប្រសិនបើបញ្ហានេះពិបាកពេកសូមចម្អិនដោយបែងចែកតាមចំនួនដងនៃការញ៉ាំហើយ
រក្សាវាទុក។

☉ កុំឱ្យទារកញ៉ាំអាហារនៅសល់របស់គេឱ្យសោះហើយត្រូវប្រាកដថាបានកំដៅអា
ហារទារកដែលបានរក្សាទុកដោយប្រើកំដៅលើ 70 អង្សាសេមុនពេលឱ្យទារកញ៉ាំ។

☉ យើងសូមណែនាំមិនឱ្យបន្ថែមអំបិលឬស្ករទៅនឹងអាហារនោះទេ។ កត្តានេះអាចប្រែ
ប្រួលអាស្រ័យលើកម្រិតនៃការទទួលយកអាហាររបស់ទារកប៉ុន្តែអ្នកគួរតែជៀសវាងអំ
បិលនិងស្ករឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាននៅពេលចាប់ផ្តើម

ប្រតិកម្មអាហារ

☉ "ស៊ីតសណ្តែកស្រូវសាលី សណ្តែកដំឡើងគ្រាប់ធញ្ញជាតិ ត្រីនិងសត្វមានស្បែក" ដែល
អាចបង្កឱ្យមានប្រតិកម្មអាហារត្រូវបានគេប្រើក្នុងពេលកន្លងមកថាជាអាហារត្រូវ
ជៀសវាងពេលផ្តល់អាហារដល់ទារកនៅថ្ងៃដំបូងពេលទារកចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូរទៅញ៉ាំ
អាហារទារកនិងដើម្បីឱ្យទារកញ៉ាំរបស់ទាំងនេះនៅពេលក្រោយ។ ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះជឿថាការ
ផ្តល់ដំបូន្មានបែបនេះគឺគួរហេតុផលច្បាស់លាស់ ហើយមានអ្នកខ្លះក៏ជឿជាក់ថាការ
ផ្តល់អាហារបែបនេះក្រោយមកអាចបង្កើនអត្រាប្រតិកម្មអាហារដូច្នេះវាមិនចាំបាច់ដាក់
កម្រិតលើអាហារបែបនេះទេ។ មិនចាំបាច់ដាក់កម្រិតលើអាហារបែបនេះទេសូម្បីតែឪពុក
ម្តាយឬបងប្អូនមានប្រតិកម្មអាហារទាំងនេះក៏ដោយ។

☉ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី យើងសូមណែនាំថាអ្នកមិនគួរចាប់ផ្តើមផ្តល់អាហារដល់ទារករបស់
អ្នកភ្លាមៗដោយអាហារទារកដែលមានគ្រឿងផ្សំដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានប្រតិកម្ម
អាហារនោះទេ។

☉ ប្រសិនបើអ្នកសម្គាល់ឃើញថាទារករបស់អ្នកមានរោគសញ្ញាណាដែលហាក់ដូចជា
ទាក់ទងនឹងប្រតិកម្មអាហារចូរពិនិត្យជាមួយគ្រូពេទ្យរបស់ទារកអ្នកហើយបន្ទាប់មកដាក់
កំហិតឱ្យដាច់ខាតថាមិនបញ្ចូកអាហារបែបនោះទៀត។

ការគ្រប់គ្រងអាហារបំប៉ន
ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

៖ ផ្លែស្រូវប៊ែរ ប៊ែរ ប៉េងប៉ោះនិងផ្លែក្រូចឆ្មារអាចបណ្តាលអោយកន្ទួលរមាស់ឬរោលនៅជុំវិញមាត់ប៉ុន្តែវាមិនបង្កឱ្យមានប្រតិកម្មជាប្រព័ន្ធនោះទេដូច្នេះអ្នកគួរតែអង្កេតមើលកូនរបស់អ្នកនៅពេលគេញ្ញាអាហារទាំងនេះ

៖ អ្នកអាចចាប់ផ្តើមផ្តល់ឱ្យកូនរបស់អ្នកនូវទឹកដោះគោស្រស់និងទឹកឃ្មុំចាប់ពីអាយុ 12 ខែ។

អាកប្បកិរិយាក្នុងការញ៉ាំអាហារទារក

៖ ខណៈពេលកំពុងញ៉ាំចំណីអាហារទារកវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលថាម្តាយនិងឪពុកត្រូវញញឹមសំបឹងភ្នែកទារកនិងនិយាយជាមួយទារកដើម្បីធ្វើឱ្យវាក្លាយជាបទពិសោធន៍សប្បាយរីករាយ។ វាជាការល្អក្នុងការឱ្យទារកមើលឃើញថាក្រុមគ្រួសារទាំងមូលរីករាយក្នុងការញ៉ាំអាហារជាមួយគ្នាត្រូវប្រាកដថាវិធានការសមស្របសម្រាប់ទារកដូច្នេះគេអាចចាប់អារម្មណ៍លើអាហារទារកនិងទទួលយក

៖ ប្រសិនបើទារករបស់អ្នកមិនទទួលយកអាហារទារកទេនៅពេលដំបូងចូរអត់ធ្មត់ហើយកុំប្រញាប់ឬបង្ខំឱ្យទារក

៖ អ្នកត្រូវតែអង្កេតមើលសញ្ញាដូចខាងក្រោមហើយឆ្លើយតបឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

សញ្ញាឃ្លា

ទារកផ្ទៀងទៅមុខឬផ្ទៀងទៅរកស្លាបព្រាដោយមាត់របស់គេបើកចំហ។

សញ្ញាអូ

ទារកផ្ទៀងថយក្រោយឬងាកខ្លួនរបស់គេចេញហើយញ៉ាំយឺតៗ។ គេបិទមាត់របស់គេហើយហាក់ដូចជាមិនចង់លេងជាមួយអាហារឬហាក់ដូចជាមិនចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការញ៉ាំ។

ដំណាក់កាលអាហារទារកចុងក្រោយ

បន្ទាប់ពីរយៈពេល 12 ខែអ្នកគួរតែផ្តល់អាហារទារកដល់ទារកសម្រាប់ពេលអាហាររចម្បងមិនត្រឹមតែជាអាហារសម្រន់នោះទេហើយគួរតែមានការផ្លាស់ប្តូរបន្តិចម្តងៗពីអាហារទារកទៅជាអាហារធម្មតា។

នៅពេលនេះក្រុមអាហារទាំងប្រាំមួយ (គ្រាប់ធញ្ញជាតិ ត្រីនិងសាច់ បន្លែខ្លាញ់ ទឹកដោះគោនិងផ្លែឈើ) គួរតែរួមបញ្ចូលនៅក្នុងរបបអាហារដើម្បីទទួលបានធាតុចិញ្ចឹមប្រកបដោយតុល្យភាព។ អាហាររចម្បងត្រូវតែជាអាហារផ្តល់ស្ថេរភាពនិងត្រីវិធីសាច់និងបន្លែគួរតែជាមុខម្ហូបបន្ទាប់បន្សំ។ អ្នកគួរតែផ្តល់ផ្លែឈើនិងទឹកដោះគោជាអាហារសម្រន់ហើយជាតិខ្លាញ់គួរតែប្រើពេលចម្អិនដើម្បីឱ្យរបបអាហារមានតុល្យភាព។

អាហារខុសៗគ្នាក្នុងក្រុមអាហារតែមួយនិងសារធាតុចិញ្ចឹមចម្បងរបស់ពួកគេមានដូចតទៅ

ធញ្ញ
កាបូអ៊ីដ្រាត

- ♦ បាយគ្រាប់ធញ្ញជាតិចម្រុះ ដំឡូងជ្វា ដំឡូងមី មី សំប៉ុងនំធ្វើពីអង្ករ ផ្លែកៅស៊ូកាំ ពោត។ល។

ជាតិខ្ល
សារធាតុខ្ល

- ♦ ប្រេងបន្លែប្រេងមេអូណេស គ្រាប់ធញ្ញជាតិ ។ល។

សាច់និងត្រី
ប្រូតេអ៊ីន

- ♦ សាច់គោសាច់ជ្រូក សាច់មាន់ ត្រី បង្កា ស៊ុត ។ល។

ទឹកដោះគោ
កាល់ស្យូមនិងប្រូតេអ៊ីន

- ♦ ទឹកដោះគោ ទឹកសណ្តែក ម្សៅទឹកដោះគោ ទឹកដោះជួរ ឈើស ។ល។

បន្លែ
វីតាមីននិងសារធាតុប៉ង់

- ♦ ស្ពៃ ខ្មៅ កាវ៉ាត គ្រប់ទ្រវែងសាឡាត់ ផ្សិត សារាយសមុទ្រ សណ្តែកបណ្តុះគីមឈី ។ល។

ផ្លែ
វីតាមីននិងសារធាតុប៉ង់

- ♦ ផ្លែប៉ោមផ្លែផ្សេងចេក ត្រសក់ផ្លែមីឡិក ប៉េងប៉ោះទំពាំងបាយជូរ ទឹកផ្លែឈើ។ល។

ការគ្រប់គ្រងអាហារបំប៉នទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

របៀបបន្ថែមអាហាររូបត្ថ

ប្រសិនបើទារករបស់អ្នកមិនសូវញ៉ាំក្នុងកំឡុងពេលនេះដែលវាអាចបណ្តាលឱ្យមានការលូតលាស់យឺតសូមបង្កើនអាហារសម្បូរកាឡូរីនិងជាតិប្រូតេអ៊ីនសម្រាប់អាហារចម្បងនិងអាហារសម្រន់របស់ទារក។ នៅពេលចម្អិនអាហារអ្នកអាចបង្កើនកាឡូរីដោយប្រូប្រើមអាហារដែលមានជាតិខ្លាញ់ច្រើនយ៉ាងដូចជាប្រេងបន្លែ (បាយឆាដុំបាយ នំបន្លែ អាហារឆា)។ លើសពីនេះទៀតសូមផ្តល់ឱ្យទារករបស់អ្នកនូវបរិមាណផលិតផលទឹកដោះគោសមស្របដូចជាទឹកដោះគោនិងឈើសជាអាហារសម្រន់ ហើយអ្នកក៏អាចផ្តល់ឱ្យគេនូវអាហារបំប៉នបន្ថែមសម្រាប់កុមារដែលមានអាយុលើសពី 1 ឆ្នាំ។

នូវអាហារបំប៉នបន្ថែមសម្រាប់កុមារដែលមានអាយុលើស

អនុសាសន៍:

សូមដល់ដែលមានកាន់តែច្រើនឡើងៗ
ដែលនឹងរីកចំរើនកាន់តែច្រើនឡើងៗ

ការណែនាំអំពីការថែទាំ ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

ការណែនាំអំពីការថែទាំ ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

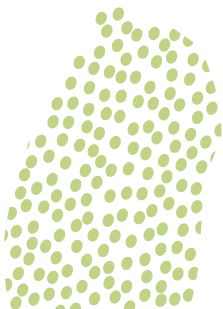
ឯកសារវេជ្ជសាស្ត្រដែលភ្ជាប់មកជាមួយ
វិទ្យាស្ថានអភិវឌ្ឍន៍ការយល់ដឹង
មជ្ឈមណ្ឌលថែទាំកុមារនិងម្តាយ
Hyojeong Shim

សេចក្តីផ្តើម

មនុស្សចាប់ផ្តើមសម្របខ្លួនទៅនឹងពិភពលោកតាំងពីកំណើត។ រយៈពេលដប់ខែដែលបានចំណាយនៅក្នុងស្បូនរបស់ម្តាយគឺជាពេលវេលាត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការមកដល់ភ្លាមៗនៅក្នុងពិភពលោក។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ទារកដែលបានចូលមកក្នុងពិភពលោកនេះមុនពេលបញ្ចប់ការរៀបចំខ្លួនរយៈពេល 10 ខែរបស់ពួកគេដោយសារហេតុផលផ្សេងៗត្រូវបានគេហៅថា "ទារកមិនគ្រប់ខែ" ហើយទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែមានការលំបាកក្នុងការសម្របខ្លួននិងការអភិវឌ្ឍន៍ដោយខ្លួនឯង។

ការលំបាកបែបនេះមិនត្រឹមតែជាការលំបាកសម្រាប់ទារកដែលកំពុងដេកនៅក្នុងប្រអប់កែវចិញ្ចឹមជាជាងក្នុងដៃដឹកក្តៅរបស់គ្រួសារនោះទេ។ វាក៏ជាការលំបាកយ៉ាងខ្លាំងដែលឪពុកម្តាយរបស់ទារកត្រូវឆ្លងកាត់ ធ្វើឱ្យពួកគេជួបការលំបាកក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេនិងដោយសារតែការព្យាបាលរយៈពេលយូរនិងញឹកញាប់ ឪពុកម្តាយជារឿយៗមានអារម្មណ៍ហាក់ដូចជាពួកគេបានបាត់បង់ចំណងភាពស្និទ្ធស្នាលជាមួយកូនរបស់ពួកគេ។ ជាពិសេសក្នុងពេលមួយខែក្រោយពេលសម្រាលវាគឺជាពេលវេលាដ៏សំខាន់បំផុតសម្រាប់ម្តាយនិងកូនក្នុងការបង្កើតចំណងទំនាក់ទំនងហើយ "ចំណងដ៏មានស្ថេរភាព" ដែលបានបង្កើតឡើងនៅពេលនេះមានឥទ្ធិពលដល់ការអភិវឌ្ឍខួរក្បាលរបស់ទារកដូចជាការអភិវឌ្ឍផ្លូវចិត្តនិងរាងកាយរបស់គេ។ តួនាទីរបស់ឪពុកម្តាយគឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់នៅពេលទារកចាប់ផ្តើមញ៉ាំអាហារពេលដែលគាត់ឃ្លានពេលទារកដេកលក់ ហើយនិងយំនៅពេលមានអ្វីមួយមិនស្រួល ហើយពេលដែលឪពុកម្តាយរបស់ទារកឱបគេមានអារម្មណ៍ថាមានសុវត្ថិភាព។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយដោយសារមូលហេតុជាច្រើនឪពុកម្តាយមិនអាចបំពេញតាមតួនាទីរបស់ពួកគេបានពេញលេញហើយបន្ទាប់ពីទារកចេញពីមន្ទីរពេទ្យឪពុកម្តាយពីបាកក្នុងការដឹងថាតើបរិយាកាសប្រភេទណាដែលពួកគេត្រូវរៀបចំឱ្យមានឡើងនៅក្នុង

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ សៀវភៅណែនាំអំពីការថែទាំ

ក្នុងទះសម្រាប់ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែព្រោះពួកគេជួបប្រទះនឹងភាពមិនច្បាស់លាស់នៃព័ត៌មានដែលគេទទួលបានអំពីការថែទាំទារកមិនគ្រប់ខែ។

ចូរក្រឡេកមើលអាកប្បកិរិយានិងតួនាទីដែលឪពុកម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវចាប់យកដើម្បីជំនះលើស្ថានភាពពិបាកនិងក្លាយជាគ្រួសារសប្បាយរីករាយ

ក្លាយជាមាតាបិតាដែលមានការគោរពខ្ពស់

ឪពុកម្តាយត្រូវបានគេផ្តល់ងារជាមាតាបិតានៅពេលដែលកូនរបស់ពួកគេបានកើតមក។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយឪពុកម្តាយពិតប្រាកដគឺជាអ្នកដែលបានបំពេញតួនាទីរបស់ពួកគេឱ្យបានត្រឹមត្រូវហើយតួនាទីទាំងនេះបង្កើតឱ្យមានការគោរពចំពោះខ្លួនឯងក្នុងនាមជាឪពុកម្តាយ។

តោះពិនិត្យមើលឪពុកម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែទាំងអស់គ្នា។

គួរឱ្យសោកស្តាយណាស់ដែលឪពុកម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែមានអារម្មណ៍ថាពួកគេត្រូវបោះបង់ចោលនូវការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាលើកដំបូងរបស់ពួកគេជាមួយនឹងទារករបស់ពួកគេហើយផ្ដោតលើការព្យាបាលទារកវិញ។ ជាពិសេសឪពុកម្តាយមានអារម្មណ៍សោកសៅនិងអារម្មណ៍ថាមានកំហុសពេលដែលកូនរបស់ពួកគេមិនបានបញ្ចប់ការត្រៀមខ្លួនរយៈពេល 10 ខែរបស់ពួកគេហើយត្រូវកើតមកឆាប់ជាងពេលកំណត់ហើយពួកគេក៏មានបញ្ហាផ្លូវចិត្តនិងអារម្មណ៍អវិជ្ជមាននានាដូចជាអារម្មណ៍នៃការខ្វះខាតនិងការបាត់បង់ជំនឿលើខ្លួនឯង។ ស្ថានភាពផ្លូវចិត្តនិងអារម្មណ៍មិនស្ថិតស្ថេរអាចរំខានដល់ទំនាក់ទំនងជាមួយទារកដូចជាទំនាក់ទំនងរវាងសមាជិកគ្រួសារផងដែរ។ ហើយឪពុកម្តាយត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នបន្ថែមទៀតព្រោះនេះអាចក្លាយជាឧបសគ្គមួយដែលរារាំងមិនឱ្យកើតមានបរិយាកាសមើលថែទារកប្រកបដោយស្ថិរភាព។

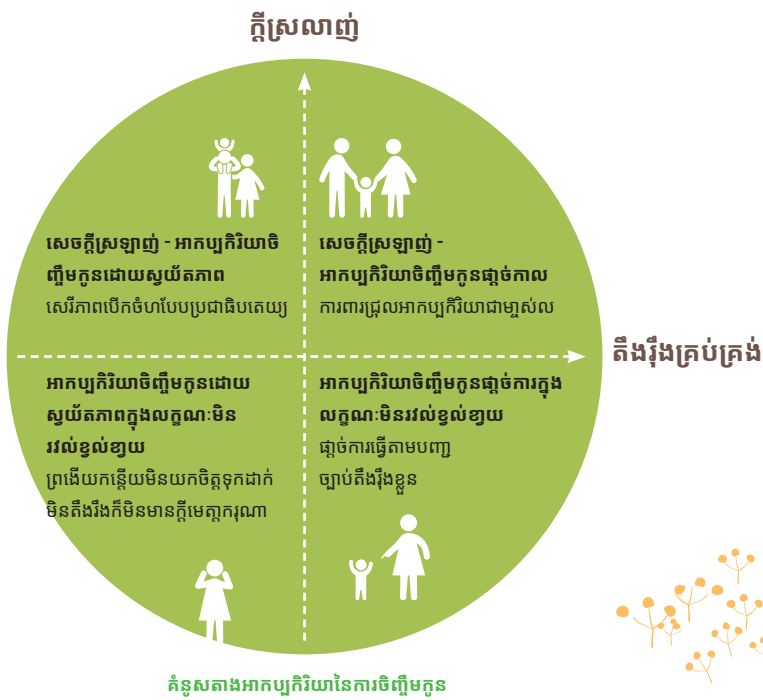
ហេតុដូច្នេះហើយបានជាតម្រូវការជាមុនសម្រាប់ឪពុកម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែគឺជា "ការគោរពខ្លួនឯងឱ្យបានច្រើន"។ ឪពុកម្តាយដែលមានការគោរពខ្លួនឯងច្រើនអាចចិញ្ចឹមកូនរបស់ពួកគេឱ្យមានសុខភាពល្អនិងមានស្ថិរភាព។ មុនពេលឪពុកម្តាយអាចលើកកម្ពស់ការគោរពខ្លួនឯងបានដំបូងពួកគេត្រូវដឹងថាតើពួកគេជាឪពុកម្តាយបែបណា

ការបង្កើនការគោរពខ្លួនឯងដោយអាកប្បកិរិយាវិជ្ជមានចំពោះការចិញ្ចឹមកូន

បរិយាកាសនៃការចិញ្ចឹមកូនដែលប៉ះពាល់ដល់ការអភិវឌ្ឍរបស់ក្មេងតូចៗត្រូវបានកំណត់ដោយអារម្មណ៍របស់ឪពុកម្តាយនិងធនធានដែលពួកគេបានទទួលពីឪពុកម្តាយ

ការណែនាំអំពីការថែទាំទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

របស់ពួកគេក្នុងអំឡុងពេលកុមារភាពរបស់ពួកគេ។ និយាយម្យ៉ាងទៀតបុគ្គលិកលក្ខណៈ របស់ឪពុកម្តាយដែលកើតឡើងដោយសារបុគ្គលិកលក្ខណៈទិដ្ឋភាពសង្គមនិងអារម្មណ៍ផ្លូវចិត្តរបស់ឪពុកម្តាយនិងបរិយាកាសក្នុងគ្រួសារដែលពួកគេបានជំងឺឡើងជាកត្តាបង្កបញ្ចូលគ្នាដែលបង្កើតបានជាឥរិយាបថនៃការចិញ្ចឹមបីបាច់កូនរបស់ឪពុកម្តាយទាំងពីរ។ នេះគឺដោយសារតែបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់មនុស្សខុសគ្នាពីម្នាក់ទៅម្នាក់ហើយបរិស្ថានគ្រួសារដែលពួកគេធំឡើងក៏ខុសគ្នាផងដែរ។ បរិយាកាសបែបនេះអាចបែងចែកជាបួនប្រភេទអាស្រ័យទៅតាមកម្រិតនៃការស្រឡាញ់និងការគ្រប់គ្រងរបស់ឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ។

គំនូសតាងអាកប្បកិរិយានៃការចិញ្ចឹមកូន

ឪពុកម្តាយរបស់ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែដែលមានអាយុ 36 ខែបង្ហាញពី "សេចក្តីស្រឡាញ់ដែលហួសហេតុពេក" និង "អាកប្បកិរិយាចិញ្ចឹមកូនផ្តាច់ការ" ដោយសារការព្រួយបារម្ភហួសហេតុចំពោះសុខភាពរបស់កុមារ។ អាកប្បកិរិយាចិញ្ចឹមកូនដោយការការពារខ្លាំងពេកជួយកុមារមិនទាន់គ្រប់ខែឱ្យលូតលាស់ទៅជាកុមារដែលចូល

ចិត្តពីផ្នែកលើអ្នកដទៃដោយមានទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯងទាបនិងកាត់បន្ថយឱកាសរបស់ពួកគេក្នុងការស្វែងយល់ក្នុងបរិយាកាសរស់នៅនិងទទួលបានការឆ្លើយតបថ្មីៗ។ នេះអាចមិនមែនជាបញ្ហាធំទេក្នុងពេលទារកនៅតូចឡើយទេប៉ុន្តែប្រសិនបើឪពុកម្តាយភ្លេចមេរៀននេះរំពឹងថាកូននឹងមានភាពឯករាជ្យនិងស្វែងរកការសំរេចបានដោយខ្លួនឯងនោះកុមារអាចមានការកាន់តែខ្វែងខ្វា់។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការបង្កើតបរិយាកាសមួយដែលអ្នកអនុញ្ញាតឱ្យកុមារមានសេរីភាពនិងអាចអភិវឌ្ឍជំនាញដោះស្រាយបញ្ហាតាមបែបប្រជាធិបតេយ្យ។

ភាសាការអភិវឌ្ឍការយល់ដឹងភាពចុះសម្រុងក្នុងសង្គមនិងការអភិវឌ្ឍរាងកាយនៅដំណាក់កាលទារកនិងកុមារទទួលបានឥទ្ធិពលពីឥរិយាបថចិញ្ចឹមកូននិងប្រវត្តិសង្គមនិងបរិយាកាសរស់នៅរបស់ពួកគេ។ ជាពិសេសពេលឪពុកម្តាយមានការគោរពខ្លួនឯងកាន់តែខ្ពស់ បរិយាកាសចិញ្ចឹមកូនក៏កាន់តែមានភាពវិជ្ជមាន។ នេះគឺដោយសារអាកប្បកិរិយាគំនិតនិងការបញ្ចេញមតិដោយមិនដឹងខ្លួនមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើបរិយាកាសចិញ្ចឹមបីបាច់កូននិងដើរតួយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយកុមារ។

ឪពុកម្តាយដែលតែងតែមានទំនាក់ទំនងអាក្រក់ជាមួយកូនរបស់ពួកគេជាទូទៅមានបញ្ហាផ្ទាល់ខ្លួនដូច្នេះការយល់ដឹងពីគោលដៅរបស់ពួកគេក្នុងការចិញ្ចឹមកូនគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការបំពេញតួនាទីជាឪពុកម្តាយ។ ឪពុកម្តាយដែលមានការគោរពខ្លួនឯងខ្ពស់ដឹកនាំជីវិតប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវដោយផ្អែកលើទំនុកចិត្តរបស់ពួកគេហើយពួកគេបានបង្កើតបរិយាកាសមេត្រសាដែលកូនចង់បានដែលអនុញ្ញាតឱ្យមានការអភិវឌ្ឍផ្លូវចិត្តប្រកបដោយស្ម័គ្រភាពសម្រាប់កូនរបស់ពួកគេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយឪពុកម្តាយដែលមិនសូវមានស្មារតីទទួលខុសត្រូវអាចបណ្តាលឱ្យមានភាពមិនប្រក្រតីក្នុងគ្រួសារដោយសារអាកប្បកិរិយាងាយធ្លាក់ទឹកចិត្តនិងអាកប្បកិរិយាដែលមិនគិតពីចរាចរណ៍វែងឆ្ងាយរបស់ពួកគេហើយអាចមានអារម្មណ៍រំជើបរំជួលនិងឆាប់ខឹងចំពោះកូនរបស់ពួកគេ។

ដើម្បីក្លាយជាមាតាបិតាដែលមានការគោរពចំពោះខ្លួនឯងខ្ពស់ អ្នកត្រូវយល់ឱ្យបានច្បាស់អំពីអាកប្បកិរិយាចិញ្ចឹមកូនរបស់អ្នកនិងមតិយោបល់តែមួយផ្ទៃដែលបានមកពីការណែនាំកូនរបស់អ្នកនូវការប្រព្រឹត្តិសកម្មភាពត្រឹមត្រូវ។

ដើម្បីផ្តល់ឱ្យកូនរបស់អ្នកនូវការគាំទ្រដ៏ត្រឹមត្រូវយល់ឈ្លអ្នកត្រូវដឹងពីគោលដៅលូតលាស់ដែលត្រូវការនៅពេលនោះ។ ដោយសារតែទារកទើបកើត (ពីកំណើតដល់ 18 ខែ) និងទារកដែលទើបចេះដើរ (ចាប់ពី 18 ខែដល់ 3 ឆ្នាំ) គឺជាពេលដែលកុមារចាប់ផ្តើមមានទំនុកចិត្តនិងស្វ័យភាពឪពុកម្តាយគួរតែមានប្រតិកម្មប្រកបដោយភាពសមរម្យនិង

ការណែនាំអំពីការថែទាំទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

ទន់ភ្លន់ទៅនឹងសញ្ញាដែលតូចៗរបស់ពួកគេកំពុងបង្ហាញចេញមកខណៈដែលផ្តល់ឱ្យកូនរបស់ពួកគេនូវឱកាសដើម្បី អភិវឌ្ឍទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯងនិងឆន្ទៈក្នុងការធ្វើសកម្មភាពដោយខ្លួនឯង។

ដូចគ្នានេះផងដែរនៅចន្លោះអាយុ 3 និង 6 ឆ្នាំ ក្មេងចាប់ផ្តើមមានគំនិតផ្តួចផ្តើមហើយជាញឹកញយបង្ហាញពីទំនោរចង់ធ្វើអ្វីៗដោយខ្លួនឯង។នៅពេលនេះពួកគេនិយាយច្រើនដូចជាពាក្យថា "ទេ! ខ្ញុំនឹងធ្វើវា!" ហើយអាចជាពេលវេលាដ៏លំបាកបំផុតសម្រាប់ឪពុកម្តាយ។នេះគឺជាពេលដែលក្មេងអភិវឌ្ឍគំនិតស័កសម្បជញ្ញ ជាពេលវេលាដែលភាពអត់ធនិយមលេចចេញឡើងនិងពេលវេលាដែលកុមារចាប់ផ្តើមបង្ហាញចំណាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងទំនាក់ទំនងសង្គមនៅក្រៅគ្រួសារ។នៅពេលឪពុកម្តាយទទួលស្គាល់និងលើកទឹកចិត្តដល់ការចង់ដឹងចង់ឃើញនិងអាកប្បកិរិយាដ៏អស្ចារ្យរបស់កូនៗក្មេងនឹងអភិវឌ្ឍជំនឿចិត្តនិងការគោរពក្នុងខ្លួន។

ប្រសិនបើឪពុកម្តាយមានអារម្មណ៍ងាយខឹងនិងប៉ិនទារពួកគេប្រហែលជាគិតថាពិបាកក្នុងការផ្តល់ការជំរុញសមស្របដល់កូនរបស់ពួកគេដោយខ្លួនឯង។ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយវាជារឿងសំខាន់ណាស់ដែលត្រូវយល់ដឹងយ៉ាងពេញលេញអំពីការជំរុញដែលត្រូវការនៅពេលនោះនិងកែតម្រូវអាកប្បកិរិយារបស់អ្នកទៅកាន់ការចិញ្ចឹមកូនឱ្យបានល្អ។

ឪពុកម្តាយដែលផ្តល់ការគោរពដល់ខ្លួនឯងខ្ពស់មិនខ្លាចមានបញ្ហាជាមួយកូនៗទេ។ពួកគេជឿថាការប៉ះទង្គិចកាន់តែច្រើនពួកគេធ្វើឱ្យកាន់តែស្គាល់គ្នាទៅវិញទៅមកហើយធ្វើឱ្យមានការសម្រុះសម្រួល។ដោយសារតែការចិញ្ចឹមកូនឱ្យបានល្អមិនមែនជាអ្វីដែលអាចធ្វើតែម្តងបាននោះឪពុកម្តាយគួរតែចងចាំជានិច្ចនិងយល់ថាពាក្យសម្តីនិងអាកប្បកិរិយារបស់ពួកគេនឹងជះឥទ្ធិពលដល់កូនៗរបស់ពួកគេហើយគួរតែខិតខំប្រព្រឹត្តិឱ្យប្រសើរឡើងតាមរយៈការសន្ទនាគ្នា។

ការបង្កើតទឹកចិត្ត 'គោរពខ្លួនឯង' របស់ឪពុកម្តាយដោយការជំនះភាពតានតឹង

នៅពេលមនុស្សក្លាយទៅជាឪពុកម្តាយវាពិបាកក្នុងការបង្ហាញពីសមត្ថភាពរបស់ពួកគេទាំងស្រុងមិនត្រឹមតែដោយសារតែភាពតានតឹងផ្ទាល់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែដោយសារភាពតានតឹងដែលទាក់ទងនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍ ភាពតានតឹងទាក់ទងនឹងការចិញ្ចឹមកូននិងភាពតានតឹងដោយសារតែកង្វះការគាំទ្រខាងសង្គមហើយនៅទីបំផុតមានផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានលើសមត្ថភាពចិញ្ចឹមកូន

ផ្សំ យោបល់ចិញ្ចឹមកូនឱ្យបានល្អត្រូវការសម្រាប់ឪពុកម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែ

1. ការបែងចែកតួនាទីឱ្យច្បាស់លាស់រវាងម្តាយនិងឪពុក

នៅពេលតួនាទីត្រូវបានបែងចែកយ៉ាងច្បាស់ដូចជាម្តាយជាអ្នកទទួលបន្ទុកផ្នែកសុខភាពរបបអាហារនិងការស្រឡាញ់ ហើយឪពុកទទួលខុសត្រូវក្នុងការផ្តល់កន្លែងមានសុវត្ថិភាពដើម្បីរស់នៅបទពិសោធន៍ផ្សេងៗនិងបង្រៀនសីលធម៌សង្គមពេលវេលាចិញ្ចឹមកូននឹងត្រូវបានប្រើយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពហើយបរិយាកាសនៅក្នុងផ្ទះក៏មានភាពរីកចម្រើន។

2. តើខ្ញុំគួរប្រដៅកូនរបស់ខ្ញុំដែលកើតមិនគ្រប់ខែយ៉ាងដូចម្តេច?

ឪពុកម្តាយរបស់ទារកកើតមិនគ្រប់ខែជាទូទៅមិនសូវពូកែប្រដៅកូនរបស់ពួកគេដោយសារតែសេចក្តីស្រឡាញ់និងអាណិតរបស់ពួកគេចំពោះកូន។គួរបញ្ជាក់ផងដែរថាការវិវឌ្ឍនៃទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែត្រូវត្រួតពិនិត្យដោយផ្អែកលើអាយុពិតរហូតដល់អាយុប្រហែល 2 ឆ្នាំ ហើយបន្ទាប់មកការលូតលាស់របស់ពួកគេនឹងមានសភាពធម្មតាដូចទារកគ្រប់ខែវិញ។នៅដំណាក់កាលនេះវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណផ្នែកណាមួយដែលកូនរបស់អ្នកអាចមានការវិវត្តតិចជាងក្មេងដទៃទៀតដែលមានអាយុដូចគ្នាហើយវាជាកត្តាសំខាន់ក្នុងការត្រូវដឹងពីប្រភេទនៃច្បាប់និងបទបញ្ជាដែលសមស្របសម្រាប់អាយុរបស់គេ។វាចាំបាច់ត្រូវមានភាពច្បាស់លាស់ថាតើអាកប្បកិរិយាបែបណាដែលអាចទទួលយកបានហើយអាកប្បកិរិយាបែបណាដែលមិនអាចទទួលយកបាន។

កុមារដែលកើតមិនគ្រប់ខែចាំបាច់ត្រូវមានបទពិសោធន៍ពេញលេញនិងសម្របខ្លួនទៅនឹងដំណើរការនៃសង្គមព្រមជាមួយឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេដោយសារតែកម្រិតនៃការសម្របខ្លួនតាមសង្គមរបស់ពួកគេអាចមានទាប។ក៏ប៉ុន្តែ ក្មេងដែលធ្លាប់រស់នៅក្នុងបរិយាកាសដែលមានការដាក់កម្រិតនិងបរាជ័យម្តងហើយម្តងទៀតតាំងពីកុមារភាពទំនងជាមានការជឿជាក់លើខ្លួនឯងទាប។ដូច្នេះវាជាការចាំបាច់ក្នុងការដាក់វិធីសាស្ត្ររបស់អ្នកខណៈដែលអ្នកត្រូវចងចាំថាការគ្រប់គ្រងនិងវិធីសាស្ត្រប្រមាណអាចនាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ជាងផលប្រយោជន៍

ការណែនាំអំពីការថែទាំទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

ពិនិត្យមើលភាពតានតឹងរបស់អ្នក

- ☐ ពុំសូវមានភាពរីករាយចំពោះកុមារគ្រួសារការងារផ្ទះឬជីវិតប្រចាំថ្ងៃ
- ☐ មានអារម្មណ៍ថាឯកោ
- ☐ ខ្វះការចាប់អារម្មណ៍លើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង
- ☐ អត់ធ្មត់ចំពោះកំហុសឆ្គងរបស់អ្នកដទៃមិនបាន
- ☐ កើនឡើងជម្លោះក្នុងទំនាក់ទំនងរវាងបុគ្គល
- ☐ ចេះតែបង្កើនសម្លេងនិងគ្រប់គ្រងខ្លួនមិនបាន
- ☐ ស្រែកជាញឹកញាប់
- ☐ មិនអាចគ្រប់គ្រងកំហឹងបាន
- ☐ គិតថាបញ្ហានឹងត្រូវដោះស្រាយប្រសិនបើអ្នកបាត់ខ្លួន
- ☐ អត់ធ្មត់មិនបាននៅពេលដែលអ្នកដទៃកំពុងតែនិយាយនិងរំខាន
- ☐ ងាយមានការភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងនិងមានអារម្មណ៍តប់ប្រមល់ឬឆ្លើយតប / មានអារម្មណ៍ភ័យព្រួយ
- ☐ ឆាប់ខឹងឬស្រក់ទឹកភ្នែក
- ☐ ជក់បារី ផឹកស្រាប្រើថ្នាំបំពានឬសារធាតុផ្សេងៗទៀតហួសប្រមាណ
- ☐ ពិបាកដកក្រោកញឹកញាប់ឬមានការលំបាកក្នុងការក្រោកពីព្រលឹម
- ☐ ឡើងទម្ងន់ជាបន្តបន្ទាប់ឬសម្រកទម្ងន់
- ☐ កើតជំងឺជាញឹកញាប់ដូចជាជំងឺឆ្លាសាយនិងរាគ
- ☐ ឈឺក្បាលឬរំលមុខជាប្រចាំ
- ☐ ភ្លេចភ្លាំង
- ☐ មានអារម្មណ៍ដូចជាអ្នកចង់បោះបង់

ប្រសិនបើអ្នកបានត្រួតពិនិត្យលើសពីដប់ប្រអប់ខាងលើវាមានន័យថាអ្នកមានការតឹងតែងចិត្តធ្ងន់ធ្ងរហើយនឹងមានការលំបាកក្នុងការបំពេញតួនាទីរបស់អ្នកជាឪពុកម្តាយ។ ភាពតានតឹងក្នុងចិត្តឪពុកម្តាយធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការបង្កើតបរិយាកាសចិត្តកូនប្រកបដោយភាពស្ថិតស្ថេរហើយបង្កើនឥរិយាបថនាំបញ្ហាដល់កុមារដែលបន្ទាប់មកបង្កើតឱ្យមានជាន់ជួនភាពតានតឹងឥតឈប់ឈរនៅតំណក្រោយៗទៀត។

កុមារដែលកើតជាទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវបានចាត់ទុកថាជាទារកប៊ូនទារ។ នេះបណ្តាលមកពីកង្វះសន្តិសុខក្នុងខ្លួនកំឡុងពេលសម្រាលដែលជាធាតុតូចតាចដែលបណ្តាលមកពីកង្វះឱកាសទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្តាយក្នុងពេលវេលាដ៏សំខាន់នេះដែលអាចជំនះបាន

នដោយអាកប្បកិរិយាចិត្តកូនដែលមានស្ថេរភាព។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយប្រសិនបើឪពុកម្តាយមិនដឹងពីរឿងនេះទេនោះស្ថានភាពទាំងអស់អាចបង្កឱ្យមានភាពតានតឹងក្នុងដំណើរការចិត្តកូនហើយក្នុងករណីធ្ងន់ធ្ងរអាចបង្កឱ្យមានជម្លោះរវាងឪពុកម្តាយនិងការបែងចែកគ្រួសារ។

ជាពិសេសក្នុងករណីទារកមិនគ្រប់ខែការអភិវឌ្ឍន៍ដំណើរការលូតលាស់ខុសពីក្មេងគ្នាដូច្នេះហើយការព្យាបាលរួមគ្នាដូចជាការស្តារនីតិសម្បទានិងការយល់ដឹងភាសាការដឹងអារម្មណ៍តាមរាងកាយនិងអារម្មណ៍ផ្លូវចិត្តដែលត្រូវការសម្រាប់វដ្តនៃជីវិតចាំបាច់ត្រូវមានជាបន្តបន្ទាប់។ ដោយសារតែហេតុផលនេះវាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ក្នុងការប្រមូលកំលាំងដើម្បីជំនះភាពតានតឹងរបស់ឪពុកម្តាយតាមរយៈការអប់រំអំពីការចិត្តកូនជាទៀងទាត់ ការបណ្តុះបណ្តាលមាតាបិតាប្រកបដោយជំនាញវិជ្ជាជីវៈនិងការគាំទ្រផ្លូវចិត្ត។

ជាក់ស្តែងណាងការព្យាបាលសម្រាប់ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែវិវត្តន៍ឥតឈប់ឈរហើយវិវត្តព្យាបាលជំងឺប្រកបដោយភាពវិជ្ជមានកំពុងតែកើនឡើងជារៀងរាល់ថ្ងៃផងដែរ។ ដូច្នេះវាជាការចាំបាច់ក្នុងការជឿជាក់ចំពោះកូនរបស់អ្នកដើម្បីបន្តការគោរពខ្លួនឯងជាឪពុកម្តាយនិងដើម្បីទទួលបានស្ថេរភាពអារម្មណ៍ជាដាច់ខាតក្នុងការព្យាបាលបុរាណ។ ជាពិសេសវាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ក្នុងការស្វែងរកការព្យាបាលយ៉ាងសកម្មតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកជំនាញជាដាច់ខាតពីផ្នែកលើព័ត៌មានមិនពិតដែលរកឃើញនៅលើអ៊ីនធឺណិត។

ដូចគ្នានេះផងដែរចំពោះផ្នែកជំនាញអភិវឌ្ឍភាសាមុខងារចលនានិងការអភិវឌ្ឍសង្គមកិរិយាបថរបស់ឪពុកម្តាយនិងបរិយាកាសនៅផ្ទះអាចមានផលប៉ះពាល់ច្រើនទៅលើក្មេងដែលកើតមិនគ្រប់ខែជាងកុមារដែលកើតគ្រប់ខែដែលអាចនាំឱ្យមានការទទួលខុសត្រូវកាន់តែខ្ពស់សម្រាប់ឪពុកម្តាយនៃកុមារដែលកើតមិនគ្រប់ខែ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការបំពេញតាមតួនាទីដ៏ត្រឹមត្រូវដើម្បីធានាថាកុមារដែលកើតមិនគ្រប់ខែលូតលាស់បានល្អនិងក្លាយទៅជាសមាជិកក្នុងសង្គមមិនត្រូវកំណត់តួរឹមតែឪពុកម្តាយទេប៉ុន្តែត្រូវរួមបញ្ចូលសមាជិកទាំងអស់នៃគ្រួសារ។ ដើម្បីធ្វើដូច្នេះបានវាជាការសំខាន់ដែលមុនដំបូងអ្នកត្រូវស្វែងយល់អំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នហើយកំណត់បញ្ហាគ្រួសារហើយវាចាំបាច់ក្នុងការស្វែងរកការគាំទ្រយ៉ាងសកម្មដែលអាចដោះស្រាយបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ចនិងផ្លូវចិត្តណាមួយដែលអ្នកមាននិងដើម្បីឱ្យកូនរបស់អ្នកអាចរីកចម្រើនប្រកបដោយក្តីសប្បាយរីករាយ។

ការណែនាំអំពីការថែទាំទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

ព័ត៌មានជំនួយដើម្បីជំនះភាពតានតឹងរបស់ឪពុកម្តាយ

1. ជំនឿខ្លួនឯង

"វាជាខ្ញុំដែលដោះស្រាយបញ្ហា។"

ផ្ដោតលើអ្វីដែលវាជួយមានក្នុងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នជាជាងលើរឿងអវិជ្ជមានហើយព្យាយាមដោះស្រាយបញ្ហាដែលកំពុងកើតមានឡើងឥឡូវនេះជាជំនាញយល់ការព្រួយបារម្ភអំពីអនាគតខាងមុខ។

2. ចំណាយពេលវេលាសំរាប់ការកំសាន្តនិងលំហែកាយ

ពេលខ្លះឪពុកម្តាយចង់សម្រាកពីការមើលកូន។

ការស្វែងរកវិធីដើម្បីសម្រាកស្របតាមលំនាំជីវិតរបស់អ្នកជាកត្តាដ៏សំខាន់។

ផ្សេងៗទៀតរបស់នៅរបស់អ្នកតាមរបៀបដូចជាការផ្លាស់ប្តូរម៉ូដសកម្មការចេញទៅហូបអាហារខាងក្រៅ។ ជួនកាលវាជាការល្អក្នុងការធ្វើសមាធិឬអានសៀវភៅព្រោះទង្វើទាំងនេះអាចជួយបំភ្លឺពីតម្លៃជីវិតហើយវាក៏ចាំបាច់ផងដែរសំរាប់ឪពុកម្តាយក្នុងការទទួលបានជំនួយពីនរណាម្នាក់ពេលខ្លះដើម្បីឱ្យពួកគេអាចគេចចេញពីផ្ទះបាន។ ត្រូវប្រាកដថាអ្នកបានផ្តល់រង្វាន់ឱ្យខ្លួនអ្នកបានគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការខិតខំរបស់អ្នកក្នុងកូនាទីជាឪពុកម្តាយ។

3. រៀនសូត្រពីជំនាញចិញ្ចឹមកូនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព

ពិនិត្យមើលជំនាញក្នុងការចិញ្ចឹមកូននៅក្នុងផ្នែកដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ថាអ្នកកំពុងជួបប្រទះការលំបាកម្តងហើយម្តងទៀតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកជាមួយកូនអ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកមានការលំបាកតែម្នាក់ឯងសូមទទួលជំនួយពីអ្នកជំនាញឬចូលរួមការប្រជុំរបស់ឪពុកម្តាយ។ អ្នកនឹងអាចស្តាប់រឿងរ៉ាវរបស់ឪពុកម្តាយដទៃទៀតដែលបានជោគជ័យក្នុងការយកឈ្នះលើឧបសគ្គដែលអ្នកកំពុងជួបប្រទះហើយអ្នកនឹងអាចចែករំលែកពីអារម្មណ៍លំបាករបស់អ្នកនិងរៀនពីបច្ចេកទេសចិញ្ចឹមកូនដែលមានប្រសិទ្ធភាព។ សំខាន់ជាងនេះទៅទៀតនៅពេលអ្នកយកចិត្តទុកដាក់លើភាពតានតឹងរបស់អ្នកហើយព្យាយាមជួយកូនអ្នកនឹងអាចក្លាយទៅជាមាតាបិតាដ៏ល្អ។

ការចិញ្ចឹមកូនដែលរំពឹង

ក្មេងចង់ចាប់ផ្តើមនិងបញ្ចប់ថ្ងៃរបស់ពួកគេជាមួយនឹងការលេង។ វាហាក់ដូចជាសាមញ្ញនិងគ្មានន័យអ្វីទេនៅក្នុងក្រសែភ្នែករបស់ឪពុកម្តាយ។ ប៉ុន្តែពេលដែលអ្នកអង្កេតទីកម្មរបស់ក្មេងដែលលេងអ្នកអាចឃើញថាវាផ្លាស់ប្តូររាល់ពេល។ យើងអាចនិយាយម្យ៉ាងទៀតថាការលេងគឺជាវិធីមួយដែលកុមារអាចបង្ហាញពីអារម្មណ៍និងទំនាក់ទំនងជាមួយពិភពលោករបស់គេ។

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បែកក្រហមរំពងនាំអំពីការថែទាំ

ជាពិសេសការលេងអាចផ្តល់ភាពសប្បាយរីករាយដល់ក្មេងដែលកើតមិនគ្រប់ខែដែលទទួលរងការរីកបន្តិចជាច្រើនចំពោះសកម្មភាពនៅខាងក្រៅហើយវានឹងជះឥទ្ធិពលវិជ្ជមានមិនត្រឹមតែដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ទៅដូចជាវាងកាយការយល់ដឹងផ្នែកសង្គមនិងអារម្មណ៍ប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែក៏មានឥទ្ធិពលវិជ្ជមានដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ការរៀនសូត្រផងដែរក៏ដូចជាការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍន៍រក្សាលទ្ធផលដែរ។ ការលេងដែលបង្កើតជាបទពិសោធន៍នៃការមើលឃើញការស្តាប់និងការប៉ះដោយប្រយោលតាមរយៈរូបភាពរូបថតនិងវីដេអូ គឺជាជំហានដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងទំនាក់ទំនងដែលជំរុញឱ្យមានអន្តរកម្មតាមរយៈដំណើរការនៃការធ្វើតាមការពិត។ នៅពេលកូនរបស់អ្នកចាប់ផ្តើមនិយាយច្រើនជាងមុនពេលលេងទារកនឹងអាចស្វែងរកប្រធានបទទៅមកនិយាយនៅពេលគេចំណាយពេលជាមួយមិត្តភក្តិរបស់គេហើយលេងជាមួយគ្នា។ ប្រសិនបើក្មេងមានប្រដាប់លេងដែលគេលេងជាមួយមួយឬឪពុកក្មេងនឹងមានទំនុកចិត្តច្រើនជាង។

ឪពុកម្តាយត្រូវទាញយកផលពីការលើកកម្ពស់ដល់សកម្មភាពអាចកំបាំងដែលត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាការលេងការភ្លេចនិងប្រតិកម្មនេះដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការលេងកំឡុងពេលទារកភាពរបស់កុមារ។ ក្នុងករណីទារកកើតមិនគ្រប់ខែភាពខុសគ្នារវាងទំហំទារកមានច្រើនហើយភាពខុសគ្នារវាងផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍មួយៗក៏មានច្រើនផងដែរដូច្នេះការផ្ដោតទៅលើការលេងដើម្បីផ្តល់តុល្យភាពលើផ្នែកទាំងអស់ពិតជាមានសារៈសំខាន់

ការចិញ្ចឹម 'យ៉ាងល្អិតល្អន់តាំងពីការចាប់ផ្តើម'

ទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវការការជំរុញជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការរលូតលាស់ប្រកបដោយសុខភាពល្អនៅអាយុ 0 ឆ្នាំ។ អ្នកជំនាញណែនាំថាទារកដែលមានអាយុពី 0 ទៅ 6 ខែត្រូវចូលរួមក្នុងការលេងដែលផ្តល់ការញែកដល់ទារកវិញ្ញាណទាំងប្រាំ ហើយអាយុពី 6 ទៅ 12 ខែត្រូវចូលរួមក្នុងការលេងដែលអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេរកពិភពលោកដោយប្រើខ្លួនរបស់គេ។ ទារកគួរមានទំនាក់ទំនងរាងកាយជាមួយឪពុកម្តាយនិងទទួលបានអារម្មណ៍តាមផ្លូវត្រចៀកនិងភ្នែកពីពួកគេឱ្យបានញឹកញាប់។ ឪពុកម្តាយត្រូវការផ្តល់ឱ្យទារកនូវក្តីស្រឡាញ់និងការគាំទ្រដើម្បីបង្កើតការជឿទុកចិត្តដែលនាំទៅដល់ការរំស្វឹងយល់ពីពិភពលោកយ៉ាងសកម្ម។ ការធ្វើដូចនេះនឹងពង្រីកដល់ការអភិវឌ្ឍខ្លួនរក្សា

ការលេងដោយរំញោចសរសៃឈាមវ៉ែន

នៅក្នុងស្បូនទារកលូតលាស់រយៈពេល 10 ខែខណៈពេលដែលទទួលរងរំញោចនៃអង្រួនរាងកាយនិងក្បាលនៅក្នុងទឹកភ្លោះ។ រំញោចបែបនេះទារកអាចមានអារម្មណ៍

ការណែនាំអំពីការថែទាំទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

ដឹងពេលដែលសិរីរាង្សសរសៃឈាមក្នុងត្រចៀកទទួលការភ្លេចពេលកំរើកក្បាល ដែលរាបព្វនទៅខ្លួនក្បាល។នៅពេលដែលរាងកាយនិងក្បាលរបស់មនុស្សត្រូវទៅមកពួក គេមានអារម្មណ៍ថាមានសុវត្ថិភាពហើយការរំញោចតាមសរសៃឈាមក៏ជិះឥទ្ធិពលដល់ការ អភិវឌ្ឍប្រកបដោយតុល្យភាពរបស់ទារកផងដែរ។ក្នុងករណីទារកមិនគ្រប់ខែនៅពេលដែល ពួកគេនៅក្នុងប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកខ្លះ

ឱកាសដើម្បីទទួលបានរំញោចតាមសរសៃឈាមត្រឹមត្រូវដូច្នេះវាមានសារៈសំខាន់ ណាស់ក្នុងការផ្តល់នូវការរំញោចតាមសរសៃឈាមតាមវិធីផ្សេងៗជាច្រើនដើម្បីបង្កប់លើ កង្វះខាតនេះ។

ជាធម្មតាម្តាយនឹងអង្គុយលើកៅអីយោលពេលបីកូននិងបំបៅកូនហើយឪពុកធ្វើអ្វីផ្សេង ទៀតដូចជាដេកផ្សារហើយដាក់ទារកលើជើងហើយលេងបើកយន្តហោះឬលើកកូនឡើង នៅក្រោមភ្លៀកនិងលេង 'បាញ់កាំជ្រួច' ដើម្បីឱ្យទារកមានអារម្មណ៍នៃការរំលោភចុះឡើង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយដោយសារខ្លួនក្បាលមានទំនាក់ទំនងតិចតួចទៅនឹងទំហំក្បាលរបស់ ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែខ្លួនក្បាលអាចនឹងមានភាពរង្វះអ្វីយ៉ាងខ្លាំងសូម្បីតែពេល មានចលនាតិចតួច។ដូច្នេះឪពុកម្តាយមិនគួរបង្កចលនាឱ្យមានសម្រាប់តែក្បាលនិងខ្លួនរបស់ ទារកប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែឪពុកម្តាយគួរតែអោបទារកឱ្យជាប់ក្នុងដើមទ្រូងហើយពេលឪពុក ម្តាយមានចលនារំញោចនឹងកើតមានដល់ទារក។សម្រាប់ទារកដែលមានអាយុពី 4 ទៅ 6 ខែពួកគេអាចត្រដាងខ្នងរបស់ពួកគេព្រោះថាពួកគេមានកំលាំងនៅក្នុងសាច់ដុំខ្នងរបស់ពួក គេដូច្នេះប្រសិនបើអ្នកអោបកូនជាប់នឹងដើមទ្រូងក្នុងទីតាំងខ្លួនដូចជាពេលកូននៅជាតក្កី នោះទារកអាចមានអារម្មណ៍ថាមានសុវត្ថិភាពជាមួយនឹងរំញោចនៃការបីអង្រួន

ការលេងដោយការមើលឃើញ / ស្តាប់សម្លេង / រំញោចប៉ះស្បែក

ទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវសម្រាកនៅមន្ទីរពេទ្យភ្លាមៗនៅពេលដែលពួកគេកើតមកដោយគួរ រត់ដាក់ឱ្យដេកនៅក្រោមពន្លឺភ្លើងជាច្រើននិងត្រូវនឹងសម្លេងមេកានិចដែលៗដែលគ្មាន ន័យខ្លីមសារ។វាមានប្រយោជន៍ណាស់ក្នុងការព្យាយាមឱ្យកូនរបស់អ្នកផ្ដោតលើសៀវភៅ ឬរូបថតក្នុងគ្រួសារឧបករណ៍ថតសម្លេងដែលអាចលេងសម្លេងរបស់ឪពុកម្តាយនៅក្នុងប្រ អប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែ។នៅពេលនេះវាល្អជាងក្នុងការនិយាយអំពីជីវភាពប្រ ចាំថ្ងៃរបស់ឪពុកម្តាយជាជាងនិយាយរឿងដែលមានព្រឹត្តិការណ៍និងតួអង្គផ្សេងៗដើម្បីអា ចឱ្យទារកផ្ដោតលើសម្លេងឪពុកម្តាយបាន។

ជាឧទាហរណ៍៖ការនិយាយអំពីអាកាសធាតុថ្ងៃនោះដូចជាអារម្មណ៍របស់ម្តាយម៉ោង ការងាររបស់ឪពុកជាដើមគឺជាប្រធានបទដ៏ល្អហើយយើងសូមណែនាំឱ្យឪពុកម្តាយឱ្យនិយា យដោយសម្លេងទន់ភ្លន់និងស្ងប់ស្ងាត់ដូចជាសម្លេងដែលពួកគេនិយាយក្នុងការសន្ទនាគ្នា

ជាធម្មតា។

ពេលចេញពីមន្ទីរពេទ្យអ្នកអាចឱ្យទារកបិទរូបស្ថិតនៅលើមុខរបស់អ្នកដើម្បីជួយ អភិវឌ្ឍការផ្ដោតតាមភ្នែករបស់ទារកហើយអ្នកអាចហៅឈ្មោះរបស់ទារកដោយប្រ រើសលេងលេងសើចច្រើនបែបច្រើនយ៉ាងដើម្បីឱ្យទារកបញ្ចេញប្រតិកម្មពេលទារក លឺឈ្មោះរបស់គេ។ល្បែងងាយស្រួលមួយដែលអាចលេងនៅផ្ទះគឺល្បែងលាក់ប្រដា បំក្លែងលេងហើយនិយាយថា 'តើខ្សែឃ្មុំនៅទីណា? - នៅទីនេះ!' , ឬការលេងពញ្ញាក់ "វ៉ាក់អើ" ឬ "រកមុខម៉ាក់" ដែលជាល្បែងដែលអ្នកដាក់ក្រណាត់ស្តើងមួយនៅលើមុខរបស់ អ្នកនិងឱ្យទារកទាញវាចេញ។នៅពេលដែលទារកពូកែលេងល្បែងនោះហើយអ្នក អាចធ្វើការរីករាយច្រើននៅចំពោះមុខទារករបស់អ្នកខណៈពេលដែលទារកសំឡឹង មើលហើយព្យាយាមត្រាប់តាមដូចជាការលើកបាតដៃបញ្ឈរចំហៀងហើយយកមេដៃ ម្ខាងទៀតចាក់ចំកណ្តាល ហើយធ្វើបែបនេះឆ្ងាស់ដៃគ្នាឬការបើកនិងបិទប្រអប់បាតដៃ ការក្តាប់ដៃជាដើមដើម្បីជួយទារកក្នុងការបញ្ចេញចលនាតាមរយៈតំបើក។

ក្រៅពីរំញោចផ្នែកសម្លេង/រូបភាពហើយនោះវាក៏មានសារៈសំខាន់ផងដែរសម្រាប់ ទារករបស់អ្នកក្នុងការទទួលបានរំញោចតាមស្បែកដើម្បីបង្កើតអារម្មណ៍សុវត្ថិ ភាពនិងការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងពេលនៅជាទារក។ប៉ុន្តែដោយសារតែទារកមិនគ្រប់ខែត្រូវ រួចណាយពេលច្រើនក្នុងមន្ទីរពេទ្យតាំងពីកំណើតពួកគេមិនមានឱកាសទទួលបាន ការភ្លេចតាមស្បែកច្រើននោះទេ។ការប៉ះតាមរាងកាយគឺជាការលេងដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់ការ អភិវឌ្ឍប្រាជ្ញាហើយយកមាត់ដែលធំជាតំប្រកបដោយក្តីស្រឡាញ់និងទទួល បានការលូងលោមនិងការពេញចិត្តដែលនឹងជួយពួកគេឱ្យមានអារម្មណ៍ថាមានសុ វត្ថិភាពនៅពេលពួកគេរករកពិភពជុំវិញខ្លួនដែលជាការសម្របសម្រួលដល់ការអភិ វឌ្ឍខ្លួនក្បាលនិងផ្លូវចិត្តរបស់ទារក។ឧទាហរណ៍នៃសកម្មភាពដែលជំរុញឱ្យមានការ ប៉ះរាងកាយរួមមាន 'ការលេងដូតទឹក' 'ការលេងប៉ាតម្លូប' 'ការលេងធ្វើស្នូលក្លាយ', 'លេងល្បែងតើភ្នែករបស់អ្នកនៅឯណា?' ។ល។

ជាពិសេសសកម្មភាពភ្លេចដ៏ល្អបំផុតដែលអាចជំរុញឱ្យមានអារម្មណ៍ទាំងប្រាំរបស់ កូនអ្នកគឺនៅពេលដែលគេម៉ិមទឹកដោះម្តាយឬទឹកដោះគោ។វាត្រូវបានគេហៅថាជា "ការថែទាំតាមបែបកង់ហ្គូរ" ហើយវាត្រូវបានគេប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយនៅសព្វថ្ងៃ ដែរ។វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការដោះស្រាយមិនត្រឹមតែភាពស្រេកឃ្លាននិងការ ផ្តាច់ចិត្តរបស់ក្រពះនោះទេប៉ុន្តែវាគឺជាពេលវេលាដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់ការបង្កើតទំនាក់ ទំនងជាមួយម្តាយនៅពេលទារកស្តាប់សម្លេងរបស់នាង។នៅពេលនេះការដកដង្ហើមរបស់ ទារកមានស្ថេរភាពហើយហើយគេចាប់ផ្តើមមានអារម្មណ៍រំញោចលើស្បែកនិងខិត ខំបង្កើតទំនាក់ទំនងតាមក្រសែភ្នែកជាមួយម្តាយ។ដូចគ្នានេះផងដែរប្រសិនបើអ្នកបីយោ

ការណែនាំអំពីការថែទាំ ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

លទ្ធភាពក្នុងការបង្កើនចំណេះដឹងទាក់ទងនឹងការអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មជាដើម ជាធាតុចូលនៃការអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មជាដើម។

ការលេងដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម

ភាសាគឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ទារកក្នុងការបង្ហាញពីស្ថានភាពរបស់គេហើយ វាក៏មានឥទ្ធិពលលើទំនាក់ទំនងជាមួយមិត្តភក្តិ និងទំនុកចិត្តលើការរៀនផងដែរ។ ក្នុងករណីទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែវាជារឿងធម្មតាទេដែលថាការរីកលូតលាស់ខ្លះៗ លត្រូវបានពន្យារពេលបន្តិចហើយការអភិវឌ្ឍន៍ភាសាក៏មានការលំបាកផងដែរ។ វាជាការសំខាន់ណាស់ក្នុងការចាប់ផ្តើមការព្យាបាលការនិយាយឱ្យបានឆាប់បំផុតក្នុងសម្លាញ់ លឿនការលំបាកណាមួយរបស់កូនអ្នកក្នុងការនិយាយ។ ប្រសិនបើមិនមានទេនោះ ការផ្តល់ឱ្យទារកនូវការព្យាបាលសម្រាប់គ្រប់គ្រាន់តាមរយៈការលេងនៅផ្ទះអាចជួយសម្រួលដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ភាសារបស់ទារក។ ដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍ភាសាតាមរយៈការលេង នៅផ្ទះវាជាការសំខាន់ក្នុងការយល់ដឹងជាមុនពីដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍ភាសា

ដំណាក់កាលរៀនចំណេះដឹង

1. ដំណាក់កាលយំ

◆ លក្ខណៈ

ដំណាក់កាលនេះគឺជាដំណាក់កាលដំបូងក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយមិត្តភក្តិ តាមរយៈការយំនិងជាដំណាក់កាលដែលទារកបង្ហាញពីភាពអត់ឃ្លាន ការឈឺចាប់និងកំហឹងតាមរយៈការយំ។ ការយំប្រើសរីរាង្គសំលេងដែលចាំបាច់សម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ភាសាហើយការស្តាប់សម្លេងយំរបស់ទារកផ្តល់សំរួលដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ភាសារបស់វា។

◆ របៀបលេង

1. សម្លេងមើលកញ្ចក់ហើយល្បឿនអណ្តូតចេញ
2. ផ្តល់ឱ្យតាមបង្គាប់ដោយនិយាយថា "តូតូតូ"
3. រំលោភច្រាស់ដោយប្រើច្រាស់ដូចគ្នា ឬស្ទើរដូចគ្នា - សរសៃប្រសាទក្រអូមមាត់ (អណ្តូត) ក្រអូមមាត់
4. ការរំលោភច្រាស់ក្រអូមមាត់ទន់ (បំពង់ក) - ការរំលោភច្រាស់ក្រអូមមាត់ទន់ដែលមានសំឡេងតិចតួច ចេកផ្លែស្រូបប៊ី ជាដើម។ កាត់តូចៗដើម្បីជៀសវាងការស្តាប់។

2. ដំណាក់កាលសំឡេងរអាក់រអួល

◆ លក្ខណៈ

ដំណាក់កាលនេះចាប់ផ្តើមពី 3 ខែ និង 4 ខែដល់ 9 ខែ។ ជាពិសេស ទារករីករាយក្នុងការស្តាប់សំឡេងរបស់ខ្លួនគេឆ្ងល់ ហើយ 12 ខែទៅទារកចាប់ផ្តើមបញ្ជាក់ពីដំណាក់កាល មុន ការបដិសេធនិងបំណងប្រថាប់ដោយធ្វើការគ្រាប់សំឡេងដែលយ៉ាងច្បាស់។

◆ របៀបលេង

1. បង្ហាញប្រតិកម្មចំពោះសំឡេងរអាក់រអួលរបស់កូនអ្នកហើយសន្ទនាជាមួយគ្នា។ ស្តាប់ការរអាក់រអួលរបស់គេហើយឆ្លើយតបដោយប្រើភាសាសាមញ្ញនិងភាសាអំពីឥរិយាបថដូចជា "អូមែនទេ?" "អូពិតឬ?" "នរណាហ្ន៎កំពុងមានអារម្មណ៍ល្អ?" "អស្ចារ្យ" "ឆ្ងាញ់" ។ល។

ដំណាក់កាលនិយាយភាសា

1. ដំណាក់កាលដំបូង

◆ លក្ខណៈ

វាចាប់ផ្តើមពីអាយុប្រហែល 8 ខែ ទៅ 12 ខែដោយពាក្យដែលក្មេងឮច្រើនបំផុតនៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃដូចជា "កំអែកំអែ" "ប៉ាប៉ា" "ញ៉ាញ៉ា" ។ល។

◆ របៀបលេង

ប្រសិនបើក្មេងនិយាយអ្វីមួយដូចជា "តោតោ" អ្នកអាចនិយាយថា "កូនចង់បានទឹកដោះតោមែនទេ? ឬចង់ញ៉ាំទឹកដោះតោទេ?" ដើម្បីឱ្យកូនរបស់អ្នកស្តាប់នូវអ្វីដែលគេចង់និយាយហើយអ្វីដែលជាវិធីដើម្បីត្រូវក្នុងការនិយាយថាដើម្បីឱ្យគេអាចដឹងអំពីវិធីត្រឹមត្រូវដើម្បីនិយាយពាក្យដែលគេយល់។

2. ដំណាក់កាលផ្សព្វផ្សាយ

◆ លក្ខណៈ

ចាប់ពីអាយុ 18 ខែ ទារកចាប់ផ្តើមបញ្ចូលពាក្យដើម្បីបង្កើតប្រយោគអំពីបរិយាកាសជុំវិញអារម្មណ៍និងបំណងប្រាថ្នារបស់ពួកគេ

3. ដំណាក់កាលបង្កើតប្រយោគ

◆ លក្ខណៈ

នៅពេលទារកអាយុប្រហែល 2 ឬ 3 ឆ្នាំ គេចាប់ផ្តើមរួមពាក្យពីរឬច្រើនប្រយោគដើម្បីបង្ហាញពីអ្វីដែលគេដឹងឬចង់បានហើយសមត្ថភាពភាសារបស់គេនឹងចាប់ផ្តើមត្រូវបានកសាងនិងវេយ្យាករណ៍។ល។

◆ របៀបលេង

1. ឱ្យទឹកដោះតោនឹងវិវឌ្ឍទៅជា "ឱ្យទឹកដោះតោខ្ញុំ ម៉ាក់" ។ ជួយកូនរបស់អ្នកបង្កើតជាប្រយោគតាមពាក្យដែលមានប្រធាន + កិរិយាស័ព្ទ + កម្មវត្ថុ ប្រសិនបើប្រើភាសាអង់គ្លេសឬតាមលំដាប់ភាសាកំណើតរបស់អ្នក ប្រសិនបើមិនមែនជាភាសាអង់គ្លេសទេនោះ។
2. ក្នុងអំឡុងពេលលេងសូមជួយកូនអ្នកបង្កើតឃ្លាច្បាស់លាស់ដែលមានពាក្យដែលមានន័យដូចជា "មេអំបៅហោះ" និង "ចូរលេងជាមួយតុក្កតា" ។

4. ដំណាក់កាលភ្ជាប់ប្រយោគ

◆ លក្ខណៈ

នៅអាយុពី 4 ទៅ 5 ឆ្នាំ ក្មេងៗចាប់ផ្តើមប្រើប្រាស់ប្រយោគចាប់ផ្តើមប្រើប្រាស់សន្ទនាសព្វដងដើម្បីរួមភ្ជាប់គ្នា នាងាយៗហើយពួកគេចាប់ផ្តើមបញ្ចូលប្រយោគ។ នៅអាយុ 5 ឆ្នាំ កុមារនឹងទទួលបាននូវសមាសភាគសំខាន់ៗនៃប្រព័ន្ធភាសាមនុស្សពេញវ័យ។

◆ របៀបលេង

1. ការប្រតិបត្តិដូចជាសត្វតាមរយៈសំឡេងក្នុងព្រៃសត្វតាចង់បរិភោគផ្លែស្រ្តីប៊ែរ។ ដូច្នេះវាបានទៅរកផ្លែស្រ្តីប៊ែរ។
2. និយាយអំពីថ្ងៃនេះនិយាយតាមលំដាប់ដោយចែករំលែកបទពិសោធន៍ និងចែករំលែកព័ត៌មាន

ការណែនាំអំពីការថែទាំទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

ត្រូវយល់ដឹងពីដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មដែលបានរៀបរាប់ខាងលើហើយផ្តល់ឱ្យទារកនូវភាពរីកចម្រើនតាមកិច្ចបច្ចុប្បន្នរបស់ពួកគេប៉ុន្តែសូមចងចាំថាដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍អាចមានភាពខុសប្លែកពីគ្នាសម្រាប់កូនម្នាក់ៗ។ ការចងចាំចំណុចនេះនៅពេលដែលអ្នកព្យាយាមស្វែងយល់ពីដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍បច្ចុប្បន្នរបស់កូនអ្នកនឹងមានប្រយោជន៍។

ឧទាហរណ៍

♦ ឃ្លា និយាយពេលព្រឹក 'ប៉ាទៅធ្វើការ។'

♦ ពង្រីកសាច់រៀងដើម្បីលេង ភ្ជាប់ជាមួយសៀវភៅរូបភាពអំពីឪពុកទៅធ្វើការ។ ប្រើពាក្យផ្ទៃក្នុងលើគោលបំណងនៃប្រធានបទដូចជា "ស្បែកជើងរបស់ប៉ាទៅបាត់" និង "ស្បែកជើងរបស់ប៉ាធំ"។ និយាយអំពីអារម្មណ៍ពេលដែលអ្នកមើលតាមបង្អួចឃើញប៉ារបស់គេទៅធ្វើការ។

កត្តាដែលប៉ះពាល់ដល់ការអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្មរបស់កុមារមានដូចខាងក្រោម៖ ដំបូងមានកត្តាបុគ្គលដូចជាកម្រិតបញ្ញាកត្តា រាងកាយកត្តាសង្គមនិងអារម្មណ៍ កត្តាយេនឌ័រជាដើម និងកត្តាទីពីរមានដូចជាកត្តាបរិស្ថានជុំវិញខ្លួនដូចជាសេដ្ឋកិច្ចសង្គមនៃគ្រួសារនិងវប្បធម៌គ្រួសារនិងទីបី "កត្តាបរិយាកាសអប់រំ" ដូចជាវិធីសាស្ត្ររៀន។

កត្តាសំខាន់បំផុតដែលឪពុកម្តាយត្រូវគិតពិចារណាគឺកត្តានៃការនិយាយរបស់ទារកជាមួយឪពុក ម្តាយការគ្រាប់តាមពាក្យការរៀនភាសាថ្មី និងការប្រើវាក្យក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ។

ដូចគ្នានេះផងដែរសព្វថ្ងៃយើងមិនអាចមើលរំលងរដ្ឋប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយដូចជាទូរទស្សន៍និងស្ថានភាពទៀត។ ការមើលរឿងអូធីយ៉ាតាមបណ្តាញសង្គមក្នុងដំណាក់កាលកំណើតនិងកុមារភាពនឹងធ្វើឱ្យក្មេងពឹងផ្អែកលើអារម្មណ៍តាមទូរទស្សន៍ដែលអាចនាំឱ្យមានកង្វះការផ្ដោតអារម្មណ៍តាមទូរទស្សន៍និងការអភិវឌ្ឍន៍ភាសា។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយរដ្ឋប្រព័ន្ធអ្នកមានអត្ថប្រយោជន៍ក្នុងការជំរុញការប្រើពាក្យជាច្រើននិងការប្រើប្រាស់ភាសាជាដើមនៅក្នុងស្ថានភាពផ្សេងៗ។ នេះមានន័យថាការរំលោភភាសាតាមបែបធម្មជាតិអាចធ្វើទៅបានប្រសិនបើកុមារមើល រឿងក្នុងរយៈពេលថេររួមគ្នាជាមួយឪពុកម្តាយខណៈដែលឪពុកម្តាយមានប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយកូនដូចជាការនិយាយពាក្យដូចជា "សត្វនោះជាសត្វអ្វី?" "វាស្រែកត្រហឹម!" "អូ វាភ្លេចឱ្យខូចណាស់"។ ដូចគ្នានេះផងដែរប្រសិនបើឪពុកម្តាយព្យាយាមឱ្យកុមារបង្ហាញពីគំនិតរបស់គេនៅពេលនិយាយអំពីរឿងអូ វាអាចមានឥទ្ធិពលវិជ្ជមាន។

ជាចុងក្រោយនេះដោយសារតែការរំលោភតាមទូរទស្សន៍ក្នុងវិទ្យុទៅរកភាពរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ការរីកចម្រើននាពេលអនាគតអ្នកមិនត្រូវមើលរំលងអ្វីនោះទេ។ តាមរយៈការលេងសកម្មភាព ផ្សេងៗនឹងជួយជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍របស់កុមារ។ ឪពុកម្តាយលេងជាមួយគ្នាហើយស្វែងរកអាកប្បកិរិយាសង្គមដូចជាទំនាក់ទំនងតាមភ្នែកការឆ្លើយតបនឹងឈ្មោះរបស់គេនិងការសើចសម្រាប់ទារកអាយុ 6 ខែបន្ទាប់ពីសម្រាលហើយវានឹងអនុញ្ញាតឱ្យឪពុកម្តាយអង្កេតឃើញភាពមិនប្រក្រតីណាមួយទាន់ពេលហើយនិងចាត់វិធានការការពារដែលចាំបាច់។

ការចិញ្ចឹមកូនប្រកបដោយជំនឿចិត្តខ្ពស់លើខ្លួនឯង

ជំនឿចិត្តលើខ្លួនឯងគឺជាអំណោយដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលឪពុកម្តាយអាចផ្តល់ដល់កូនរបស់ពួកគេ។ ជំនឿចិត្តលើខ្លួនឯងមានឥទ្ធិពលលើគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់នៃជីវិតនៅពេលដែលកុមារមានអារម្មណ៍ថាពួកគេជាមនុស្សល្អដែលត្រូវបានគេស្រឡាញ់និងមានតម្លៃ។

ការអភិវឌ្ឍជំនឿចិត្តលើខ្លួនឯងគឺជាកត្តាដែលត្រូវបណ្តុះបណ្តាលដើម្បីឱ្យមាន។ ដូចគ្នានឹងការចងចាំពីកុមារភាពដែលបានរក្សាទុកក្នុងការចងចាំអស់ពេលដ៏យូរអង្វែងដូច្នេះដែរជំនឿចិត្តរបស់ឪពុកម្តាយមានឥទ្ធិពលលើកុមារអស់មួយជីវិត។ និយាយម្យ៉ាងវិញទៀតបទពិសោធន៍ពីកុមារភាពមានសារៈសំខាន់ក្នុងការអភិវឌ្ឍជំនឿចិត្តលើខ្លួនឯងហើយវាក៏ជំរុញការទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្តាយផងដែរ។

កុមារដែលមានជំនឿចិត្តលើខ្លួនឯងខ្ពស់ជឿជាក់លើខ្លួនឯង។ ការអភិវឌ្ឍជំនឿចិត្តលើខ្លួនឯងកុមារចាប់ផ្តើមដោយការជឿទុកចិត្តពីឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើឪពុកម្តាយជឿជាក់លើកូនរបស់ពួកគេហើយផ្តល់ការថែទាំយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់នៅពេលដែលពួកគេសង្កេតមើលកូនដោយក្តីស្រឡាញ់និងជួយកូនឱ្យរីកចម្រើនបានល្អតាមវិន័យសមស្របកុមារអាចសម្រេចបានការអភិវឌ្ឍរបស់ខ្លួនប្រកបដោយភាពជោគជ័យខ្ពស់ ហើយអាចសម្របខ្លួនដើម្បីរៀនពេលដែលគេផ្តល់តម្លាសឡើង។ លើសពីនេះទៀតប្រសិនបើបទពិសោធន៍បែបនេះមានកាន់តែច្រើនហើយកុមារទទួលបានការឆ្លើយតបប្រកបដោយភាពរីកចម្រើននៅក្នុងទំនាក់ទំនងសង្គមឬទំនាក់ទំនងផ្ទាល់របស់គេនោះវាអាចធ្វើជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការរីកចម្រើនរបស់កុមារដើម្បីរស់នៅក្នុងជីវិតមួយដ៏សម្បូរបែបនិងគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ដែលក្នុងនោះគេនឹងផ្ដោតលើការសម្រេចកិច្ចការរបស់ខ្លួននិងការស្វែងរកអត្តសញ្ញាណក្នុងជីវិត។

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយឪពុកម្តាយដែលចិញ្ចឹមកូនកើតមិនគ្រប់ខែដែលមានកា

ការណែនាំអំពីការថែទាំទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

រលូតលាស់ខ្លួនក្បាលយើងនិងអភិវឌ្ឍមុខងារចលនាតិចជាងកុមារគ្រប់ខែមានការព្រួយ
បារម្ភអំពីការអភិវឌ្ឍជំនឿចិត្តក្នុងខ្លួនក្នុងដំណាក់កាលដំបូង។ ទោះជាយ៉ាងណានេះក្តី
ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែគ្រាន់តែកើតមកលឿនតិចតួចនិងតូចបន្តិចប៉ុណ្ណោះ។ ពួកគេ
អាចមានសុខភាពល្អប្រសិនបើពួកគេមានក្តីសប្បាយនិងការថែទាំសមរម្យពីឪពុកម្តាយ
របស់ពួកគេ។ កុមារភាគច្រើនដែលកើតមិនគ្រប់ខែចាប់ផ្តើមរលូតលាស់យ៉ាងឆាប់រហ័ស
ទាក់ទងនឹងទំងន់និងកំពស់របស់ពួកគេចាប់ពីអាយុ ៦ ខែឡើងទៅហើយដោយសារ
តែពួកគេចាប់ផ្តើមតាមទាន់ដំណើរការរលូតលាស់ធម្មតានៅអាយុ 2 ទៅ 3 ឆ្នាំនោះមិន
មានហេតុផលណាមួយដែលមិនអាចចាំបាននោះទេ។

ប្រសិនបើឪពុកម្តាយព្យាយាមប្រញាប់ប្រញាល់ការអភិវឌ្ឍកូនរបស់ខ្លួនខណៈពេលដែលប្រៀបធៀបជាមួយកុមារដទៃទៀតផ្ទាល់ពីចេតនានៃការចិញ្ចឹមកូនឪពុកម្តាយអាចប្រើសាសនាដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ជំនឿចិត្តរបស់កុមារឬពួកគេប្រហែលជាមានការរំពឹងទុកហួសហេតុដែលនាំឱ្យមានការខកចិត្តនិងមិនអាចជួយដល់កុមារឱ្យសម្រេចបានសក្តានុពលកំពូលរបស់គេបាន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការប្រៀបធៀបជាមួយកុមារដទៃទៀតអាចជាលទ្ធផលនៃគំនិតអន់ថយយ៉ាងស្មុគស្មាញដែលយើងមិនដឹងខ្លួនដូច្នេះហើយឪពុកម្តាយត្រូវប្រាកដក្នុងចិត្តថាពួកគេតែងតែព្យាយាមកសាងជំនឿចិត្តដ៏រឹងមាំក្នុងខ្លួនកូនរបស់ពួកគេ។

ទស្សនវិជ្ជមាននៃបុគ្គលម្នាក់ផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងជំនឿរបស់អ្នកដទៃហើយវាអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សបង្កើតទំនាក់ទំនងផ្សេងៗដោយគ្មានការកើនឡើងហើយសូម្បីតែមានជម្លោះនិងបញ្ហាកើតឡើងក៏ដោយក៏ពួកគេអាចដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះបានយ៉ាងសកម្មនិងជំនះលើវាបាន។ ហើយតាមរយៈទំនាក់ទំនងប្រកបដោយមិត្តភាពសមត្ថកិច្ចសង្គមត្រូវបានបង្កើតឡើងហើយភាពចុះសម្រុងក្នុងសង្គមក៏កើនឡើងហើយជាលទ្ធផលបង្កើតបានជាកុមារជីវភាពរស់នៅល្អបំផុតដែលអាចបង្ហាញពីទំនុកចិត្តខ្លួនឯង។ ដូចគ្នានេះផងដែរអ្នកមិនត្រូវភ្លេចថាការសម្របសម្រួលនេះគឺជាតួនាទីដ៏សំខាន់របស់ឪពុកម្តាយ។

សូមមេត្តាលោកអ្នកដែលមានកាន់តែច្រើនឡើងៗ
ដែលនឹងរីកចំរើនកាន់តែច្រើនឡើងៗ

សំណួរនិងចម្លើយអំពី ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

សំណួរនិងចម្លើយអំពី ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ¹

០ទារក Dasom០សមាជិកជំនាញ នាយកដ្ឋានសុខភាពទារកទើបសម្រាល មជ្ឈមណ្ឌលវេជ្ជសាស្ត្រ សាស្ត្រាចារ្យ Gisu Kim

ផលប៉ះពាល់នៃការជក់បារីនិងការផឹកស្រាក្នុងអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ

សំណួរ៖ ហេតុអ្វីបានជាទារកខ្លះកើតមុនខែ? តើការជក់បារីឬផឹកស្រាអំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះអាចបណ្តាលឱ្យទារកកើតមុនខែដែរឬទេ? ប្រសិនបើម្តាយបានឈប់ជក់បារីដោយជោគជ័យមុនពេលមានផ្ទៃពោះតើនៅតែមានហានិភ័យនៃការកើតកូនមិនគ្រប់ខែដោយសារតែការជក់បារីពីមុនដែរឬទេ?

ចម្លើយ៖ ភាពមិនធម្មតានៃសុកនិងស្បូនជាតិពុលក្នុងឈាមជំងឺរ៉ាំរ៉ៃការឆ្លងមេរោគនិងការប្រើសារធាតុញៀនដោយម្តាយអាចបណ្តាលឱ្យទារកកើតមិនគ្រប់ខែ។ ភាពមិនធម្មតានៃគភ៌ដែលនាំឱ្យទារកកើតមិនគ្រប់ខែរួមមានស្ថានភាពគភ៌ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ កូនភ្លោះនិងជំងឺផ្សេងៗរបស់គភ៌ក្នុងកំឡុងពេលមានផ្ទៃពោះ។ ទារកក៏អាចកើតមិនគ្រប់ខែដែរ ប្រសិនបើទឹកភ្លោះឆ្ងាយបែកឆាប់រហ័សពេក។ ការជក់បារីនិងផឹកគ្រឿងស្រវឹងនាំឱ្យមានការក្រក់យ៉ាងខ្លាំងដល់គភ៌។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការមានប្រវត្តិធ្លាប់ជក់បារីមុនពេលមានផ្ទៃពោះមិនត្រូវបានគេចាត់ទុកថាមានផលប៉ះពាល់ខ្លាំងទៅលើលទ្ធភាពនៃការកើតទារកមិនគ្រប់ខែនោះទេ។

¹ ទាំងនេះជាចម្លើយដែលផ្តល់ដោយសាស្ត្រាចារ្យ Gisu Kim ដល់សំណួររបស់មាតាបិតានៃទារកកើតមុនខែនៅលើវេបទីការសំណួរចម្លើយនៃគេហទំព័រ <Baby Dasom> (www.babydasom.org) ។

ការចាប់ផ្តើមលូតលាស់តាមធម្មតាវិញ

សំណួរ៖ តើសុខភាពមិនល្អកើតមានចំពោះអ្នកដែលកើតមិនគ្រប់ខែពេញមួយជីវិតរបស់ពួកគេដែរឬទេ? ប្រសិនបើទារកត្រូវបានគេព្យាបាលនៅក្នុងប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែតើស៊ីវិលរួចរាល់ពីពួកគេអភិវឌ្ឍបានពេញលេញដែរឬទេ? តើមុខងារនៃសត្វឬស៊ីវិលផ្សេងទៀតរបស់គេមានបញ្ហាដែរឬទេ?

ចម្លើយ៖ មានករណីដែលទារកកើតមិនគ្រប់ខែជាច្រើនដែលលូតលាស់ទាន់ទារកដែលកើតគ្រប់ខែ ធម្មតា។ ពួកវាមានទំហំតូចនៅពេលសំរាលប៉ុន្តែពួកគេកាន់តែធំឡើងបន្តិចម្តងៗហើយនៅទីបំផុតលូតលាស់ទាន់ទារកដែលគ្រប់ខែធម្មតា បើគិតទៅលើទង្វន់។ អាស្រ័យលើទំងន់របស់ទារកនៅពេលកើតវាជាធម្មតាត្រូវចំណាយពេលចន្លោះពី 3 ទៅ 12 ខែដើម្បីលូតលាស់ទាន់ទារកកើតគ្រប់ខែធម្មតា។ ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែមួយចំនួនអាចបន្តធំឡើងដោយមានទម្ងន់ទាបជាងទារកគ្រប់ខែធម្មតា។ មូលហេតុរួមមានហ្វូនប្រវត្តិគ្រួសារនិងជំងឺរ៉ាំរ៉ៃដែលអាចបង្កកំដៅការលូតលាស់។ លើកលែងតែកុមារដែលប្រើឧបករណ៍ជំនួយដើម្បីដកដង្ហើមអស់មួយរយៈពេលយូរនៅក្នុងបន្ទប់ថែទាំសុខភាព ឬមានបញ្ហាក្នុងក្រពេញវិលាមអាហារស្ថានភាពនិងពោះវៀនរបស់កុមារពុំនោះទេពួកគេទំនងជាមានមុខងាររាងកាយធម្មតា។

ជំងឺសួតរ៉ាំរ៉ៃ

សំណួរ៖ ខ្ញុំជាម្តាយរបស់ទារកអាយុ 70 ថ្ងៃដែលបានកើតពេលពោះបាន 25 សប្តាហ៍និង 2 ថ្ងៃ។ ទម្ងន់បច្ចុប្បន្នរបស់នាងគឺ 1,120 ក្រាមហើយស្លូតរបស់នាងមិនទាន់លូតលាស់នៅឡើយដូច្នេះនាងនៅតែពឹងផ្អែកលើឧបករណ៍ដកដង្ហើមនៅឡើយ។ ត្រូវពេទ្យរបស់នាងបាននិយាយថានាងអាចនឹងត្រូវចេញពីមន្ទីរពេទ្យក្នុងសភាពដូច្នេះ។ តើឧបករណ៍វេជ្ជសាស្ត្រប្រភេទណាខ្លះដែលចាំបាច់ត្រូវត្រៀមសម្រាប់ប្រើប្រសិនបើកូនរបស់ខ្ញុំត្រូវចេញពីមន្ទីរពេទ្យក្នុងស្ថានភាពដូច្នេះ?

សំណួរនិងចម្លើយអំពី ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

ចម្លើយប្រសិនបើទារករបស់អ្នកមានទម្ងន់ 1,120 ក្រាមអ្នកមិនចាំបាច់ព្រួយបារម្ភអំពីបញ្ហានេះភ្លាមៗនោះទេ។ ជាទូទៅទារកនៅក្នុងស្ថានភាពនេះមិនត្រូវបានគេឱ្យចេញពីមន្ទីរពេទ្យរហូតដល់ពួកគេមានទម្ងន់យ៉ាងហោចណាស់ 2.3 គីឡូក្រាម។ ប្រសិនបើទារករបស់អ្នកត្រូវបានគេឱ្យចេញពីមន្ទីរពេទ្យខណៈពេលដែលនៅតែត្រូវការបញ្ចូលអុកស៊ីសែនជាធម្មតាអ្នកនឹងត្រូវការអុកស៊ីសែនឬម៉ាស៊ីនផលិតអុកស៊ីសែនប្រដាប់វាស់កម្រិតអុកស៊ីសែនទុយយ៉ូនិងបំពង់បញ្ចូលឧស្ម័នអុកស៊ីសែនតាមច្រមុះហើយបើចាំបាច់ អ្នកអាចត្រូវទិញឬជួលប្រដាប់បូម។ នៅឯមជ្ឈមណ្ឌលវេជ្ជសាស្ត្រអាសានយើងមិនទាន់មានករណីមួយនេះនៅឡើយទេដែលទារកម្នាក់ត្រូវបានគេបញ្ជូនចេញពីមន្ទីរពេទ្យដោយត្រូវបន្តប្រើឧបករណ៍ជំនួយដង្ហើមនៅផ្ទះ។

ពេលវេលានៃការព្យាបាលដោយការស្ដារនីតិសម

សំណួរ៖ ខ្ញុំជាម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែម្នាក់ដែលបានកើតពេលពោះបាន 28 សប្តាហ៍ដោយមានទម្ងន់រវាងកាយ 1,100 ក្រាម។ ថ្មីៗនេះគេទើបតែចេញមកពីប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែ។ ថ្មីៗនេះគាត់បានឡើងទម្ងន់ដល់ 2 គីឡូក្រាមនិងហៀបនឹងចេញពីមន្ទីរពេទ្យឆាប់ៗនេះ។ ក៏ប៉ុន្តែគ្រូពេទ្យនិយាយថាការហូរឈាមនៅក្នុងក្បាលរបស់គាត់មិនទាន់ត្រូវបានគេស្រូបយកចេញអស់នៅឡើយទេ។ ពេលស្តាប់រឿងរ៉ាវផ្សេងៗពីម្តាយដទៃទៀតខ្ញុំដឹងថាល្អបំផុតខ្ញុំគួរចាប់ផ្តើមការព្យាបាលបែបស្ដារនីតិសមឱ្យយ៉ាងឆាប់រហ័សប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានឮអ្វីនៅមន្ទីរពេទ្យអំពីការស្ដារនីតិសមឱ្យទេ។ តើខ្ញុំគួរចាប់ផ្តើមទទួលការព្យាបាលស្ដារនីតិសមឱ្យនៅពេលណា? តើខ្ញុំគួរចាប់ផ្តើមភ្លាមៗបន្ទាប់ពីចេញពីមន្ទីរពេទ្យដែរឬទេ?

ចម្លើយ៖ ការស្ដារនីតិសមឱ្យធម្មតាចាប់ផ្តើមនៅពេលមានការរំខានដល់ប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ។ ប្រសិនបើកូនរបស់អ្នកត្រូវបានគេធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យថាមានការខូចខាតខួរក្បាលធ្ងន់ធ្ងរប្រសិនបើការវិវឌ្ឍរបស់គេយឺតយ៉ាវឬមានរោគសញ្ញាទាក់ទងនឹងសរសៃប្រសាទមិនធម្មតាដែលមានក្នុងពេលពិគ្រោះជំងឺ អ្នកគួរចាប់ផ្តើមការស្ដារនីតិសមឱ្យភ្លាមៗ។
ប្រហែលជាអ្នកកំពុងសួរអំពីការថែទាំស្ដារនីតិសមឱ្យដើម្បីការពារជំងឺទេ

ដឹងវាមិនទាន់ច្បាស់នៅឡើយទេថាតើនៅពេលណាវាល្អបំផុតសម្រាប់ទារកចាប់ផ្តើមធ្វើការស្ដារនីតិសមឱ្យដើម្បីការពារជំងឺ។
ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយមានវេជ្ជបណ្ឌិតជាច្រើនដែលជឿជាក់ថាទារកដែលកើតមកហើយបានចំណាយពេលក្នុងប្រអប់កែវចិញ្ចឹមទារកកើតមិនគ្រប់ខែព្រោះតែគេមិនមានអារម្មណ៍សុខស្រួលនៅក្នុងស្បូនរបស់ម្តាយក្នុងអំឡុងពេលត្រឹមត្រូវនៃការពោះដែលជាពេលដែលការវិវឌ្ឍខួរក្បាលមានល្បឿនលឿនបំផុតនិងទទួលបានផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានទៅលើការអភិវឌ្ឍខួរក្បាលរបស់គេ។ ដូច្នេះមានអ្នកដែលនិយាយថាវាជាការល្អបំផុតក្នុងការចាប់ផ្តើមការស្ដារនីតិសមឱ្យបានយ៉ាងឆាប់រហ័សប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបានហើយខ្ញុំក៏យល់ស្របជាមួយគំនិតនេះផងដែរ។ ជាពិសេសប្រសិនបើការមានផ្ទៃពោះទើបតែបាន 24 សប្តាហ៍ឬប្រសិនបើទារកកើតមកមានទម្ងន់តិចតួច 500 ក្រាមនោះវិធីព្យាបាលដោយការស្ដារនីតិសមឱ្យគឺជាចាំបាច់ជាង។

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយមិនទាន់មានការសិក្សាច្បាស់លាស់ណាមួយបង្ហាញថាទារកនឹងមានសុខភាពធូរស្រាលច្រើនដែលកើតចេញការចាប់ផ្តើមការស្ដារនីតិសមឱ្យឆាប់រហ័សនោះឡើយ។ ដូច្នេះក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងមិនចំណាយសម្រាប់ការព្យាបាលដោយការស្ដារនីតិសមឱ្យដើម្បីបង្ការរោគឡើយហើយមិនមានធនធានបម្រុងច្រើននៅមន្ទីរពេទ្យធំៗដែលអាចផ្តល់ការព្យាបាលបែបស្ដារនីតិសមឱ្យផងដែរដូច្នេះការពិគ្រោះពិបាកសំរាប់ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែក្នុងការទទួលបានការស្ដារនីតិសមឱ្យដើម្បីបង្ការជំងឺណាស់។

អ្នកគួរពិគ្រោះជាមួយអ្នកឯកទេសខាងការលូតលាស់នៃទារកទើបកើតឬអ្នកឯកទេសខាងព្យាបាលដោយការស្ដារនីតិសមឱ្យដើម្បីកំណត់ថាតើកូនរបស់អ្នកត្រូវការការព្យាបាលបែបស្ដារនីតិសមឱ្យដែរឬទេ។

រយៈពេលអាហារទារក

សំណួរ៖ ខ្ញុំជាម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែម្នាក់ដែលបានកើតពេលពោះបាន 33 សប្តាហ៍។ តើពេលណាគួរចាប់ផ្តើមផ្តល់អាហារដល់ទារក?

សំណួរនិងចម្លើយអំពីទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

ចម្លើយ៖ ទារកគ្រប់ខែដែលកើតក្រោយពេញបាន 40 សប្តាហ៍ ជាធម្មតាអាចចាប់ផ្តើមអាហារទារកក្នុងរវាងអាយុ 5 និង 6 ខែក្រោយពេលសម្រាលហើយទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែគួរតែចាប់ផ្តើមនៅអាយុប្រហែល 5 ខែដោយផ្អែកលើអាយុពិតៗម្យ៉ាងទៀតដោយហេតុថាទារកកើតមកពីខែមុនកំណត់ គេគួរតែចាប់ផ្តើមអាហារទារកនៅអាយុប្រហែលប្រាំពីរខែ។

ជំងឺរេទីណា (Retinopathy) ទល់នឹងជំងឺដុះសរសៃក្រោយកែវភ្នែក (Lens Posterior Fibroplasia)

សំណួរ៖ ខ្ញុំចង់ដឹងពីភាពខុសគ្នារវាងជំងឺរេទីណា (Retinopathy) និងជំងឺដុះសរសៃក្រោយកែវភ្នែក (Lens Posterior Fibroplasia)។ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថាដោយសារតែប្រអប់កែវភ្នែកទារកកើតមិនគ្រប់ខែទទួលបានការផ្គត់ផ្គង់កំហាប់អុកស៊ីសែនខ្ពស់ វាខ្សោយមានផលប៉ះពាល់ដល់ការលូតលាស់មិនប្រក្រតីនៃសរសៃឈាមដោយសារការផ្លាស់ប្តូរនៃកំហាប់អុកស៊ីសែនពេលទារកចេញពីប្រអប់កែវភ្នែក។ តើពាក្យពីរខុសគ្នានេះសំដៅទៅលើជំងឺដូចគ្នាដែរឬទេ? ឬតើពួកគេជាជំងឺពីរផ្សេងគ្នាឬយ៉ាងណា?

ចម្លើយ៖ វាគឺជាជំងឺដូចគ្នា។ ជំងឺរេទីណា នៃការកើតមិនគ្រប់ខែគឺជាពាក្យវេជ្ជសាស្ត្រនិងឬឯជំងឺសរសៃដុះក្រោយកែវភ្នែកគឺជាពាក្យរោគវិទ្យាសម្រាប់ជំងឺនេះ។ បច្ចុប្បន្នជំងឺរេទីណា នៃការកើតមិនគ្រប់ខែហាក់ដូចជាពាក្យដែលគេប្រើញឹកញាប់ជាងគេ

ជំងឺរេទីណា

សំណួរ៖ តើជំងឺរេទីណា នៃការកើតមិនគ្រប់ខែអាចព្យាបាលដោយការវះកាត់បានដែរឬទេ?

ចម្លើយ៖ មានពីរប្រភេទនៃការវះកាត់ព្យាបាលជំងឺរេទីណាពេលគឺការវះកាត់ដោយការប្រើកាំរស្មី និងការវះកាត់ដោយការបង្កកឈាម។ ក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំថ្មីៗនេះការវះកាត់ដោយប្រើកាំរស្មីត្រូវបានគេធ្វើឡើងជាទូទៅ។ ការវះកាត់

ត់ត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីការពារការបាត់បង់កំហើញប៉ុន្តែលទ្ធផលមិនមានភាពល្អប្រសើរគ្រប់តែករណីទាំងអស់នោះទេ។ ការវះកាត់ដោយកាំរស្មីសម្រាប់ជំងឺរេទីណាត្រូវបានធ្វើឡើងនៅឯមជ្ឈមណ្ឌលវេជ្ជសាស្ត្រអាសានប្រហែលជា 30 ទៅ 40 ដងក្នុងមួយឆ្នាំ។ ក្នុងករណីមួយឬពីរទៅបីក្នុងចំណោមករណីទាំងនេះដំណើរការវះខ្សែបន្ទាប់ពីការវះកាត់ដោយកាំរស្មីមិនល្អនោះទេហើយមានករណីដែលកុមារបាត់បង់កំហើញផងដែរ។

ជំងឺបេះដូងពីកំណើតនៅក្នុងទារកមិនគ្រប់ខែ

សំណួរ៖ កូនរបស់ខ្ញុំត្រូវការការវះកាត់ដើម្បីរករោគវិនិច្ឆ័យដូចជាការបើកចំហនៃបំពង់អាទែលយាមជំងឺចំហបេះដូងជាដើម។ ខ្ញុំក៏ត្រូវបានគេប្រាប់ផងដែរថាមិនមាន CT ណាមួយនឹងត្រូវធ្វើឡើងឡើយព្រោះដើម្បីកុំឱ្យមានភាពតានតឹងអារម្មណ៍របស់ទារកហើយការធ្វើតេស្តតាមអ៊ុលត្រាសោននឹងធ្វើឡើងជំនួសវិញ។ តើកូនរបស់ខ្ញុំអាចធំឡើងដោយគ្មានបញ្ហាអ្វីទេបន្ទាប់ពីការវះកាត់នេះ?

ចម្លើយ៖ ការវះកាត់បេះដូងបានជឿនលឿនទៅមុខច្រើនក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះដូច្នេះឥឡូវនេះគេអាចធ្វើការវះកាត់បេះដូងសូម្បីតែទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែភាគច្រើន។ ជាការពិតណាស់ ការវះកាត់ខ្លះមិនអាចធ្វើទៅបានចំពោះទារកតូចៗនោះទេ។ ការវះកាត់សម្រាប់លក្ខខណ្ឌសុខភាពទាំងបីដែលអ្នកបានរៀបរាប់ខាងលើអាចអនុវត្តដោយគ្មានការលំបាកណាមួយចំពោះទារកធំៗទេ។ យ៉ាងណាក៏ដោយក្នុងករណីទារកតូចៗ ការវះកាត់អាចមានបញ្ហាខ្លះៗអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយទៅឲ្យពួកម្តាយគឺថាវាជាសំណាងល្អណាស់ដែលមានវិធីព្យាបាល។ ពេលខ្លះជាអកុសលមានករណីដែលមិនមានវិធីដែលអាចព្យាបាលបានទេ។ សូមព្យាយាមកុំបារម្ភនិងមានជំនឿលើក្រុមគ្រូពេទ្យ

ជំងឺដំបៅពោះវៀន (Necrotizing Enterocolitis)

សំណួរ៖ តើជំងឺដំបៅពោះវៀនធំនឹងប្រាកដជាបណ្តាលឱ្យមានជំងឺរាគជាបន្តបន្ទាប់មែនឬទេ? កូនរបស់ខ្ញុំនៅតែមានជំងឺរាគដែលមានពណ៌លឿងប៉ុន្តែមិនមានពណ៌ក្រហមទេ។ វេជ្ជបណ្ឌិតបាននិយាយថាដល់ណាមិនមានឈាមនៅក្នុងលាមក

សំណួរនិងចម្លើយអំពី
ខួបនៃមនុស្សដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

យើងនៅបន្តឃើញមើលស្ថានភាពសិនប៉ុន្តែខ្ញុំព្រួយបារម្ភខ្លាំងណាស់។មនុស្សនៅជុំវិញខ្ញុំនិយាយថាប្រសិនបើកូនខ្ញុំនៅតែបន្តរកស៊ីបែបនេះគាត់អាចនឹងរីករាលដាលជាជំងឺដ៏ធ្ងន់ជាងគេ។ ពោះវៀន។តើនេះពិតជាអាចទៅរួចទេ?

ចម្លើយ៖ជំងឺដ៏ធ្ងន់ជាងគេនេះពោះវៀនដែលអាចកើតមានឡើងចំពោះទារកមិនគ្រប់ខែនៅពេលដែលពួកគេស្ថិតនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យគឺជាជំងឺធ្ងន់ធ្ងរ។ការរលាកស្រោមពោះអាចកើតមានហើយក្នុងករណីធ្ងន់ធ្ងរការឆ្លុយអាចកើតឡើងដែលតម្រូវឱ្យមានការវះកាត់។មូលហេតុទូទៅបំផុតគឺពោះវៀនមិនលូតលាស់នៅក្នុងទារកមិនគ្រប់ខែប៉ុន្តែវាក៏អាចបណ្តាលមកពីការកង្វះឈាមក្នុងពោះវៀនការឆ្លងមេរោគនិងការបំបៅ។ជំងឺរាគមិនមែនជាមេរោគសញ្ញាធម្មតារបស់ជំងឺដ៏ធ្ងន់ជាងគេនោះទេ។មេរោគសញ្ញាមានការបដិសេធមិនទទួលចំណីអាហារការហើមពោះនិងលាមកឈាម

ទៅខាងក្រៅ

សំណួរ៖ខ្ញុំជាម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែម្នាក់ដែលបានកើតក្នុងម្សាស់ 2 គឺឡូក្រាមនិងបានចេញពីមន្ទីរពេទ្យនៅពេលមានម្សាស់ 2.5 គឺឡូក្រាម។ខ្ញុំមានកង្វល់ជាច្រើនអំពីរបៀបថែទាំទារកនៅផ្ទះ។តើខ្ញុំត្រូវទប់ស្កាត់ទារកមិនឱ្យមានទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សឬយ៉ាងណា? តើខ្ញុំអាចយកទារកនៅខាងក្រៅបានទេ?

ចម្លើយ៖បើគិតពីម្សាស់ 2 គឺឡូក្រាមនៅពេលកើតខ្ញុំគិតថាកូនរបស់អ្នកបានកើតនៅអាយុ 33 សប្តាហ៍។ទារកបែបនេះជាធម្មតាត្រូវបានគេឱ្យចេញពីមន្ទីរពេទ្យបន្ទាប់ពី 2 ទៅ 3 សប្តាហ៍នៅបន្ទប់សង្គ្រោះទារកដែលទើបកើត។ប្រសិនបើទារករបស់អ្នកចេញពីមន្ទីរពេទ្យនៅពេលឈានដល់ម្សាស់ 2.5 គឺឡូក្រាមខ្ញុំគិតថាអាយុកូនគឺប្រហែលពី 35 ទៅ 36 សប្តាហ៍។អ្នកសួរថាតើអ្នកគួរតែរារាំងទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សឬទេ។ទារកទើបនឹងកើតមានប្រព័ន្ធភាពស៊ាំខ្សោយ។ដូច្នេះពួកគេអាចងាយឆ្លងមេរោគហើយការឆ្លងបែបនេះអាចនាំឱ្យមានផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរ។ដូច្នេះយើងសូមណែនាំមិនត្រូវឱ្យកូនរបស់អ្នកប៉ះដោយមនុស្សផ្សេងទៀតដែរនោះទេព្រោះថាទារករបស់អ្នកនឹងប្រឈមការឆ្លងមេរោគខ្ពស់។នៅក្នុងប្រទេសកូរ៉េប្រជាជនធ្លាប់តូសសម្គាល់ច្រកទ្វារធំចូលផ្ទះដោយបន្ទាត់មាសក្នុងរយៈពេលបីសប្តាហ៍ដើម្បី

ម្សិលអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកដទៃដឹងថាមានទារកទើបនឹងកើតនៅក្នុងផ្ទះដូច្នេះមិនឱ

ជំងឺរបួសខួរក្បាល

សំណួរ៖ខ្ញុំជាម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែម្នាក់ដែលកើតនៅម្សាស់ 2,160 ក្រាម។ 43 ថ្ងៃក្រោយពេលកើតគេមានទំងន់ 4 គឺឡូក្រាម។គេហូបបានល្អគេងលក់ល្អហើយលេងបានល្អ។ប៉ុន្តែគ្រូពេទ្យបាននិយាយថាគាត់សង្ស័យថាមានជំងឺប្រហោងខួរក្បាលក្នុងកម្រិតតូចក្រៃលែង។ពេលបង្ហាញរោគសញ្ញានៃជំងឺប្រហោងខួរក្បាលតាមការឆ្លុះដោយប្រើអ៊ុលត្រាសោនទារករបស់ខ្ញុំត្រូវបានគេធ្វើ MRI ។ ទារកបានធ្វើទំនាក់ទំនងតាមភ្នែកព្យាយាមបំលាស់ទី ហើយប្រឹងប្រែងដើម្បីលើកក្បាលរបស់គេឡើង។គេបានកំរើកដៃនិងជើងរបស់គេបានយ៉ាងល្អពេលដែលគាត់លេង។តើកូនប្រសើររបស់ខ្ញុំនឹងលូតលាស់ដូចទារកធម្មតាផ្សេងទៀតដែរឬទេសូម្បីតែមានប្រហោងខួរក្បាលនៅកម្រិតតូចបំផុត? តើនេះជាអ្វីដែលខ្ញុំមិនចាំបាច់បារម្ភទេឬយ៉ាងណា? ការដកដង្ហើមរបស់គាត់គឺល្អហើយផ្នែកផ្សេងទៀតទាំងអស់គឺធម្មតា

ចម្លើយ៖រោគសញ្ញានៃជំងឺពិការខួរក្បាលកើតមានឡើងដោយប្រហោងខួរក្បាល។រោគសញ្ញាទូទៅនៃជំងឺពិការខួរក្បាលមិនលេចឡើងច្រើននៅពេលទារកនៅតូចនៅឡើយទេហើយការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យជាធម្មតាធ្វើឡើងនៅពេលកុមារមានអាយុយ៉ាងហោចណាស់មួយឆ្នាំ។ការលូតលាស់យឺតគឺជាមេរោគសញ្ញានៃជំងឺប្រហោងខួរក្បាល។ប្រសិនបើទារកមិនអាចទប់ក្បាលរបស់គេឡើងឱ្យត្រង់នោះទេនៅអាយុពិត 3 ខែមិនអាចរមៀលនៅអាយុប្រហែល 5 ខែទេហើយមិនអាចអង្គុយដោយខ្លួនឯងបាននៅអាយុ 7 ខែនោះអ្នកគួរចាប់ផ្តើមព្រួយបារម្ភ។ក្នុងករណីនេះវាជាការល្អបំផុតក្នុងការចាប់ផ្តើមការស្តារនីតិសម្បទាពីដំបូងមក។ប្រសិនបើការលូតលាស់និងការរីកចម្រើនរបស់ទារកមានលក្ខណៈធម្មតានោះលទ្ធភាពនៃការមានភាពពិការយូរអង្វែងដែលបណ្តាលមកពីសភាពប្រហោងខួរក្បាលនឹងត្រូវបានកាត់បន្ថយ។

ប្រើត្រែយោល

សំណួរ៖ខ្ញុំគឺជាម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែដែលកើតនៅ 31 សប្តាហ៍ ហើយឥឡូវ

សំណួរនិងចម្លើយអំពីទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

ទារកមានអាយុ 56 ថ្ងៃ។នាងតែងតែយំនៅពេលខ្ញុំដាក់នាងចុះដូច្នេះខ្ញុំគិតថាខ្ញុំចង់ទិញ គ្រែយោល។តើការធ្វើដូច្នេះមិនអីទេឬ?

ចម្លើយ៖វាអាស្រ័យលើភាពជាក់ស្តែង។តើទារកបានកើតមកគ្រប់ ខែដែរឬទេ? ខ្ញុំគិតថាគ្រែយោងវាផ្តល់ រំញោចខ្លាំងពេក។ខ្ញុំគិតថាពួកបំផុត អ្នកមិនគួរប្រើគ្រែយោលនោះទេ។

ជម្ងឺរលាកទងសួត

សំណួរ៖ទារករបស់ខ្ញុំត្រូវរក្សាទុកការបើកចំហរនៃបំពង់អាទែណាម៉ាប៉ូ ន្តែនៅតែពិបាកដកដង្ហើមសូម្បីតែមានអាយុប្រាំមួយខែហើយក៏ដោយ។ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់អោយដឹងថាវាជាជំងឺរលាកទងសួត។តើនេះជាជម្ងឺពិបាកឬ? ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើវាអាចបណ្តាលមកពីការប្រើឧបករណ៍ដកដង្ហើមយូរពេកហើយ ថាតើវានឹងធូរស្រាលដែរឬទេពេលគេធំឡើង?

ចម្លើយ៖ខណៈដែលអត្រានៃការរស់រានរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែបានកើន ឡើងបើប្រៀបធៀបទៅនឹងអតីតកាលក៏ដោយជំងឺនេះគឺជាបញ្ហាធំបំផុត ក្នុងផ្នែកថែទាំទារកដែលទើបចាប់កំណើត។ស្ថានភាពនេះបណ្តាលមក ពីកត្តាមធ្យមដូចជាស្ថានភាពមិនល្អការប្រើឧបករណ៍ពេទ្យដើម្បីដកដង្ហើម អ្នកស៊ីសែនការឆ្លងរោគនិងការបើកចំហរនៃបំពង់អាទែណាម៉ាដែលអាចប ណ្តាលឱ្យមានស្នាមលើស្បត់។ប្រសិនបើគេបានប្រើឧបករណ៍ដកដង្ហើមអស់រយៈពេលប្រាំមួយខែនោះវាជាករណីធ្ងន់ធ្ងរ។ក្មេងដែលប្រើឧបករណ៍ជំនួយ ការដកដង្ហើមកាន់តែយូរកាន់តែមិនអាចអត់វាបាន។ឧបករណ៍ជំនួយការ ដកដង្ហើមគឺជាការព្យាបាលដែលចាំបាច់ដើម្បីរក្សាទារកអោយនៅ រស់។ ប្រសិនបើគេមិនប្រើឧបករណ៍នេះទេទារកអាចនឹងបាត់បង់ជីវិត។ មានករណីជាច្រើននៅមជ្ឈមណ្ឌលវេជ្ជសាស្ត្រអាសានដែល ទារកត្រូវបន្តប្រើឧបករណ៍ជំនួយដង្ហើមអស់រយៈពេល 11 ខែមុនពេលចេញពីមន្ទីរពេទ្យ។វាជាការលំបាកសម្រាប់ឪពុកម្តាយប៉ុន្តែវា ក៏ពិបាកណាស់សម្រាប់គ្រូពេទ្យផងដែរ។ខ្ញុំគិតថាវាផ្តល់ប្រសិទ្ធភាពប្រសិនបើអ្នក បន្តផ្តល់ជូនកូនប្រុសរបស់អ្នកនូវការថែទាំសុខភាពដ៏ល្អបំផុតហើយរង់ចាំ មើលថាតើស្ថានភាពរបស់គាត់វិវត្តយ៉ាងដូចម្តេច

ការដុះធ្មេញ

សំណួរ៖ទារករបស់ខ្ញុំបានកើតពេលពោះបាន 33 សប្តាហ៍ដោយមានទម្ងន់រាងកាយ 1,5 គីឡូក្រាមហើយឥឡូវនេះគេដល់ខួបកំណើតមួយឆ្នាំហើយ។ធ្មេញផ្នែកខាងមុខរបស់គេមិនទាន់មាននៅឡើយទេប៉ុន្តែធ្មេញផ្នែកខាងមុខកំពុងដុះមកមុន។ខ្ញុំព្រួយបារម្ភថា នេះជាសញ្ញានៃបញ្ហាសុខភាពធ្ងន់ធ្ងរ។

ចម្លើយ៖ចំពោះទារកធម្មតាធ្មេញមុខទាំងពីរលេចចេញមកមុនគេប៉ុន្តែជួន កាលធ្មេញចំហៀងអាចដុះមកមុន។នេះមិនមែនជាសញ្ញានៃស្ថានភាពធ្ងន់ ធ្ងរទេ

ការពិនិត្យតាមដានការលូតលាស់

សំណួរ៖ខ្ញុំគឺជាម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែម្នាក់ដែលកើតពេលពោះបាន 33 សប្តាហ៍ ដោយមានទម្ងន់ពីកំណើតត្រឹម 2,120 ក្រាម។មន្ទីរពេទ្យបាននិយាយថាមានការ ហូរឈាមក្នុងខួរក្បាលបន្តិចបន្តួចនៅអាយុ 5 ខែប៉ុន្តែពេលបានទទួលការពិនិត្យ MRI ចំនួន 4 លើកមកយើងមិនមានប្រាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីពិនិត្យ MRI បន្ថែមទៀតទេបន្ទាប់ពីគាត់មានអាយុ 5 ខែ។បច្ចុប្បន្នគាត់មានអាយុ 12 ខែហើយ។ យោងតាមអាយុពិតគាត់មានអាយុប្រហែលជា 9 ខែកន្លះ។ឥឡូវនេះគាត់អាចក្រោ កឈរឡើងនៅពេលដែលគេតោងនរណាម្នាក់ហើយប្រសិនបើអ្នកឱ្យវាមួយទៅ គេគេនឹងចាប់វាហើយទំលាក់វាចុះវិញ។គាត់អាចរមៀលខ្លួនបានដើបក្បាលបានវា ចាប់យកវត្ថុ និងក្រោកឈរឡើងបានខណៈពេលដែលគេកាន់នរណាម្នាក់។ខ្ញុំមិនដឹង ថាគាត់មានបញ្ហាណាមួយជាមួយនឹងខួរក្បាលរបស់គាត់នោះទេ

ចម្លើយ៖តាមអ្វីដែលអ្នកនិយាយខ្ញុំគិតថាការលូតលាស់និង ការរីកចម្រើនរបស់គេគឺធម្មតាសម្រាប់កុមារអាយុ 9 ខែកន្លះ។ នៅពេលដែលគេមានអាយុចន្លោះពី 12 ទៅ 18 ខែនោះយើងនឹងអាចទទួ លបានការវាយតម្លៃកាន់តែច្បាស់លាស់អំពីការអភិវឌ្ឍរបស់គេថាតើគេមាន ការវិវឌ្ឍស៊ីជម្រៅតាមមាត្រដ្ឋានការវិវត្តរបស់ទារក Bayley ដែរឬទេ។

សំណួរនិងចម្លើយអំពី ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

ជំងឺឈាមហូរក្នុងខួរក្បាល

សំណួរ៖ ខ្ញុំជាម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែអាយុ 15 ខែ។ កូនតូចរបស់ខ្ញុំកើតមកមានឈាមហូរក្នុងខួរក្បាលធ្ងន់ធ្ងរហើយឥឡូវនេះកំពុងទទួលការស្តារនីតិសម្បទា។ នាងមានបញ្ហាក្នុងសរសៃប្រសាទចលនាក្នុងជើងរបស់នាងដូច្នេះនាងមិនអាចលូតដោយប្រើជើងឬឈរឬដើរបានទេ។ តើផលវិបាកនៃការហូរឈាមក្នុងខួរក្បាលមានអ្វីខ្លះ? តើទារកអាចលូតលាស់ដោយមិនមានផលប៉ះពាល់យូរអង្វែងដែរឬទេ? ខ្ញុំចង់ដឹងអំពីការហូរឈាមក្នុងលលាដ៍ក្បាលសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែ។ មានការហូរឈាមនៅក្នុងផ្នែកពីរនៃខួរក្បាល - ផ្នែកមួយដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានសាច់ដុំរឹងនិងប្រកាច់ និងមួយទៀតដែលគ្រប់គ្រងគ្រប់អវយវៈ។ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថាវាទាញទៅកាន់ដៃរបស់ទារកក្នុងរយៈពេលពី 1 ឆ្នាំទៅ 2 ឆ្នាំគឺមានជាង 80% ។ តើមានសញ្ញាជាស្រេចទាក់ទងនឹងការឡើងវិញនៃសាច់ដុំដែរឬទេ? ខ្ញុំបានលឺថាការហូរឈាមក្នុងខួរក្បាលមិនអាចព្យាបាលបានទេ។ តើពិតទៅដែលថាវាមិនអាចជាសះស្បើយបាន? តើជំងឺឈាមហូរក្នុងខួរក្បាលឬដែលបណ្តាលអោយមានបញ្ហានៅក្នុងសរសៃប្រសាទចលនារបស់ជើង?

ចម្លើយ៖ ក្នុងករណីទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ បើគេកើតមុនខែច្រើន ឱកាសនៃការទទួលរងការខូចខាតខួរក្បាលដោយជំងឺឈាមហូរក្នុងខួរក្បាលឬប្រហោងខួរក្បាលក៏មានខ្ពស់ផងដែរ។ ការហូរឈាមក្នុងខួរក្បាលត្រូវបានបែងចែកជាបួនដំណាក់កាលហើយករណីធ្ងន់ធ្ងរបំផុតគឺដំណាក់កាលទី 4 ។ តាមធម្មតាការហូរឈាមមិនរាលដាលហួសដំណាក់កាលទី 1-2 ទេហើយប្រសិនបើឈាមដែលហូរត្រូវបានគេបូមចេញអស់ វាបង្កឱ្យមានផលប៉ះពាល់ខួរក្បាលតិចតួចបំផុត។ ក៏ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាមិនរាលដាលទៅដំណាក់កាលទី 3 នោះលទ្ធភាពនៃផលវិបាកក៏កើនឡើងផងដែរ។ ផលវិបាកខាងប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទរួមមានរោគសញ្ញានៃការពិការខួរក្បាលការថយចុះការយល់ដឹងងាយរំជួលចិត្ត ពិការភ្នែកនិងជំងឺឆ្គួតជ្រួតធ្ងន់ធ្ងរ។ បញ្ហាទូទៅបំផុតក្នុងចំណោមបញ្ហាទាំងនេះគឺជំងឺពិការខួរក្បាល។ មានបញ្ហាក្នុងសរសៃប្រសាទចលនាដូច្នេះទារកមិនអាចប្រើសាច់ដុំដោយសេរីបានទេ។ ក្នុងករណីស្រាលៗមានតែផ្នែកជាយប់ៗប៉ុណ្ណោះដែលទទួលរងផលប៉ះពាល់ហើយក្នុងករណីធ្ងន់ធ្ងរការខ្វិនអវយវៈខាងលើអាចកើតមាន។ វាក៏អាចមានផលវិបាកដូចជាការថយចុះប្រាជ្ញាឬជំងឺឆ្គួតជ្រួតធ្ងន់ធ្ងរ។

ប្រសិនបើសភាពជំងឺវិវត្តហួសពីដំណាក់កាលទី 3 ការស្តារនីតិសម្បទាយ៉ាងសកម្មគឺជាការចាំបាច់ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ថ្មីៗ។ ជាការពិតណាស់ ការស្តារនីតិសម្បទាមិនមានន័យថាពិការភាពទាំងអស់នឹងត្រូវបានព្យាបាលទាំងស្រុងនោះទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយគោលដៅនៃការព្យាបាលគឺដើម្បីកាត់បន្ថយភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃផលវិបាកឱ្យត្រឡប់ទៅរកសភាពធម្មតាឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។

ការចាក់អ័រម៉ូនលូតលាស់

សំណួរ៖ ខ្ញុំជាម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែដែលកើតមកមានទម្ងន់រាងកាយ 1,020 ក្រាមហើយឥឡូវនេះមានទម្ងន់ 7 គីឡូក្រាម។ គាត់បានរក្សាកាត់ពោះរៀន 4 ដងនិងបានរក្សាកាត់ចងពងស្វាសម្តង។ គេអាចវាវហើយអាចក្រោកឈរឡើងបាននៅពេលដែលគេកាន់វត្ថុអ្វីមួយហើយធ្មេញចំហៀងបានចាប់ផ្តើមដុះឡើងមុន។ គេចៅទឹកដោះគោនិងញ៉ាំបាយហើយមានផ្លែឈើជាអាហារសម្រន់ហើយគេកំពុងចូលក្នុងដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍន៍ភាសាដោយអាចនិយាយថា ម៉ាក់និងប៉ា។ មន្ទីរពេទ្យបានណែនាំថាគេគួរទទួលបានការចាក់អ័រម៉ូនលូតលាស់ដោយសារតែការលូតលាស់យឺតរបស់គេ។ ការចាក់ថ្នាំបែបនេះពិតជាមានប្រសិទ្ធភាពមែនឬហើយតើមានផលប៉ះពាល់អ្វីខ្លះ?

ចម្លើយ៖ ការចាក់អ័រម៉ូនលូតលាស់ត្រូវបានគេពិចារណាធ្វើឡើងនៅពេលទារកដែលប្រព័ន្ធរំលាយអាហារលូតលាស់បានតិចតួចឈានដល់អាយុពី 2 ទៅ 3 ឆ្នាំនិងនៅតែតូចជាងធម្មតាហើយត្រូវបានគេពិចារណាប្រើក្នុងតិចជាង 3% នៃករណី។ មិនមានការសិក្សាទៅលើលទ្ធផលរយៈពេលវែងនៅឡើយទេព្រោះថាការព្យាបាលបែបនេះទើបនឹងមានដែរប៉ុន្តែវាបានបង្ហាញពីប្រសិទ្ធភាពចំពោះទារកតូចៗដោយការសិក្សាមួយចំនួន។ មានការសិក្សាមួយកាលពីអតីតកាលដែលបានបង្ហាញថាមានការកើនឡើងនៃការរោគគោលិតភាសាប៉ុន្តែមិនមានផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរណាមួយក្នុងប៉ុន្មានឆ្នាំថ្មីៗនេះទេហើយការព្យាបាលបែបនេះត្រូវបានគេផ្តល់ដល់កុមារតូចៗជាច្រើន។ វាមិនត្រូវបានគ្របដណ្តប់ដោយក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងទេដោយសារវា

សំណួរនិងចម្លើយអំពីទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

មានបន្ទុកផ្ទៃចំណាយខ្ពស់ ហើយកូនរបស់អ្នកត្រូវការចាក់ 3 ដងក្នុងមួយសប្តាហ៍សម្រាប់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។ប្រសិនបើកូនរបស់អ្នកមានអាយុ 20 ខែហើយឥឡូវនេះខ្ញុំគិតថាវាជាការប្រសើរបំផុតដែលអ្នកគ្រាន់តែពិនិត្យមើលការរីកចម្រើនរបស់គេហើយប្រសិនបើគេនៅតែតូចនៅពេលក្មេងមានអាយុ 3 ឆ្នាំ សូមពិគ្រោះជាមួយគ្រូពេទ្យខាងជំងឺកុមារដើម្បីពិភាក្សារឿងនេះ

ជំងឺចង្អុល

សំណួរ៖ខ្ញុំជាម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែម្នាក់ដែលកើតពេលពោះបាន 32 សប្តាហ៍។បច្ចុប្បន្នគេមានទម្ងន់ 7 គីឡូក្រាម។បន្ទាប់ពីជីកទឹកដោះគោគេក៏ក្អកសូម្បីតែពេលគេមិមត្រឹមតែបន្តិចក៏ដោយហើយពេលខ្លះគេក៏ក្អកពេលកើតផងដែរ។គេងាយនឹងក្អកចង្អុលប្រសិនបើគេក្រឡាប់។ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើក្រពះរបស់គេលូតលាស់មិនទាន់បានល្អឬប្រហែលជាកូនរបស់ខ្ញុំក្អកដោយសារតែបៅល្បឿនពេក

ចម្លើយ៖មានទារកជាច្រើននាក់ដែលក្អកចង្អុលយ៉ាងច្រើន។អ្នកមិនបានផ្តល់ព័ត៌មានថាតើកូនរបស់អ្នកមានអាយុប៉ុន្មាននោះទេពេលគេមានទម្ងន់ 7 គីឡូ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាក្មេងនេះប្រហែលជាកំពុងលូតលាស់បានល្អនិងកំពុងតាមជិតទាន់ការលូតលាស់របស់កុមារធម្មតា។ក្នុងករណីភាគច្រើនប្រសិនបើការឡើងទម្ងន់របស់ទារកគឺគ្រប់គ្រាន់ នោះជាធម្មតាមិនមានអ្វីដែលត្រូវព្រួយបារម្ភអំពីការក្អកចង្អុលរបស់ទារកនោះទេ។អ្នកនឹងមិនខាតបង់អ្វីឡើយប្រសិនបើអ្នកទៅពិគ្រោះជាមួយផ្នែកពិគ្រោះជំងឺទារកទើបកើត។

អត្រានៃការលូតលាស់

សំណួរ៖ខ្ញុំជាម្តាយរបស់ក្មេងប្រុសអាយុ 6 ឆ្នាំម្នាក់ដែលកើតមិនគ្រប់ខែ។តើអ្វីទៅជាអត្រាលូតលាស់របស់ទារកមិនគ្រប់ខែ? វាហាក់ដូចជាមានភាពខុសគ្នាខ្លះជាមួយកុមារដទៃទៀតដែលមានអាយុដូចគ្នាចំពោះទំហំរាងកាយ អត្រាលូតលាស់និងសមត្ថភាពរៀនសូត្រ។តើគាត់អាចតាមទាន់កុមារដទៃដែរឬទេ? ខ្ញុំចង់ដឹងបន្ថែមអំពីអត្រានៃការលូតលាស់និងលក្ខណៈអភិវឌ្ឍនៅក្នុងទារកមិនគ្រប់ខែ។

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បៀងកៅណែនាំអំពីការថែទាំ

ចម្លើយ៖ប្រសិនបើកុមារតាមមិនទាន់មិត្តភក្តិរបស់គេទាក់ទងនឹងការលូតលាស់និងសមត្ថភាពរៀនសូត្រនៅអាយុ 6 ឆ្នាំ ខ្ញុំគិតថាគេប្រហែលជាមិនអាចតាមទាន់ពេលវេលាលូតលាស់ទូទៅរបស់កុមារដទៃឡើយព្រោះថាពេលដែលទារកមិនគ្រប់ខែអាចតាមទាន់ការលូតលាស់របស់ទារកទូទៅបានហួសទៅហើយ។ដូចដែលខ្ញុំបានឆ្លើយនៅក្នុងសំណួរខាងលើនេះ ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែជាញឹកញាប់នឹងលូតលាស់ទាន់ទារកគ្រប់ខែ។នៅពេលដែលពួកគេបានលូតលាស់ទាន់ហើយខ្សែកោងនៃការលូតលាស់របស់គេនឹងចាប់ផ្តើមមានទម្រង់ដូចទារកគ្រប់ខែដែរ។ពួកគេលូតលាស់មិនទាន់ទាក់ទងនឹងការអភិវឌ្ឍនៃរាងកាយ។ពេលគឺ ប្រសិនបើអ្នកកំណត់អាយុរបស់ទារកតាមកាលបរិច្ឆេទកំណើតដើមវាត្រូវបានគេហៅថា ជាអាយុពិតរបស់ទារកហើយអ្នកគួរប្រើអាយុនេះដើម្បីប្រៀបធៀបនឹងការលូតលាស់របស់ក្មេងគ្រប់ខែ។ឧទាហរណ៍ប្រសិនបើទារកមិនគ្រប់ខែដែលកើតនៅថ្ងៃទី 1 ខែមករាឆ្នាំ 2007 បន្ទាប់ពីការមានគភ៌ 28 សប្តាហ៍មានអាយុ 6 ខែនៅថ្ងៃទី 1 ខែកក្កដានៅពេលវាយតម្លៃការលូតលាស់របស់គេនោះការវាយតម្លៃនេះត្រូវតែផ្អែកទៅលើអាយុពិតរបស់ទារក

ការពិនិត្យភ្នែក

សំណួរ៖ខ្ញុំបានលឺថាក្មេងមិនគ្រប់ខែត្រូវតែពិនិត្យភ្នែករបស់គេជារៀងរាល់ឆ្នាំដើម្បីពិនិត្យមើលការខូចភ្នែក។តើនេះពិតឬទេ?

ចម្លើយ៖ការខូចភ្នែកភ្នែកមីញ៉ូបនិងការងងឹតភ្នែកមានច្រើននៅក្នុងទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ។គេណែនាំឱ្យពុកម្តាយទារកគ្រប់ខែយកទារកទៅពិនិត្យភ្នែករាល់ឆ្នាំ ដូច្នេះខ្ញុំក៏យល់ស្របថាឱ្យពុកម្តាយទារកកើតមិនគ្រប់ខែគួរធ្វើដូចគ្នា។

ជំងឺសរសៃប្រសាទមុខ

សំណួរ៖ខ្ញុំជាម្តាយរបស់ទារកដែលកើតបន្ទាប់ពីការពោះបាន 27 សប្តាហ៍ដោយមានទម្ងន់ 980 ក្រាមហើយបច្ចុប្បន្នគេបាន 33 សប្តាហ៍ហើយនិងមានទម្ងន់ 1,630

សំណួរនិងចម្លើយអំពីទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

ក្រាម។ ជ្រុងខាងឆ្វេងនៃបច្ចេកវិទ្យាមាត់របស់គេទាញទៅលើហាក់ដូចជាកំពុងញាក់ ហើយពេលដែលគេបើកប្រូប៊ីទីក្លែករបស់គេវាហាក់ដូចជាភ្នែកស្បែករបស់គេបិទមិនជិត នោះទេ។ នៅពេលដែលគេញញឹមត្របកភ្នែករបស់គេមិនធ្លាក់ចុះសោះទាំងសងខាង។ ខ្ញុំចង់ជឿថាវាមិនមែនជាសញ្ញានៃបញ្ហាទេប៉ុន្តែខ្ញុំក៏ចង់ដឹងថាតើមានវិធីណាដើម្បី ប្រាប់ឱ្យខ្ញុំដឹងនៅថ្នាក់ពេលណាមានភាពមិនប្រក្រតីនៅម្ខាងនៃមុខរបស់គេ។ គេមិនមានបញ្ហាក្នុងការម៉ិមពីដបទឹកដោះគោទេ។ តើខ្ញុំអាចបែងចែករវាងការក្រឡាក់សាច់ដុំទៅនិងស្ថានភាពដែលត្រូវបានគេសង្កេតឃើញ

ចម្លើយ៖ ស្តាប់ទៅទារកហាក់បីដូចជាមិនមានបញ្ហាសរសៃប្រសាទនៅលើ មុខទេ។ ប្រសិនបើមានការសង្ស័យអំពីភាពខ្វែងនៃសរសៃប្រសាទលើផ្ទៃមុខ របស់កូនអ្នក អ្នកផ្តល់ការថែទាំសុខភាពកូនរបស់អ្នកនឹងប្រាប់អ្នកអំពី វា។ វាជារឿងធម្មតាសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែដែលមានសុខភាពល្អនិងទារក កើតមិនគ្រប់ខែក្នុងការមានការទាញអវយវៈ និងបច្ចេកវិទ្យាមាត់ម្តងម្កាល។ នេះមិនមែនជាការរកឃើញភាពមិនធម្មតានោះទេ។ ការកំណត់ថាតើទារក មានបញ្ហាសរសៃប្រសាទដែរឬទេនោះត្រូវការរយៈពេលយូរហើយ ចលនាទារកមានសភាពមិនលឿនហើយនិងទៀងទាត់ ហើយផ្នែកសាច់ មុខដែលទាញមិនបាត់សូម្បីតែនៅពេលអ្នកចាប់វា។

ជំងឺពុកឆ្អឹង

សំណួរ៖ ខ្ញុំចង់ដឹងថាតើទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែដែលមានឆ្អឹងទន់អាចលូតលាស់ធម្មតា ដែរឬទេហើយខ្ញុំឆ្ងល់ចង់ដឹងអំពីដំណើរការនេះ។

ចម្លើយ៖ ទារកមិនគ្រប់ខែអាចមានកង្វះអាហាររូបត្ថម្ភនៅថ្ងៃដំបូងនៃការ សម្រាកពេទ្យជាពិសេសនៅត្រីមាសទី 3 នៃការមានផ្ទៃពោះ។ កង្វះអាហារ រូបត្ថម្ភជាច្រើនបង្កឡើងដោយការខ្វះខាតសារធាតុដែលត្រូវប្រមូលផ្តុំ នៅក្នុងផ្នែកណាមួយនៃរាងកាយ។ ដូច្នេះជំងឺពុកឆ្អឹងអាចកើតឡើងជាញឹក ញាប់ក្នុងពេលសម្រាកព្យាបាលនៅមន្ទីរពេទ្យ។ ជំងឺពុកឆ្អឹងបែបនេះបានក្លាយ ជារឿងធម្មតានៅពេលដែលទារកទទួលបានកាល់ស្យូមនិងវីតាមីន D គ្រប់គ្រាន់នៅពេលទារកអាចទទួលបានទឹកដោះគោបានល្អ។ ខ្ញុំមិនដឹងថា ពេលណាស្ថានភាពទារកនឹងមានលក្ខណៈធម្មតានោះទេប៉ុន្តែត្រូវប្រាកដ

ថាអ្នកនឹងផ្តល់ទឹកដោះម្តាយឬទឹកដោះគោដល់ទារកឱ្យបានច្រើនបន្ទាប់ពី ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ។

ការព្យាបាលដោយពន្លឺនិងការបញ្ចូលឈាមជំនួស

សំណួរ៖ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើការព្យាបាលដោយការប្រើពន្លឺនិងការបញ្ចូលឈាមជំនួសគឺជាអ្វី។ តើទារករបស់ខ្ញុំអាចជាសះស្បើយទាំងស្រុងដោយទទួលបានការព្យាបាលបែបនេះដែរឬ ទេ?

ចម្លើយ៖ មានជម្ងឺមួយដែលគេហៅថាជំងឺខាន់លឿងដែលជាជំងឺប្រភេទ ដាច់ដោយឡែកដែលកើតមានឡើងក្នុងកំឡុងពេលសម្រាលកូន។ គេ ត្រូវតែយកសារធាតុប៊ីលីរូប៊ីន (ពណ៌ក្រហមនៃទឹកប្រមាត់ ដែលបណ្តាល ឱ្យស្បែកនិងភ្នែកអ្នកជំងឺឡើងលឿង) ដែលត្រូវបានបង្កើតនៅ ក្នុងរាងកាយចេញពីថ្លើម។ ប្រសិនបើមុខងារថ្លើមមិនទាន់លូតលាស់ នៅឡើយឬប្រសិនបើការផលិតបរិមាណសារធាតុប៊ីលីរូប៊ីនមាន បរិមាណហួសកម្រិតនោះសារធាតុប៊ីលីរូប៊ីននៅក្នុងខ្លួននឹងកើនឡើង។ សារធាតុប៊ីលីរូប៊ីនច្រើនពេកអាចជ្រាបក្នុងខួរក្បាលនិងបណ្តាលឱ្យខូច ខួរក្បាល។ ដើម្បីបង្ការការខូចខាតនៃខួរក្បាលបែបនេះទារកដែល រងផលប៉ះពាល់ត្រូវទទួលបានការព្យាបាលដោយប្រើពន្លឺឬការបញ្ចូលឈាម ជំនួស។ ក្នុងករណីមានជម្ងឺខាន់លឿងតិចតួចទារកត្រូវបានព្យាបាល ដោយការព្យាបាលដោយពន្លឺ។ ក្នុងករណីដែលមានជំងឺខាន់លឿងធ្ងន់ធ្ងរ ប្រសិនបើកំហាប់សារធាតុប៊ីលីរូប៊ីនត្រូវការការកាត់បន្ថយយ៉ាងឆាប់រហ័ស គេនឹងប្រើការព្យាបាលដោយការបញ្ចូលឈាម។ ជម្ងឺខាន់លឿងគឺជាជំងឺ ដែលអាចព្យាបាលបានទាំងស្រុងក្រោយពេលកើត។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការព្យាបាលត្រូវបានគេផ្តល់ឱ្យទារកដើម្បីការពារផល ប៉ះពាល់ខាងប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទដូចជាការខូចខាតខួរក្បាល ឬការប៉ះពាល់ដល់ការស្តាប់។

សំណួរនិងចម្លើយអំពី ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ

គម្រោងគាំទ្រទារកកើតមិនគ្រប់ខែ (ទារក Dasom) បាននិងកំពុងផ្តល់ការគាំទ្រដល់ឪពុកម្តាយរបស់ទារកមិនគ្រប់ខែតាមវិធីនៃការព្យាបាលនៅមន្ទីរពេទ្យនិងការព្យាបាលដោយការស្តារនីតិសម្បទា។ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2004 ការយល់ដឹងអំពីទារកកើតមិនគ្រប់ខែនឹងផ្តល់ការគាំទ្រផ្លូវចិត្ត។ លើសពីនេះទៅទៀតយើងកំពុងធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗដល់ក្រុមគ្រួសារទារកមិនគ្រប់ខែ។

MISSION បេសកកម្ម

បេសកកម្មរបស់យើងគឺដើម្បីជួយដល់គ្រប់ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែឱ្យមានសុខភាពល្អនិងដើម្បីជួយដល់ក្រុមគ្រួសាររបស់ទារកមិនគ្រប់ខែពីការបរាជ័យដោយភាពមិនអនុគ្រោះនេះ

VISION ចក្ខុវិស័យ

- ដើម្បីកាត់បន្ថយអត្រានៃការបញ្ឈប់ការព្យាបាលទារកមិនគ្រប់ខែនិងដើម្បីបង្កើនអត្រាផ្តល់ការថែទាំដោយការស្តារនីតិសម្បទាទារក។
- បង្កើតបណ្តាញគាំទ្រមួយដែលអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមគ្រួសាររបស់ទារកមិនគ្រប់ខែអាចសុំជំនួយបានយ៉ាងងាយស្រួល
- ដើម្បីបន្តលើកកម្ពស់វប្បធម៌បច្ចេកវិទ្យាដើម្បីសុខភាពឱ្យកាន់តែទូលំទូលាយ។
- លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពីសុខភាពសង្គមជុំវិញបញ្ហាទារកកើតមិនគ្រប់ខែនិងដើម្បីផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានត្រឹមត្រូវ ៖ tr0 cho tr0 sinh non.

<ទារក Dasom>
កំពុងតែព្យាយាមបង្កើតពិភពលោកដ៏ចុះសម្រុងមួយដែលពោរពេញដោយភាពរស់រវើកនិងសេចក្តីស្រឡាញ់

CORE BUSINESS គម្រោងស្នូល

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ថ្លៃព្យាបាល គម្រោងគាំទ្រ	• គម្រោងគាំទ្រដល់ថ្លៃព្យាបាលនិងតម្លៃស្នាក់នៅមន្ទីរពេទ្យលើកដំបូង • គម្រោងគាំទ្រដល់ថ្លៃព្យាបាលនិងការចូលស្នាក់ក្នុងមន្ទីរពេទ្យឡើងវិញ • គម្រោងគាំទ្រដល់ថ្លៃចំណាយលើវិធីព្យាបាលដោយការស្តារនីតិសម្បទា
ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែការបង្កើតបរិយាកាសសមរម្យគម្រោងគាំទ្រ	• ការស្រាវជ្រាវនិងសន្និសីទអ្នកជំនាញ • ការបង្កើតបណ្តាញព័ត៌មានប្រកបដោយជំនាញវិជ្ជាជីវៈទាក់ទងនឹងការថែទាំទារកដែលមិនគ្រប់ខែ • ការគាំទ្រដល់ទារកមិនគ្រប់ខែនិងការឃោសនាព័ត៌មានឯកទេស

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ សៀវភៅណែនាំអំពីការថែទាំ

ការផ្លាស់ប្តូរតិចតួចដែលផ្លាស់ប្តូរពិភពលោកទាំងមូល

The beautiful foundation ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមនុស្សជាតិ។
វាគឺជាមូលនិធិមួយដែលបង្កើតឡើងដោយអ្នកផ្តល់ជំនួយសកម្មជនក្នុងស្រុកនិងប្រជាពលរដ្ឋ
ប្រកបដោយសណ្តានចិត្ត។

the beautiful foundation ដែលបង្កើតឡើងដោយមនុស្សជាតិ ដាក់ទុកវិនិយោគលើ
'ការផ្លាស់ប្តូរតិចតួច' ដើម្បីសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ម្ចាស់ជំនួយ។

មូលនិធិជា បញ្ចេញពន្ធកត្តាសន្តិសុខនិង បណ្តុះ "ការផ្លាស់ប្តូរតិចតួច" ក្នុងវិស័យ
ទាំងប្រាំបីនៃផ្នែកសុខភាព

ការអប់រំ ពលកម្មវប្បធម៌ ការចូលរួមក្នុងសង្គមសុវត្ថិភាពតាមផ្ទះនិងបរិស្ថានជាដំណាក់កាល។

ក្តីសុបិន្តរបស់យើងគឺមិនធំហួសប្រមាណនោះទេ។
នេះគឺដោយសារតែយើងជឿថាអព្ភតហេតុចាប់ផ្តើមពី 'ការផ្លាស់ប្តូរតិចតួច' ។

the beautiful foundation ជឿជាក់ថាអង្គភាពនានាដែលបានកំណត់ឬសគល់របស់ខ្លួន
ក្នុងវិស័យតែមួយនិងសង្គមតែមួយអាចនាំឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងពិតប្រាកដពេលពួកគេលូត
លាស់ព្រមជាមួយគ្នា។

'ការផ្លាស់ប្តូរតិចតួចដែលផ្លាស់ប្តូរពិភពលោក' ចាប់ផ្តើមរួមគ្នាជាមួយប្រជាពលរដ្ឋ។

មូលនិធិសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា
The beautiful foundation

ទារកដែលកើតមិនគ្រប់ខែ ស្បែកក្រហមនាំអំពីការ

VISION ចក្ខុវិស័យ

ការចែករំលែកនិងធ្វើការឆ្ពោះទៅរកសង្គមដែលមានភាពសុខដុមរមនា

the beautiful foundation មានគោលបំណងបង្កើតឱ្យមានសង្គមមួយដែលមនុស្សទាំងអស់
គ្នាស់នៅជាមួយគ្នាដោយភាពសុខដុម។
យើងបន្ត "ជីវិតពោរពេញដោយការចែករំលែក" ដោយផ្អែកលើចក្ខុវិស័យរបស់យើងក្នុងការចាត់
វិធានការជាក់ស្តែង

MISSION បេសកកម្ម

ជាមូលនិធិទ្រទ្រង់ការច្នៃប្រឌិតដែលលើកកម្ពស់សកម្មភាពដើម្បី
ផលប្រយោជន៍ជាសាធារណៈសម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ

តំរូវដល់គំរូប្រកបដោយ
និរន្តរភាពនៃសកម្មភាព
ដែលផ្តល់ផលប្រយោ
ជន៍
សម្រាប់សាធារណៈជន

លើសពីសកម្មភាពសប្បុរសធម៌តាមបែបបុរាណយើងស្វែងរក
ការបង្កើតគំរូសកម្មភាពដែលបន្តការផ្លាស់ប្តូរ។យើងកំណត់
សម្គាល់ក្រុមដែលនឹងសម្រេចបានចក្ខុវិស័យរបស់យើងរួម
គ្នាដោយផ្អែកលើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនិងសាមគ្គីភាព។លើ
សពីនេះទៀតយើងតំរូវការបង្កើតអង្គការនានាដូចជាអាជីវកម្ម
និងសេរីភាពឯករាជ្យ។

អ្នកបង្កើតទំនៀមទម្លាប់
ផ្តល់ការបរិច្ចាគដល់
សង្គមដើម្បីអនុវត្ត
សកម្មភាព

តាមរយៈការបំភ្លឺតួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់បុគ្គល (ឬ
សំន្តងនិងអ្នកស្ម័គ្រចិត្ត) សាជីវកម្មអង្គការនិងរដ្ឋាភិបាលដែល
ចូលរួមក្នុងដំណើរការចែករំលែកយើងរួមចំណែកដល់ការបង្កើត
និងផ្សព្វផ្សាយវប្បធម៌ប្រកបដោយភាពត្រឹមត្រូវ។

VALUE តម្លៃស្នូល

តម្លាភាព

ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ

ការគោរពគ្នា
ទៅវិញទៅមក

គម្រោងគាំទ្រ

The beautiful foundation លជួយតំបន់និងគាំទ្រដល់សកម្មភាពដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍ជាសាធារណៈតាមរយៈគម្រោងជាងៗ

យើងបង្កើតការផ្លាស់ប្តូរដោយលុបបំបាត់វិសមភាពជាច្រើន។

សមាជិកទាំងអស់នៃសង្គមរបស់យើងត្រូវបានធានានូវសិទ្ធិក្នុងវិស័យទាំងប្រាំបីរួមមានការអប់រំ សុខភាពការងារពលកម្មវប្បធម៌ ការចូលរួមសង្គម សុវត្ថិភាពតាមផ្ទះនិងបរិស្ថានហើយយើងកំពុងបង្កើតការផ្លាស់ប្តូរដោយការផ្តល់លក្ខខណ្ឌដែលសក្តិសមនឹងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្សហើយយើងត្រូវបន្តធ្វើរួមគ្នា។

យើងបង្កើតការផ្លាស់ប្តូរដោយដោះស្រាយបញ្ហាជាមូលដ្ឋាន។

ការយល់ដឹងនិងគោលនយោបាយសង្គមត្រូវតែផ្លាស់ប្តូរដើម្បីបង្កើតការផ្លាស់ប្តូរកាន់តែធំធេងដោយការប្រើជំនួយតិចតួច។ ពីការគាំទ្រជាមូលដ្ឋានដល់ការកែលម្អគោលនយោបាយយើងនឹងបង្កើតការផ្លាស់ប្តូរតាមរយៈការដោះស្រាយបញ្ហាជាមូលដ្ឋាន។

ការអប់រំ

- គម្រោងគាំទ្រតម្លៃអប់រំរបស់និស្សិតមហាវិទ្យាល័យ
- គម្រោងគាំទ្រឧបត្ថម្ភផ្នែកសិក្សាអប់រំវិទ្យាល័យ
- គម្រោងទ្រទ្រង់កសិណ្ឌូនដល់សិស្សឆ្នាំទីមួយនៅវិទ្យាល័យ
- គម្រោងគាំទ្រយុវជនស្វែងរកការងារ
- គម្រោងគាំទ្រភាពជាអ្នកដឹកនាំនៃកម្មវិធីSeo Jangseok
- គម្រោងគាំទ្រសិទ្ធិថែទាំសម្រាប់កុមារអន្តោប្រវេស

សុខភាព

- គម្រោងគាំទ្រសិទ្ធិទទួលបានសុខភាពរបស់មាតាប្តីកាតាទោល
- គម្រោងគាំទ្រឧបករណ៍ជំនួយសម្រាប់ប្រជាជនវ័យចំណាស់ ដែលមានជំងឺរង្វង់នៅផ្ទះ
- គម្រោងអភិវឌ្ឍឧបករណ៍ជំនួយបរិស្ថានសម្រាប់អ្នកដែលមានពិការភាព
- គាំទ្រផ្ទៃមន្ទីរពេទ្យនិងការព្យាបាលសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែ
- គម្រោងគាំទ្រលើផ្លូវព្យាបាលស្ពាននីតិសម្បទាសម្រាប់ទារកមិនគ្រប់ខែ

កំលាំងពលកម្ម

- គម្រោងគាំទ្រដោយការផ្តល់កម្ចីដល់ការចាប់ផ្តើមអាជីវកម្មរបស់ម្តាយទោល

សុវត្ថិភាព

- គម្រោងគាំទ្រដើម្បីលុបបំបាត់ភាពពិការភ្នែកជាងសំណង់ សម្រាប់គ្រោះថ្នាក់ឧស្សាហកម្ម
- គម្រោងគាំទ្រដើម្បីធានាសិទ្ធិសុវត្ថិភាពរបស់កុមារ
- គម្រោងគាំទ្រថ្លៃថ្នូរណាមសម្រាប់មនុស្សចាស់ដែលរស់នៅតែឯង
- មូលនិធិចាត់ការគ្រប់គ្រងគម្រោងធិហារា
- គម្រោងគាំទ្រសកម្មភាពការពារសត្វដែលរង្វង់

វប្បធម៌

- គម្រោងគាំទ្រវប្បធម៌សម្រាប់កុមារនិងកីឡាសប្បាយយុវវ័យ
- គម្រោងគាំទ្រសកម្មភាពប្រែប្រួលឱកាសរបស់យុវជន

លំនៅដ្ឋាន

- គម្រោងផ្តល់ការឧត្តម្ពុតគាំទ្រមធ្យមក្នុងវិស័យលំនៅដ្ឋាន

បរិស្ថាន

- គម្រោងគាំទ្រថាមពលខ្យល់

ការចូលរួមក្នុងសង្គម

- គម្រោងគាំទ្រសម្រាប់មជ្ឈមណ្ឌលគាំទ្រការផ្លាស់ប្តូរខ្នាតតូច
- គម្រោងគាំទ្រការចែករំលែកពីសកម្មជនរឿងបោះជំរុំសហគមន៍ក្នុងតំបន់
- គម្រោងគាំទ្រការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពសង្គមស៊ីវិលក្នុងតំបន់
- គម្រោងសម្រាប់ក្រុមបណ្តុះបណ្តាលផលប្រយោជន៍ សាធារណៈ
- គម្រោងគាំទ្របណ្តាញសកម្មជនដើម្បីផលប្រយោជន៍សាធារណៈ
- គម្រោងគាំទ្រដល់សកម្មជនដែលផ្តល់សេវាអាជីវកម្មសាធារណៈ
- គម្រោងគាំទ្រការបណ្តុះបណ្តាលនៅក្រៅប្រទេសសម្រាប់សកម្មជនដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ
- គម្រោងគាំទ្រផលប្រយោជន៍សាធារណៈរបស់សកម្មជនដើម្បីប្រជាពលរដ្ឋ
- គម្រោងគាំទ្ររបស់សកម្មជនដើម្បីផលប្រយោជន៍សាធារណៈរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ
- គម្រោងគាំទ្រសកម្មភាពរបស់យុវជនដើម្បីផលប្រយោជន៍សាធារណៈ
- គម្រោងគាំទ្រការឧបត្ថម្ភដើម្បីការផ្លាស់ប្តូរ
- គម្រោងមូលនិធិលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនិងសិទ្ធិមនុស្សនៅអាស៊ី
- គាំទ្រអំពីគម្រោងការស្រាវជ្រាវអំពីវប្បធម៌/គំនូរដល់គម្រោងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពវប្បធម៌
- គម្រោងគាំទ្រក្នុងការស្រាវជ្រាវផ្នែកវប្បធម៌និក្ខេបបទថ្នាក់ បណ្ឌិតនិងអនុបណ្ឌិត
- វប្បធម៌នៃការផ្តល់ជូន/ការផ្តល់ខ្សែកង់/ការចែករំលែកការអប់រំ

* ការផ្លាស់ប្តូរផ្នែកខ្លះនៃឈ្មោះអាជីវកម្មថ្មី

ការបរិច្ចាគ

1% 나눔으로
세상을 작은 변화
바꾸는

ការឧបត្ថម្ភជាទៀង

យើងកំពុងបង្កើតការផ្លាស់ប្តូរតិចតួចដែលផ្លាស់ប្តូរពិភពលោកតាមរយៈការចែករំលែកត្រឹម 1% នៅក្នុងវិស័យអប់រំ សុខភាពពលកម្មវប្បធម៌ ការចូលរួមសង្គមសុវត្ថិភាពនិងលំនៅដ្ឋាន។

ការអង្កេតប្រាក់

The beautiful foundation មានមូលនិធិជាង 90 ដែលជាគ្រាប់ពូជនាំអោយឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូររយៈពេលយូរនិងជាបន្តនៅក្នុងសហគមន៍។ មូលនិធិត្រូវបានគេអង្កេតតាមគោលបំណងនៃមូលនិធិ រយៈពេលនៃដំណើរការគម្រោងគាំទ្រ។

វិភាគទានសង្គមពីសាជីវកម្ម

the beautiful foundation បង្កើតការផ្លាស់ប្តូរតិចតួចរួមគ្នាជាមួយក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្ម។ មានវិធីជាច្រើនដូចជាការបើកមូលនិធិសាជីវកម្ម "ការចែករំលែកប្រាក់បៀវត្ស" ដែលចូលរួមដោយបុគ្គលិកព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងក្រុមហ៊ុនការផ្សព្វផ្សាយផលប្រយោជន៍សាធារណៈដែលភ្ជាប់ជាមួយផលិតផលជាដើម។

វដ្តនៃការបរិច្ចាគ 'ថ្ងៃដ៏ស្រស់ស្អាត'

នេះជាកម្មវិធីបរិច្ចាគខួបលើកទីមួយរបស់យើងដែលអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សរំលឹកដល់គ្រាដ៏មានតម្លៃនៅក្នុងជីវិតនិងប្រកបដោយអត្ថន័យតាមរយៈការចែករំលែក

- ពិធីខួបរំលឹក
- កង្ខេបពិធីខួបកំណើតទីមួយ
- ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍
- ពិធីខួបកំណើតទូទៅការប្រារព្ធពិធី
- ពិធីបុណ្យ
- នុស្សា
- វិធីជាដើម។
- 100 ថ្ងៃ

សំណួរអំពីការបរិច្ចាគ

គេហទំព័រ៖ www.beautitablefund.org/donation

អ៊ីម៉ែល៖ nanum@beautitablefund.org

ស្វែងយល់បន្ថែមអំពី the beautiful foundation នេះ :D

គេហទំព័រ

កម្មវិធីសម្រាប់គម្រោងគាំទ្ររបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំនិងព័ត៌មានផ្សេងៗទៀត

www.beautifulfund.org

កំណត់ហេតុបណ្តាញ

អ្នកអាចអានសាច់រឿងដែលប្រាប់ដោយម្ចាស់ជំនួយដោយផ្ទាល់តាមរយៈប្លុក។ មកស្វែងយល់បន្ថែមពី the beautiful foundation

blog.beautifulfund.org

Facebook

អ្នកអាចដឹងអំពីព័ត៌មានរបស់ the beautiful foundation ជាមុនសិនព្រមជាមួយអារម្មណ៍ប្រាកដនិយម។ ទទួលបានព័ត៌មានអំពីសកម្មភាពមិនរកកម្រៃនិងអង្គការផ្សេងៗ

www.facebook.com/beautifulfund

គេហទំព័រសំខាន់ៗ

វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវវប្បធម៌ការបរិច្ចាគ
research.beautifulfund.org

វដ្តនៃការបរិច្ចាគ 'ថ្ងៃដ៏ស្រស់ស្អាត'
thebeautifulday.org

ការចែករំលែកការអប់រំ
nanumedu.org

ទារក Dasom
babydasom.org

ហាងក្តីសង្ឃឹម
hopestore.org

អនុសាសន៍:

អនុសរណៈ

អនុសាសន៍:

អនុសរណៈ

អនុសាសន៍:

អនុសរណៈ

អនុសាសន៍:

អនុសរណៈ

អនុសាសន៍:

អនុសរណៈ

អនុសាសន៍:

អនុសរណៈ

ទារកែដលេកើតមិទ្រគម្រៃម៉ែខ ស្ងៀវេតវណែនាំអំពីកាវេចទាំ

សុភមង្គលដែលមានកាន់តែច្រើនឡើងៗ
យើងសូមជូនពរឱ្យអ្នកមានតែសុភមង្គល

រោងពុម្ព

The beautiful foundation
6, Jahamun-ro 19-gil, Jongno-gu, Seoul (Okin-dong 13-1)
ទូរស័ព្ទ.02-766-1004
Fax.02-6969-5196
www.beautifulfund.org

រោងពុម្ព

Jongmun Park

កាលបរិច្ឆេទបោះពុម្ព

កំណែទី 5 បោះពុម្ពនៅខែមករា 2019

រចនាដោយ

Lettersand Records

ផលសិតកម្ម

J.K. Printing